

Fredag den 22. december 2017 (D)

1

38. møde

Fredag den 22. december 2017 kl. 8.00

Dagsorden

1) 3. behandling, 1. del af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2018.

Af finansministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 03.10.2017. 1. behandling 05.10.2017. Betænkning 02.11.2017. 2. behandling 09.11.2017. Tillægsbetænkning 14.12.2017).

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Fra statsministeren har jeg modtaget brev om, at det efter statsministerens indstilling ved kongelig resolution af 13. december 2017 blev bestemt, at ressortansvaret for it-drift vedrørende Danmarks Meteorologiske Instituts administrative systemer overføres fra energi-, forsynings- og klimaministerens til ministeren for offentlig innovation.

Meddelelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. nedenfor).

[»Til Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 13. december 2017 bestemt,

at ressortansvaret for alle opgaver, kontrakter og serviceaftaler vedrørende basal it-drift af interne datacentre, netværk, servere og storage, drift af operativsystemer, standard it-arbejdsplads, servicedesk og brugeradministration, informationssikkerhedsopgaver vedrørende foranstående samt kontrakter og leverandørstyringsopgaver vedrørende outsourcet it-drift, der vedrører Danmarks Meteorologiske Instituts teknologier, som anvendes til drift af Danmarks Meteorologiske Instituts administrative systemer, overføres fra energi-, forsynings- og klimaministerens til ministeren for offentlig innovation pr. 1. januar 2018.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen
/Carsten Madsen«].

I dag er der følgende anmeldelser:

Claus Kvist Hansen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 55 (Forslag til folketingsbeslutning om stop for økonomisk støtte til det palæstinensiske selvstyre).

Karina Adsbøl (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 56 (Forslag til folketingsbeslutning om, at bobestyrere skal fremlægge timesagsregnskab).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 08:00

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling, 1. del af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2018.

Af finansministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 03.10.2017. 1. behandling 05.10.2017. Betænkning 02.11.2017. 2. behandling 09.11.2017. Tillægsbetænkning 14.12.2017).

Kl. 08:01

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg skal gøre opmærksom på, at både ændringsforslag og forslaget kan kommenteres, og at det også vil være tilladt at kommentere lovforslagene om udgiftslofter, L 2 og L 3.

Finansministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 66, 114, 115, 217, 219, 308, 309, 467, 468, 487, 524-527, 529-540, 545 og 546 tilbage.

Er der nogen, der ønsker at optage disse ændringsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslagene bortfaldet.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 08:02

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Vi er samlet til den seneste tredje behandling af en finanslov i mands minde. Når danskerne i december har tændt for nyhederne eller åbnet en avis, har de dagligt kunnet følge et kaotisk forløb, hvor regeringen indtil den sidste uge ikke vidste, om hele regeringen selv ville stemme for deres egen finanslov. Det har været som at følge med i en dårlig julekalender, som ikke tåler genudsen-

delse. Det minder mig faktisk på mange måder om den julekalender, som DR viste, da jeg var 10 år gammel. Den havde et officielt navn, det lød meget godt, nemlig »Jul og grønne skove«. Men alle vi børn vidste jo godt, hvad den i virkeligheden skulle hedde, og vi kaldte den slet og ret for hullet i jorden. Men selv den julekalender var bedre end det, regeringen har udsat danskerne for. Forhandlingsforløbet har båret præg af, at regeringen konstant har haft sit fokus andre steder end på danskernes fælles velfærdsbudget og de udfordringer, vi står over for. Man havde muligheden for at sikre trygheden og velfærden, det har man forsømt. Man kunne have brugt den her finanslov til at sikre mere opkvalificering og uddannelse, det har man forsømt.

December er jo en måned, hvor mange danskere har travlt med juleforberedelser, når de kommer hjem fra arbejde eller fra skole. Mange vil føle, at man skal skynde sig lidt ekstra for at nå det hele op til jul. Desværre vil denne finanslov nok også betyde, at mange danskere i fremtiden vil møde flere velfærdsmedarbejdere, der må skynde sig lidt ekstra; at tiden til at snakke med en sygeplejerske bliver lidt kortere, eller at flere børn skal deles om pædagogens opmærksomhed. For vi ved, at allerede næste år har vi 30.000 flere medborgere over 70 år. Det er et udtryk for, at vi har en befolkning, der heldigvis lever længe og har flere gode år, men når regeringen ikke vil lade pengene til velfærd følge med udviklingen i antallet af ældre, så strammer skruen mere for alle.

Socialdemokratiet vil løse de udfordringer, som danskerne oplever, og som vores økonomi står i. Det kræver, at vi investerer i fundamentet i den danske model, vores fælles velfærdssamfund. Det er Socialdemokratiets førsteprioritet. Samtidig skal vi sikre vækst og arbejdspladser. Vi skal sikre os, at vi uddanner flere dygtige håndværkere og faglærte, fordi ordrebøgerne allerede nu er ved at blive fyldte, og fordi virksomhederne i fremtiden skal have den arbejdskraft, som de efterspørger. Vi har i Socialdemokratiet sagt det undervejs i hele efteråret: Lad os nu tage tingene i den rigtige rækkefølge, lad os bruge det økonomiske råderum – det er jo det, alle danskere er med til at bidrage til – til de vigtigste ting. Og ser man på valgresultatet fra kommunalvalget, kan jeg vist godt konstatere, at danskerne også er enige med os. Vi kunne sørge for, at der er penge til skoler og sygehuse og ældrepleje. Vi kunne investere i velfærd og skabe endnu flere rammer for flere danske arbejdspladser. Vi kunne lave det uddannelsesløft, som Danmark har så meget brug for. Den vej har regeringen ikke valgt. I stedet står vi med en uambitiøs finanslov, der ikke sikrer trygheden og velfærden, og som ikke løser de udfordringer, vi har.

Samtidig er vi i Socialdemokratiet skuffede over, at det ikke er lykkedes for Dansk Folkeparti, der ellers havde lejligheden til det, til samlet set at løfte velfærden mere i forhandlingerne, end det er sket. For når regeringens langsigtede plan kun vil sikre vækst i det offentlige forbrug på 0,3 pct., alt imens der kommer flere ældre, så er det alle danskere, der vil mærke dårligere velfærd på skoler, på sygehuse og i vores ældrepleje.

Regeringen bliver ved med at sige, at der jo tilføres flere midler end sidste år, men inderst inde ved alle danskere nok også, hvad konsekvenserne nu bliver, altså når behovene stiger, uden at pengene følger med, for så kommer vi til at mærke dårligere velfærd. Det er faktisk simpel logik. Regeringen har gang på gang gentaget, at der er råd til både skattelettelser og mere velfærd, men resultatet siger noget andet, for pengene kan jo ikke bruges to gange. Når regeringen bruger vores fælles råderum til skattelettelser, sikrer det ikke trygheden og velfærden. Godt 1 mia. kr. vælger regeringen at dele ud til skattelettelser, som der dybest set ikke er behov for. Og lad os sige det ærligt: Det bliver ikke den almindelige pensionist eller håndværker, som får mest ud af dem. Det får de danskere, der har de største indkomster. Selv om de største skattelettelser blev trukket tilbage for i år, kan jeg kun sige, at det er utidigt og ikke fair, at vores fælles

råderum bruges til skæve skattelettelser. Men vigtigst af alt: Det løser ikke de udfordringer, Danmark står med. Det sikrer ikke velfærden. Det skaber ikke et fundament for mange nye arbejdspladser, og det bidrager ikke til at uddanne fremtidens arbejdsmarked. Danmark står til at mangle ca. 70.000 faglærte i 2025. Den fælles udfordring kunne vi have brugt tiden på.

Kl. 08:07

Men lad mig også bare vende selve forhandlingsforløbet med nogle få ord. For alle med noget på spil i vores velfærdssamfund har skullet vente på at høre, hvor mange penge der blev afsat til velfærd næste år – alle dem med børn i folkeskolen, alle med en far eller en mor på plejehjem, alle med et familiemedlem, som skal igennem et krævende behandlingsforløb på hospitalet. Vi har været lidt mere nervøse i den seneste tid, fordi regeringen har skabt usikkerhed om vores fælles velfærdsbudget helt indtil ellefte time. Vi har faktisk ventet på, at regeringen blev enig med sig selv om, at den faktisk vil le stemme for sit eget arbejde, utrolig nok.

Lad mig kort skitsere, hvilken vej vi Socialdemokrater ønsker for Danmark. Vi ville hellere have prioriteret velfærden. Vi ville have brugt midlerne til en mere værdig ældrepleje til alle de ældre, som har knoklet et langt liv. Vi ville have sikret midler til kortere ventetid for kræftbehandling, så flere kan få hurtig hjælp. Vi ville have sikret mere hjælp til sårbare unge, som bøvler med psykiske udfordringer, og som har brug for en ekstra støtte. Vi ville have fundet midler til at styrke SKAT endnu mere, så vi kunne genoprette danskernes tillid til vores fælles skattevæsen, så man med ro i maven kan tjekke ens eget bidrag på bunden af lønsedlen og vide, at alle andre også bidrager, og at der bliver sat hårdt ind imod dem, der snyder. Vores ændringsforslag her ved tredjebehandlingen afspejler de prioriteringer.

Vi ville sikre midler til erhvervsskolerne, som har så meget brug for sikkerhed og medvind for at kunne løfte deres vigtige samfundsopgave. I stedet har regeringen valgt en vej, hvor skolerne kan se frem til rullende nedskæringer år efter år, og selv når man hævder at have reddet årets nedskæringer med en kvalitetspulje, så fylder man alligevel kun hullet delvis, for faktum er, at der næste år samlet set bliver skåret på vores erhvervsskoler. Med finanslovsaftalen her ved forældre, lærere og elever nu, at de næste år skal stramme mere ind, at man må udskyde indkøb af nye maskiner eller værktøjer, og at skoler risikerer at skulle sammenlægge uddannelsesstilbud i større byer. De fleste danskere har nok ligesom jeg svært ved at se det fornuftige i at skære på erhvervsskolerne, men alligevel er det det, regeringen gør.

De fleste ved godt, at danske virksomheder allerede i dag mangler dygtige faglærte, og at det er netop nu, vi skal sikre flere en mulighed for at uddanne sig, både unge og gamle, så vi står med flere og dygtigere faglærte i fremtiden. Derfor afspejler Socialdemokratiets ændringsforslag her ved tredjebehandlingen, at vi vil styrke erhvervsuddannelserne, ikke spare på dem.

Dansk økonomi har brug for et uddannelsesløft nu, og ventetiden koster. Vi har ikke brug for en fortsættelse af reformer, der kun sigter på udbuddet af arbejdskraft. Vi ved allerede nu, at 100.000 flere kommer i beskæftigelse i de kommende år. Alligevel har regeringen i flere omgange i dette efterår varslet forskellige nedskæringer f.eks. for dagpengemodtagere og SU, alt imens man har haft blikket stift rettet mod egne målsætninger om øget arbejdsudbud, selv om det ikke er det, vi har brug for. Vi ville i stedet for bruge tiden til at investere mere i efter- og videreuddannelse, så det bliver nemmere for både ledige og virksomheder at investere til fremtidens arbejdsmarked, så flere kan gå fra ufaglært til faglært – så vi kan få flere kloge hoveder og flere kloge hænder. Vi ville bruge pengene på at skabe vækst og arbejdspladser med en række tiltag, der kan få danske virksomheder til at investere mere, investere i nyt maskineri og ny viden

og i sidste ende investere mere i danske arbejdspladser, både for små og store virksomheder og til gavn for Danmark.

Regeringen har fokuseret på at gennemføre topskattelettelser i forskellig indpakning. Det fokus ser ud til at fortsætte i det nye år, mens arveafgiften for de største familieejede virksomheder i år også er blevet sænket. Det er tiltag, som ikke i tilstrækkelig grad skaber vækst. Det er tiltag, som ikke er, hvad Danmark har brug for.

Desværre må jeg igen i år bruge tid her ved tredjebehandlingen af finansloven på at konstatere, at regeringen ikke fuldt anerkender et bredt flertal i Folketinget med hensyn til Togfonden DK, bestående af Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og SF, der samlet står bag dette i en forligskreds. At regeringen ikke indarbejder flertallets aftaler i finansloven for 2018 fuldt ud, er udtryk for manglende respekt for parlamentets flertal og for forligstraditionen, men hvad værre er, så skaber det usikkerhed om de projekter, der ellers vil skabe store forbedringer af infrastrukturen og vores kollektive trafik.

En finanslov udgør fundamentet for vores samfund. Med vores ændringsforslag viser vi, hvad vi ville have gjort anderledes, hvis vi havde siddet med ved forhandlingsbordet. Vi ville prioritere velfærdens først. Tak for ordet.

Kl. 08:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så går vi i gang med de korte kommentarer og måske spørgsmål. Hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 08:12

René Christensen (DF):

Tak for det, og tak til ordføreren for ordførertalen. Jeg kan forstå, at ordføreren mener, at det er en uambitiøs finanslov, der er lavet, når man ser på bl.a. velfærdsområdet. Så kunne jeg da godt tænke mig at spørge ordføreren: Når man sådan kigger på det, hvis man bare skal kigge på penge – og det mener jeg faktisk ikke kun man skal, for man skal også kigge på, hvad det er for en kvalitet, man får – kan ordføreren så ikke bekræfte, at hvis man ser på, hvor mange penge der er bl.a. på ældreområdet, så har der aldrig før været så mange penge, selv om vi har fået mange tekniske løsninger, selv om vi har fået telemedicin? Hvis man bare går 10 år tilbage, var det faktisk sådan, at der var 38 mia. kr., og nu er der faktisk 45 mia. kr. på ældreområdet i den finanslov, der netop er indgået aftale om. Er det et løft, eller er det ikke et løft?

Kl. 08:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 08:12

Benny Engelbrecht (S):

Inden den ramme, som regeringen havde afsat til at forhandle om, anerkender jeg at der er afsat midler. Det, som jeg havde ønsket, og som Socialdemokratiet gerne havde set, havde vi siddet med ved forhandlingsbordet – og som vi så kunne have hjulpet Dansk Folkeparti med – var at løfte den ramme, de midler, som kunne have været brugt på det her område.

Jeg tror sådan set ikke, at hr. René Christensen og jeg er uenige om, at det mest hensigtsmæssige ville have været, hvis man havde levet op til at finansiere det demografiske træk ikke bare i finansloven for 2018, men i finanslovene så langt frem, som øjet nu rækker.

Kl. 08:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. René Christensen.

René Christensen (DF):

Nu er det jo sådan, at finansloven gælder for et år ad gangen, men derfor kan man jo også godt lave overslagsår, og det gør man jo også i forbindelse med finanslovsforhandlingerne. Ordføreren gør opmærksom på, at regeringen havde en ambition om en vækst på 0,3 pct. Jeg tror altså, at ordføreren er helt bekendt med, at den vækst, der faktisk er i finansloven for 2018, er på 1,0 pct., altså også en større vækst end den, som Socialdemokratiet ønsker, som er på 0,7 pct. Så 2018-finansloven er jo en meget socialt afbalanceret finanslov, hvor man kan se, at kerneområderne faktisk bliver tilgodeset.

Ordføreren brugte en del af sin taletid på at omtale de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet til finansloven. Der har jeg bidt mærke i ændringsforslag nr. 582, hvor man vil bruge 1 mia. kr. mere bl.a. på øget integration. Er det det, som Socialdemokratiet vil bruge væksten frem mod 2025 på, altså bruge pengene på øget integration?

Kl. 08:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 08:14

Benny Engelbrecht (S):

Det er en af mange ting, som ligger i den pulje.

Jeg vil lige angibe tallet 1,0, og det tror jeg også at hr. René Christensen havde forventet at jeg ville gøre, for man er nødt til at tage udgangspunkt i, hvordan det er, man egentlig når frem til det. Ja, de 0,4 af de 1,0 udgøres af, at der er et mindre forbrug i 2017, så der kan man sige at man får en del af det forærende, og så ender vi under det demografiske træk. Så er der jo også en del af den øgede bevilling, som handler om øgede udgifter til forsvar og sikkerhed, og det er sådan set ikke noget, som forbedrer ældreplejen. Man kan sige lidt populært: Varme kanoner giver jo ikke flere varme hænder i ældreplejen.

Kl. 08:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Kl. 08:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Det er en noget ubekymret socialdemokratisk ordfører, der står og siger, at der ikke er behov for reformer om øget arbejdsudbud, og at der ikke er behov for at sikre flere hænder på arbejdsmarkedet. Det tror jeg ikke helt er det billede, som vores virksomheder oplever.

Jeg synes, at der ligger sådan en undertone i ordførertalen om, at der jo bliver skåret ned og besparet. Og derfor vil jeg bare gerne bede den socialdemokratiske ordfører om at bekræfte, at aftalen, som vi skal stemme om, giver 2 mia. kr. ekstra til sundhed, at den giver 2,7 mia. kr. ekstra til ældreplejen, og at der er flere penge til kommuner og regioner næste år – flere penge, end der på noget tidspunkt var under den regering, som Socialdemokratiet havde fra 2011 til 2015, hvor den kommunale serviceramme blev mindsket.

Ærgrer det ikke lidt Socialdemokratiets ordfører, at vi står med en aftale, der viser, at vi kan prioritere kernevelværdien, samtidig med at vi bl.a. sikrer nogle bedre vilkår for vores virksomheder, så vi kan sikre, at væksten kan fortsætte?

Kl. 08:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 08:16

Kl. 08:18

Benny Engelbrecht (S):

Det ærgrer mig, at vi ikke har sikret, at de yderligere ressourcer, som kunne have været disponeret i forhold til velfærden og dermed have sikret, at vi levede op til det demografiske træk, blev afsat.

Kl. 08:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 08:16

Torsten Schack Pedersen (V):

Men jeg er da glad for, at der nu er klarhed, og at Socialdemokratiet siger, at der ikke bliver skåret ned, det er ikke et blodbad, det er ikke en velfærdsmassakre, der bliver brugt flere penge på kernevelfærd. Det synes jeg er positivt. Men jeg efterspørger så også bare at få at vide, hvad det så er, at Socialdemokratiet med deres ændringsforslag har tænkt sig at gøre for at sikre, at væksten kan fortsætte. For vi er vel enige om, at forudsætningen for, at vi har råd til et velfærdssamfund fremadrettet, er, at vi har erhvervsvirksomheder, der er produktive, der tjener penge hjem, der skaber beskæftigelse.

Hvor er Socialdemokratiets svar på de udfordringer, som erhvervslivet står over for? For der er ingenting i de ændringsforslag eller i den lille pamflet om et udspil, som partiet har præsenteret, som er med til at sikre, at opsvinget fastholdes og kan bevares, således at der er råd til finansieringen af velfærd fremover.

Kl. 08:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 08:17

Benny Engelbrecht (S):

Jo, det er der faktisk. Vi har bl.a. afsat 1 mia. kr. til danske arbejdspladser til opkvalificering af ufaglærte som en del af vores ændringsforslag til finanslovsforslaget her. Og hr. Torsten Schack Pedersen er meget velkommen til at stemme for det ændringsforslag.

Kl. 08:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 08:17

Pelle Dragsted (EL):

Tak for det. Og tak for talen. Ordføreren nævnte det her berømte råderum, som vi ser der ligger ude i fremtiden, og som, selv om det bliver beskrevet nærmest som sådan en opsparing, jo er et ret usikkert tal, som vi tror vil være de penge, der måske er i kassen fremadrettet. Og ordføreren siger – og det er vi jo fuldstændig enige i fra Enhedslistens side – at i forhold til det råderum, der ligger, er det sådan, at hvis der skal være råd til bare den mest basale velfærd, skal hver eneste krone bruges på velfærd, på det offentlige forbrug.

Men kan ordføreren ikke også bekræfte, at selv hvis vi gør det, selv hvis vi bruger hele råderummet, så er der ikke penge nok til, at velfærden følger den almindelige velstandsudvikling i samfundet, sådan som den har gjort det igennem årtier? Og kan ordføreren ikke bekræfte, at også tidligere økonomiske vismænd og andre har sagt meget klart, at det her vil være et brud, altså at selv hvis man bruger alle de penge, der ligger der nu, også det, som Socialdemokratiet foreslår, vil der være en historisk lav vækst i det offentlige forbrug, der vil betyde, at man ikke følger med? Det vil sige, at når vi får computere og bedre ting derhjemme, kan vi ikke forvente det henne på skolen; når der kommer bedre behandlingsmetoder, kan vi ikke forvente, at der er råd til dem. Så er virkeligheden ikke, at der mangler penge, også i råderummet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 08:18

Benny Engelbrecht (S):

Allerførst vil jeg sige, at jeg kun kan bekræfte, at der er en usikkerhed, og det vil der altid være, med hensyn til råderummets størrelse, og det er jo også derfor, at man sådan i udgangspunktet har en stor forsigtighed i forhold til at bruge af råderummet til f.eks. at finansiere fremtidige skattelettelser, da man jo ikke kan være sikker på, at de penge kommer i kassen på grund af en fremtidig vækst. Og det i sig selv er jo ganske usikkert.

Så kan jeg også bekræfte, at vores tilgang som sagt er at holde hånden under velfærden ved at sikre, at der som minimum er afsat penge til at kunne leve op til det demografiske træk, som også er beregnet af Finansministeriet. Men det er også klart, at det ikke er det samme som at kunne sige, at så er der råd til at have guldbelagte vandhaner i den offentlige sektor. Det ville være forkert at sige, bl.a. fordi vi jo alle sammen kan se, at der bliver flere ældre. I 2025 vil der, heldigvis, være 150.000 flere over 70 år i Danmark. Det er et udtryk for, at folk lever længere og har det godt, men det betyder selvfølgelig også, at der bliver at større træk på vores velfærdssamfund, især på ældreplejen og sundhedsområdet.

Kl. 08:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Pelle Dragsted, værsgo.

Kl. 08:20

Pelle Dragsted (EL):

Tak for det. Jeg synes, det er vigtigt at få slået fast, at selv med det, man kalder det demografiske træk, er det en skrabet velfærd, vi ser frem mod. Det er kun lige at holde skindet på næsen. Og det er så de penge, som højre side i salen – men nu må vi se i forhold til Dansk Folkeparti – er parat til at bruge på at sænke skatten i stedet for.

Kan ordføreren ikke bekræfte, at det også er udtryk for et kæmpe løftebrud? For en del af det råderum er skabt ved nogle reformer, som statsministeren, hr. Lars Løkke Rasmussen, og en række andre ledende ministre i den her regering lovede skulle bruges på velfærden i fremtiden. Det var derfor, danskerne skulle arbejde længere og have rundbarberet deres efterløn. Det var, fordi der skulle være råd til velfærden, når der kom flere ældre. Og nu kommer de gudhjælpemig og vil bruge pengene på at sænke skatten, bl.a. for dem, der har allermest.

Kl. 08:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Vi skal ikke påkalde de højere magter. Vi kan godt klare os selv herinde, tror vi nok.

Værsgo.

Kl. 08:21

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg har godt hørt, at en af landets ministre, udenrigsministeren, for nylig omtalte råderummet og beskrev det, som om danskerne har indbetalt for meget i skat. Og det er jo noget vrøvlen-de nonsens at sige. Så jeg kan kun bekræfte, at det, som er sagt igennem tiden, bl.a. af den daværende finansminister Thor Pedersen, da man lavede velfærdsforliget i 2006, jo er, at nu havde man sikret, at der var råd til velfærden i fremtiden. Man sagde jo ikke dengang, at nu er der råd til at lave skattelettelser i 2018, 2019, 2020, eller hvornår blå blok nu bliver enige med sig selv om et eller andet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 08:21

mer, der gør, at folk arbejder mere, og at folk bliver på arbejdsmarkedet. Det er jo det, der virker i forhold til de der 70.000, som man kommer til at mangle.

Kl. 08:24

Kl. 08:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 08:24

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det. Hr. Benny Engelbrecht står og taler om, at virksomhederne mangler arbejdskraft, og alligevel fremsætter Socialdemokratiet selv et erhvervsforslag, et finanslovsforslag, som mindsker arbejdsudbuddet. Er det ikke hyklerisk at stå og tale om, at der er en udfordring i forhold til mangel på arbejdskraft, når man selv vil føre en politik, som forværrer det problem? For der er et problem.

I stedet for skulle Socialdemokratiet være med til at løse den kæmpeudfordring, som vi står med, og som til syvende og sidst kan betyde, at vi får en lønudvikling, som ødelægger vores konkurrenceevne, fordi den går foran produktiviteten, og til sidst vil det koste beskæftigelse og velstand. Det er da hyklerisk, at man selv fremsætter forslag, som ifølge Finansministeriet mindsker beskæftigelsen i Danmark de kommende år, når vi har brug for præcis det modsatte.

Kl. 08:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 08:22

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Jeg er ikke i tvivl om, at for Joachim B. Olsen og Liberal Alliance er svaret altid, uanset i øvrigt hvad spørgsmålet er, skattelettelser. Det er dejligt at få det bekræftet, men jeg må jo altså også bare sige, at det, som jo især er en forudsætning for, at vi har de faglærte, er, at de rent faktisk også kommer i skole, at vi sikrer opkvalificering, og det problem løser man jo ikke ved at give skattelettelser, og da slet ikke, hvis man finansierer det ved at skære ned på de erhvervsrettede uddannelser. Så er det jo sådan set ganske kontraproduktivt.

Så bliver det da i øvrigt spændende at se, om regeringen har tænkt sig at leve op til den trepartsaftale, som man faktisk har indgået. Det kan jeg forstå der er lidt usikkerhed omkring.

Kl. 08:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Josephine Fock, Alternativet.

Kl. 08:25

Benny Engelbrecht (S):

Det er jo meget sjovt. Jeg ved godt, at hr. Joachim B. Olsen går meget op i arbejdsudbud, men det er faktisk lidt underholdende, i betragtning af at der ikke er nogen af de skattelettelser, som man har fået gennemført i den her finanslov, som er med til at øge arbejdsudbuddet. Nå, nu lader vi lige det ligge.

Jeg har brugt en temmelig stor del af min ordførertale på at understrege, hvad udfordringen er. Der kommer heldigvis et stigende arbejdsudbud – det har vi sikret gennem mange års reformer – men det, der er udfordringen, er jo at sikre, at vi har de rigtige hænder til de arbejdspladser, som opstår, og det er især de faglærte. Det er håndværksuddannelsen, det er de faglærte uddannelser, vi især har det store behov for. På baggrund af en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd ved vi, at vi i 2025 kommer til at mangle 70.000 faglærte, og det løser vi jo kun, hvis vi sikrer, at nogle af de yderligere hænder, der så kommer på arbejdsmarkedet, er klar til at gå ind at tage det arbejde, og det gør man ikke, medmindre man sikrer deres uddannelse. Så det er en fornuftig investering i fremtiden. Det tror jeg selv man kan få de fleste i erhvervslivet til at anerkende.

Kl. 08:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 08:24

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen vi så da gerne, at der blev lavet nogle skattelettelser, som i højere grad øgede udbuddet af arbejdskraft. Det vil Socialdemokratiet jo heller ikke være med til. Hvis man kommer til at mangle faglært arbejdskraft i fremtiden, er svaret jo at lave nogle arbejdsmarkedsreformer, som får nogle mennesker, som godt kan, til at blive på arbejdsmarkedet. Det er det, der er effektivt.

Derudover har regeringen også lavet en trepartsaftale – noget, som Socialdemokratiet ikke selv var i stand til, da det sad i regering – som netop har fokus på, at der kommer mere faglært arbejdskraft, at man kan efteruddanne sig, til 2,5 mia. kr.

Men hvis man virkelig tager den her udfordring seriøst, handler det om at få lavet nogle arbejdsmarkedsreformer, nogle skatterefor-

Josephine Fock (ALT):

Tak til ordføreren for talen. Jeg savnede et lidt større fokus på det grønne og klimaet, det skal der ikke herske hemmelighed om. Så jeg kunne godt tænke mig, at Socialdemokratiet foldede lidt mere ud, hvad det er, de ønsker, altså hvordan de ønsker at tage hånd om miljøet og klimaet, i forhold til hvis Socialdemokratiet får regeringsmagten på et senere tidspunkt.

Kl. 08:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 08:26

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er i hvert fald utrolig glad for, at vi meget hurtigt og uden meget debat og palaver kan blive enige om, at den nuværende regerings ambitioner på det her område er for lave. Og jeg synes, at det, vi vel især mangler fra den nuværende regerings side, er, at man viser lederskab og ambitioner på området, især fordi det jo i sidste ende koster vækst og arbejdspladser. Det er noget af det, som vi Socialdemokrater er meget optaget af i forhold til den grønne omstilling, nemlig at det her ikke kun er et spørgsmål om at gøre det rigtige for kloden og for vores fælles miljø, det er sådan set også noget, som er rigtig, rigtig god forretning – det ved jeg vi heller ikke bliver uenige om. Derfor synes jeg også, hvis vi bare tager et lille eksempel, at de nedskæringer, man har lagt ind om EUDP-området, har været helt tudetossede.

Kl. 08:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Josephine Fock.

Kl. 08:27

Josephine Fock (ALT):

Tak. Men jeg kunne rigtig godt tænke mig at høre, hvad Socialdemokratiet ønsker at gøre for klimaet og miljøet. Det synes jeg ikke helt blev besvaret her.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 08:27 ne. Hvordan vi kommer til at gøre det fremadrettet, må vi jo så se, når vi forhåbentlig på et tidspunkt får et regeringsskifte.

Kl. 08:30

Benny Engelbrecht (S):

Vi vil jo især gerne – ud over selvfølgelig hele miljøteknologiområdet og dermed en understøttelse af, at Danmark fortsat er en global leder, når det handler om den grønne omstilling, og de arbejdspladser, der følger med det – prioritere vores transportsektor. Jeg synes egentlig, at det er meget kendetegnende, at vi har så bred en forligskreds om Togfonden, hele den omstillingsproces, som vores kollektive transport skal stå igennem, som den nuværende regering så aktivt forsøger at modarbejde. Det synes jeg faktisk meget godt understreger den forskel, der også er i politik, på det her område.

Kl. 08:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Martin Lidegaard, Radikale Venstre.

Kl. 08:27

Martin Lidegaard (RV):

Tak for talen. Det var også rart at høre lidt grønne toner.

Vi er jo meget enige med Socialdemokratiet i, at besparelserne på erhvervsskolerne er helt, helt forkerte, i forhold til det som Danmark har brug for. Vi vil også have et fælles ændringsforslag senere på dagen, hvor hele oppositionen sammen foreslår at droppe de besparelser. Men vi har det også sådan i Radikale Venstre, at vi er ligeså kede af de vedvarende besparelser, der pågår på gymnasierne, der pågår på seminarierne, der pågår på universiteterne, der pågår på forskningsområdet.

Der kan vi konstatere at vi ikke har kunnet lokke Socialdemokratiet med til at sige, at når vi forhåbentlig på et tidspunkt får et fælles flertal, er noget af det første, vi gør, at vi stopper grønthøsteren på Danmarks fremtid, på Danmarks unge, på vores uddannelser. Det er jeg oprigtig talt er ked af, men også lidt undrende over for, for når man hører ordførerens udmærkede tale om betydningen af uddannelse, kunne man jo godt få den tanke, at Socialdemokratiet deler ambitionen om at stoppe besparelserne på de danske uddannelser. Så kunne man forestille sig, at Socialdemokratiet måske her i sidste øjeblik skiftede holdning og sammen med de andre partier i oppositionen ville være med til at stoppe besparelserne på uddannelserne?

Kl. 08:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 08:29

Benny Engelbrecht (S):

Der skal ikke herske tvivl om, at Socialdemokratiet er imod regeringens besparelser på uddannelse. Det er den helt forkerte vej at gå i en tid, hvor der er brug for at satse på uddannelse. Hvordan en fremtidig socialdemokratisk ledet regering kommer til at skruer sin finanslov sammen, kan jeg jo ikke stå og sige på nuværende tidspunkt, men det er helt klart, at vores udgangspunkt ikke er, at vores samfund skal gå i en retning, hvor vi ikke satser på uddannelse.

Men for indeværende og i det finanslovsforslag, som vi har lagt frem, har vi været nødt til at prioritere inden for den begrænsede ramme, som der er. Vi har også villet sikre, at der eksempelvis var råd til at løfte kvaliteten på ældreområdet, løfte kvaliteten på sundhedsområdet, især i kræftbehandlingen. Og det er klart, at i de samlede vurderinger med den begrænsede ramme, som der nu var inden for regeringens afsatte forhandlingsrum, har vi været nødt til at prioritere. Der har vi så i første omgang prioriteret erhvervsuddannelser-

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Lidegaard, værsgo.

Kl. 08:30

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil heller ikke forlange, at hr. Benny Engelbrecht skal fremlægge en færdig finanslov for en periode, hvor Socialdemokratiet engang måtte komme i regering, men det er jo næste års finanslov, vi taler om. Og min oplevelse er, at de her besparelser begynder at gøre rigtig ondt, især uden for de store byer, hvor der bliver lukket erhvervsskoler og gymnasier, og hvor man jo har nedlagt langt flere stillinger, end man i øvrigt har udflyttet med statslige arbejdspladser.

Derfor er spørgsmålet sådan set for mig ret presserende, og derfor er jeg også ked af det signal, der bliver givet, nemlig at det – hvis jeg hører rigtigt – ikke er det, der har højest prioritet for Socialdemokratiet. Det ville jeg egentlig have troet at det måske var, fordi det er Danmarks fremtid, det handler om.

Kl. 08:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 08:31

Benny Engelbrecht (S):

Som sagt kan jeg jo ikke nu stå og redegøre for, hvordan vi kommer til at gøre fremadrettet, også fordi vi ikke ved, hvordan situationen ser ud, den dag vi måtte være så heldige at kunne overtage regeringsmagten igen. Den nuværende regering har jo ligesom gjort, hvad den kan for at bryde ting ned. Så der kan blive en stor genopretning til den tid.

Men igen, for at der ikke skal herske nogen tvivl: Vi er imod regeringens nedskæringer på uddannelserne. Og det er klart, at skal vi så prioritere, hvad der er det vigtigste, så er det altså her og nu at sige, at det er de faglærte uddannelser. Det er der, vi har den allerstørste udfordring. Men det betyder ikke, at vi ikke synes, at det er forkert, at man skærer ned generelt også på forskningsområdet, skal jeg skynde mig at sige.

Kl. 08:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Erling Bonnesen, Venstre.

Kl. 08:31

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det er jo rigtig dejligt, at vi kan konstatere, at det faktisk går ret godt derude. Flere og flere kommer i arbejde, beskæftigelsen stiger, og vi har også lige set en rekord på fødevareeksportområdet. En af årsagerne til det er jo, at det kan betale sig at arbejde, at det bedre kan betale sig at arbejde, og en af de ting, der er vedtaget i forbindelse med det, er kontanthjælpsloftet. Så når nu Socialdemokratiet forsøger at gå lidt i kødet på os og siger, at man vil lave en hel masse om, vil Socialdemokratiet så helt konkret afskaffe kontanthjælpsloftet igen, hvis man får magt, som man har agt?

Kl. 08:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 08:32

Benny Engelbrecht (S):

Jeg går ud fra, at hr. Erling Bonnesen har læst vores ændringsforslag til finansloven. Det ser det ud til at hr. Erling Bonnesen har. Der kan

hr. Erling Bonnesen se, at vi har afsat en pulje til at rette op på de sociale skævheder, som kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen giver, bl.a. for børnefamilier. Nu er det jo altså den 22. december i dag, og jeg tror, at vi alle sammen har et lidt svagt punkt for de børnefamilier, som vi alle sammen kan se bliver hårdt ramt i en tid, hvor der er flere end nogen sinde, som efterspørger julehjælp. Så synes jeg, at der er rigtig god grund til at kigge på lige præcis det område, og der er vi altså klar til at rydde op efter den nuværende regering, og jeg håber da også, at hr. Erling Bonnesen vil give det en overvejelse, om ikke det var værd at prioritere det område lidt mere.

Kl. 08:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 08:33

Erling Bonnesen (V):

Sådan en pulje er jo et meget behændigt afsæt. Man kunne jo næsten kalde den puljen til udenomssnak, for man kan henvise til den, hver gang man bliver stillet et konkret spørgsmål. Der er jo ikke skyggen af chancen for at gøre alle de ting, som Socialdemokratiet her peger på, med den der pulje. Så jeg må bare konstatere, at Socialdemokratiet – medmindre ordføreren vil svare noget andet nu – ikke vil tilbageføre kontanthjælpsloftet. Det er jo fint at henvise til den pulje, men bekræft lige, at man vil afskaffe kontanthjælpsloftet.

Kl. 08:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ordføreren.

Kl. 08:34

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er faktisk meget glad for hr. Erling Bonnesens engagement i det her, for det viser jo, at der trods alt også er fornuftigt tænkende mennesker i Venstre, som går op i, at der faktisk er børnefamilier, som bliver ramt hårdt af den politik, som den nuværende regering fører. Den pulje, som er afsat, finansierer vi med den reserve, som ligger fra jobreform 1, så den er fuldt finansieret, og der er selvfølgelig råd til det. Men jeg er også godt klar over, at der er et flertal i det nuværende Folketing, som faktisk går ind for det kontanthjælpsloft, som er indført. Så når vi foreslår det her, er det selvfølgelig for at give en håndsrækning, og vi håber, at der er folk, som vil være med til at rette op på de skævheder, der er socialt.

Kl. 08:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Louise Schack Elholm, Venstre.

Kl. 08:34

Louise Schack Elholm (V):

Man kunne jo have fulgt op på min ærede kollegas fine spørgsmål, men nu tror jeg faktisk, at jeg vil spørge om noget lidt andet. For en af mine andre gode kollegaer har talt op, at det var 16 gange, ordet velfærd blev nævnt. Lad os så prøve at sammenligne det. Den tidligere socialdemokratiske regering sparede 3 mia. kr. på kommunerne, altså den nære velfærd, i den periode, hvor man sad i regering, fra 2011 til 2015. Vi har lagt op til, at der skal bruges 1 mia. kr. ekstra i kommunerne på velfærd, altså på den nære velfærd, fra 2015 til 2018. Så spørger jeg den socialdemokratiske ordfører: Hvem bruger mest på den nære velfærd i kommunerne? Er det Socialdemokratiet, der skar 3 mia. kr., dengang man sad ved magten, eller er det den borgerlige regering, som vi har nu?

Kl. 08:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 08:35

Benny Engelbrecht (S):

Det bliver altid sådan lidt anstrengende, når man skal gentage gamle regnestykker, som er forkerte. Hvis vi nu lige tager udgangspunkt i, at den daværende SR-regering havde ansvaret for finanslove, som havde at gøre med 2012 og frem, så bliver billedet jo et andet. For hvis man regner 2011 med, som var under en VK-regering, hvor der var store nedskæringer i den offentlige sektor, så er det rigtigt, at det bliver et dårligt regnestykke. Hvis man ikke tager det med, ser regnestykket faktisk sådan ud, at den samlede velfærd steg en lille smule mere, end det demografiske træk var i samme periode. Men det er jo en debat, vi har haft mange gange. Men vi kan da godt tage den igen.

Kl. 08:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 08:36

Louise Schack Elholm (V):

Nu spurgte jeg konkret til kommunerne, for det er jo den nære velfærd, som Socialdemokratiet altid taler om, og Socialdemokratiets ordfører svarede mig i forhold til hele den offentlige sektor, og det var ikke det, jeg spurgte til. Jeg spurgte til kommunerne. Så jeg vil gerne bede Socialdemokratiets ordfører en gang til om at prøve at svare på: Skar den socialdemokratiske regering mere ned på kommunerne, end vi tilfører? Altså, vi tilfører jo penge til kommunerne. Men kan den socialdemokratiske ordfører bekræfte, at den tidligere socialdemokratisk ledede regering skar ned på kommunerne?

Kl. 08:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 08:37

Benny Engelbrecht (S):

I det regnestykke regner fru Louise Schack Elholm jo så stadig væk 2011 med, som var en aftale med kommunerne, som blev indgået af den daværende VK-regering, og så er vi lidt tilbage i samme rille. Så det kan blive en meget lang debat, hvis vi skal fortsætte den her.

Kl. 08:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 08:37

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Et godt gammelt dansk mundheld hedder, at ikke enhver høne, der kagler, lægger æg, og det er lidt sådan, det er med Socialdemokratiet. Fra år 2012 til 2015 blev der fjernet 2.400 stillinger i den kommunale ældrepleje, altså i de år, hvor Socialdemokratiet sad ved magten. Med nærværende finanslovsforslag bliver der afsat midler til 1.000 nye SOSU-assistenten. Hr. Benny Engelbrecht var rigtig meget inde på ældreområdet i sin ordførertale. Hvis man nu skulle være ældre i det her land, hvad ville man så helst udsættes for? At der blev fjernet 2.400 stillinger, eller at der blev afsat midler til 1.000 nye? Hvad giver den bedste ældrepleje i Socialdemokratiets optik?

Kl. 08:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 08:38

Kl. 08:40

Benny Engelbrecht (S):

Jeg tror faktisk, at de ældre ville have foretrukket, at Dansk Folkeparti havde sikret, at der kom flere end 1.000 stillinger i ældreplejen, og hr. Jeppe Jakobsen ved jo også, at hvis Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti havde siddet sammen ved et forhandlingsbord, var det sikkert også lykkedes os at løfte den samlede ramme. Men det er jo desværre sådan, at det ikke lykkedes at ændre på det, bl.a. fordi man har givet nogle skattelettelser i forbindelse med dette års finanslov, hvor vi vel må sige, at de penge nok havde været bedre anvendt til bl.a. sundhedsområdet og til ældreplejen.

Kl. 08:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jeppe Jakobsen.

Kl. 08:38

Jeppe Jakobsen (DF):

Man kan godt opstille en masse hypotetiske situationer. Ud fra de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har indleveret, er det, man har prioriteret fra socialdemokratisk side, jo bl.a. 1 mia. kr. ekstra om året til flere indvandrere, til mere integrationsindsats. Er de 33 mia. kr., der bliver brugt om året, ikke nok i Socialdemokratiets øjne? Kunne man ikke i stedet investere de penge i mere ældrepleje? Er der ikke noget i vejen med Socialdemokratiets prioriteringer her, hvis man virkelig taler om, at man vil den nære velfærd?

Kl. 08:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Kl. 08:39

Benny Engelbrecht (S):

Den pulje, som hr. Jeppe Jakobsen henviser til, er den pulje, som vi har afsat til udsatte borgere. Dem er der jo kommet en hel del flere af, og vi har jo netop talt om kontanthjælpsloftet. Det er rigtigt, at vi forbedrer integrationen, altså sådan at vi kommer nogle af de parallelsamfundsaktiviteter til livs, som vi desværre har forskellige udfordringer med i samfundet, og så er det en øget social mobilitet. Det er det, som vi samlet set afsætter den her pulje til. Man kan jo selvfølgelig være uenig i, at der er skævheder i samfundet, som man er nødt til at rette op på, men vi synes som sagt, at det er væsentligt, og det vil vi gerne prioritere.

Kl. 08:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten.

Kl. 08:39

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Nu står vi her den 22. december og skal både anden- og tredjebehandle en finanslov, og det er jo efter et forløb, hvor vi har været vidne til, at et af regeringens egne partier har truet med at stemme imod regeringens finanslov. Det gør, at jeg ikke kan lade være med at spørge Socialdemokratiet, om Socialdemokratiet i tilstrækkelig grad værdsatte Enhedslisten som parlamentarisk grundlag for Thorningregeringen.

Kl. 08:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Benny Engelbrecht (S):

I forhold til det forløb, der aktuelt har været med et af regeringspartierne, kan man jo kun knuselske Enhedslisten.

Kl. 08:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 08:40

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, tak for de pæne ord. Men nok om det og til det lidt mere seriøse. Ordføreren havde jo en diskussion om uddannelsesbesparelser lige før med hr. Martin Lidegaard, og det er tydeligt, at man ikke i det forslag, man kommer med fra Socialdemokratiets side nu her, stopper grønthøsteren på uddannelser. Skal det forstås sådan, at man i fremtiden heller ikke vil love at fjerne grønthøsteren på hele uddannelsesområdet?

Kl. 08:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 08:41

Benny Engelbrecht (S):

Vi er imod den generelle besparelse, der er på forskning og uddannelse – ingen tvivl om det. Det er også klart, at med den begrænsede ramme, der er inden for forhandlingsreserverne til dette års finanslov, så bliver man nødt til at prioritere. Vi har prioriteret uddannelsesområdet, især erhvervsuddannelserne. Det er det, vi synes er væsentligst at prioritere, men det er altså ikke udtryk for, hvordan en eventuel kommende socialdemokratisk ledet regering, gerne med støtte fra Enhedslisten, så vil udforme sine finanslove på det her område.

Kl. 08:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 08:41

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Som uddannelsesordfører har man til tider været sådan lidt smådeprimeret i den her regeringsperiode, fordi der ligesom har været en filosofi i regeringen om, at alle nye initiativer, i hvert fald så mange som muligt, skulle finansieres af unge og studerende. Først lavede man historisk store milliardbesparelser på uddannelserne; derefter fjernede man nogle af de meget, meget vigtige rabatter, der var på de unges transport; og nu kan vi så læse i den nye VLAK-regerings regeringsgrundlag, at man også forestiller sig, at man skal lave en stor SU-reform. Altså, først tog man og sparede på uddannelserne, og så tog man rabatten på transporten, og nu vil man så også tage de unges ydelser eller i hvert fald spare på dem. Hvad tænker Socialdemokratiet egentlig om regeringens planer om at øge arbejdsudbuddet ved at lave en stor SU-reform?

Kl. 08:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo, ordføreren.

Kl. 08:42

Benny Engelbrecht (S):

Det kigger vi på med stor forundring, og man må sige, at noget af det, som vi har talt overraskende lidt om i hele det her efterår, har været den meget store pulje af potentielle besparelser, som regeringen ikke rigtig har villet løfte sløret for – 5,25 mia. kr. i besparelser,

som man åbenbart forventer at kunne finansiere nogle skattelettelser med i den skatteplan, som måske, måske ikke kommer engang i det nye år. Man kan jo godt tvivle meget på, hvad det egentlig er, der ligger i det. Det er jo tydeligt, at man har siddet og overvejet ting, bl.a. på dagpengeområdet og SU-området, som hr. Jacob Mark nævner, og forskellige andre områder.

I virkeligheden er det vel lidt af et vælgerbedrag, at man ikke fuldstændig klart og tydeligt fra finansministerens side har sagt: Det her er regeringens konkrete forslag til finansiering. Jeg vil gå så langt som til at sige, at det ikke ville være sket i den tidligere finansministers tid, altså i hr. Claus Hjort Frederikssens tid som finansminister. Der ville man klart og tydeligt have sagt, hvad det var for nogle ubehageligheder, der skulle til for at finansiere det, som man foreslog.

KI. 08:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Jacob Mark.

KI. 08:44

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg er enig i, at det har været et fuldstændig absurd forløb, når man ikke har kunnet finde ud af, hvad det egentlig er, så stor en besparelse indeholder. Så jeg vil egentlig bare høre: Når tiden kommer og regeringen endelig løfter sløret for, hvem det er, der skal betale gildet, om det er de studerende eller dagpengemodtagerne, kan S og SF og de andre, der vil være med, så stå sammen i kampen mod så store besparelser for nogle, der i forvejen er blevet ramt hårdt de sidste par år?

KI. 08:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

KI. 08:44

Benny Engelbrecht (S):

Altså, hvis den situation opstår, at hr. Jacob Mark siger, at SF er klar til at give store skattelettelser, som er finansieret af det, vil det overraske mig utrolig meget. Jeg tror, hverken SF eller Socialdemokratiet bliver inviteret med til den lukkede fest, som den nuværende regering og dens støtteparti har, og som jeg kan forstå nu er udsat til det nye år. Man må håbe, at de får sovet godt på tingene hen over julen, for jeg må sige, at der ikke er meget af det, der ligger, som ser særlig fornuftigt ud, hverken hvad angår finansieringen eller for den sags skyld de ting, man har tænkt sig at bruge pengene på.

KI. 08:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og vi skal måske bede om en smule mere ro der bagved. Jeg kan se, at der er nogle ordførere, som meget gerne høre, hvad der sker heroppe, og som ikke rigtig har mulighed for det, fordi der er for meget støj bagtil.

Så er det hr. Hans Andersen, Venstre. Værsgo.

KI. 08:45

Hans Andersen (V):

Tak for det. I dag er der en meget fin historie i Berlingske Tidende om en Laila Brauer på 39 år, som er kommet i arbejde. Hun har tidligere været 7 år på kontanthjælp, nu er hun kommet i arbejde 20 timer om ugen som omsorgshjælper. Det er hun rigtig glad for.

Jeg skal så spørge Socialdemokratiets ordfører, om jeg må forstå det på den måde, at det er utidigt og ikke fair, at Laila Brauer ikke skal have lov til at have lidt mere med hjem i lønningsposen; for jeg må jo forstå, at Socialdemokratiet ikke støtter skattelettelser til de

helt almindelige danskere som Laila Brauer, som arbejder, og som vi i Venstre gerne vil give lidt mere. Tak.

KI. 08:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

KI. 08:46

Benny Engelbrecht (S):

Det er rigtig dejligt, at fru Laila Brauer er kommet i arbejde. Det vil jeg gerne ønske hende tillykke med, ikke mindst fordi hun jo dermed er ude af offentlig forsørgelse og af det system, som i høj grad mistænkeliggør mange mennesker. Hele beskæftigelsessystemet har jo forskellige udfordringer i den retning. Men det vigtigste er jo, at hun kommer i arbejde. Og derfor undrer det mig også meget, at regeringen som en del af sin finansiering af erhvervspakken har valgt at skære ret markant på beskæftigelsesindsatsen.

For det hjælper jo ikke særlig meget for dem, der stadig væk er fanget i kontanthjælpssystemet, hvis de ikke kan få ordentlig hjælp til at komme i arbejde. Der er måske nogle, der har brug for revalidering eller andet for at komme ud på arbejdsmarkedet. Hvis man skærer der, hjælper det jo ikke dem særlig meget, at man f.eks. har givet nogle ret markante skattelettelser til de 1.000 mest velstillede danskere med erhvervspakken. Altså, det synes jo at være temmelig kontraproduktivt. Og så skal man jo altså huske, at man faktisk får en gevinst ved at komme i arbejde.

KI. 08:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Hans Andersen.

KI. 08:47

Hans Andersen (V):

Tak for det. Nu har hr. Benny Engelbrecht i en halv times tid stået og svaret udenom på alle de spørgsmål, der er blevet stillet. Hr. Martin Lidegaard stillede et spørgsmål – der var ingen svar. Der er blevet stillet spørgsmål om, hvor mange penge der er blevet tilført kommunerne. Nu stillede jeg et konkret spørgsmål, om hr. Benny Engelbrecht synes, at det er utidigt og ikke fair, at Laila Brauer skulle have lidt mere ud af at gå på arbejde – og der var ingen svar overhovedet.

Men jeg må forstå, at Socialdemokratiets politik er, at det er vigtigere at give skattelettelser til virksomheder, som det fremgår af finanslovsforslaget fra Socialdemokratiet her til 2018, end at sikre, at Laila Brauer kan beholde lidt flere af sine egne penge.

KI. 08:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo.

KI. 08:48

Benny Engelbrecht (S):

Hvis vi nu bare lige tager, hvad det er for en skattelettelse, som de absolut mest velstillede får i regeringens forslag sammen med Dansk Folkeparti, så er det altså 157.500 kr., som er den umiddelbare årlige skattelettelse. Og det synes jo sådan lidt underligt, at det, vi så snakker om, er, hvorvidt en person, som lige har fået en gevinst ud af at komme i arbejde, skal have en lille smule større gevinst.

Altså, det vigtige her er jo, at vi starter med at se på, hvad det er, samfundet har brug for: Det er et velfærdsløft, og det er, at vi sikrer, at der er flere, som kommer i arbejde. Og det gør vi først og fremmest ved at investere i vores fælles uddannelse, i vores fælles beskæftigelsesindsats. Jeg kan ikke se, at noget af det, som regeringen lægger op til, vil løse det.

Kl. 08:49

Kl. 08:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Carl Holst, Venstre. Værsgo.

Kl. 08:49

Carl Holst (V):

Tak for det, og tak til ordføreren for talen. Jeg tror, det var Bertolt Brecht, der sagde, at sandheden er konkret, altså underforstået: Vi vurderer ikke folk efter, hvad de siger, men på deres handlinger. Jeg kom til at tænke på det i forbindelse med spørgsmålet fra fru Louise Schack Elholm omkring væksten i de kommunale budgetter i forhold til den nære velfærd.

Velfærden spillede jo en rolle i ordførerens tale. Hvis vi nu tager velfærden som den nære velfærd, altså kommunale budgetter, velfærd som sundhedsvæsenets regionale budgetter, er det så ikke korrekt, at i de rene regeringsår, som den tidligere regering havde, var budgetterne historisk lave inden for kommunerne og regionerne i de økonomiaftaler, der blev indgået af landets daværende ledelse, der var fra det parti, som ordføreren er fra?

Kl. 08:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Kl. 08:50

Benny Engelbrecht (S):

Hr. Carl Holst er meget optaget af at skue tilbage. Det kan jeg egentlig godt forstå, fordi det, der jo er sandheden, er, at med det finanslovsforslag, som ligger, så kommer man til at prioritere mindre til velfærden, som er det, der er behov for i forhold til det demografiske træk.

Så jeg kan godt forstå, at man er så optaget af at skue tilbage til en tid, hvor hr. Carl Holst jo i øvrigt selv havde en del af ansvaret for de forhandlinger, der var. Så hvis hr. Carl Holst synes, at det gik dårligt, bl.a. i regionerne, på det tidspunkt – og det tror jeg der var mange borgere i Region Syddanmark som syntes, altså at hr. Carl Holst kunne have gjort det lidt bedre i sin tid – så er det jo op til hr. Carl Holst selv at vurdere.

Kl. 08:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Er der et spørgsmål til? Man skal bare lige huske at trykke sig ind. Værsgo.

Kl. 08:51

Carl Holst (V):

Jeg skal beklage over for formanden. Det var ikke formanden, der overså noget, men mig, der blev så rystet over svaret, at jeg glemte at trykke – for jeg fik faktisk ikke noget svar. Kendetegnende for hele debatten har svarene været angreb på angreb eller en talen udenom. Det var rent et faktuel spørgsmål, jeg stillede. Sandheden er jo konkret; den er ikke, hvad man lover, siger eller gør, men hvad man handler og gør. Derfor betragter jeg bare stilfærdigt det mærkelige angreb som et udtryk for, at man ikke tør sige sandheden.

Jo, væksten i den nære velfærd, væksten i sundhedsvæsenet var historisk lav under den tidligere socialdemokratiske regering. Det stiller jeg bare op som et faktum i forhold til at vurdere de venlige udgydelser i talen omkring det, man vil for fremtiden.

Kl. 08:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil nu nok sige, at hvis hr. Carl Holst opfatter de ytringer, som jeg kom med her på talerstolen, som udtryk for angreb, så tror jeg hr. Carl Holst har glemt, hvordan det er at være til ringriderfrokost i Sønderjylland med den spot og spe, som kan komme i den forbindelse. Men det ændrer jo ikke på, at hvis vi tager udgangspunkt i det konkrete, kan man konstatere, at de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet til dette års finanslov, samlet set vil styrke velfærden mere end det, regeringen lægger op til.

Kl. 08:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Preben Bang Henriksen, Venstre. Værsgo. (*Preben Bang Henriksen* (V): Nej, det er en fejl). Nå, så er der faktisk ikke flere, der har bedt om ordet. Så skal vi have en ny ordfører – tak til ordføreren – og det er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 08:53

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Tak for det, formand. Så står vi her til tredje behandling af finansloven for 2018, og det er rigtig glædeligt. Når man kigger på finansloven, mener jeg jo, at det er en helt fantastisk god finanslov. Jeg synes også, den er god, socialt afbalanceret, og den viser, hvor vi, Dansk Folkeparti og regeringen, kan finde hinanden. Det er sådan, at vi har lagt stor vægt på, at det skulle være en finanslov, som også tilgodeser velfærdsområderne, og det synes vi at vi er lykkedes rigtig godt med. Det er også sådan, at en finanslov altid vil være blevet til i en forhandling, hvor man finder hinanden. Derfor er der jo gode ting i en finanslov, og der er også ting, som man er blevet enige om.

En af de ting, som vi bl.a. er blevet enige om, er at afskaffe skatten på fri telefon. Her er der jo nogle, som kunne finde på at sige: Jamen er det ikke en topskattelettelse, for der er jo nogle mennesker, som betaler topskat, som har fri telefon? Det er rigtigt, men hvis man ser på, hvem der faktisk har fri telefon, vil man se, at flertallet af de borgere, der har fri telefon, faktisk er i den anden ende. De betaler faktisk *ikke* topskat. Flertallet betaler ikke topskat. Vi forventer faktisk også i fremtiden, at det vil være sådan i forhold til fri telefon, at det bliver et løngode. Det vil sige, at det bliver automekanikeren, det bliver tømreren, det bliver andre, som får mulighed for at få fri telefon i forbindelse med de lønpakker, der bliver lavet. Det er en aftale, som vi selvfølgelig har lavet med regeringen, og som vi står på mål for og synes er ganske udmærket.

Andre ting i finansloven: Finansloven er jo budgettet for 2018, og der er selvfølgelig store ting, og der er mindre ting. En af de ting på udlændingeområdet, som der faktisk er en hel del punkter om, som jeg vil nævne, er det punkt, hvor vi skal se på dem, som rejser hjem, bl.a. på ferie. I Dansk Folkeparti synes vi, det er mærkeligt – vi er faktisk lidt forundret over det – at man kan være flygtning i et land, fordi man skal have ophold og beskyttelse, og så alligevel tage på ferie i hjemlandet. Derfor er vi rigtig glade for, at der nu bliver sat penge af, så vi faktisk kan tage 800 sager op bagudrettet og se på, hvordan det kan være, at de her mennesker har kunnet opholde sig i deres hjemland i en kortere eller længere periode og så alligevel leve op til kravet om at få ophold og beskyttelse i Danmark. Vi ser frem til, at de sager bliver taget ud og bliver efterprøvet.

Uddannelsesområdet fylder selvfølgelig også noget i forbindelse med finansloven. En af de mindre ting på det område er produktionsskoleydelsen. Jeg tror, at alle har oplevet, at produktionsskolerne har været meget presset her på det sidste, og derfor er jeg rigtig glad for, at det er lykkedes at få fremrykket FGU-ydelsen til produktionsskolerne, så den gælder fra 2018. Hvorfor har det så været vigtigt for

Dansk Folkeparti? Det har det, fordi vi også har indgået en aftale omkring FGU, altså forberedende grunduddannelse, som vi ser meget frem til. Der mener vi jo, at produktionsskolerne skal være et bærende element bl.a. i den reform, og derfor håber vi jo, at det, at vi nu har fået fremrykket den her skoleydelse, gør, at der det næste år kommer flere elever på produktionsskolerne, således at vi kan fastholde de lærerkræfter og de kompetencer, som er på produktionsskolerne.

En anden ting, som er en langt, langt større ting, er, at vi har fået en permanent boligjobordning. Det er vi glade for. Nu skal vi ikke længere køre zigzagkurs, så man skal skynde sig at få lavet forbedringer på sin ejendom, fordi det jo kan være, at boligjobordningen forsvinder igen til næste år. Vi er rigtig glade for, at regeringen meldte ud, at der skulle være et servicefradrag. Vi er til gengæld også rigtig glade for, at håndværksdelen nu også er kommet med, og at man nu kan få et fradrag op til 12.000 kr. pr. voksen over 18 år i en husstand. Det er rigtig positivt. Samtidig har vi fået lagt en ny del ind. Det er bl.a. sådan noget som malerarbejde.

En af de ting, som der også er med, er, at vi får øget kontrol ved den danske grænse. Når vi siger den danske grænse, mener vi faktisk alle grænseovergange. Det har tidligere været sådan, at der har været ti grænseovergange, som der ikke har været særlig meget fokus på. Det bliver der nu. Der er sat penge af til, at vi nu får nummerpladekontrol ved alle grænseovergange i Danmark. Vi har fået sat penge af til, at den bemanding, der skal være også på de små grænseovergange, bliver markant forbedret. Det vil sige, at der bliver kontrol ved grænsen, også på de små grænseovergange, også med personer.

Samtidig kommer der også til at ske det – nu har vi lige om lidt 2-årsjubileum for den midlertidige grænsekontrol – at vi får nogle ordentlige arbejdsvilkår for de statslige medarbejdere, som står og varetager det gode job at passe på vores grænse. Det er sådan, at der nu bliver sat penge af til, at vi selvfølgelig kan få lavet overdækninger til gavn for dem, der arbejder udendørs. Vi har også fået sat penge af til at få lavet nogle bygninger, som man kan sidde i og foretage den her paskontrol og anden form for kontrol, der skal ske ved grænsen. Det er vi rigtig glade for. Vi kunne simpelt hen ikke være de arbejdsforhold bekendt længere.

Kl. 08:58

Der kommer også flere betjente. Der er sat penge af til, at optaget på politiskolen kan øges markant. Det vil sige, at der med den finanslov, der er lavet for 2018, i fremtiden bliver 300 flere betjente ud over det, der var forudsat i tidligere aftaler – det er meget positivt.

På ældreområdet, og det er jo den nære velfærd, har vi fået sat en halv milliard af årligt. Og der skal man jo huske, at det er en halv milliard, der kommer oven i den værdighedsmilliard, som der ligger i forvejen. Det betyder jo også, at finansloven for 2018 er den finanslov i de sidste 10 år, hvor der er blevet sat flest penge af til ældreområdet. Og hvorfor er der så det? Det er der selvfølgelig, fordi vi lever længere, vi bliver flere ældre, og der bliver også flere plejekrævende ældre. Derfor er vi rigtig glade for, at det igen lykkedes at få sat flere penge af til det område.

Samtidig bliver der også lavet en forsøgsordning på ældreområdet med mere selvbestemmelsesret. Det er jo sådan, at selv om man bliver ældre, har man en mening om, hvad man gerne vil. Jeg tror, der er mange, der har deltaget i kommunalvalgkampen, som har oplevet, at sådan noget som mad fylder rigtig meget. Jeg tror man glemmer lidt, at det fylder så meget for de ældre. Vi ved det fra os selv. Hvem er ikke med til at holde en fredagsmiddag sammen med familien og andre, hvor det med maden betyder rigtig meget? Det at spise er en særlig situation. Hvorfor er det så sådan, at de ældre ikke har en større selvbestemmelsesgrad, i forhold til hvad det er, de vil spise, og hvad det er for en udbyder, de gerne vil bruge? Derfor bliver der nu sat penge af – 25 mio. kr. om året – til, at kommunerne

kan byde ind i forhold til at lave nogle forsøgsordninger, hvor pengene ligesom følger den ældre, altså at den ældre har mulighed for selv at bestemme, hvad det er for noget mad, man gerne vil have, i forhold til det tilbud, som kommunen har, eller måske det tilbud, som den lokale slagter har.

Vi sætter også penge af til at se på, hvordan man kan nedbringe sygefraværet. Vi har kunnet se, at sygefraværet er højt netop på ældreområdet. Derfor går en del af de her 500 mio. kr., den halve milliard, også til, at man skal se på, hvordan man kan få flere fuldtidsansatte i den offentlige sektor, særlig på ældreområdet. For man kan jo tale om timepriser og lønninger og alt muligt andet – det bliver forhandlet lige i øjeblikket – men udfordringen er selvfølgelig, hvis man kun bliver ansat på 32 timer eller mindre. Så kan det være svært at få det til at køre rundt, og derfor er der nogle af de her stillinger, som er svære at få besat – de er ikke særlig attraktive.

Så vil vi gerne se på, hvad det er, vi får for de her penge. Hvad er det, vi får for de her 45 mia. kr., der i 2018 skal bruges på ældreområdet? Vi vil ikke kun stå og tale om, at nu er der sat penge af. Vi vil gerne måle på, hvad det er for en service, de ældre oplever. Hvad er det, de oplever derude helt nært? Hvad er det, personalet oplever? Får de lov til at bruge deres faglighed? Hvad for et ophold oplever de pårørende at deres ældre har på et plejecenter eller for den sags skyld i eget hjem? Vi ser meget frem til de forhandlinger, der skal være, og håber selvfølgelig også, at man kan lave noget, der er bredt forankret, altså hvordan vi fremadrettet måler i forhold til ældreområdet og sådan set generelt på de kommunale områder.

I dag har vi jo det, der hedder indeks 100. Det vil sige, at hvis man bruger pengene, er man dygtig. Indeks 100 er ene og alene en gennemsnitsbetragtning, i forhold til hvor mange penge man bruger på et område, og når man bruger et pengebeløb ud fra en gennemsnitsbetragtning, har man en god service. Der vil jeg bare sige til jer, at jeg tror, der er rigtig mange, der oplever, at hvis man kigger på kommunerne, selv de kommuner, hvor man ligger over indeks 100, vil man nok kunne finde nogle, som ikke mener, det er den bedste service – det er måske bare den dyreste service, man har. Så vi ser meget frem til de forhandlinger, der skal være om det.

Netop derfor er der også blevet sat penge af til at aflaste de pårørende, hvilket vi er utrolig glade for. Vi må jo sige, at det at blive dement er blevet en folkesygdom. Man lever også længe med sin demens, og mange vil også gerne være i eget hjem, og det ønsker de pårørende jo også. Men derfor er der behov for, at man indimellem får aflastet den pårørende, sådan set ikke den demente, men at den pårørende også får lov til at have et værdigt ældreliv, selv om man sådan set ikke er syg eller på anden måde er plejekrævende.

Ligeledes er der blevet sat yderligere penge af til området med social dumping eller lige konkurrence – hvad vi nu skal kalde det. Det er sådan, at de penge, der nu bliver sat af til området, er på niveau med det, der var i 2016 – det er 11 mio. kr. højere, end det var i 2017. Og vi har set på det på den måde, at vi egentlig gerne ville have lavet sådan en flad model, hvor man havde sagt, at nu har man en bund for det kontroltryk, der skal være, og så kunne man skruer op og ned, i forhold til om man har højkonjunktur eller lavkonjunktur. Det er ikke lykkedes. Jeg har også haft flere møder med bl.a. fagbevægelsen og andre om, hvordan man kunne skruer sådan en model sammen. Der er flere forskellige måder, man kan gøre det på, og der er vi ikke kommet i mål endnu. Hvordan kan man lave den gode måde at gøre det på, så vi ikke skal have det her stop and go, i forhold til hvad det er for et kontroltryk, vi skal have derude? Men for 2018 ser det rigtig godt ud, der kan vi opretholde et højt kontroltryk, også i forhold til det, vi kalder social dumping eller lige konkurrence. For det er jo det, der er problemet – det er jo et konkurrenceparameter, hvor laveste fællesnævner kan vinde, altså hvis man har dårlige løn- og arbejdsvilkår.

Så alt i alt er det en rigtig god finanslov, som vi i Dansk Folkeparti er stolte af.

Kl. 09:06

Kl. 09:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og så går vi i gang med spørgsmål og kommentarer. Først er det hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 09:03

Benny Engelbrecht (S):

Tak til ordføreren for talen. Jeg er ked af at skulle bruge tid på det her igen, men det virker jo nærmest som en tilbagevendende tradition, at når vi står her ved behandlingen af årets finanslov, bliver vi nødt til at genbekræfte hinanden i forhold til Togfonden DK, og sådan er det desværre igen i år, fordi vi har en regering, som ganske vist i det umiddelbare virkningsår 2018 indarbejder de elementer, som togfondforligskredsen er blevet enige om, men ikke indarbejder det i overslagsårene. Så jeg ville egentlig godt bede om, at hr. René Christensen her i Folketinget bekræfter, at de aftaler, vi er blevet enige om, f.eks. en bane over Fyn, også er noget, som også kommer til at ske, uagtet at vi har en regering, som desværre er modvillig i forhold til det.

Kl. 09:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 09:04

René Christensen (DF):

Jeg kan bekræfte, at sådan er det, og jeg kan også garantere, at Dansk Folkeparti står på mål for togfondaftalen. Selvfølgelig er det ærgerligt, når der er et så markant stort flertal, der har lavet en aftale om offentlig transport, Togfonden DK, en fuldt finansieret togfond – der har været en udfordring i forhold til det, men det er jo lykkedes at få den fuldt finansieret med en efterjustering – at regeringen ikke ønsker at indtræde i et så godt forlig, som der faktisk er lavet om Togfonden DK. Der er ingen tvivl om, at Togfonden DK faktisk også bidrager bredt til det, vi gerne vil, altså at elektrificere samfundet. En stor del af Togfonden DK's penge går jo faktisk til elektrificering, og det er faktisk noget af det, som regeringen er enig i. Så derfor igen en opfordring til, at regeringen træder ind i den aftale om Togfonden DK. Det ville gøre det hele meget nemmere.

Kl. 09:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 09:05

Benny Engelbrecht (S):

I forlængelse af det, bliver jeg jo så desværre også nødt til at konstatere, at det ser ud til, at regeringen i overslagsårene har fejlfortolket noget af den disponering, som ligger i forhold til de midler, som skal komme fra den forligskreds, som hedder »Bedre og billigere, og som regeringen heller ikke er en del af. Der skal jeg bare spørge hr. René Christensen, om hr. René Christensen vil medvirke til, at vi får afklaret de unøjagtigheder, der synes at være i forhold til overslagsårene og de finansieringselementer, så der ikke kommer tvivl om de projekter, der ligger i »Bedre og billigere«, og heller ikke de projekter, der ligger i Togfonden DK, som skal finansieres derigennem.

Kl. 09:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

René Christensen (DF):

Der er ingen tvivl om, at de justeringer, der eventuelt er behov for, vil Dansk Folkeparti selvfølgelig rigtig gerne drøfte, både med forligskredsen om Togfonden DK, men så sandelig også med regeringen, således at vi kan få de aftaler, som der er indgået på tværs af partier, til at blive ført ud i livet, og der er ingen tvivl om, at den delaftale, der blev lavet, altså del 1 i Togfonden DK, skal føres ud i livet. Der manglede så lidt finansiering; der var nogle strækninger, som blev lidt dyrere, og der har man finansieret det fra »Bedre og billigere«, som også ligger uden for regeringen, og der skal vi selvfølgelig overholde de aftaler, som vi har indgået. Det er jo så fint med Togfonden DK og »Bedre og billigere«, at hvis man ikke kan indgå en aftale i mindelighed, kan man jo altid stemme det igennem. Men det ønsker vi jo sådan set ikke at gøre i Dansk Folkeparti, vi ønsker selvfølgelig at klare det her i mindelighed, altså at vi får lavet de justeringer, der skal til, for at vi kan få det hele til at fungere.

Kl. 09:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Kl. 09:07

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Og tak for en tale, som understreger, at det ikke er et enten-eller, men et både-og, når det gælder at sikre penge til kernevelværd og også sikre, at vi kan lave aftaler, der styrker vilkårene for erhvervslivet, letter skatten for folk, der går på arbejde – godt illustreret af hr. René Christensens tale om fri telefon. Der er der klar tale.

Det har været lidt mere uklart, når vi har hørt Socialdemokratiet, også i den foregående runde. Det er temmelig uklart, hvad de egentlig mener om kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen. Men det kunne måske være lidt berigende for debatten, hvis Dansk Folkeparti ville komme med deres vurdering af, hvad konsekvensen ville være, hvis man afskaffede kontanthjælpsloftet og man afskaffede integrationsydelsen.

Kl. 09:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 09:07

René Christensen (DF):

Det vil være en merudgift på 1,4 mia. kr., og det kan man jo se, fordi det er et ændringsforslag, som SF har stillet. Der kan man jo sådan set se, hvad det er, man står over for, hvis man gerne vil have en anden farve flertal. Socialdemokratiet har ændringsforslag her, som ligger i milliardklassen i forhold til integration. SF har forslag om øgede udgifter i forhold til kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen på 1,4 mia. kr. Så der kan man se, hvad det er for et udgiftspres, der vil ligge. Og det, man ikke taler så meget om, er: Hvad skal pengene bruges på? I Dansk Folkeparti vil vi meget gerne tale om, hvordan der skal være penge til velfærden fremadrettet, frem mod 2025, men vi ønsker jo sådan set også at tale om, hvad det er, pengene skal bruges på. Og de her områder er ikke dem, vi ønsker at bruge pengene på.

Kl. 09:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Torsten Schack Pedersen, værsgo.

Kl. 09:08

Kl. 09:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak. Men der ligger jo også det i det, at ved hjælp af kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen kan det bedre betale sig at arbejde. Og jeg synes jo, at min kollega hr. Hans Andersen kom med et strålende eksempel – det kneb gevaldigt med at få et svar fra den socialdemokratiske ordfører. Derfor er jeg bare optaget af, at Dansk Folkeparti står ved kontanthjælpsloftet – og det ved jeg – men jo også, at vi har en fælles forståelse i forhold til at sikre, at næste element af jobreformen er at være med til at sikre, at det i højere grad kan betale sig at yde en ekstra indsats, og at dem, der er på arbejdsmarkedet, også får en større gulerod ud af det.

Kl. 09:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 09:09

René Christensen (DF):

Jamen altså, Dansk Folkeparti har jo intet imod, at det kan betale sig at arbejde – selvfølgelig har vi ikke det. Vi ønsker sådan set, at det skal kunne betale sig at arbejde. Derfor må man også sige, når man kigger på kontanthjælpsloftet, at det var en af grundene til det; der var for mange, som ikke havde en mulighed for at få en øget gevinst ved at gå på arbejde – det var i hvert fald kun en lille øget gevinst. Og så skal man jo altså huske, at der er en hel del, som er undtaget fra det her loft, og det er bl.a. børn- og ungeydelsen osv. Så det her er ikke et loft, der rammer børnefamilier og andre, men det er et loft, hvor man har sagt: Hvad er det for et beløb, man skal have for at kunne fungere i en kortere periode, hvor man er på overførselsindkomst? Og derfor står vi selvfølgelig på mål for de aftaler, som vi har indgået.

Kl. 09:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Stine Brix, Enhedslisten.

Kl. 09:09

Stine Brix (EL):

Tak for det. Nogle af dem, der virkelig betaler regningen i den finanslovsaftale, som Dansk Folkeparti har indgået med regeringen, er jo de unge. Der ligger i den finanslovsaftale besparelser for mange milliarder kroner på uddannelse. Man tager 2 pct. hvert eneste år på vores uddannelser. Det kommer til at betyde fyringer på gymnasierne, det kommer til at betyde større hold, det kommer til at betyde nedlæggelse af uddannelser – det gælder erhvervsuddannelser, det gælder pædagogstuderende, det gælder sygeplejerskestuderende, det gælder hele vejen rundt.

Da vi havde åbningsdebatten herinde, sagde hr. Kristian Thulesen Dahl fra talerstolen, at Dansk Folkeparti var meget optaget af at sikre økonomien i erhvervsuddannelserne, og han lovede, at det ville man kigge på. Men faktum er jo, at der ligger besparelser på erhvervsuddannelserne næste år på 100 mio. kr. Vi har jo stillet et ændringsforslag sammen med resten af oppositionen, og der ligger en rigtig god mulighed her for Dansk Folkeparti for at holde det løfte, man gav, nemlig at sikre økonomien for erhvervsuddannelserne, så man ikke skal ud og fyre til næste år. Derfor vil jeg gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører: Hvordan stiller man sig til det?

Kl. 09:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

René Christensen (DF):

Det er et forslag, som vi stemmer nej til, fordi vi har indgået en finanslovsaftale. Men det, der er vigtigt her, er jo at sige, at det er fuldstændig korrekt, at der ligger en besparelse på erhvervsskolerne på 2 pct., og det er 270 mio. kr. Der er det sådan, at der i finansloven for 2018 er sat en pulje af i 2018 på 170 mio. kr. De 20 mio. kr. af dem er så sat af til, at man skal lave øget rekruttering, for det er jo også en af udfordringerne for skolerne. Det er ikke alene besparelsen – men den slår selvfølgelig ret hårdt – det er også kundegrundlaget, hvis man kan sige det sådan, altså at der er færre unge, som vælger en erhvervsuddannelse. Det er, fordi man kommer fra et meget højt niveau, da man jo tidligere havde rigtig mange elever, fordi der var et uddannelsespålæg og ikke nogen adgangskrav til erhvervsskolerne. Det er der i dag, heldigvis, vil jeg gerne sige, et krav om 2 plus 2 i dansk og matematik, men det gør jo også, at kundegrundlaget, altså elevantal, er faldet markant.

Vi har så skrevet ind i finanslovsaftalen, at vi i første halvår af 2018 skal evaluere det med de 2 pct. og se på, hvordan vi fremadrettet skal gøre det. Der vil jeg gerne sige, at fra Dansk Folkepartis side ønsker vi, at de 2 pct. skal fjernes, men vi ønsker sådan set også, at vi skal have en kvalitet i erhvervsskolerne, og at erhvervsskolerne skal ud over rampen for at skaffe elever til erhvervsskolerne.

Kl. 09:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Stine Brix.

Kl. 09:12

Stine Brix (EL):

Hvis man venter med at evaluere, til der er gået ½ år, så er der blevet fyret på erhvervsuddannelserne. Det er jo virkeligheden. Så har man fået det dyk i kvaliteten, så står man med problemerne derude. Derfor hjælper det ikke noget, at Dansk Folkepartis ordfører snakker og snakker om alt muligt her, for realiteterne er jo benhårde ude på erhvervsuddannelserne. Hvis ikke man kommer på bedre tanker her i løbet af i dag og stemmer for det ændringsforslag, som kan fjerne den besparelse på 100 mio. kr., der ligger, så vil Dansk Folkepartis finanslovsaftale her betyde markante forringelser af vores erhvervsuddannelser. Og det vil – måske allermest alvorligt – betyde, at man fratager nogle unge mennesker muligheden for at få en uddannelse, som virkelig er det, der vil gøre en stor forskel i deres liv, i forhold til hvilken indtægt de kan få, hvilken fremtid de kan få. Det er jo det, der er på spil her, når Dansk Folkeparti sparer på erhvervsuddannelserne sammen med regeringen.

Kl. 09:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 09:13

René Christensen (DF):

Ja, man kan undre sig over det, for erhvervsskolerne var også ude at kommentere, at der var afsat 170 mio. kr., og at det jo ingenting hjalp. Og hvis 170 mio. kr. er ingenting, er 100 mio. kr. vel slet ingenting – og så må det jo være nemt at finde.

Nej, spøg til side. Selvfølgelig påvirker det da skolerne at skulle finde 100 mio. kr. i den periode, selvfølgelig gør det det. Men det er jo sådan, at de har haft budgetteret med, at de skulle finde 270 mio. kr. Nu skal de finde et væsentlig mindre beløb, så de budgetter, de har lagt for 2018, bliver nemmere at holde.

Men den største udfordring for skolerne i øjeblikket er jo faktisk ikke besparelserne på 2 pct. Den største udfordring i øjeblikket er faktisk, at der er for få elever, der vælger erhvervsskolen til. Jeg vil

bare sige, at de elever, der skal vælge erhvervsskolen, står jo ikke og kigger på, hvad det er for et budget, der er lagt for 2018. De står og kigger på: Hvad er chancen for, at jeg kan gennemføre en uddannelse? Hvad er det for et tilbud, der kommer? Hvad er det for en ungdomsinstitution, som jeg skal starte i?

Kl. 09:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Josephine Fock, Alternativet.

Kl. 09:14

Josephine Fock (ALT):

Tak til ordføreren. Noget af det, der ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, og som ligger os alle sammen meget på sinde, er jo antallet af flygtninge udeomkring i verden og også dem, der når her til Danmark. Mit spørgsmål går så på, når vi nu ved, at der fremadrettet kommer rigtig, rigtig mange klimaflygtninge – og der er allerede mange klimaflygtninge – hvordan det så kan være, at Dansk Folkeparti ikke er med til at presse mere på, således at regeringen kommer til at føre en mere grøn og klimavenlig politik, både her i Danmark som foregangsland, men også ude i verden, i forhold til at vi hjælper med til at lave grønne og teknologiske løsninger?

Kl. 09:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 09:15

René Christensen (DF):

Jamen det synes jeg da sådan set også vi gør. Nu nævnte jeg før Togfonden DK og andet, og jeg ved godt, at regeringen ikke er med i det, men jeg repræsenterer jo Dansk Folkeparti, og vi vil faktisk elektrificere hele jernbanen. Hvis der er noget, der gør noget ved klimaet, så er det da, at vi får alle vores dieseltog væk. Vi har netop nu sammen med regeringen indgået en aftale om boligjobordningen, hvor man jo kan se, at den private husholdning nu får mulighed for at energirenovere og andet. Så jo, det grønne fylder jo også noget. Det at være grøn handler jo ikke kun om at give tilskud til eksempelvis vindmøller, det handler også om, hvordan vi hver især som enkeltindivider opfatter og bruger de ressourcer, der er derude, og der betyder det også noget, hvordan vores boliger er opvarmet, hvordan vi har isoleret vores bolig osv. Så jo, der er bestemt også grønne tiltag i finansloven for 2018.

Kl. 09:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Josephine Fock.

Kl. 09:15

Josephine Fock (ALT):

Nu synes jeg jo, det er ærgerligt, at en grøn boligjobordning er blevet omformet til det, jeg vil kalde en sort boligjobordning, hvor man netop har taget incitamentet med, at det, for at man kunne få en refusion, udelukkende skulle gå til grøn energirenovering, væk. Men det er jo ikke korrekt, at regeringen har ydet massive investeringer i grøn energi, sådan som vi gerne vil have. Ja, Togfonden DK bakker vi jo fuldstændig op om, men jeg synes, det er problematisk, at Dansk Folkeparti, som har så stor magt over regeringen, ikke er med til at presse markant mere på for at kunne lave grønne og klimavenlige løsninger via finansloven. For det er jo Folketinget, der skal lave rammerne for, at vi som befolkning har let ved at gøre det rigtige.

Kl. 09:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 09:16

René Christensen (DF):

Det er jo rigtigt, at man kan have mange forskellige tilgange til, hvad man skal have med i en finanslov. Vi synes nu, når vi kigger på det grønne – for at blive ved det – at den her finanslov også fint rummer det, bl.a. i forbindelse med boligjobordningen. Det er rigtigt, at der er ting, som er blevet pillet ud, og at der er sket nogle justeringer, også i forhold til det, man kan få fradrag til, men når vi så på, hvad der var blevet brugt, og hvor mange der havde brugt de her grønne tiltag, så kunne vi se, at der var en meget begrænset brug af det. Derfor har vi valgt at fokusere på det, der faktisk var brug af, og det er bl.a. sådan noget som isoleringsopgaver og andet. Der kan vi jo se, at tilbagebetalingstiden og dermed også det grønne regnskab bevæger sig rigtig positivt i forhold til de tiltag, man kan få fradrag for i dag.

Kl. 09:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Morten Østergaard, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 09:17

Morten Østergaard (RV):

Selv om det har været en hård fødsel, bliver man som regel alligevel glad for barnet, og det er vel også det, som hr. René Christensens tale i dag afspejler. Der er jo meget af det sædvanlige, der har været på de andre finanslove, nemlig besparelser på uddannelse til fordel for prioritering af nogle ting, som folk måske synes kigger lidt mere tilbage end frem, og det kunne f.eks. være prioritering af grænsekontrollen. Men det der med at sige, at Dansk Folkeparti prioriterer fortiden mere end fremtiden, er måske lidt en urimelig kritik. Jeg har i hvert fald i forbindelse med finanslovsaftalen fundet et sted, hvor jeg synes det, der står, virker virkelig innovativt, og det er det, der handler om det ridende politi, som ikke blev nævnt i talen. Men der står bl.a., at med indsættelsen af det ridende politi kan hestene medvirke til at deeskalere en farlig situation ved at tale med folk og fungere som mægler – og altså, det her med talende heste, er der da utrolig meget fremtid i, vil jeg tro. For det, der jo også kendetegner talen i dag, er, at der skal bruges mennesker: Der skal bruges mennesker i sundhedssektoren, der skal bruges mennesker i ældreomsorgen og til det ridende politi og grænsepoliti, og hvad ved jeg.

Derfor vil jeg bare spørge, om Dansk Folkeparti nogle gange gør sig overvejelser over, hvor alle de mennesker skal komme fra, for vi mangler jo allerede i dag arbejdskraft.

Kl. 09:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 09:18

René Christensen (DF):

Det er der ingen tvivl om. Det er faktisk en af udfordringerne: Hvordan får vi de her personer til at varetage disse stillinger? Og det er det samme, når vi taler SKAT. Hvis der er nogle, der siger, at de vil have 1.000 medarbejdere, så er der nogle andre, der siger, at de skal have 1.200 medarbejdere, men det er jo ikke bare nogen, man trækker i en automat.

Nu er det sådan med hensyn til spørgsmålet om det ridende politi, at jeg kan svare, at vi er rigtig glade for, at det ridende politi nu bliver genindført, og det er der flere årsager til. For det første er det faktisk et rigtig godt redskab, som man også har i andre lande, og bl.a. i Sverige har man stor glæde af at have det ridende politi, f.eks. i forbindelse med fodbold og andet, hvis der er optøjer. Der er heller ingen tvivl om, at det ridende politi også er imageskabende for politi-

tiet, og vi synes sådan set, at politiet også har behov for at have den slags positive elementer, og det kan det ridende politi bidrage til.

Kl. 09:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Morten Østergaard.

Kl. 09:19

Morten Østergaard (RV):

Jamen altså, al ære og respekt for det. Det betyder selvfølgelig mindre, at Københavns Politi tilsyneladende ikke har samme vurdering som Dansk Folkeparti, men det skal de jo ikke bestemme, om man så må sige. Det er jer, der styrer, hvad pengene går til, og så må politiet jo løse det med de redskaber, I udstyrer dem med. Men selv om man så får gang i de talende heste og de måske så kan bruges mange steder rundt omkring, så er det jo stadig væk sådan, at det tilsyneladende er Dansk Folkepartis opfattelse, at vi er dem, vi skal være i Danmark; det var det, hr. Martin Henriksen sagde forleden. Hvis virksomheder mangler arbejdskraft, så er det bare ærgerligt; hvis plejehjemmene mangler ansatte, så er det bare ærgerligt for de ældre; og hvis politiet mangler ryttere til det ridende politi, så er det også bare ærgerligt, for vi er dem, vi er. Hvordan skal man løse udfordringen med manglende arbejdskraft, hvis vi er dem, vi er?

Kl. 09:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og værsgo.

Kl. 09:20

René Christensen (DF):

Jamen hvis man kigger på arbejdsløshedstallene inden for EU's grænser og f.eks. tager en tur til Spanien og Italien, vil man jo se, at der er masser af arbejdskraft at få inden for Europas grænser. Og det er da påfaldende, at De Radikale mener, at den bedst kvalificerede arbejdskraft, man kan få, er folk, der kommer fra krigshærgede områder; at folk, der har ptsd og andet, og som er flygtet og kommet hele vejen til Danmark, er den bedste arbejdskraft, man kan få. Var det dog ikke en idé at hjælpe de mennesker, så de ikke skal ud på den der lange, lange rejse, altså hjælpe dem i deres nærområder, i stedet for at tro og påstå, at det skulle være den bedst kvalificerede arbejdskraft, man får til Danmark? Det er ikke den bedst kvalificerede arbejdskraft. Det er mennesker, som har haft en lang rejse til Danmark, og det er ikke dem, der er behov for på arbejdsmarkedet.

Kl. 09:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 09:20

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Ordføreren – eller hestehviskeren, om man vil – kritiserede i sin tale, at SF har stillet et ændringsforslag om at afskaffe kontant-hjælpsloftet. Han sagde rigtigt nok, at der jo er forskel på, hvad vi prioriterer at bruge pengene på. Og derfor skal der dog lyde en lille tak for, at de massive, historiske skattelettelser, vi hørte om, ikke blev til noget den her gang. Det kan jo så være, at det bliver til noget i januar, men nu må vi se.

Men der er jo også nogle knaster i den her finanslov og i de aftaler, der lægger op til den. Hvordan hænger det sammen med DF's profil, at man har lavet en erhvervspakke, hvor 90 pct. af befolkningen får under 200 kr. og de rigeste 1.000 får næsten 80.000 kr., og så også den her aftale om fri telefon, hvor langt de fleste af pengene går til topskatteydere? Hvordan hænger det sammen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 09:21

Kl. 09:21

René Christensen (DF):

Der vil jeg bare sige, at det simpelt hen er faktuel forkert. I forhold til aftalen om fri telefon er det faktisk sådan, at hovedparten af folk med fri telefon i dag er dem, der tjener under topskattegrænsen. Når man bliver beskattet af 2.800 kr., der jo er en forholdsvis stor beskatning, og det så nu bliver fjernet for fremtiden – man kan jo også spørge i forhold til de 2.800 kr.: Hvad koster en telefon i dag, hvad koster det at have et abonnement i dag, hvad koster det at ringe i dag? – forventer og tror vi på, at det vil komme ned i systemet, altså at en ganske almindelig lønmodtager får det som en del af sin lønpakke, at man eventuelt også kan få fri telefon eller fri it. Men det er sådan, at det er 48 pct. af dem, der har fri telefon, der betaler topskat, og det vil så sige, at der er et flertal af dem, der har fri telefon, der ikke betaler topskat.

Kl. 09:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 09:22

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Altså, der er et svar fra skatteministeren, hvor der står, at to tredjedele af gevinsten ved fri telefon tilfalder topskatteydere. Men vi kan godt blive ved. Faktum er, at de skattelettelser, som ligger i de aftaler, der lægger op til finansloven, har en klokkeklar skæv profil.

Jeg bliver bare nødt til at spørge ordføreren om noget igen. For ordførerens kollega hr. Hans Kristian Skibby har sagt, at man må tage det søde med det sure eller det sure med det søde. Men DF har stadig væk lagt stemmer til en finanslov, der giver nogle af de aller-mest skæve skattelettelser i nyere tid ifølge en lang række økonomer og eksperter.

Kl. 09:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 09:23

René Christensen (DF):

Den påstand, der kommer dér, vil jeg ikke stå på mål for, altså at det her skulle være en meget, meget skæv finanslov. Det er det bestemt ikke. Det er en finanslov, som afspejler, at der er en regering, som har nogle prioriteter, og så er der et støtteparti, Dansk Folkeparti, der har nogle prioriteter. Og der har vi fundet hinanden, og jeg vil gerne sige, at vi kan stå på mål for alt, der står i den her finanslov.

Der er selvfølgelig nogle ting, som man kan sige ikke har været ønsket, som Dansk Folkeparti har haft, men vi har selvfølgelig justeret det, så vi kan stå på mål for det – både i forhold til erhvervspakken, men så sandelig også i forhold til de andre ting, som er kommet i finansloven. Så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at noget, der har betydet noget for Dansk Folkeparti, bl.a. er, at ældreområdet nu bliver løftet, og for første gang i 10 år har vi det største beløb nogen sinde, bl.a. til ældreområdet.

Kl. 09:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Christian Juhl (EL):

For 61.000 danskere kan det ikke betale sig at gå på arbejde. De rammes nemlig af en arbejdsulykke eller af en erhvervssygdom, som gør dem helt eller delvis uarbejdsdygtige. Det koster samfundet 84 mia. kr., penge, som ryger ud til noget, vi alle sammen gerne ville spare. Hvorfor i alverden går Dansk Folkeparti med til at skære på Arbejdstilsynet igen næste år og igen i 2019? 14 stillinger ryger der næste år, 16 stillinger ryger der i 2019. Hvad er meningen med det, når vi har fået tilsagn fra hr. Bent Bøgsted og fra fru Marlene Harpsøe gang på gang hele efteråret om, at det ikke vil ske? Hvorfor er det sket?

Kl. 09:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 09:24

René Christensen (DF):

Når man ser på de penge, der bliver sat af til bekæmpelse af social dumping eller til lige og fair konkurrence, er det faktisk sådan, at vi nu ligger på det niveau, der var i 2016. Vi tilfører sådan set området penge. Der kommer 11 mio. kr. mere til området, end der var i 2017. Hvis man kigger på de tal, der var for 2015 – og det er nok det tal, som man går ud fra hos Enhedslisten – så var der nogle helt særlige tilfælde, hvor vi havde nogle store puljer, som toppede i 2015. Men det niveau, der bliver i 2018, er højere end det, der var i 2017. Jeg er sådan set helt enig i den første del af ordførerens indlæg her, nemlig at det er et vigtigt område. Vi skal have Arbejdstilsynet på grund af to ting, både for at have et ordentligt arbejdsmiljø for dem, der er derude, og selvfølgelig også fordi vi skal have en ordentlig og fair og lige konkurrence, når virksomhederne byder ind.

Kl. 09:25

Kl. 09:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 09:25

Christian Juhl (EL):

Det passer jo ikke. Arbejdstilsynets del, som sørger for at forebygge arbejdsulykker og erhvervssygdomme, bliver beskåret. Der er blevet skåret 40 stillinger i år, der bliver skåret 14 stillinger næste år, der bliver skåret 16 stillinger i 2019. Det kan man ikke komme udenom, det står i jeres eget materiale. Det har Dansk Folkeparti lovet at de ville forhindre, i hvert fald de to næste år. Det har man ikke gjort, man har bare accepteret nedskæringerne af Arbejdstilsynets personale med tilsammen 30 stillinger i de næste 2 år. Så kan vi jo ikke lave forebyggende arbejde, hvis det er den måde, vi skal arbejde på.

Kl. 09:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 09:26

René Christensen (DF):

Jeg vil sige det sådan: Det, Dansk Folkeparti har gjort, er, at vi har set på, hvad det er for en økonomi, der har været i forhold til social dumping. Og når vi ser på den økonomi, der har været i forhold til social dumping, kan vi konstatere, at vi i 2018 tilfører området yderligere 11 mio. kr., hvilket betyder, at vi har et højere niveau i 2018, end vi havde i 2017, og at vi er på samme niveau, som vi var på i 2016. Og jeg vil gerne sige, at når jeg har talt med dem, som arbejder med det, så er de faktisk ganske godt tilfredse med det her. De er faktisk ganske godt tilfredse med, at vi når op på det her høje niveau, som vi var på i 2016, og at vi selvfølgelig kan holde et højt kontrol-

tryk i forhold til de virksomheder, som arbejder derude, også set i lyset af at vi har så mange statslige projekter i gang, altså omkring supersygehuse, Storstrømsbro osv. osv.

Kl. 09:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Nick Hækkerup, Socialdemokratiet.

Kl. 09:27

Nick Hækkerup (S):

Tak for det. Og tak for talen. I virkeligheden er noget af det, som fylder en del, uanset hvordan man vender og drejer det og hvilke ord man sætter på det, sådan set rækkefølgen af tingene, sådan som vi vil have dem eksekveret. Man kan sige, at Socialdemokratiet og en stor del af rød blok har den opfattelse, at velfærden kommer først, og hvis der så er penge tilovers, kan vi snakke om skattelettelser. Blå blok har i virkeligheden bare den modsatte rækkefølge, nemlig at skattelettelserne kommer først, og når de så er givet, kan vi se, om der er nogle penge til velfærd.

Hvis ordføreren nu skulle sige, hvordan Dansk Folkeparti placerer sig i det rækkefølgespørgsmål, hvordan ser ordføreren så på det?

Kl. 09:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo,

Kl. 09:28

René Christensen (DF):

Jamen der placerer vi os i det felt, hvor – og det er jo ikke finansloven, det handler om, men de forhandlinger, vi skal i gang med nu, om det råderum, der er frem mod 2025 – vi gerne vil starte med at tilgodese velfærden, altså det her demografiske træk, der er, på 0,65 eller 0,7 pct., og at man altså tager de 25 eller 26 mia. kr. ud først og siger, at de er til rådighed, og det, der så er tilbage, vil vi gerne tage en diskussion om med hensyn til skattelettelser.

De skattelettelser, der skal være, skal så være i bunden, og vi vil sådan set også gerne diskutere – og det bliver så med regeringen – om det råderum kan gøres større, om der kan findes besparelser andre steder. Der bruges 33 mia. kr. årligt på ikkevestlig indvandring, og hvis det tal kommer ned, sætter det jo selvfølgelig nogle penge i spil, og man kan så diskutere, om de skal gå til øget velfærd ud over de 26 mia. kr., om de skal gå til skattelettelser eller andet, og det er selvfølgelig den debat, som vi gerne vil tage med regeringen i det tilfælde.

Kl. 09:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 09:28

Nick Hækkerup (S):

Det svar er jeg glad for, og det var vel i virkeligheden også det, jeg havde forventet. Når jeg alligevel syntes, spørgsmålet var værd at rejse, var det, fordi jeg synes, der er nogle elementer, hvor man kan spørge sig selv, om det så også er den måde, som Dansk Folkeparti agerer på i praksis. Som det seneste eksempel havde vi forleden dag beslutningsforslaget om, at den offentlige vækst som minimum skal følge det demografiske udgiftspres – det er altså ikke noget med, at velfærden skal vokse, men bare at vi skal kunne levere den samme velfærd de kommende år, som vi har haft de foregående år. Det var et forslag, som Dansk Folkeparti ikke kunne stemme for. Vi har jo også i dag været omkring de besparelser, der af den finanslov, der givet bliver vedtaget, vil følge på erhvervsuddannelserne.

Derfor kunne jeg bare godt tænke mig, at ordføreren ville give et håndslag på, at man ikke vil stemme for skattelettelser, før pengene til velfærden er der.

Kl. 09:29

Kl. 09:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 09:29

René Christensen (DF):

Jeg kan i hvert fald sige, at man jo også skal måles på sine handlinger. Og hvis man ser på den finanslov, der skal stemmes om her om nogle timer, kan man konstatere, at den jo faktisk giver en offentlig vækst i 2018 på 1 pct. og ikke kun 0,7 pct. Så er der selvfølgelig nogle, der vil sige, at det er, fordi alle pengene ikke er blevet brugt i 2017, og det er sådan set rigtigt, men der er øget velfærd i den finanslov for 2018, der ligger. Og man kan selvfølgelig være helt sikker på – for det er en af grundpillerne i Dansk Folkepartis politik – at vi, når vi skal i gang med nogle skatteforhandlinger, også vil arbejde for det; så vil vi være med til at se på, hvordan velfærden sikres først. Men vi er jo ikke et parti, som er imod skattelettelser; vi er ikke imod, at SOSU-hjælperen eller tømreren får lidt mere ud af at gå på arbejde, og derfor vil vi gerne tale om, hvordan man så kan bruge det resterende beløb til at lave skattelettelser for dem, der har mindst.

Kl. 09:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 09:30

Erik Christensen (S):

Tak for det, og tak for ordførertalen. Jeg vil gerne følge op på det, som Nick Hækkerup var inde på. Med hensyn til at øge velfærden eller øge det offentlige forbrug vil jeg gerne i forhold til et forsvarsforlig, som venter lige rundt om hjørnet, vide, om det så er sådan, at DF regner det med i væksten i det offentlige forbrug, eller om forsvarsudgifterne er oveni.

Kl. 09:31

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 09:31

René Christensen (DF):

Tak for det. Der blev lige skiftet stemme her.

Det er faktisk sådan, at jeg er helt enig i det, der ligger i spørgsmålet om det offentlige forbrug. Altså, vi skal først sikre, at det offentlige forbrug kan stige. Og det er jo en lille, moderat stigning, som vi taler om. Det er jo ikke, fordi der skal være guldvandhaner på alle plejecentrene; det er sådan set, fordi vi lever længere, bliver flere ældre og bliver en større befolkning. For hvis der er højkonjunktur, bliver der sådan set også født flere børn. Det vil sige, at der er brug for flere daginstitutioner osv., og det bliver man jo nødt til at finansiere.

Så der er jo ikke tale om et løft, men egentlig bare om at bevare det velfærdssamfund, som vi kender i dag, og det er jo det, man kalder individuelt offentligt forbrug. Så er der det, man kalder kollektivt offentligt forbrug. Og der er det rigtigt, at i det ligger jo bl.a. politi og forsvar, og det ligger ude på den anden side. Det er sådan set delt op i to dele, kan man sige. Den ene del er det individuelle, og det er nok det, vi alle sammen kender som det, hvor vi som borgere er brugere. Og så er der den anden del, hvor vi selvfølgelig også er brugere, men det er mere i fællesskabets tegn.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 09:32

Erik Christensen (S):

Tak for det. Bare for at være helt sikker: Betyder det, at når vi på et eller andet tidspunkt er færdige med anden halvleg af det her med en skatteaftale, et forsvarsforlig osv., så er forklaringen fra Dansk Folkeparti ikke, at væksten i det offentlige forbrug er 0,7 pct. iberegnet forsvaret, men at forsvaret skal lægges oveni, hvis jeg forstår ordføreren rigtigt.

Kl. 09:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 09:32

René Christensen (DF):

Nej, det er faktisk sådan, og det har jeg også forståelse for at Socialdemokratiet mener, at når Socialdemokratiet siger, at der skal være et træk på 0,7 pct. fremadrettet til det demografiske træk, kan man selvfølgelig mene det på to måder. Hvis man kun tager det individuelle offentlige forbrug, er det faktisk sådan, at det er på 0,71 pct., og det er 21,7 mia. kr. Hvis man så lægger det kollektive offentlige forbrug oveni, som er på 4,3 mia. kr., kommer man op på de 26 mia. kr. og de 0,65 pct. Så det ligger sådan set formentlig inde i de 0,7 pct., som Socialdemokratiet kører med. Vi kører så med 0,6 pct., og der er bare sådan tale om lidt decimalregning op og ned, op- og nedrundning.

Men der ligger altså begge dele i det. Men når Socialdemokratiet opererer med et beløb på 25 mia. kr., har jeg en forståelse af, at Socialdemokratiet selvfølgelig også opererer med, at det kollektive offentlige forbrug ligger deri, for ellers kan man jo begynde at tage rigtig meget ud; så skal man også tage politiet ud, så skal man tage vejnettet ud. Der er jo mange ting, man så skal pille ud af det.

Kl. 09:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det fru Carolina Magdalene Maier, Alternativet. Værsgo.

Kl. 09:33

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det. Nu sagde ordføreren tidligere, da fru Josephine Fock spurgte til det grønne og ambitionerne på det grønne område i finansloven, at det mente ordføreren bestemt at der var masser af. En af konsekvenserne af finansloven er, at man skrotter det grønne nationalregnskab, som jo netop er et redskab, som vi har i Danmark, til at måle på vores udvikling på det grønne område. Så hvordan synes ordføreren det harmonerer med de grønne ambitioner, som han selv taler for, at man faktisk vælger at skrotte udviklingen og opdateringen af det grønne nationalregnskab, som er et helt enestående redskab, vi har i Danmark, også til at vise udlandet og ikke mindst FN, hvad angår bæredygtighedsmålene, hvordan vi faktisk udvikler os på det grønne område?

Kl. 09:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 09:34

René Christensen (DF):

Det kunne også være, at det er, fordi man tænker på, hvordan man bruger pengene. Vi taler herinde hele tiden meget om varme hænder, og så er vi hele tiden i gang med at skabe kolde hænder. Altså, vi

skal måle og veje alt. Vi ved jo godt, ligegyldigt hvilket ståsted vi har, hvad det er, der gavner den grønne omstilling. Undskyld, jeg siger det, men vi behøver jo sådan set ikke at ansætte 15, 20, 30 mand til at skrive det ned på et stykke papir, og så kan vi en gang om året sidde og måle på det og sige, at vi gør det rigtig godt, og klappe hinanden på skulderen. Vi ved jo godt, hvad det er, der skal til.

Så må vi jo også sige, at når vi ser på den finanslov, der ligger her, så er det da rigtigt, at der er nogle ting, der er pillet ud, men der er bestemt også nogle ting, der er lagt ind. Det er også et spørgsmål om prioritering, hvordan vi bruger midlerne. Det er ikke kun ude i kommunerne og ude i regionerne, de skal prioritere. Det skal vi sådan set også inde i Folketinget.

Kl. 09:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 09:35

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Men vi har forpligtet os på 17 bæredygtighedsmål fra FN. Vi har i Parisaftalen forpligtet os på at overholde en temperaturstigning på maks. 2 grader. Altså, vi har som land forpligtet os på en masse mål, og så står ordføreren og siger, at vi ikke behøver at kunne måle på det, for det er ikke vigtigt. Det virker jo kontraproduktivt, at man tager det væk, som giver mulighed for, at vi kan måle på vores grønne udvikling, og at det budskab, vi går ud i verden med, er: Vi vil gerne gå foran i Danmark, men vi kan i øvrigt ikke måle på det, så vi tror nok, det virker. Så mit spørgsmål er: Hvor seriøst tager ordføreren og ordførerens parti egentlig – kan man sige – muligheden for, at Danmark stadig væk er og bliver ved med at være det grønne foregangsland ude i verden?

Kl. 09:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 09:35

René Christensen (DF):

Vi tager det sådan set meget alvorligt, at vi er et grønt foregangsland. Vi tager det også meget alvorligt, at vi sådan set også gør noget ved det. Vi vil gerne gøre noget ved det og selvfølgelig også kunne dokumentere det, vi gør, og det kan vi også sagtens. Uden at have et grønt nationalregnskab kan vi godt dokumentere, hvad vi gør ved det. Det er selvfølgelig den prioritering, der ligger i det. Altså, klimaforandringer kræver aktiv handling.

Kl. 09:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Så er det hr. Per Husted, Socialdemokratiet.

Kl. 09:36

Per Husted (S):

Tak for ordet, og tak for en tale om en finanslov, som ordføreren betegner som fantastisk god. Jeg vil lige komme tilbage til det med erhvervsuddannelserne. Vi kan jo konstatere, at der reelt bliver sparet 100 mio. kr. på erhvervsuddannelserne. Jeg har læst Marlene Harpsøe, erhvervsuddannelsesordfører for DF, udtale:

»Vi er ikke i mål, før besparelserne er fuldstændig afskaffet.«

Det siger hun til Altinget her den 12. december. Der kunne jeg godt tænke mig at høre, om der er en konkret plan for, hvordan man vil få de penge tilbage.

Kl. 09:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

René Christensen (DF):

Ja, og det står der sådan set også i finansloven. I første halvår af 2018 skal vi evaluere, hvordan det ser ud på erhvervsskolerne, for der er flere udfordringer for erhvervsskolerne ud over besparelserne. Der er også den udfordring, at der er for få unge, der vælger en erhvervsuddannelse til. Vi vil sådan set også gerne kigge på, hvad det er for nogle muligheder, der er. Det er ikke, fordi vi skal styre det hele herinde fra Christiansborg, men det undrer mig, at der f.eks. ikke er flere ude i kommunerne, der lægger deres 10.-klassecentre på en erhvervsskole for at kunne give et bedre grundlag for at få elever derover.

Jeg tror, at rigtig mange unge måske vælger det mere sikre gymnasium til. Man kan også se, hvis man kommer ud til nogle af de arrangementer, der er, at det er svært at konkurrere med sådan et gymnasium, som fortæller om fredagsbar og alle de spændende ting, der sker på et gymnasium, også rejser ude i verden, når man ude på erhvervsskolen skal stå og fortælle om, at man har den nye drejebænk. Der mangler noget ungdomskultur på erhvervsskolerne. Der har vi så sagt, at der vil vi, gerne i samarbejde med en bred kreds, i første halvdel af 2018 vurdere, hvordan vi kan være med til at understøtte erhvervsskolerne fremadrettet. Herunder er det selvfølgelig også vores ambition at fjerne besparelserne på de 2 pct., altså de sidste 100 mio. kr.

Kl. 09:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 09:38

Per Husted (S):

Jeg synes nu nok, at erhvervsskolerne også er gode til at tilbyde andre ting end lige det uddannelsesmæssige og til at fortælle, at det også er et spændende sted at gå, så jeg tror egentlig ikke, at det er dér, udfordringen er. Men vi må konstatere, at der er ca. 70.000 unge, som ikke er i uddannelse, og en stor del af den gruppe har erhvervsskolerne historisk netop været dygtige til at få fat i. Det bliver endnu sværere for dem med de her besparelser. Hvordan indgår det i DF's overvejelser?

Kl. 09:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 09:38

René Christensen (DF):

Det indgår på den måde, at vi tager erhvervsskolerne meget alvorligt. Vi er store fortalere for, at erhvervsskolerne er der, og erhvervsskolerne har også et tilbud, som er utrolig vigtigt. De uddanner faktisk den arbejdskraft, der bliver efterspurgt. Erhvervsskolerne havde så på et tidspunkt den anke, at der simpelt hen kom for mange elever, der ikke havde de kompetencer, der skulle til. Deres grundskole, altså folkeskolen, havde ikke været god nok. Derfor lavede man erhvervsskolereformen, hvor man sagde, at nu skulle eleverne i hvert fald kunne læse og regne på niveau to i dansk og matematik. Det har så gjort, at der er en del, som ikke kommer på erhvervsskolen. Så skulle man jo mene, at frafaldsprocenterne skulle være nærmest nul, for nu er det jo ikke det, der er udfordringen. Det er de desværre stadig væk ikke, og derfor tror jeg, at det, hvis man tager erhvervsskolerne alvorligt – og det gør vi i Dansk Folkeparti – faktisk kræver lidt mere end kun at fjerne de 2 pct. Det kræver faktisk en større dialog, og den tager vi i foråret 2018.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen. Værsgo.

Kl. 09:39

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Dansk Folkepartis ordfører har nu flere gange på talerstolen sagt, at det er et problem, at så få unge vælger erhvervsskolen – eller i hvert fald at det ville være dejligt, hvis der var flere, der valgte at gå på erhvervsskolen. Og det tror jeg egentlig at alle partier er enige i. Men I skærer jo med den her finanslov, som kun kommer igennem på grund af Dansk Folkepartis stemmer, 100 mio. kr. på erhvervsskolerne. Og der er jo ingen tvivl om, at selvfølgelig kan man ikke skære 100 mio. kr., uden at det går ud over kvaliteten – altså, det vil betyde større hold, det vil betyde, at der skal fyres lærere, og det vil sandsynligvis også betyde noget, i forhold til om der er råd til at købe nye maskiner, altså i forhold til kvaliteten af uddannelsen.

Jeg er da ikke et sekund i tvivl om, at det vil betyde, at chancerne for at få flere unge til at vælge erhvervsskolen falder. Og jeg tror da også, at vi risikerer, at der er flere, der falder fra. For selvfølgelig forringer det kvaliteten, når man skærer 100 mio. kr. Jeg kan ikke få det til at hænge sammen med det, ordføreren siger. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 09:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 09:40

René Christensen (DF):

Det hænger sammen på den måde, at erhvervsskolerne har lavet et budget, hvor de skal spare 270 mio. kr. Nu skal de spare 100 mio. kr., og det vil sige, at de har 170 mio. kr. mere i 2018, end de sådan set havde budgetteret med. Det er den del af det.

Men jeg vil også gerne sige, at hvis man skal tage erhvervsskolerne alvorligt, handler det her ikke kun om 100 mio. kr. fra eller til. Så handler det om, hvad det er for en udfordring, erhvervsskolerne står over for, hvad det er for en konkurrence, de er i, og hvordan det ser ud, i forhold til at vi kan give de her unge mennesker en større sikkerhed for, at de faktisk også kan færdiggøre deres uddannelse. Det er det, man har prøvet med erhvervsskolereformen, men det er jo ikke lykkedes helt. Og derfor er der jo rigtig mange unge, som vælger gymnasiet – det er sikkert, det er forholdsvis nemt at vælge til, man ved, hvad man skal de næste 3 år, og man ved også, hvornår man er færdig. Og når vi skal evaluere erhvervsskolerne, altså i forhold til de 2 pct., som vi ønsker at komme af med, er vi jo sådan set enige. Vi kommer nok bare først til at gøre det 1 år senere, end Enhedslisten gerne vil – så bliver det altså ikke i 2018, men fra 2019, at de sidste 100 mio. kr. forsvinder. Men det handler også om: Hvad er det for erhvervsskoler, vi skal have fremadrettet, hvad er det, de skal tilbyde, og hvordan skal de gøre det?

Kl. 09:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 09:41

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er virkelig politikerlogik af værste slags, når man siger, at det ikke er så slemt at skære 100 mio. kr., for man havde sagt, at der skulle skæres meget mere. Altså, så kan man jo få alle problemer i verden til at forsvinde. Så kan man bare starte med at sige, at nu gør man noget meget, meget slemt, og så gør man det lidt mindre dårligt, og så siger man: Jamen så er det vel ikke et problem.

Selvfølgelig kan det da mærkes, vil jeg sige til hr. René Christensen, på vores tekniske skoler, når man skærer 100 mio. kr. Selvfølgelig kommer det da til at gå ud over kvaliteten. Selvfølgelig får det da en betydning for eleverne. Og ordføreren har sagt igen og igen på talerstolen: Flere unge bør vælge erhvervsskolen. Ordføreren siger: Der er sådan en konkurrence om eleverne. Hvordan kommer erhvervsskolerne til at stå i den konkurrence: bedre eller dårligere efter Dansk Folkepartis finanslov?

Kl. 09:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 09:42

René Christensen (DF):

Det, der var påfaldende, var, at det i finansloven for 2017 var sådan, at det jo som udgangspunkt var 270 mio. kr., og da hørte jeg faktisk ikke, at erhvervsskolerne sagde noget – der var så ingen problemer på erhvervsskolerne dengang. Der er jo en stor udfordring ude på erhvervsskolerne, som handler om andet end penge. Jeg anerkender selvfølgelig, at 100 mio. kr. kan man mærke på erhvervsskolerne, selvfølgelig kan man da det. Det er bare ikke alene et spørgsmål om penge. Og det er det, der nogle gange går galt, altså at man tror, at man kan købe alting for penge. Det kan man ikke altid. Her er der sådan set en anden udfordring. Og jeg anerkender selvfølgelig, at 100 mio. kr. kan man mærke. Men jeg er da glad for, at det er lykkedes for Dansk Folkeparti at få de 270 mio. kr. til at blive 100 mio. kr., altså at det gør mindre ondt ude på erhvervsskolerne i 2018.

Kl. 09:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Jacob Mark, SF. Værsgo.

Kl. 09:43

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg har taget ordet, fordi jeg vil gøre opmærksom på en fejl, som jeg tror Dansk Folkeparti har lavet, og som jeg håber at vi kan få rettet op på hurtigst muligt. Vi har nemlig været sammen om at lave en ny forberedende grunduddannelse. Der har vi haft et rigtig godt samarbejde, og vi blev i den aftale enige om at hæve skoleydelsen, når den nye forberedende grunduddannelse går i gang. Det har vi gjort, både fordi de her elever skal have et ordentligt levegrundlag, men også fordi vi skal have flere elever over på FGU'en og væk fra kontanthjælp eller uddannelseshjælp.

Så har man faktisk i finansloven – og ros for det – taget højde for, at man ikke havde hævet skoleydelsen allerede fra 2018 og fundet en løsning på det, men man har glemt en ting. Man har nemlig med hævelsen glemt at indføre, at der også kommer et forsørgertillæg på den hævdede skoleydelse allerede fra 2018. Det vil sige, at mens man i 2019, når man laver den nye FGU, har forsørgertillæg på skoleydelsen, har man det ikke 2018, hvor man ellers allerede har vedtaget at hæve skoleydelsen. Det vil betyde, at de forsørgere, som kunne have rigtig meget brug for den her hjælp, og som vi jo er enige om skal have hjælpen fra 2019, ikke får det forsørgertillæg.

Det er meget, meget få penge, det drejer sig om, og det er en lille gruppe, men det er en lille gruppe, der har alvorlig brug for hjælpen. Så kunne vi ikke være enige om at stille et ændringsforslag om at sørge for, at det her forsørgertillæg kommer med, når man hæver skoleydelsen?

Kl. 09:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 09:44

René Christensen (DF):

For det første er det rigtig ærgerligt, at man ikke fik lavet det her første gang, da man lavede FGU-aftalen, og sagde, at det skulle gælde fra 2018.

Jeg synes egentlig, at der er to ben at gå på her. Det ene handler faktisk om, at eleverne skal have et forsørgelsesgrundlag, og det andet handler om, at vi skal kunne fastholde de lærerkræfter og de kompetencer, der er på særlig produktionsskolerne. Man skal jo huske, at mange af dem er håndværksmæssigt uddannede lærere, som så har taget noget pædagogisk ovenpå, og det er altså dem, der efterspørges nu. De kan lige i øjeblikket gå ud og få nogle ret gode lønninger. Hvis vi ikke sørger for, at der kommer elever på produktions-skolerne, kan vi risikere, at de går ud og tager deres gamle job som smed eller som tømrer tilbage, og er vi så sikre på, at vi kan få dem tilbage i 2019, når vi skal udrulle FGU'en? Derfor er vi rigtig glade for, at vi har fået sat ydelsen op, og det har vi så valgt at gøre for den store gruppe, altså de unge ikkeforsørgere, og det er det, der er sat penge af til. Det er korrekt.

Kl. 09:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 09:45

Jacob Mark (SF):

Men vi har jo været enige om, at der skulle være et forsørgertillæg, og det har faktisk også været noget, Dansk Folkeparti har været ret aktive i kampen for, og det har man så sammen med os andre fået indført for 2019, og det er godt. Så har man nu valgt at hæve skoleydelsen allerede fra 2018, hvad der også er godt, men nu er vi så i den situation, at forsørgere ikke kan få den ekstra hjælp allerede fra 2018, og vi er også i den situation, at forsørgere kan gå ned på kommunen og spørge, om de får mest ud af at være på uddannelseshjælp eller tage en FGU, og få svaret: Du får mest ud af at være på uddannelseshjælp.

Det er meget få penge, og vi stiller os gerne til rådighed for at finde finansiering til det her. Kunne man ikke være med på at finde det i et ændringsforslag, når vi hæver skoleydelsen her igen om lidt?

Kl. 09:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 09:46

René Christensen (DF):

Det er sådan, at vi faktisk forventer, at de forsørgere, der er – og det er rigtigt, at det faktisk ikke er så stor en gruppe – også er nogle, der har evnen til at reflektere over, hvad det er for en situation, de står i. Man skal huske, at det tilbud, som man får bl.a. på en produktions-skole, faktisk er et ret godt tilbud, som både er et socialt tilbud, men også et uddannelsestilbud, hvor de bliver klar til at komme i gang med en kompetencegivende uddannelse. Vi forventer sådan set, at den gruppe godt kan se, at selv om der skulle være en økonomisk forskel på at være i et uddannelsesforløb og være på passiv forsørgelse, er gevinsten ved at være i et uddannelsesforløb stor. Så der har vi simpelt hen foretaget den vurdering, at det for et enkelt år nok ikke er det, der gør den store forskel. Det vil det gøre på den lange bane, og derfor er vi helt enige i, at det selvfølgelig skal være der fra 2019.

Men vi har simpelt hen valgt at sige, at i den her overgangsperiode fra 2018 til 2019 drejer det sig om den anden gruppe, og det er de yngste, altså dem, som – for at sige det lidt hårdt – måske ikke får reflekteret så meget over, hvad det egentlig er for en værdi, de får af

at gå på produktionsskolen. Det skal i hvert fald ikke være det økonomiske, der holder dem væk.

Kl. 09:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Den sidste spørger i denne omgang er hr. Anders Stjernholm, Alternativet. Værsgo.

Kl. 09:47

Anders Stjernholm (ALT):

Nu var ordføreren jo i forbindelse med spørgsmålene fra fru Carolina Magdalene Maier inde på, at vi ikke behøver målingerne på den grønne udvikling i Danmark, fordi vi ved, hvad der skal til. Og så er det, jeg bliver glad og optimistisk og tænker: Fedt, hvad er det da, der skal til for at stoppe de store klimaflytningestrømme i fremtiden?

Kl. 09:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 09:48

René Christensen (DF):

Det er netop ikke kun det, man gør i Danmark – det er, hvad der sker på globalt plan. Det, som det også handler om, er, at vi også skal teknologiudvikle, og det gør vi jo også i Danmark. Altså, det er jo ikke sådan, når man kigger på den finanslov, der er her, at fordi vi ikke har et grønt nationalregnskab, stopper udviklingen.

Vi kan også bare se på vindenergi. Kriegers Flak er jo et meget godt eksempel. Nu kan vi se, at den næste vindmøllepark, vi får til havs, nok bliver uden offentligt tilskud, og det vil jo sige, at tingene også flytter sig.

Nu skal vi til at arbejde videre, og det gør vi også, både i forhold til vind og i forhold til sol. Det næste, der kommer, er nok geotermisk varme osv. Så der er masser at tage fat på, og der vil jeg bare sige, at et nationalt grønt regnskab ikke ændrer på det.

Så vil jeg gerne sige: Det er jo ikke, fordi vi går ind for, at vi ikke skal måle på det her. Det vil vi selvfølgelig også fortsætte med at gøre, men det bliver i en anden skala og på en anden måde, end man ville gøre, hvis man havde et grønt nationalregnskab.

Kl. 09:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 09:49

Anders Stjernholm (ALT):

Jamen det er da fuldstændig rigtigt, at der er rigtig mange private initiativer på det her område – og heldigvis for det, især når de politiske initiativer halter en smule.

Nu var ordføreren jo inde på, at vi er i gang med at elektrificere vores tognet i en større grad. Hvorfor ikke i samme ombæring også skubbe til udviklingen af elektrificeringen af vores bilpark?

Kl. 09:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 09:49

René Christensen (DF):

Vi er nu ikke så bange for, at det ikke skal komme, og der taler man selvfølgelig om, hvorfor der skal være afgift på elbiler. Det mener vi der skal være, fordi man ikke på den måde skal tilgodese et enkelt produkt. Og der er det jo også sådan, at det, man foreslår, er rene elbiler; hybridbiler er jo faktisk også et rigtig godt og grønt produkt. Hvorfor skulle de så ikke være en del af det? Så der er vi sådan set

helt enige i forhold til den situation, vi står i nu, hvor elbiler er lige-stillet med andre biler. Og man må jo også sige ligesom med alt mu-lig andet: Det skal nok flytte sig.

Det danske marked er ikke det, der flytter elbilproduktionen så-dan på verdensplan. Og når vi ikke er et bilproducerende land, må man sige, at så er det nok ikke det, der flytter hele udviklingen.

Kl. 09:50

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så nåede vi gennem rækken af korte bemærkninger til hr. René Christensen. Vi siger tak til Dansk Folkepartis ordfører og går videre til Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen. Værsgo.

Kl. 09:50

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Snart kimer det til julefest og til en finanslov, der bliver vedtaget, akkompagneret af formandens klokke – og indrømmet: Vi har ventet. Men ligesom enhver julekalender i fjernsynet igennem min barndom har været opbygget, så skal man så meget igennem, inden det rigtig bliver jul. Julen er truet, bliver det nu også rigtig jul i år? Og ja, inden det bliver den 24. december, skal man så meget igennem, inden tingene falder på plads, og også i år bliver det jul.

Indrømmet, tilløbet har været lidt anderledes end i tidligere for-løb. Dramakurven har fået lidt ekstra stejlhed – jeg tror, at selv DR's dramaafdeling kan blive helt misundelig – men resultatet er heldig-vis det samme. Det bliver dog ikke jul i republikken, men det bliver jul i kongeriget. For tillader man sig at være optaget af substans og ikke proces, og det er vi i Venstre, så er der med årets finanslovsaf-tale rigtig meget at glæde sig over.

I Venstre gik vi i 2015 til valg på fire pejlemærker for den ret-ning, som vi ville sætte os i spidsen for at bevæge Danmark i: Vi vil have flere private arbejdspladser; vi ønsker, at flere skal forsørge sig selv; vi skal have en bedre kernevelfærd; og vi skal have en konse-kvent og realistisk udlændingepolitik.

Vi skal som sagt have flere private arbejdspladser, for forudsæt-ningen for velfærden er og bliver vækst og velstand. Derfor har vi også lavet en ambitiøs aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer – en aftale, som fjerner bøvlende afgifter, som mindsker grænsehan-delen, og som fremmer investeringslysten og gør det lettere at rejse kapital til investeringer i vores virksomheder. I alt 14,7 mia. kr. frem mod 2025 bruges til at sikre bedre vilkår for vores iværksættere og attraktive vilkår for danske virksomheder.

Vi gør også boligjobordningen permanent – en ordning, som gi-ver familierne i Danmark bedre mulighed for at gøre hverdagen lidt lettere. Det er en ordning, der mindsker sort arbejde, og vi sikrer alt-så trygheden om en ganske populær ordning. Og jo, det lovede vi faktisk også før sidste valg.

Vi letter bilbeskatningen, så det bliver billigere at anskaffe sig en tryk og sikker familiebil, og vi sikrer udbygningen af infrastrukturen over Fyn, og vi sikrer lavere brotakster over Storebælt. Vi øger mo-biliteten ved forsvarligt at hæve hastighedsgrænserne på udvalgte lande- og motorveje. Det kræver en opgradering af vejene, og det af-sætter vi penge til med finanslovsaftalen.

I Venstre vil vi et Danmark i bedre balance. Derfor har vi gen-nemført en lang række initiativer for at understøtte det: Vi har libera-liseret planloven; vi har udflyttet statslige arbejdspladser, og flere er på vej; vi har gennemført en fødevare- og landbrugspakke; vi har sikret bedre realkreditbelåningsmuligheder ved køb af sommerhus; og vi har lavet bredbåndspuljen, så flere kan få adgang til hurtigt in-ternet, og meget, meget mere. Også med finansloven sikrer vi penge til en række gode projekter rundtomkring i hele landet, som under-støtter den udvikling.

Ifølge de seneste tal tror jeg at det er 93 ud af 98 kommuner, der nu har fremgang i beskæftigelsen, og boligpriserne stiger i hele lan-

det. Det bliver altså ikke bare ved snakken; vi leverer på vores politi-ske visioner.

Så skal flere forsørge sig selv, og det skal bedre kunne betale sig at arbejde. Ja, det skal faktisk være lettere at være dansker. Derfor fjerner vi bl.a. skatten på fri telefon, for rigtig mange er en tele-fon i dag et naturligt arbejdsredskab, som mange har fået stillet til rådighed. Og ligesom den tidligere socialdemokratiske regering fjer-nede multimedieskatten, fjerner vi nu den sidste rest. Argumenterne er sådan set de samme som i 2011, men når det er den nuværende regering, der fremfører budskaberne, ja, så er Socialdemokratiet im-od i dag, til trods for at man tidligere var for. Det giver ikke meget mening.

Kl. 09:55

For at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, er det ikke no-gen overraskelse, at vi ønsker at sænke skatten, særlig på små ar-bejdsindkomster, og det skal også bedre kunne betale sig at spare op. Derfor vil vi i det kommende år forhandle videre om en skattereform i forlængelse af aftaler om jobreformen og om aftalen om flere år på arbejdsmarkedet – aftaler, som allerede har frigjort penge til at sæn-ke skatten på arbejde, både for at løse de såkaldte samspilsproble-mer, så vi sikrer, at det bedre kan betale sig at spare op, og også den centrale udfordring, at det for mange mennesker kun i beskedent omfang eller slet ikke kan betale sig at arbejde. Vi har som sagt afta-ler i bagagen, der sikrer finansiering til at gå i gang.

Vores ambitioner er naturligvis større. For det *skal* kunne betale sig at arbejde. Det er vores klare udgangspunkt. Det er kun fair og rimeligt, og det burde alle i Folketinget vel grundlæggende kunne bakke op om, for det er i mine øjne helt centralt for at sikre en bred opbakning til vores velfærdssamfund; dem, der *kan* arbejde, ja, de *skal* arbejde til deres eget og deres familiers bedste og til det fælles bedste. Men det sikrer også fundamentet under væksten fremadrettet.

Dansk økonomi har det godt. Den private beskæftigelse er steget med over 100.000 siden sidste valg, der er 16.200 færre på kontant-hjælp siden indførelsen af kontanthjælpsloftet, og det er tæt på at være et rekordlavt antal danskere, der er på offentlig forsørgelse. Flere har glæden ved selv at tjene deres egne penge og forsørge de-res egen familie og sikre en større frihed over egen tilværelse. Det fundament skal vi styrke. Det kræver en økonomisk politik, der er balanceret, og at vi sikrer, at der er de hænder, som heldigvis efter-spørges af vores dygtige virksomheder, for de må ikke havne i en si-tuation, hvor manglen på medarbejdere betyder, at man ikke kan le-vere de kommende år. Derfor skal vi fortsat have reformer, der øger arbejdsudbuddet, for det er en forudsætning for at forlænge opsvin-get og fastholde opsvinget. Vi kan selv vælge, om vi ønsker overop-hedning, ny krise og stagnation, eller om vi ønsker at tage de skridt, der sikrer, at væksten kan fastholdes på et højt niveau.

Vi prioriterer fortsat kernevelfærden. Vi afsætter med finanslo-ven 2 mia. kr. til sundhedsområdet, for vi vil et sundhedsvæsen i verdensklasse, uanset hvor man bor i Danmark, et sundhedsvæsen, hvor alle er sikret en god behandling. Derfor vil der bl.a. ske en styr-kelse af helikopterberedskabet med en ekstra akutlægehelikopter. Vi har styrket indsatsen mod kræft gennem Kræftplan IV, vi prioriterer det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, trykke rammer for børn med livstruende sygdomme, bedre sorgerlov for begge foræl-dre, en bedre HPV-vaccine og styrket genoptræning med frit valg.

Regeringen og Dansk Folkeparti har med de seneste finanslove prioriteret ældreområdet ganske betragteligt, og denne indsats fort-sættes med næste års finanslov. 2,7 mia. kr. i ekstra løft i antallet af varme hænder, mere frit valg, styrket indsats mod plejepersonalets sygefravær, aflastning af pårørende og en værdig død. Vi skal øge kvaliteten i vores indsats over for de ældre, for der er ikke en en til en-sammenhæng mellem ressourceforbrug og den oplevede kvalitet. Vi skal være bedre til at lære af det gode eksempel, og det arbejde vil vi fortsætte i de kommende år, det er en del af aftalen.

Lad mig også bare slå fast, at regionernes og kommunernes servicerammer øges næste år – modsat eksempelvis kommunernes serviceramme, som faldt under den regering, som Socialdemokratiets formand, fru Mette Frederiksen, var en del af. De servicerammer løftes næste år.

Vi ønsker en konsekvent udlændingepolitik, hvor dem, der kan, også bidrager til det danske samfund, mens dem, der væmmes ved og forbyrder sig mod vores værdier og normer, ikke skal være her. Derfor laver vi en række stramminger om udvisning af kriminelle udlændinge og flygtninge, der rejser på ferie i deres hjemland, vi etablerer et hjemrejsecenter, vi styrker nærområderne med indsatsen i verdens brændpunkter, vi afsætter det højeste beløb nogen sinde – 2,5 mia. kr. – næste år til humanitære indsatser i nærområderne.

Vi skal styrke trygheden i Danmark, og derfor prioriterer vi med finanslovsaftalen en markant styrkelse af dansk politi, et løft på 1,3 mia. kr. over de kommende år. Vi frigør betjente fra transportopgaver til synligt politiarbejde, vi øger optaget af betjente på politiskolen til et niveau langt over, hvad den tidligere socialdemokratiske regering præsterede. Vi sikrer en større indsats mod bandekriminalitet, ungdomskriminalitet, cyberangreb, og der er økonomisk dækning til at hæve straffen for grov vold, indbrud, når beboerne er hjemme, og straffen for digitale sexkrænkelser.

Den største økonomiske prioritering er dog skattevæsenet, for det kræver, at der er tillid til vores skattevæsen. Siden sidste folketingsvalg er der afsat over 10 mia. kr. til at styrke skattevæsenet, både for at få pengene i kassen, men som sagt også for at sikre, at der er tillid til, at alle betaler den skat, som de skal. For tillid til, at alle betaler den korrekte skat, er vigtigt, det er kun rimeligt, og det er altså også kun fair over for alle de borgere og virksomheder, der overholder de fælles spilleregler. De skal ikke udkonkurreres af svindlere, snydere og plattenslagere.

Kl. 10:00

Det går godt i Danmark, men det kræver en fortsat fast hånd på rattet. Men vi har gennem reformer sikret et godt udgangspunkt. Der er faktisk råd til både bedre kernevelværd og til at lette skatten, og det er i øvrigt heller ikke i modstrid med hinanden. Det mente Socialdemokratiet heller ikke, da de sad i regering, men det mener de altid i opposition. Det er lidt trist.

Jeg glæder mig over konkrete resultater med den her aftale, som viser danskerne, at vi tager deres problemer alvorligt, og som viser, at vi arbejder for at gøre Danmark til et endnu bedre samfund, ikke bare næste år, men også i årene fremover. Alt godt kommer til den, der venter, lyder et gammelt ordsprog. Sådan er det også op til jul. Tålmodigheden bliver spændt til det yderste, men så bliver glæden desto større, når resultatet foreligger.

Kl. 10:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til Venstres ordfører. Jeg har en lang liste over medlemmer, der ønsker korte bemærkninger. Det er jo sådan en fælles anstrengelse at overholde taletiderne, og så kan vi nå meget langt i den liste.

Vi starter med hr. Nicolai Wammen, Socialdemokratiet. Værsgo.
Kl. 10:01

Nicolai Wammen (S):

Tak for det, og også tak til Venstres ordfører, der jo nærmest sådan læste et juleevangelium op over regeringens fortræffeligheder, og det skal være ham vel undt. Det er nok de færreste, der har set det helt på den måde i det forløb, der har været, men selvros er jo den eneste ros, man kan være sikker på her i tilværelsen. Så det er helt i orden.

Men hvis man nu skal honorere alt det, som regeringspartierne går og lover, bl.a. LA's krav om historisk store skattelettelser, og man samtidig også skal finde penge til forsvaret for at sikre Danmark bedst muligt i en tid, hvor regeringens støtteparti, Dansk Fol-

keparti, har gjort det klart, at man skal imødegå det, der kaldes det demografiske pres – altså det, at der kommer flere ældre og børn, og det er der selvfølgelig nogle udgifter forbundet med, selv om det er dejligt – så er vi jo også i den situation, at der mangler penge i kassen. Finansieringen hænger ikke helt sammen, og derfor er det jo også interessant at se, hvor pengene til Venstres julegaver skal komme fra.

Derfor har vi hæftet os lidt ved, at Venstres næstformand, som jo også er identisk med finansministeren, til Avisen Danmark den 25. november i år går ind og siger, at planerne om at sænke dagpengene fortsat er på bordet, og at det er Venstres politik. Jeg skal derfor bare for en god ordens skyld nu, hvor gaverne er blevet delt ud fra talerstolen, så lige få bekræftet, at den regning, man skal sende ud til borgerne, når julestemningen skal brede sig, bl.a. er til dagpengemodtagerne, altså at det er Venstres politik, at der skal skæres i dagpengene.

Kl. 10:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:03

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg ved godt, at Socialdemokratiet har vanskeligt ved at konstatere, at vi har en regering, der sikrer en økonomisk politik, så der er et økonomisk råderum, både til at sikre investeringer i kernevelværd og til at lette skatten på arbejde, og det undrer mig egentlig lidt, at Socialdemokratiet bliver ved med at gribe den debat. For for bare 2½ år siden havde vi en socialdemokratisk regering, og der førte man en politik, hvor eksempelvis kommunernes serviceramme blev skåret ned, og man gav skattelettelser, og dengang var det ikke et problem, at kommunernes serviceramme blev sat ned, det kostede ikke velværd. Nu er vi i en situation, hvor der både er råd til investeringer i kernevelværd og til, at hårdtarbejdende danskere kan få lidt flere af deres egne penge udbetalt, når de går på arbejde. Det må være ærgerligt som socialdemokrat at se, at det er muligt at gøre begge dele.

Kl. 10:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 10:04

Nicolai Wammen (S):

Nej, det, der er ærgerligt, er, at jeg stillede et meget konkret spørgsmål, som ordføreren padlede fuldstændig uden om at svare på. Virkeligheden er jo den, at der mangler at blive anvist for mere end 5 mia. kr. finansiering til alle de løfter, som ordføreren netop har stået og talt så varmt om, og derfor stiller jeg så spørgsmålet helt konkret igen, og jeg har fuld forståelse for, at ordføreren gerne vil prøve at angribe til højre og venstre. Men jeg tror faktisk, at dem, som kan komme i skudlinjen, nemlig dagpengemodtagerne, er lidt optaget af: Er det fortsat Venstres politik, som finansministeren gav udtryk for det den 25. november, at der kan skæres i dagpengene for at finansiere alle de løfter, som ordføreren kommer med?

Så lad være med at komme med en lang tale om, hvad ordføreren mener at Socialdemokratiet mener om stort og småt, men giv i stedet for et svar på spørgsmålet: Er Venstre klar til at skære på dagpengene, ja eller nej?

Kl. 10:05

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:05

Kl. 10:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Der er ikke noget forslag om at reducere i dagpengesatserne. At Socialdemokratiet ønsker at angribe debatten på den måde – fred være med det. I den diskussion, der har været både til åbningsdebatten og til førstebehandlingen af finansloven, er der jo eksempelvis gentagne gange blevet svaret på, at nogle af de elementer, som kan bruges til at frigøre yderligere ressourcer til et økonomisk råderum, er en videre indførelse af optjeningsprincipper, det er et loft over antallet af børn, man kan modtage børnefamilieydelse til, og det er det øgede brug af eksempelvis egenbetaling for danskundervisning. Jeg ved, at Socialdemokratiet har fået svaret mange gange, og det får de så en gang mere her.

Kl. 10:06

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Den næste spørger er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten.

Kl. 10:06

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Nu blev der ikke nogen stor skatteaftale her før jul, men Venstre har jo ikke opgivet at få vedtaget sådan en aftale, og i forbindelse med hele det her cirkus Samuelson, eller hvad vi skal kalde det, som har kørt, blev der også lækket dele af den her aftale – hvilke elementer der ligesom er hovedaftalen – og det har statsministeren også været ude at bekræfte. Og der er jo én ting, der i hvert fald skinner i øjnene, og det er, at der er en gruppe danskere, som igen helt skal forbigås, når de her skattelettelser skal deles ud, og det er 1 million danske folkepensionister. De er blevet snydt, hver gang der er blevet givet skattelettelser, og det skal de åbenbart også i Venstres øjne den her gang. Vi fik, tror jeg, mange af os et brev fra en folkepensionist forleden, som skrev:

Jeg opfatter ikke folkepensionen som en overførselsindkomst. Jeg opfatter det sådan, at jeg har betalt og sparet op og arbejdet hele mit liv, og derfor forstår jeg ikke, hvis der er et rum til skattelettelser, hvorfor jeg så skal forbigås.

Det synes jeg er et rigtig godt spørgsmål, som jeg håber vi kan få et svar på fra ordføreren.

Kl. 10:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 10:07

Torsten Schack Pedersen (V):

Årsagen til, at vi ønsker at sænke skatten på arbejde, er, at vi synes, det er afgørende, at det bedre kan betale sig at arbejde, og at vi gør noget ved det problem, som rammer for mange danskere, nemlig, at det slet ikke eller kun i beskedent omfang kan betale sig at gå på arbejde, og at det ikke kan betale sig at yde en ekstra indsats. Det synes jeg er så væsentligt at vi håndterer – at der er en grundlæggende forståelse i det her samfund for, at selvfølgelig skal man have mere ud af at være i beskæftigelse end ikke at være det, og hvis vi havde et ubegrænset pengebeløb til rådighed, har jeg da ikke noget imod at kunne give lavere skat til endnu flere, men vi bruger skatten som et instrument til at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde, at det bedre kan betale sig at spare op, at vi får flere hænder til rådighed på arbejdsmarkedet, så vi sikrer, at der er den arbejdskraft til rådighed, som vores virksomheder efterspørger.

Jeg ser altså ikke for mig, at vi skal bruge vores skattepolitik til at få 84-årige i beskæftigelse. Jeg synes, at de skal have lov til at nyde deres otium. Det er velfortjent. Omvendt laver vi jo med finanslovsaftalen en række initiativer, som skal løfte kvaliteten over for ældre, der eksempelvis har brug for hjemmehjælp.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 10:08

Pelle Dragsted (EL):

Det skal kunne betale sig at arbejde. Har den ene million folkepensionister i Danmark ikke arbejdet hele deres liv, knoklet for vores samfund, gjort en ekstra indsats? Det har de da, og derfor er det helt uforståeligt, at hvis der er et overskud – det kan man så diskutere om der er – hvor der er råd til, at danskerne skal betale lidt mindre i skat, så skal den her gruppe, som er en af de fattigste i Danmark, som har knoklet og bygget vores samfund op, igen hægtes af udviklingen, så skal de igen se resten af samfundet løbe fra dem, så der bliver færre penge til julegaver til børnebørnene, mens andre får flere. Det er jo forskellen, der vokser mellem gruppen af folkepensionister og så alle andre. Jeg synes ikke, at det er fair, og jeg synes ikke, at det var et fair svar, som ordføreren kom med.

Kl. 10:09

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 10:09

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis man kigger lidt længere tilbage, kan man se, at vi jo i tidligere finanslove sammen med Dansk Folkeparti eksempelvis har indført en ældrecheck, så de ældre, der havde mindst, fik nogle ekstra midler, men når det gælder om at bruge et skatteinstrument, er det jo for at opnå nogle resultater, nemlig at det bedre kan betale sig at arbejde, at vi får flere hænder ud på arbejdsmarkedet. Og jeg synes, det er helt centralt, at vi har et skattesystem, som understøtter den grundlæggende fortælling i vores velfærdssamfund, at folk, der har mulighed for at være i beskæftigelse, også skal have en økonomisk gulderod ud af at være i beskæftigelse.

Kl. 10:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det fru Josephine Fock, Alternativet. Værsgo.

Kl. 10:10

Josephine Fock (ALT):

Tak. Jeg synes, at det grønne, miljøtiltag osv., igen, er helt fraværende – også i ordførerens tale. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at regeringen ikke vil fokusere mere på det. Noget af det, som jeg gerne vil fokusere på i mit spørgsmål, er, at regeringen har skåret 802 mio. kr. af den danske klimabistand målt i forhold til 2014 – i forhold til at vi jo ved, at der vil være rigtig, rigtig mange mennesker på flugt. Derfor er vi nødt til både at gøre noget i forhold til klimaet herhjemme, vi er nødt til at være foregangsland, men også globalt, og det er jo ejendommeligt, at vi sænker vores klimabistand. Så det vil jeg egentlig gerne høre ordførerens kommentar til.

Kl. 10:11

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren

Kl. 10:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Man kunne jo godt ønske sig, at man havde mere taletid til sit ordførerindlæg. Jeg synes jo, at Alternativet skulle læse en række af de aftaler, som er indgået. Finanslovsaftalen sikrer eksempelvis, at der er en økonomisk ramme, som sikrer, at hvis efterspørgslen i forhold til omlægning til økologisk landbrug fortsætter, er der ressourcer til det. Vi sænker elvarmeafgiften med vores erhvervs- og iværksætterpak-

ke, som er med til at understøtte den grønne omstilling. Det har været et stort ønske fra mange, fordi det er meget virkningsfuldt i forhold til at sikre den grønne omstilling, at vi sænker elvarmen – vi har sådan set brug for, at en større del af vores strømforbrug kommer fra el i stedet for andre energiformer.

Så der er en lang række instrumenter, som bestemt understøtter den grønne omstilling.

Kl. 10:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 10:12

Josephine Fock (ALT):

Jo, men det er lige præcis de ting, som ordføreren nævner, som er i finanslovsaftalen. Og så bliver jeg nødt til at sige: Det er jo småpenge. Altså, i forhold til økologi er det 30 mio. kr. i 2019, 20 mio. kr. i 2020 og 10 mio. kr. i 2021. Og det er jo positivt med den grønne naturpulje, men det er bare langt fra nok – langt fra. Det er 20 mio. kr. årligt. I forhold til elvarmeafgiften er det jo rigtigt, men det, som ordføreren jo slet ikke svarer mig på, er i forhold til klimabistanden. Hvordan søren er det, vi skal sikre, at vi ikke fortsætter med at have 23,5 millioner mennesker drevet på flugt på grund af klimaet, klimaflygtninge, som der var i 2016?

Kl. 10:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:13

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det er en stor opgave, og det er også en opgave, hvor jeg bestemt mener vi lever op til vores internationale forpligtelser og er aktive i den indsats globalt. Vi spiller en central rolle i en ambitiøs klimainsats globalt. Forleden var det klima- og energiministeren, der i de europæiske forhandlinger forsøgte at løfte ambitionsniveauet. Det var der desværre ikke flertal til. Så vi leverer både konkrete resultater i finansloven – og det var ikke dem alle, som fru Josephine Fock fik med – men også i forhold til vores indsats globalt.

Kl. 10:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Så er det hr. Martin Lidegaard, Det Radikale Venstre.

Kl. 10:13

Martin Lidegaard (RV):

Tak for talen. Venstre gør jo en del ud af at være et parti, der gerne vil bringe balance i Danmark og binde Danmark sammen igen, by og land. Hvordan har ordføreren det egentlig med, at samtidig med at regeringen med den ene hånd har flyttet ca. 3.900 statslige arbejdspladser ud til landdistrikterne, har man med den anden hånd skåret det, der svarer til 17.000 stillinger, væk inden for uddannelsessektoren uden for de store byer i Danmark? Altså, man gennemfører besparelser på uddannelsesområdet, der rammer kirurgisk allerhårdst der, hvor man i forvejen har svært ved at drive skole, fordi man har mangel på unge, der søger ind osv. Er der et eller andet sted en smertegrænse for, hvor længe Venstre vil blive ved med at skære i landets fremtid, blive ved med at gøre det sværere at være barn og ung i landdistrikterne uden for de store byer?

Kl. 10:14

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er rigtig glad for, at Det Radikale Venstre anerkender den indsats, som regeringen har gjort, og som vi i Venstre har været bannerfører for, nemlig at sikre et Danmark i bedre balance. Jeg ved ikke præcis, hvor tallet 17.000 kommer fra. Vi har jo i mange, mange år haft en tilgang, hvor vi sagde, at den offentlige sektor nok også godt kan blive lidt mere effektiv: 2-procentskravet. Det har så først været gældende for uddannelsesområdet fra sidste år. En række af midlerne er jo også ført tilbage. Der er eksempelvis ekstra penge til et løft af nogle af vores udsatte folkeskoler, og jeg mener, det er vigtigt, at vi altid sikrer, at vi bruger skatteborgernes penge bedst muligt. Og det er for mig at se en mulighed, at man også inden for uddannelsesområdet kan bruge pengene lidt mere effektivt, end man hidtil har gjort. Det er et krav, vi generelt har stillet til den offentlige sektor, og det er så et krav, vi har indført sidste år og fremadrettet til uddannelsessektoren.

Kl. 10:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 10:15

Martin Lidegaard (RV):

Vi anerkender Venstres ønske om et Danmark i balance, men vi anerkender ikke resultaterne, for den sidste opgørelse viser jo, at der er færre statslige arbejdspladser i landdistrikterne, end der var, da regeringen startede på sin politik. Og det skyldes jo, at man på den ene side ganske vist udflytter nogle statslige arbejdspladser, men på den anden side skærer man flere statslige arbejdspladser derude. Og det er bl.a. på uddannelsesområdet, som jo er det, Danmark skal leve af. Det er vores unges fremtid, og det er grunden til, at vi er et velfærds-samfund, at vi har dybt kvalificerede unge. Når man skærer på erhvervsskoler og gymnasier og professionshøjskoler, underminerer man jo mulighederne for i hele Danmark at få den nødvendige kvalificerede arbejdskraft både til den private sektor og til den offentlige sektor.

Det kan godt være, at man ét år kan skære 2 pct. for at få en mere effektiv administration, men det punkt er vi langt over. Det er jo 2 pct. det første år, det andet år, det tredje år, det fjerde år – det bliver 10 pct. i regeringens levetid. Jeg ved ikke, hvor mange der er blevet fyret derude, men man har skåret det, der svarer til 17.000 stillinger i landdistrikterne, altså på uddannelsesområdet alene. På et eller andet tidspunkt har man skåret så meget ned på undervisning, at man skærer ind i benet, i livsnerven. Hvornår når Venstre det punkt?

Kl. 10:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror stadig væk, at de 17.000 harmonerer meget dårligt med det tal, som man ellers forholder sig til.

Jeg synes jo, at det er vigtigt, at vi sørger for, at der er en kvalitet i vores uddannelse. Det siger sig selv. Derfor laver vi en kvalitetspulje med den her finanslovsaftale på 170 mio. kr. til erhvervsskolerne. Det kan selvfølgelig også frustrere et medlem af den tidligere regering, at den her regering kan lave trepartsaftaler, som bl.a. også giver et markant løft til voksen- og efteruddannelsesområdet. Og der synes jeg bare, det er vigtigt at have med i hele fortællingen, at generelt omprioriterer vi, ved at vi sætter lidt penge til side ved at sige, at alle må prøve at effektivisere en smule, og til gengæld kan vi så bru-

ge pengene politisk målrettet, hvor vi ønsker, at der skal være et styrket fokus, og hvor vi prioriterer en styrket indsats.

Kl. 10:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen, SF.

Kl. 10:18

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Er Venstre enig med Liberal Alliances partileder og udenrigsminister i, at råderummet skal betragtes som for meget betalt skat?

Kl. 10:18

Kl. 10:18

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Råderummet er den økonomi i de offentlige budgetter, der er til rådighed, når vi kigger fremad. Det skyldes jo en lang række ting. Det skyldes jo, at vi har lavet en række reformer, så vi har sikret, at flere mennesker er ude på arbejdsmarkedet, at der er en udvikling, og at virksomhederne er effektive. Det er, kan man sige, de penge, der er til rådighed til enten at bruge til investeringer, offentlige investeringer, til offentligt forbrug, eller til at lade danskerne beholde nogle flere af deres penge. Og hvad den specifikke årsag mest er, kan man nok slås længe om, men råderummet er de penge, der ligger og er til rådighed, uden at vi skal foretage os yderligere, når vi skal lave en finanslov hvert eneste år.

Kl. 10:19

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 10:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak for den lektion. Det tror jeg at de fleste herinde er klar over. Et ja- eller nejspørgsmål: Er råderummet det, som er fremkommet ved en række reformer, forringelser af dagpenge, efterløn, arbejdsmarkedsreformer, alle mulige ting, alt det, som de almindelige danskere har været med til at bidrage med under forudsætning af – som de blev lovet – at så ville man tage vare om den fremtidige velfærd? Er det det, råderummet er blevet frembragt af?

Det er jo et andet synspunkt, end at råderummet er for meget betalt skat. Derfor må jeg bare spørge igen: Er Venstres holdning den samme som LA's formands, nemlig at råderummet er et udtryk for for meget betalt skat?

Kl. 10:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Det bliver en semantisk diskussion. Det er penge, der er til rådighed, og det kan være penge, der er til rådighed, fordi der er skabt mere aktivitet, så indtægterne er større, og hvis skatten var lavere, var der ikke det samme råderum. Altså, det bliver en semantisk diskussion, og den kan man sikkert få meget ud af. Men det er penge, der er til rådighed, som man så kan anvende til forskellige formål.

Kl. 10:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Så er det hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg vil også prøve at tage fat i de besparelser, der har været på erhvervsskoleområdet. Jeg kan huske, at da jeg selv gik på teknisk skole, skulle vi på et tidspunkt op og besøge et teglværk i Randers. Og der så vi, der blev gravet ler op, og vi så formene og ovnene, og vi forstod, hvad forskellige slags ler var og sådan noget. Den tur kan jeg huske den dag i dag. Og når jeg ser en mursten i dag, kan jeg på en eller anden måde bedre forstå, hvad det har betydet, nemlig at der har været en brændingsproces, og jeg ved, hvor man har gravet leret op og sådan noget. Jeg tror, det styrker uddannelsen, at man kommer ud og oplever nogle ting.

Uden et omprioriteringsbidrag ville staten have betalt 114.000 kr. om året til at uddanne en mekaniker. Med omprioriteringsbidraget budgetterer regeringen med, at vi skal betale 107.000 kr. om året for at uddanne en mekaniker. Vi skal nok blive ved med at uddanne mekanikere – jeg står ikke her og siger, at alle skolerne braser sammen og det hele går fallit. Jeg siger bare, at det ekstra lille overskud til at tage ud og besøge en virksomhed eller komme ud og opleve noget uden for skolen er det, der forsvinder i de her år. Og så får eleverne A4-arks-undervisning, hvor de skal lære om, hvordan man brænder en mursten. Og det er ikke noget, de kommer til at huske 20-30 år efter.

Derfor synes jeg, det er en farlig vej, Venstre er slået ind på. Og jeg tror også, det er derfor, at både erhvervsorganisationer og fagbevægelsen og alle andre, der arbejder med det her område, har været så kritiske her de sidste par uger. For de siger, det er en dårlig finanslov på det her område. Regeringen er fuldstændig omringet af eksperter, der siger, at det er en dårlig finanslov.

Nu kan vi så læse i finansloven, at regeringen forventer, at omprioriteringsbidraget skal fortsætte helt ud til det sidste overslagsår, altså 2021. Det vil betyde, at det skal koste 101.000 kr. at uddanne en mekaniker. Det her slider på kvaliteten. Så derfor er spørgsmålet til Venstre egentlig: Hvornår skal det her stoppe? Skal vi hvert år åbne finansloven og bare se, at de 2-procentsbesparelser fortsætter og fortsætter? Har det ingen bagkant?

Kl. 10:22

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror jo, den bedste medicin over for vores erhvervsskoler – og det prøver vi faktisk også at adressere med den kvalitetspulje på 170 mio. kr., vi afsætter – er at sørge for, at vi øger antallet af unge mennesker, der søger en erhvervsuddannelse. For hvis vi får flere elever ind, som lever op til den målsætning, som vi har i fællesskab, om, at flere skal tage en erhvervsuddannelse, så øger det jo økonomien på erhvervsskolerne.

Med trepartsaftalen har vi som sagt afsat en kvalitetspulje på 150 mio. kr. – som fagbevægelsen og arbejdsgiverne jo så af gode grunde må have syntes var en god idé – og den løfter vi så yderligere med 20 mio. kr. Og det synes jeg sådan set igen er et bevis på, at der selvfølgelig skal være en sammenhæng. Og jo, jeg tror, at man godt kan omprioritere 2 pct. Og så prioriterer vi eksempelvis bedre udstyr på erhvervsskolerne, så man i sit uddannelsesforløb har adgang til de nyeste maskiner, den nyeste teknik, som er så tæt som muligt på den virkelighed, som man møder, når man er færdig med sin uddannelse.

Kl. 10:23

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 10:23

Kl. 10:26

Mattias Tesfaye (S):

Jamen jeg er fuldstændig overbevist om, at Venstres ordfører udmærket godt ved, at det er noget sludder og vrøvl, vi hører fra talerstolen nu. Der bliver skåret 270 mio. kr., og så bliver der tilført 170 mio. kr. Det kræver ikke nogen studenterhue at regne ud, at det ikke er noget, der styrker kvaliteten på erhvervsskolerne. Så alt det der snak om nye maskiner og sådan noget er svært at tage seriøst.

Derfor stiller jeg spørgsmålet igen. Vi kan læse i finansloven, at helt ud til overslagsåret 2021 forestiller regeringen sig at omprioriteringsbidraget bare skal fortsætte og fortsætte. De sidder nu og skriver fyresedler ude på SOSU-skolerne og på tekniske skoler. Der skal en ny fyringsrunde i gang. Og nu spørger vi så Venstre: Kan vi forvente, at det her nogen sinde har en ende, eller skal den danske uddannelsessektor bare indstille sig på ud i al fremtid at spare 2 pct. om året, hvis Venstre har magt, som de har agt?

Kl. 10:24

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu er det jo relativt nyt. Det her er et omprioriteringsbidrag, der blev indført sidste år. Ellers har det her område været friholdt for et omprioriteringsbidrag.

Jeg må sige, at jeg ikke helt forstår den socialdemokratiske retorik, for på spørgsmålet fra Det Radikale Venstre om, hvorvidt Socialdemokratiet ikke vil fjerne omprioriteringsbidraget på det øvrige uddannelsesområde, svarede man nej. Det ville man ikke. Man mente ikke, det skulle fjernes. Og der må Socialdemokratiet jo så mene, at det er fint med et omprioriteringsbidrag.

Vi mener, det er vigtigt, at vi altid prøver at få mest muligt ud af pengene, og at omprioriteringsbidraget sådan set kan være et ganske godt instrument til at sikre en højere grad af effektivitet og frigøre ressourcer, som vi så kan prioritere.

Kl. 10:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 10:25

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Hvis man skal prøve at kigge tilbage på dagpengene, som hr. Nicolai Wammen kom ind på, er jeg nødt til at sige, at der sådan set er et citat af statsministeren fra før valget, der siger: Vi kommer ikke til at skære i dagpengene. Så ser vi et citat fra finansministeren fra den 25. november om, at det stadig væk er en del af Venstres politik at ændre på det – altså på dagpengene.

Jeg må sige, at det ikke kun er alle os herinde, der ikke forstår, hvad Venstre og statsministeren siger. Det gør aftaleparterne jo sådan set heller ikke, kunne vi se i hele det forløb, der har været. Jeg synes sådan set, at hr. Benny Engelbrecht har sagt det ganske godt med ordene om julekalenderen »Hullet i jorden«: Ingen vidste, hvad der skete, ikke engang dem, der var der, og der er sådan set ikke kommet nogen slutning.

Jeg er bare nødt til at høre: Er det Venstres politik at skære i dagpengene, eller er det ikke?

Kl. 10:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.**Torsten Schack Pedersen (V):**

Vi har ikke noget forslag om at skære i dagpengesatsen, nej.

Kl. 10:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 10:26

Leif Lahn Jensen (S):

Så er jeg nødt til spørge: Hvorfor har finansministeren så sagt det, og hvorfor stod det så i Venstres 2025-plan for et år siden? Ønsker man ikke det mere? Er det fuldstændig gået væk? Hvis man ikke ønsker det mere, vil det sige, at vi ikke kan regne med, hvad der stod i Venstres 2025-plan, og vi kan heller ikke regne med, hvad finansministeren siger.

Kl. 10:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 10:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Jo, men der har ikke været noget forslag om, at niveauet for dagpenge generelt skal sænkes.

Kl. 10:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det gik meget kvikt med spørgsmål og svar, og det er et eksempel til efterfølgelse, for så når vi langt ned i listen, vil jeg bare sige. Nu er det fru Eva Flyvholm, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:26

Eva Flyvholm (EL):

Tak. Når man kigger på Venstres hjemmeside og kigger på det, der står om uddannelse, kan man se, at der står, at i en globaliseret verden, skal viden og kompetencer sikre Danmarks såvel konkurrenceevne som omstillingsparathed. Det synes jeg jo sådan set lyder meget fornuftigt. Problemet er bare, at vi lige nu står i en situation, hvor regeringen har skåret milliarder af kroner ned på uddannelse og systematisk hvert år fjerner 2 pct. af økonomien for vores universiteter, vores professionshøjskoler, vores gymnasier og vores erhvervsskoler. Det kan altså godt mærkes rundtomkring ude i landet, og det kan mærkes, ved at der bliver fyret undervisere, det kan mærkes, ved at folk sidder på meget større hold og at der i øvrigt bliver nedlagt en masse fag og uddannelser rundtomkring. Så det her er meget alvorligt, mener jeg. Jeg kunne godt tænke mig spørge: Hvordan tror ordføreren at den her udvikling vil påvirke Danmarks position i verden?

Kl. 10:27

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo.

Kl. 10:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi ligger som et af de lande i verden, der bruger allerflest penge på uddannelse. Det er med til at sikre, at alle har mulighed for at tage en uddannelse, få de kompetencer og skabe sig de muligheder i tilværelsen, som de har lyst til. Der er vel heller ikke noget land i verden, der bruger så meget på uddannelsesstøtte, som vi gør.

Hvis man kigger på tallene, kan man se, at budgetterne er vokset med omkring 30 pct., vil jeg tro, inden for de sidste 8-9 år. Så er det for mig at se også ganske muligt at sige: Med så store budgetter er det også muligt at prøve at lægge en lille smule af et omprioriteringsbidrag på 2 pct. ind.

Kl. 10:28

Kl. 10:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 10:28

Eva Flyvholm (EL):

Jeg vil bare sige, at det er ca. 2 mia. kr. om året, der bliver fjernet fra sektoren. Det er sindssyg mange penge, og det giver en dårligere kvalitet. Man kan sige, at effekten af skattelettelser, som regeringen jo hellere vil prioritere, er mindst talt tvivlsom. Men vi har faktisk mange studier, der viser, at der er en helt åbenlyst god sammenhæng mellem at investere i uddannelse og forskning og at få en bonus for samfundsøkonomien. Det er simpelt hen godt for os alle sammen.

Derfor vil jeg godt spørge ordføreren: Anerkender ordføreren ikke, at investeringer i uddannelse og forskning faktisk er en rigtig god forretning for os alle sammen?

Kl. 10:28

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Jo, og det er der vel også et godt eksempel på i finansloven, for der løftes forskningsbevillingerne med 400 mio. kr. næste år. Der har været en stor forskningsreserve, som vel, hvis jeg husker nogenlunde korrekt, næsten alle Folketingets partier, hvis ikke alle Folketingets partier, har været med til at udmønte. Vi har en ambition om, at vi leverer 1 pct. af vores bruttonationalprodukt til offentligt finansieret forskning, det er den såkaldte Barcelonamålsætning, og den fastholder vi med aftalen om næste års finanslov. Og det betyder, at forskningsbevillingerne løftes med 400 mio. kr. ekstra næste år.

Kl. 10:29

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:29

Jesper Petersen (S):

En del af hr. Torsten Schack Pedersens tale omhandlede den økonomiske situation, hvor det jo heldigvis går fremad med beskæftigelsen og har gjort det i en årrække. Og den handlede også om, hvad der så skal til, for at opsvinget ligesom kan blive ved, så vi kan have en fortsat vækst i økonomien. Det ønske deler vi. Meget af det handlede så om arbejdsudbud. Der må man jo sige, at det, der så sker i de kommende år, faktisk også er, at mængden af arbejdskraft vokser. Men det, der til gengæld bliver mangel på, er en bestemt type arbejdskraft, ikke mindst faglært arbejdskraft – færre faglærte til rådighed, flere ufaglærte, der har svært ved at kæmpe sig til en fast plads på arbejdsmarkedet. Så det er kvaliteten af arbejdskraften, det handler om, og hvilken type arbejdskraft der er, hvis vi skal sikre øget vækst og beskæftigelse. Det er også det, der skal til, for at vi i det hele taget kan gavne dansk erhvervsliv.

Så er det bare, det undrer mig, at regeringen konsekvent går efter erhvervsskolerne, og at de gør det igen med den her finanslov. Ordføreren må gerne bekræfte, at der til næste år vil være 1.000 kr. mindre pr. elev at drive erhvervsskole for i Danmark, og at det selvfølgelig har konsekvenser for den kvalitet, som man kan tilbyde på erhvervsskolerne.

Kl. 10:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg anerkender, at den samlede opgørelse, når man kigger på omprioriteringsbidrag og kvalitetspulje, giver et mindre budget. Til gengæld sikrer vi faktisk et løft af den investeringsramme, som ellers kunne have reduceret erhvervsskolerne mulighed for at foretage de investeringer, med 0,25 mia. kr.

Jeg kan igen selvfølgelig godt forstå, at det må være lidt trist at være socialdemokrat og være vidne til, at vi har en regering, der kan levere trepartsaftaler om eksempelvis bedre voksen- og efteruddannelse, hvilket netop sikrer, at der er bedre mulighed for at opkvalificere sig for de mennesker, der mangler det. Socialdemokratiet er kommet med et udspil, og det ville da være rigtig positivt, hvis hr. Jesper Petersen ville bekræfte, at det faktisk ville koste arbejdsudbud på kort sigt.

Kl. 10:31

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:31

Jesper Petersen (S):

Jamen hr. Torsten Schack Pedersen bliver ved med at snakke uden om og forsøger at få det til at handle om noget andet. Konsekvensen af den finanslov, man laver nu, er, at der sker yderligere forringelser på erhvervsskolerne, og så bliver man ved med at sige noget om, at de bare skal trække nogle flere elever til, for så får de også nogle flere penge ind at drive skole for. Men det her bider sig jo i halen, for hvis man bliver ved med at gøre det vanskeligere for erhvervsskolerne at levere en høj kvalitet og gøre noget, som gør, at der er et attraktivt miljø for de unge at komme ind på, jamen så lokker man da ikke flere til. Så bliver vi ved med at mangle de faglærte, som skal sikre vækst og beskæftigelse i fremtiden. Vi skal sørge for en styrket dansk økonomi, at danske virksomheder kan tage imod ordrene, og at de unge har et fast og godt arbejde.

Hvorfor forringer regeringen erhvervsskolerne med den her finanslovsaftale?

Kl. 10:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager, at det må være, fordi hr. Jesper Petersen ikke hørte efter. Når man tager omprioriteringsbidrag og kvalitetspulje, giver det et mindre beløb. Så giver vi mulighed for at forhøje den investeringsramme, som ellers ville have betydet, at erhvervsskolerne ikke kunne foretage de investeringer, de ville. Det er nu bare den rette sammenhæng, og de tal er jeg helt sikker på at hr. Jesper Petersen kan få bekræftet, hvis han vil læse lidt nøjere på det.

Vi siger jo også, at det er vigtigt, at vi kommer i mål med vores ambitioner på erhvervsskoleområdet – nogle af de ting, vi er fælles om – for vi har en ambition om, at flere skal tage en erhvervsuddannelse, og vi har også sagt, og det står i aftalen, at det tager vi en status på i løbet af næste år for at se, hvordan det forløber med de ambitioner, vi har i fællesskab, om at få flere til at tage en erhvervsuddannelse.

Kl. 10:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det hr. Christian Poll, Alternativet.

Christian Poll (ALT):

Tak for ordet. Mit spørgsmål handler om det grønne nationalregnskab. Mener ordføreren virkelig, det er fornuftigt at skrotte opdateringen og udviklingen af det grønne nationalregnskab? Jeg tænker jo, at det ikke hjælper så meget bare at skabe vækst i økonomien, hvis vi samtidig undergraver vores natur, vores ressourcer og ikke får stoppet klimakrisen. Desuden er Danmark med tilslutningen til FN's verdensmål jo forpligtet til at måle vækst på en række andre parametre end blot de økonomiske. Sådan hvordan tænker ordføreren at vi næste år skal måle vækst på særlig den sociale og den grønne bundlinje?

Kl. 10:33

Kl. 10:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:34

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi måler rigtig meget på det grønne område, på vores klimaindsats. Vi har lavet en lang række initiativer det seneste år: udbud af VE i større konkurrence, så vi får mere for pengene; via erhvervs- og iværksætterpakken eksempelvis en sænkning af elvarmeafgiften og elafgiften, så vi får mere el ind i vores energiforsyning; en sikring af, at der er penge til omlægning til økologi.

Hvis man skal bruge ordførerens partiformands tilgang til det, kan man sige, at når vi fjerner beskatningen af fri telefon, begrænser vi jo også ressourcerne, for i stedet for at man skal have to mobiltelefoner – hvis man har en arbejdsgiverbetalt og sin egen – kan man nøjes med en. Jeg ved godt, at man i Alternativet mener, at et af de der store ofre, man må gøre for at bekæmpe klimaudfordringen, er, at man må *nøjes* med at skifte iPhone hvert andet år. Det tror jeg der er rigtig mange danskere der ikke har mulighed for, men det var så Alternativets løsning på klimakrisen, og til det kan jeg sige, at med finanslovsaftalen sikrer vi, at man ikke behøver at have to telefoner, hvis man har en arbejdsgiverbetalt mobiltelefon. Det er da sådan set en ganske fornuftig måde at begrænse forbruget af ressourcer på.

Kl. 10:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Hr. Christian Poll.

Kl. 10:35

Christian Poll (ALT):

Tak. Det var en række meget mærkelige svar på noget, jeg slet ikke spurgte om. Det, jeg forsøgte at spørge til, var, at der jo er skåret ned på hele udviklingen af det grønne nationalregnskab. Det er jo en ting, vi står over for at skulle arbejde seriøst med nu og fremover, bl.a. som følge af FN's verdensmål. Så hvordan tænker ordføreren, regeringen og Venstre at vi kan arbejde seriøst med det her område, når nu vi stopper udviklingen af det her måleværktøj, altså af måleværktøjet og ikke alle de forskellige indsatser?

Kl. 10:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Det kan vi, fordi vi har en lang række andre måleværktøjer og ikke mener, at det grønne nationalregnskab er afgørende for vores klimaindsats. Det er sådan set de konkrete initiativer, som måles og beregnes i alle mulige andre sammenhænge. Det behøver vi ikke *det* konkrete værktøj til, for det kan vi så rigelig mange andre steder. Og så tillod jeg mig bare at gøre opmærksom på nogle af de konkrete initi-

ativer, som vi leverer, for det tror jeg måske er mere interessant, altså hvad det er, vi gør aktivt for at bekæmpe klimaforandringerne. Det tror jeg sådan set er mere relevant, end hvordan vi måler det, for det måler vi på mange måder, og det gør vi fortsat.

Kl. 10:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:36

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det er en mærkelig finanslov, og det har også været et mærkeligt forløb. Man forsøger at løse nogle problemer, som er ikkeeksisterende, og til gengæld er der en lang række andre ting, som jeg i hvert fald har fået mange mail om, og det er jo det her med Produktionsdanmark. Hvordan sikrer vi nok arbejdskraft? Hvordan sikrer vi, at erhvervsskolerne og andre AMU-centre har midler nok til at kunne sørge for at uddanne de unge, således at de kan komme ud på arbejdsmarkedet, og sørge for den her omstilling?

Jeg forstod på et tidligere svar, som Venstres ordfører gav, at det var godt, at der blev sparet på erhvervsskolerne. Hvorfor sparer man så ikke noget mere, hvis det er sådan, at man tror, at der kommer flere på erhvervsskolerne, hvis man sparer så meget, som man gør? Det, der vil være virkeligheden, er det forhold, at man kommer til at afskedige medarbejdere ude på erhvervsskolerne, man kommer til at skære ned på alt undervisningsmateriale. Tror Venstres ordfører virkelig, at unge mennesker vil søge hen et sted og få en erhvervsuddannelse, hvor man hver eneste dag fra morgen til aften taler om nedskæringer i stedet for at sørge for, at der er de midler, der skal være til rådighed, for at folk kan få en god uddannelse, som også erhvervslivet efterspørger?

Kl. 10:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes grundlæggende, at det er en rigtig god finanslov. Jeg synes, at det er en finanslov med mange rigtig positive initiativer, som jeg vel heller ikke rigtig forestiller mig at Socialdemokratiet er imod – man får lidt det indtryk. Altså, når vi prioriterer 2 mia. kr. til sundhed, 2,7 mia. kr. til ældre, 1,3 mia. kr. til politiet, tror jeg da alligevel, at Socialdemokratiet er enig i det.

Jo, vi laver et omprioriteringsbidrag på erhvervsskolerne. Det gør vi også på det øvrige uddannelsesområde, og det har jeg faktisk bidt mærke i at Socialdemokratiet åbenbart synes er en god idé, for på spørgsmål fra Det Radikale Venstre, var svaret fra den socialdemokratiske finansordfører, at det havde man ikke prioriteret. Så man mener, at det kan lade sig gøre på det øvrige uddannelsesområde og ikke på erhvervsskolerne.

Vi er sådan set også med på, at når vi så laver et omprioriteringsbidrag, skal pengene også føres tilbage til der, hvor de kan gøre gavn, og det er derfor, at vi laver en kvalitetspulje, og det er også derfor, vi har sagt, at i forhold til de ambitioner, vi har, om at øge aktiviteterne på erhvervsskolerne med flere elever, hvilket vi er fælles om, holder vi nøje øje med det, og det tager vi også en status på næste år. Det er en del af vores aftale.

Kl. 10:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 10:39

Kl. 10:41

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne rose ordføreren for at svare udenom. Han svarer overhovedet ikke på det spørgsmål, jeg stiller, og derfor bliver det jo lidt noget andet. Jeg spurgte om, hvordan det kan være, at Venstre vil skære ned, så der skal fyres nogle folk på erhvervsskolerne og skæres ned i undervisningsmaterialer, alt det, der gør, at de folk – alt for få endda – der vælger en erhvervsuddannelse, får en ringere uddannelse, frem for at sørge for, at erhvervsskolerne får de midler, de skal have, således at erhvervslivet, Produktionsdanmark, får de mennesker, som det efterspørger. Det vil sige, at der ikke er noget uddannelsesspild, de kommer simpelt hen i arbejde. Hvorfor er det lige nødvendigt, at Venstre vil skære ned på det område, som har så stor betydning for det, vi skal leve af i fremtiden? Det er det, jeg spørger om.

Kl. 10:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 10:39

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var i al beskedenhed også det, jeg brugte den sidste halvdel af min tid på at give et svar på, for vi tror, som man har gjort i store dele af den offentlige sektor i mange år, at det godt kan lade sig gøre at få lidt mere ud af kronerne, at man kan opnå effektiviseringer, og det mener vi også at man kan på erhvervsskolerne. Og igen, jeg bliver bare så forundret. Da Socialdemokratiet sad i regering, opererede man i sin 2020-plan med et moderniseringsbidrag på 12 mia. kr., fordi man godt mente, at man kunne få pengene til at række lidt længere. Det mener vi også at man kan på erhvervsskolerne.

Det er bare mærkeligt, hvorfor Socialdemokratiet mener, at man kan lave et moderniseringsbidrag, når man sidder i regering, men at man ikke kan lave et 2-procentsbidrag, når man sidder i opposition. Det er bare svært at se sammenhængen. Jeg siger ikke, at det er nogen nem øvelse – bestemt ikke – men det kan lade sig gøre, og derfor ville jeg bare ønske, at der var en lidt større sammenhæng i, hvad Socialdemokratiet gjorde, når de sad i regering, og hvad de siger, når de er i opposition.

Kl. 10:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 10:41

Christian Juhl (EL):

Alt godt kommer til dem, der venter, og det skal være lettere at være dansker. Vil ordføreren ikke godt svare på mit spørgsmål, når jeg nu stiller det her: Hvad med de 61.000 danskere, der får ødelagt deres helbred på arbejdspladsen, fordi der findes arbejdsgivere, som er ligeglade med fair konkurrence og bare har et dårligt arbejdsmiljø? Hvorfor skærer ordførerens parti og regeringen ned på Arbejdstilsynet, som skal kontrollere de her arbejdsgivere? De bliver jo beskåret med 40 ansatte i år, næste år med 14 ansatte og næste år igen med 16 ansatte. Vi kan jo ikke kontrollere de banditter, som har dårligt arbejdsmiljø, hvis vi ikke har et ordentligt Arbejdstilsyn. Hvad er meningen?

Kl. 10:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er grundlæggende enig i, at vi skal sørge for, at der er ordentlige forhold på arbejdsmarkedet, og at medarbejdere trygt kan gå på arbejde hver dag.

Med aftalen for næste år er der 146 mio. kr. til indsatsen for at sikre ordnede forhold på arbejdsmarkedet, og det er faktisk 11 mio. kr. mere, end der var afsat i år. Så er der nogle mellemregninger, som jeg ikke tror det egner sig at gå ind i detaljer omkring, men jeg vil blot også sige, at der jo er en langt større risikobaseret tilgang i dag, hvor man har større fokus på de virksomheder og de brancher, hvor der er størst fare for medarbejderne. Det gør faktisk også, at indsatsen kan gøres lidt mere effektiv. Men jeg synes bare, det er vigtigt at understrege, at indsatsen omkring ordnede forhold på arbejdsmarkedet er der 146 mio. kr. til i 2018, og det er 11 mio. kr. mere, end der er afsat i år.

Kl. 10:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Christian Juhl.

Kl. 10:42

Christian Juhl (EL):

Ja, det var også et svar på et spørgsmål, jeg ikke stillede. Nu må jeg prøve at spørge helt klart, for hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti veg også udenom. Der er blevet skåret ned på Arbejdstilsynet år efter år, og hvis den her regering fortsætter til 2021, har vi skåret 25 pct. af Arbejdstilsynets antal ansatte væk, og det er det, jeg spørger om. Det koster os 84 mia. kr. om året – om året! – at de her 61.000 mennesker får ødelagt deres helbred. Det er penge, vi kunne have sparet. Det er fråds at bruge så mange penge på det, når man kan forebygge.

Jeg vil gerne spørge endnu en gang: Er det rigtigt eller forkert, at Arbejdstilsynet i år er beskåret med 40 årsværk, og at det næste år beskæres med 14 årsværk, og at det næste år igen beskæres med 16 årsværk? Er det rigtigt eller forkert?

Kl. 10:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 10:43

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan ikke tallene i mindste detalje, men med den entusiasme, som hr. Christian Juhl lægger for dagen, virker det, som om hr. Christian Juhl har fuldstændig styr på det. Men som jeg siger, laver vi et løft på en række områder, og vi laver en mere risikobaseret tilgang, som også gør, at vi kan få mere for den indsats, der sker, for der er jo ikke nogen af os, der er uenige i, at vi skal have et arbejdsmarked, hvor man trygt kan gå på arbejde. Tilsynet skal medvirke dertil. Hovedansvaret ligger naturligvis på den enkelte arbejdsplads hos den enkelte arbejdsgiver, der har ansvaret for, at medarbejderen trygt kan gå på arbejde hver dag, og for at sikre det, ja, så skal vi have et tilsyn, der kan kigge særlig dem, der er i højrisiko for at overtræde reglerne, grundigt over skuldrene.

Kl. 10:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Jacob Mark, SF. Værsgo

Kl. 10:44

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg ville egentlig også have spurgt til uddannelse, men eftersom jeg nok ville være den 15. i rækken til at konstatere, at det

er vanvittigt at spare på vores uddannelser, så vil jeg spørge om noget andet.

Vi skal jo have medieforhandlinger næste år, og nu er der efterhånden en del partier, der har været ude at sige, at man synes, tiden er løbet fra licensen. Den er både administrativt tung, den er socialt uretfærdig, og den er lidt dum, for hvis man bor tre mennesker sammen, betaler man mere, end en familie gør, fordi man betaler hver især.

Så der har været flere partier ude at sige, at man var klar til afskaffe licensen, men jeg har haft meget svært ved at lure, hvad Venstres holdning egentlig er, og det kommer til at spille en afgørende rolle måske allerede i forbindelse med den skattereform, der skal diskuteres, kan jeg forstå. Så hvad er egentlig Venstres holdning til licensen – skal den afskaffes?

Kl. 10:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:45

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er et spørgsmål, vi har diskuteret mange gange i Venstre, og det tror jeg også der historisk har været sådan forskellige opfattelser af. Det drøfter vi gerne internt i Venstre. Og jeg er også bekendt med, at det kan være et element i flere sammenhænge, og så tager vi den selvfølgelig til den tid.

Jeg anerkender jo sådan set det, som hr. Jacob Mark siger, altså at hvis man kigger på det, er en husstands forbrug af medier vel uafhængig af, hvor mange der er i husstanden, og at licensen på den måde er relativt dyrere for en person, der bor alene, end hvis man er en familie på fem. Det synes jeg sådan set er et helt legitimt synspunkt i den debat. Så jeg kan sagtens se argumenterne for at fjerne licensen, og det er også noget af det, vi diskuterer i Venstre, altså om det ville være mere hensigtsmæssigt at finansiere det over skatten.

Kl. 10:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 10:46

Jacob Mark (SF):

En af grundene til, at vi mener, man skal afskaffe licensen og lave en medieskat eller lave en skattefinansieret model, som er flerårig, så der er et armslængdeprincip, er, at det vil være mere socialt retfærdigt, at kontanthjælpsmodtageren ikke betaler nøjagtig det samme som direktøren, for at sige det sådan.

Vores kulturminister har tidligere ment, at der var brug for en abonnementsordning, og der jeg har tidligere hørt nogle Venstrefolk tale for en skattefinansieret model. Jeg synes, at det her bliver en af nøglerne til at få lavet et bredt medieforlig. Så har Venstre eller regeringen eller nogle, der styrer det her land, en holdning til licensen?

Kl. 10:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg ved, at vi har interne drøftelser i Venstre omkring vores position til et kommende medieforlig. De drøftelser har vi ikke afsluttet endnu, og derfor vil det nok være lidt unfair, hvis jeg sådan ligesom kortslutter det og siger, at her ligger det endelige udspil fra Venstre. Men det er noget, vi drøfter, altså hvordan vi sikrer, at der er en finansiering til public service-området. Vi har også en udfordring i forhold til folk, der gør brug af medier, men som ikke betaler for det.

Men hr. Jacob Mark må have lidt tålmodighed, til vi fra Venstres side kommer med vores medieudspil.

Kl. 10:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det fru Astrid Krag, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:47

Astrid Krag (S):

Tak for det. Jeg vil lige et smut forbi det her med erhvervsskolerne, fordi Venstres ordfører står på talerstolen og er meget forundret over, at man kan kritisere, at erhvervsskolerne skal spare. Men jeg tror, at når vi går lidt op i det her i debatten, er det, fordi den fortælling, der levede i de første timer og måske ligefrem det første døgn oven på finansloven, jo var, at regeringen havde loftet erhvervsskolerne. Det havde man også sagt tidligere at man ville; det ville man gerne love at gøre. Så var der jo nogen, der satte sig ned og regnede efter – og jeg er enig med hr. Mattias Tesfaye i, at det ikke var, fordi det var den store regnemaskine, man behøvede at have frem for at kunne se, at på bundlinjen står altså for 100 mio. kr. besparelser på erhvervsskolerne. Jeg tror sådan set, det er den forundring og skuffelse, der står tilbage, ikke bare her, men også rundtomkring på erhvervsskolerne – jeg kommer selv på SOSU-skolerne som ældreordfører – og i kommunerne, hvor der jo er bragende mangel på uddannede SOSU-hjælpere og SOSU-assistenten. Det er altså en af de helt store udfordringer for vores ældrepleje, vores kernevelfærd i fremtiden, at vi ikke har nok uddannede. Derfor skriger det jo til himlen, at man så vælger at spare på den måde på de uddannelser.

Det var bare lige en kommentar. Mit spørgsmål går på noget, som ordføreren svarede min gode kollega hr. Leif Lahn Jensen tidligere. Vi kan forstå på Venstres ordfører, at Venstre ikke har nogen planer om generelle besparelser på dagpengeområdet. Nogle gange skal man jo høre efter, hvad det egentlig er, folk siger, for det er kun et delvist svar på det, hr. Leif Lahn Jensen spurgte om. Så jeg må følge op og spørge Venstres ordfører: Er der så nogen områder, hvor Venstre faktisk planlægger at spare på dagpengene?

Kl. 10:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg svarede på spørgsmålet om, om vi ville reducere dagpengenes niveau, og der har vi sagt: Nej, det har vi ikke nogen planer om. For jeg synes, det er vigtigt, at vi har et system, hvor man kan forsikre sig mod ledighed og få en tryghed for, at der er et ordentligt niveau. Det er selvfølgelig lidt spøjst igen at få spørgsmålet fra en socialdemokrat, som var med til at sikre en skatteaftale i 2012, hvor man reducerede overførselsindkomsterne, herunder dagpengene. Men sådan er der jo selvfølgelig så meget. Om man møder uhensigtsmæssigheder og ting undervejs, som gør, at man kan gøre tingene bedre og mere effektive, tror jeg altid man skal holde sig åben over for. Men som sagt har vi ikke et forslag om, at dagpengeniveauet generelt skal sættes ned, nej.

Kl. 10:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Det bliver så det sidste spørgsmål til Venstres ordfører. Værsgo.

Kl. 10:49

Astrid Krag (S):

Jamen så kom vi måske lidt nærmere et svar. Det var ikke noget, der sådan betryggede mig. Derfor må jeg så bare prøve at spørge helt

konkret: Alle de ting, Venstres ordfører står og siger nu, om, at man ikke vil sænke dagpengesatsen og ikke har nogen planer om det, betyder det også, at Venstre kan afvise, at man vil skære på dimittendsatsen på dagpenge? Det ville jo, lige her før Venstres ordfører skal ned fra talerstolen, være nemmest med et meget kort svar. Det kan jo faktisk besvares med et ja, man kan garantere, at man heller ikke vil røre ved dimittendsatsen på dagpenge, eller et nej, det kan man ikke garantere, det har man faktisk planer om. Ja eller nej?

Kl. 10:50

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ordføreren.

Kl. 10:50

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg sagde, synes jeg, det er vigtigt at slå fast: Vi har ikke et forslag om at sænke niveauet for vores dagpenge. Er der ting, som kan justeres for at gøre tingene bedre? Det vil jeg da aldrig sige aldrig nogen sinde kan lade sig gøre. I det udspil og den finanslov, som vi vedtager nu – det håber jeg Socialdemokratiet er enig i – ligger der ikke ændringer i vores dagpengesystem. Det står ganske tydeligt, og jeg synes, vi har landet en finanslovsaftale, som leverer det, som er væsentligt, nemlig både en indsats for bedre kernevelværd og for at sikre, at fundamentet for væksten også bliver styrket. Det er vel sådan set det bedste, man kan gøre: at sikre, at der er arbejdspladser og et sted, hvor folk kan være i beskæftigelse. Det er det bedste svar at give til folk, der mangler et arbejde, og det er finansloven her en del af svaret på. Det svar har vi desværre til gode at få fra Socialdemokratiet, for der er ikke meget vækst og fremgang fra Socialdemokratiets side.

Kl. 10:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Med det siger vi så tak til hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre. Så går vi videre i rækken, og det er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten, som finansordfører. Værsgo.

Kl. 10:51

(Ordfører)

Pelle Dragsted (EL):

I går kunne man i Århus Stiftstidende læse om Ib Gustafsen. Ib er 93 år gammel, og han bor i Malling, som er en lille by syd for Aarhus. Ib fra Malling har klaret sig selv hele sit liv, og han har sat en ære i det, fortæller han i interviewet. Men alderen er begyndt at trykke – det er måske meget naturligt, når man er 93 år – og han bliver let forpustet, når han skal løse huslige opgaver. Derfor henvendte Ib sig her i sommer til kommunen for at få lidt hjælp til at støvsuge og gøre rent. Men fra Ib henvendte sig til kommunen, og til der er sket noget i sagen, er der gået 5 måneder, og han har stadig ikke fået den hjælp, han gerne vil have. Det er simpelt hen ikke rimeligt, siger Ib i interviewet. Og han har fuldstændig ret, det er simpelt hen ikke rimeligt.

Det er overhovedet ikke rimeligt, at mennesker, som har arbejdet hele livet, som har bidraget til fællesskabet i årti efter årti, som har betalt deres skat, som har bygget vores velfærdssamfund op, skal vente i 5 måneder på et svar, når de beder om hjælp, fordi de er blevet gamle og ikke kan klare sig selv, eller som det desværre er tilfældet for mange, aldrig får den hjælp, de har brug for. Nej, Ib, det er ikke rimeligt.

Ib Gustafsens historie er desværre et meget godt billede på situationen i vores land efter det sidste årtis økonomiske krise. Der er blevet skåret dybt i vores velfærd, og det har ramt hårdt, særlig blandt vores ældre. Der er skåret 6 millioner hjemmehjælpstimer væk siden 2008 i en periode, hvor der er kommet flere ældre, der har brug for hjælp. Det er de timer, som bl.a. Ib fra Malling nu snydes for. Vi hø-

rer historier om plejepersonale, der er alene på nattevagt med op til 40 ældre, mange af dem demente.

Men det er jo ikke kun de ældre, der er blevet ramt. Det er også mennesker med handicap. Det er vores børneinstitutioner, hvor vi igen og igen hører historier om, at pædagogen står alene med 20 børn i ydertimerne, når de morgentrætte unger skal afleveres. På vores hospitaler er der blevet effektiviseret så voldsomt, at de ansatte ofte ikke har tid til at løse basale opgaver som f.eks. at tale med pårørende til mennesker, som har fået en diagnose på en livstruende sygdom. Vi oplever, som vi har hørt i den her debat, at der skæres dybt i vores uddannelser, af det, vi skal leve af i fremtiden. Som Ib fra Malling siger: Det er ikke rimeligt.

Men det gode er, at vi kan gøre noget ved det. Danmark er jo ude af krisen. Det går fremad i økonomien, der er kommet nye arbejdspladser, der bliver betalt mere i skat. Bankerne betaler bugnende overskud til deres aktionærer, og eksporten boomer. Så vi har råd til at få ryddet op. Vi har råd til, at Ib fra Malling ikke skal vente 5 måneder på at få den hjælp, han har brug for. Vi har råd til at ansætte nogle flere kollegaer til de dygtige SOSU'ere, pædagoger og sygeplejersker, som arbejder for vores velfærd. Vi har råd til at investere i uddannelse og i grøn omstilling. Vi har også råd til at sikre en ordentlig tryghed for de lønmodtagere, der bliver ramt af sygdom og arbejdsløshed, og til at sørge for et godt arbejdsmiljø for dem, der er i arbejde. Vi kan tage det valg, hvis vi vil.

Problemet er bare, at det vil regeringen ikke. I stedet for at bruge de gode tider på at få genoprustet vores velfærdssamfund efter krisen er man manisk besat af at sænke skatten og først og fremmest skatten for dem, der har nok i forvejen. Hvert år sine skatterabatter til dem, der har mest. De rigeste familier har fået nedsat deres arveafgift, luksusbilerne er blevet billigere, og det fortsætter med den finanslov, vi debatterer. Der er blevet brugt milliarder på en såkaldt erhvervs- og vækstpakke, som giver store skatterabatter til danske virksomheder.

Lad os bare se på et enkelt af elementerne, det såkaldte investorfradrag, som giver store fradrag for dem, der har kapital til at investere i virksomheder. Jeg har spurgt skatteministeren, hvem der egentlig får glæde af den skatterabat. Får de 10 pct. fattigste nogen gavn af det? Nej. Hvad så med de 30 pct. laveste indkomster? Heller ikke. Så lad os prøve med de 60 eller de 80 pct. af os, som ikke ligger helt i top – får vi nogen glæde af det? Nej. Den eneste gruppe, der får glæde af den her skatterabat, tilhører gruppen af de 10 pct. rigeste danskere, og selv inden for den her gruppe er det dem helt i toppen, den ene procent, der løber med den helt store gevinst. Så bliver det vist ikke meget mere skævt. Og skævheden gælder jo alle de skatterabatter, der er med i den her finanslovsaftale. Man afskaffer udligningsskatten, som kun betales af dem med de allerstørste pensionsopsparinger. Man afskaffer skatten på den del af lønnen, der udbetales som adgang til telefon. Og nej, det ikke 3F'eren, der nu får et skattefrit gode. Det er juristen, det er direktøren.

Kl. 10:57

Men vi har slet ikke set det værste endnu, for selv om regeringen og Dansk Folkeparti ikke lykkedes med de historisk store skattelettelser, som vi ellers blev lovet til jul, og uanset hvor meget rabalder der kom fra cirkus Samuelsen, så er det jo stadig væk planen, at det skal ske i det nye år. Og sagen er, at den skattesækning, som regeringen ønsker, er der ganske enkelt ikke råd til, hvis vi skal have et godt velfærdssamfund i fremtiden; der er ikke råd, hvis Ib fra Malling og mange af de andre mennesker, der i de kommende år går ind i deres tredje alder, skal have den hjælp, som de fortjener.

Der er blevet talt meget om råderummet, og man har næsten fået indtryk af, at der bare ligger milliarder og venter på at blive brugt, og at der er rigeligt med penge til både velfærd og lavere skat. Men det passer ikke. Hvis vi ønsker, at vores velfærdssamfund skal følge med både den demografiske træk – altså at der kommer flere ældre –

men også med den almindelige velstandsudvikling i vores samfund, så vi f.eks. har råd til de nyeste behandlingsformer, så mangler der faktisk penge i råderummet frem mod 2025. Selv hvis vi brugte hver eneste krone og hver eneste øre i det råderum, der er nu, ville det ikke være nok til at sikre, at danskerne oplever et tidssvarende velfærdssamfund frem mod 2025.

Der sidder måske nogen og tænker – hvis de tænker – om det ikke bare er de socialister, der altid tegner et skræmmebillede. Nej, det er det ikke. Det er faktisk nogle af landets fremmeste økonomer, der absolut ikke tilhører venstrefløjen. Det er bl.a. tidligere overvis-mænd. De skriver i et indlæg i Berlingske, og jeg citerer:

»Det er selvsagt politisk fuldt legitimt at ønske en mindre offentlig sektor og et højere privatforbrug. Men det er vigtigt, at man står ved sin politik og erkender, at hvis det offentlige forbrug stiger med mindre end 1,1 pct. pr. år, vil kvaliteten af den offentlige service ikke kunne følge med velstandsudviklingen.«

Der mangler over 10 mia. kr. i råderummet, for at vi bare kan have et velfærdssamfund, der, som det historisk har gjort, følger med. Lad os sige, at vi f.eks. derhjemme oplever en stigende kvalitet i det, der omgiver os – det kan f.eks. være, at vi får computere. Jamen hvis vi ikke havde haft den udvikling, at velfærden skulle følge med udviklingen i årene frem til i dag, så havde der ikke været computere på en eneste skole. Så nej, der er ikke råd til både historisk store skattelettelser og til et ordentligt velfærdssamfund i fremtiden. Det er et enten-eller.

Ovre i Malling siger Ib Gustafsen om sin lange venten på at få hjælp: Sådan troede jeg slet ikke det skulle være. Sådan troede han slet ikke det skulle være. Og det kan jeg godt forstå. For Danmark er jo netop bygget på en social kontrakt, en generationskontrakt, der betyder, at vi betaler en, ja, relativt høj skat gennem alle vores arbejdsår. Til gengæld forventer vi også, at vi har et tryk og godt velfærdssamfund, og at vi får en hjælpende hånd, når vi bliver syge eller ramt af arbejdsløshed eller bliver gamle, sådan at når vi ligesom Ib fra Malling ikke længere kan klare det hele selv – og han har endda klaret det, til han var 93 – så står fællesskabet parat til at hjælpe; så får vi noget tilbage af alt det, vi har ydet gennem vores liv. Sådan regnede Ib fra Malling med at det skulle være. Og sådan skal det også være i Danmark.

Hvis vi endelig skal snakke om danske værdier, så er det her i mine øjne en af de allervigtigste. Det er noget af det, der er kendetegnende for os som folk og som land. Men den her finanslov og den her regering fører os væk fra det Danmark og væk fra de værdier, som er så vigtige for os. De taler om velfærd og tilmed nogle gange om solidaritet. Men deres politik fører os i den modsatte retning.

Lad mig slutte af med at give Ib Gustafsen fra Malling ordet en sidste gang. Han slutter med at sige: Jeg vil bare gerne have lidt hjælp, så der bliver energi til at nyde livet så godt som muligt i min alder. Og kære Ib: Den hjælp fortjener du. Den hjælp skylder vi dig, og den hjælp skal du ikke vente 5 måneder på at få. For den forventning om, at vi er der for hinanden, når vi har brug for hjælp, er så meget vigtigere end tusind skattelettelser. Og jeg kan love, at Enhedslisten vil arbejde benhårdt for, at det bliver den vej, vi går, uanset hvilken regering der sidder på magten i Danmark.

Kl. 11:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra hr. Martin Lidegaard, Det Radikale Venstre. Værsgo

Kl. 11:02

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo rigtigt, at vi kommer til at skulle bruge flere penge på velfærd i fremtiden på grund af hele den demografiske udvikling. Men når det nu ligger Enhedslisten så meget på sinde, at vi kan tilbyde

den hjælp til vores ældre, som de har behov for, hvordan forholder Enhedslisten sig så til den anden del af problemstillingen?

Den ene del er spørgsmålet om, om der er penge nok. Den anden er, at vi mangler hænder. Bare på SOSU-assistentområdet har de sidste 4 måneder budt på 300 stillinger, der ikke kunne besættes, simpelt hen fordi manglen på arbejdskraft i både den private, men faktisk også i den offentlige velfærdssektor, er virkelig voldsom. Hvordan man skaffer de hænder er for os også et meget stort spørgsmål. Uddannelse og hjemlige indsatser er selvfølgelig én ting, men det, jeg gerne vil spørge Enhedslisten om, er: Hvordan forholder man sig egentlig til at få hjælp i form af arbejdskraft udefra? Det er selvfølgelig under forudsætning af, at man lever op til danske overenskomster osv., men er man egentlig imod arbejdskraftens frie bevægelighed? Er man imod at tilkalde hjælp udefra, når man nu ikke kan besætte stillingerne, eller er man egentlig for?

Kl. 11:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:03

Pelle Dragsted (EL):

Vi er bestemt ikke imod, at man kan hente arbejdskraft udefra. Vi synes, det er et stort gode, at man kan flytte til andre lande og arbejde. Men de EU-regler for arbejdskraftens frie bevægelighed, der findes, synes vi i alt for høj grad er blevet et våben i hånden på arbejdsgiverne til at presse løn og arbejdsvilkår. Og derfor er vores tilgang, at man skal have nye regler for arbejdskraftens bevægelighed, som sikrer, at man kan garantere, at i de job, som besættes på den her måde, arbejder folk på de samme vilkår, og at fagbevægelsen har konfliktret.

Det er jo bl.a. derfor, at vi for kort tid siden behandlede et forslag om en social protokol, som heldigvis vinder stigende opbakning her i Folketinget, altså at Danmark skal arbejde for en social protokol i EU, der sikrer, at de her hensyn går foran. Enhedslisten har ikke noget imod, at man henter arbejdskraft udefra, hvis vi selv mangler arbejdskraft herhjemme. Og i Europa kan vi jo se, at der er en kæmpe reserve af arbejdskraft – hvis man kan snakke sådan om mennesker – så jeg er ikke så bekymret for, at det ikke skal lykkes.

Kl. 11:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:04

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er glad for at høre, at man principielt set ikke har noget imod det. Så er der hele EU-spøret, og vi er jo ikke enige i, at der er så store problemer dér, men lad nu det ligge, for det tager under alle omstændigheder lang tid at ændre.

Det, vi så selv er herrer over, er dem, der kommer udefra, altså fra lande uden for EU. Og når jeg stiller det her spørgsmål, er det jo, fordi Enhedslisten sammen med Dansk Folkeparti og andre har været med til at gøre det meget sværere at ansætte udenlandsk arbejdskraft. Især hvis man ikke tjener så meget i løn, er det blevet sværere at komme ind på det danske arbejdsmarked. Selv om vi faktisk mangler hænderne og ikke har SOSU-assisterter og sygeplejere nok, er det blevet sværere for danske hospitaler og plejehjem at hente hjælp udefra, når de ikke kan få arbejdskraft herhjemme. Hvordan hænger det så sammen? For hvis Ib, som hr. Pelle Dragsted henviste til, står og mangler hjælp, hvorfor skulle han så ikke kunne få den, selv om det måske er en fra Filippinerne, der hjælper til i en periode?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:05 følge med demografien, og så skal vi sikre, at skolerne har nogle ordentlige forhold. Det tror jeg måske er det allerallervigtigste.

Kl. 11:08

Kl. 11:05 **Anden næstformand** (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:08

Pelle Dragsted (EL):

Så vidt jeg husker, er vores tilgang til arbejdskraft fra det, man kalder for tredjelande, at hvis du kan komme hertil og kan få en kontrakt på et arbejde på ordentlige løn- og arbejdsvilkår, og hvis det i øvrigt er et område, hvor vi mangler arbejdskraft i Danmark, så er vi ikke principielt modstandere af det. Det er klart, at vi også har et hensyn, der handler om, at der stadig væk er mange uden for arbejdsmarkedet herhjemme. Og jeg bryder mig ikke om de arbejdsgivere, der ringer til et vikarbureau i Litauen, fordi de kan få noget billig arbejdskraft, mens der går masser af ledig arbejdskraft rundt i deres egen kommune, altså fordi de kan få noget billig arbejdskraft udefra, som måske ikke er organiseret i en fagforening. Så for mig at se handler det om at finde en balance mellem på den ene side at sikre, at arbejdsgiverne ikke spekulerer i det her, og at dem, der bor herhjemme og er her, har mulighed for at få et job og ikke bliver underbudt, men at man på den anden side også kan hente den arbejdskraft, hvis det er nødvendigt.

Kl. 11:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er fru Lisbeth Bech Poulsen, SF. Værsgo.

Kl. 11:06

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. En diskussion, som vi jo har både i SF og i Enhedslisten og også bredt set, er forholdet mellem private skoler, friskoler og folkeskolen. Vi kan se en udvikling, hvor mange fravælger folkeskolen. Der er mange årsager til det – for mange til at komme ind på her. Men der er jo også den årsag, at regeringen ad flere omgange har hævet tilskuddet til friskolerne. Så vi vil fra SF's side bare gerne være helt sikre på, hvor Enhedslisten står henne i den her diskussion, for det handler jo ikke om, at der ikke skal være friskoler i det her land – friskoler er en rigtig god idé mange steder – men der skal være en balance i det.

Så er Enhedslisten enig i, at vi skal tilbage på det niveau, der var, før regeringen trådte til, altså 71 pct.?

Kl. 11:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:07

Pelle Dragsted (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at det er et stort problem, at vi ser nærmest en flugt fra vores folkeskole. Det tror jeg skyldes rigtig mange ting. Jeg tror i høj grad, at det skyldes den skolereform, som ordførerens parti vist også selv var med til at gennemføre, og som har betydet lange skoledage og andre ting, som gør, at vi ser det her. Det er en udvikling, som vi skal have bremsset. Jeg er i øvrigt også helt enig i, at vi intet har imod friskoler i Enhedslisten. Vi synes, det er en vigtig del af vores tradition, af vores historie, at der er skoler, som byder på andre pædagogiske muligheder. Men vi skal ikke have en ulige udvikling.

Hvad skal man så gøre ved det? Handler det om at få skåret i tilskuddene til friskolerne, eller handler det om at få løftet folkeskolen? Vi vil nok sætte vores kryds ved det sidste. Vi skal ikke gøre det her til en kamp mellem friskoler og folkeskolen. Vi skal sikre, at folkeskolen får de nødvendige ressourcer – det var bl.a. det, jeg snakkede om. Det kræver altså også, at vi har et råderum, så vi kan

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Alt det er jeg jo enig med hr. Pelle Dragsted i, altså at der er rigtig mange ting, der skal sættes ind med. Forleden var der jo også en stor undersøgelse omkring toiletforholdene, hvor man jo virkelig blev rystet over, at det i dagens Danmark kunne være så – undskyld udtrykket – klamt derude i skolerne. Der skal sættes ind med mange ting.

Det her er ikke en kamp mod friskolerne, men det er simpelt hen for at sikre, at der er den rette balance imellem friskoler og folkeskoler. Fra SF's side synes vi ikke, at det er en besparelse, at man kommer tilbage på det niveau, som der har været. Det vil det jo selvfølgelig blive, jo mere man sætter det op. Men bare igen helt konkret: Vil Enhedslisten være med på at sætte niveauet der, hvor det har været i mange år, nemlig på 71 pct.?

Kl. 11:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:09

Pelle Dragsted (EL):

Nu er jeg ikke uddannelsesordfører, men så vidt jeg husker tilbage fra genopretningsplanen, skar man i koblingsprocenten, og så blev den sat op igen. Jeg kan ikke huske, hvad det historiske niveau er. Men vi stemmer ikke – hvis det er det, spørgsmålet går på – for SF's ændringsforslag til finansloven om at skære i friskolernes økonomi.

Vi mener, det er forkert at gøre det her til en kamp mellem folkeskole og friskole. Vi mener, at folkeskolen skal løftes. Vi mener, at vi først og fremmest skal have ryddet op efter den reform, som ordførerens parti selv var med i, over for det indgreb mod lærerne, som var utilstedeligt, og som har betydet rigtig meget for, hvordan vores folkeskole fungerer.

Så er der en lang diskussion om, hvordan vi kan organisere vores friskoler, om de kan tage et større socialt ansvar og alt muligt andet. Den ville jeg gerne gå ind i, hvis jeg havde mere tid, men det har jeg ikke.

Kl. 11:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Erling Bonnesen, Venstre. Værsgo.

Kl. 11:10

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Vi har jo tidligere ved flere lejligheder set, at Enhedslisten har meldt ud, at man kun ville støtte en ny S-ledet regering, hvis man fik garantier for, at der blev lempet på udlændingepolitikken. Er det noget, der stadig væk står ved magt?

Kl. 11:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:10

Pelle Dragsted (EL):

Det tror jeg nu ikke du har set os citeret for. Men lad mig svare på den her måde: Vi er en del af oppositionen; vi vil gerne have en ny regering, og lige nu er Socialdemokratiet det største parti i den blok – det ser det ud til at det er efter et valg – og det vil være naturligt, at vi peger på Mette Frederiksen som forhandlingsleder.

Men det er klart, at vi sammen skal diskutere, hvad det er for en politik, den regering skal føre. Vi kommer ikke med ultimative krav til den snak, men det er klart, at den politik, som den regering skal føre, selvfølgelig også skal afspejle de partier, som bakker op om den – lidt ligesom Dansk Folkeparti selvfølgelig også forventer, at den regering, de støtter, skal afspejle det, de står for. Nu må vi se, om de står fast til foråret. Men det er der sådan set ikke så meget hokusfokus i.

Kl. 11:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren bedes huske at tiltale spørgeren i tredje person – vi bruger ikke ordet du her i salen.

Spørgeren, værsgo.

Kl. 11:11

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg ved ikke, om ordføreren lider af sådan erindringsfor-skydning eller almindelig småglemsomhed, men det er da rimelig tydeligt for de fleste, at man har haft en debat i Enhedslisten om det, og den politiske leder har da også meldt ret kraftigt ud, at man var temmelig træt af det, man var udsat for under den tidligere S-ledede regering, hvor man jo helt tydeligt blev kørt over nogle gange, f.eks. i forbindelse med at den tidligere S-regering gennemførte topskattelettelse og også sørgede for, at de kommunale budgetter kunne hænge sammen. Og der var faktisk en minusvækst i de kommunale budgetter under en SR-regering, som står noget i kontrast til det, vi hører nu.

Der har man da også i forbindelse med de debatter fra Enhedslistens side tydeligt meldt ud: Hvor er de røde linjer i forhold til Enhedslisten? Og en af dem har da lige præcis været det her – man har tordnet imod de stramninger, vi jo har foretaget sammen med f.eks. Dansk Folkeparti i forhold til udlændingepolitikken. Og det skulle der i hvert fald laves om på. Så det står ret klart, at det var nogle af de ting, man ville trække meget hårdt op. Men jeg kan så høre nu, at der vakler man måske lidt. Eller er det stadig væk det, der står ved magt? Vil man pege på det, eller vil man bare sige: Det er o.k., køber bare videre?

Kl. 11:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:12

Pelle Dragsted (EL):

Altså, jeg kan love dig for (*Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen)*: Der var den igen!), beklager, spørgeren for, at Enhedslisten vil kæmpe fra hus til hus for at få forandringer, også på det udlændingepolitiske område. Og et oplagt spørgsmål er jo f.eks. det spørgsmål, som har været drøftet de seneste dage om kvoteflygtninge. Det er da helt klart, at det bliver et afgørende spørgsmål for os, at en ny regering stopper den pinlige situation, at Danmark som det eneste land i verden ikke tager imod kvoteflygtninge. Der er også rigtig meget, der kan gøres på integrationsområdet og mange andre steder. Vi vil på alle politiske områder selvfølgelig kæmpe for vores indflydelse. Og så er det jo vælgerne, der i forbindelse med at valg afgør, hvordan Folketinget er sammensat, og hvor langt vi kan komme med det, som vi kæmper for.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:13

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil gerne spørge Enhedslisten om, hvor højt skattetrykket skal være i Danmark. Vi har jo det højeste skattetryk i hele OECD. Enhedslisten er altid imod det, når vi laver nogle mindre skattelettelse, også selv om vi kun fastholder skattetrykket på status quo og ikke for alvor har fået det sænket i de senere år. Hvis vi havde fulgt Enhedslistens politik, havde vi haft et langt højere skattetryk, end vi har i dag, for så ville alle de skattelettelse, vi har lavet, ikke være kommet igennem. Så hvor højt skal vi op i skattetryk? Skal vi lægge afstand ned til nr. 2, og i så fald, hvor meget over 50 pct. skal vi være?

Kl. 11:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:14

Pelle Dragsted (EL):

For det første er det her med, at vi har verdens højeste skattetryk, omvistet, for det er en diskussion om, hvad man indregner. Vi betaler f.eks. skat af overførselsindkomster, og det trækker vores skattetryk op, omvendt er børnechecken hos os en check i stedet for skat, og sådan er der ting, der trækker i den forkerte retning.

Men egentlig synes jeg, at diskussionen om skattetryk er lidt fjollet, hvis ikke man snakker om, hvad man får for pengene. Altså, du kan da godt sætte skatten ned, men hvis du så indfører brugerbetaling, når du skal på hospitalet eller sender dine børn i skole eller på uddannelse, så kalder du det ikke længere skattetryk, men for den enkelte er det da ligegyldigt. Jeg tror, det var Martin Thorborg, en serieiværksætter, som havde boet nogle år i USA, som sagde, at når han gjorde sine udgifter op – han havde børn, han skulle betale sundhedsforsikring, han skulle betale for deres uddannelse – så slap han billigere i Danmark, end han gjorde i USA, fordi der var så meget brugerbetaling. Så derfor synes jeg, at den der debat om skattetryk er lidt fjollet. Man bliver nødt til at spørge: Hvad er det, vi får for de penge, vi betaler? Og så skal man i hvert fald også indregne alt det, der er brugerbetaling på i andre lande, når man sammenligner det.

Kl. 11:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 11:15

Rasmus Jarlov (KF):

Skattetrykket er noget helt specifikt og veldefineret, som OECD har nogle klare definitioner på. Det er ikke sådan, at man kan sidde og sige, om man skal regne det ene ind, eller om man skal regne det andet ind. Det er fuldstændig veldefineret. Det nytter ikke noget, at hr. Pelle Dragsted ryster på hovedet, for det er det, og vi kan ikke diskutere, om vi har det højeste skattetryk i OECD, for det har vi. Det siger OECD, og de må vel være autoriteten, i forhold til om vi har det højeste skattetryk i OECD. Det må jo være OECD, som laver de opgørelser. Så man kan ikke tale udenom og sige: Jamen der er alt muligt andet, man kunne regne ind, hvis man havde lyst. Kan hr. Pelle Dragsted bekræfte, at der ligger en definition på skattetrykket, og at OECD opgør, at Danmark har det højeste skattetryk i verden?

Kl. 11:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:16

Pelle Dragsted (EL):

Jeg synes, ordføreren skal google skattetryk og finde den side på Skatteministeriets hjemmeside, der beskriver skattetrykket, og som

lige præcis beskriver de her spørgsmål, som jeg er inde på, f.eks. spørgsmålet om, om man betaler skat af overførselsindkomster eller ej, og hvordan det påvirker skattetrykket i f.eks. to lande, sådan at de i det ene land udbetaler overførselsindkomsterne uden skat og de i det andet land udbetaler overførselsindkomsterne og man har betalt skat af dem. Det vil påvirke skattetrykket, og derfor kan man ikke bare sammenligne de to lande en til en. Det er ikke noget, jeg står og opfinder. Det er sådan, det er.

Men lad mig bare tage fat i det principielle spørgsmål: Synes vi, at skattetrykket er for højt? Nej, det synes vi ikke. Synes vi, at der er nogen i Danmark, der kunne fortjene skattelettelse? Helt sikkert, men dem synes vi så skal betales ved at bede nogle af dem, der har fået de rigtig store rabatter, om at betale lidt mere til fællesskabet igen.

Kl. 11:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så jeg siger tak til Enhedsleders ordfører. Den næste taler i rækken er hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det, formand. Efter et langt, opslidende og indædt forhandlingsforløb er det nu glædeligt, at en historisk stor skatteaftale endelig er faldet på plads – en historisk aftale, der både indeholder en sænkelse af selskabsskatten og skatten på den sidst tjente krone. Det er faktisk den mest omfattende skatteaftale i over 30 år. For os er det selvfølgelig en lille streg i regningen, at den er vedtaget i USA. Men selv om finansloven måske ikke helt lægger op til skattelettelse i omegnen af 1.500 milliarder dollars, indeholder den faktisk en lang række gode elementer, som jeg gerne vil fremhæve.

Vi fjerner beskatningen af arbejdsgiverbetalt telefon og internet. Det betyder, at knap 500.000 lønmodtagere fra 2020 ikke længere skal beskattes, fordi de får stillet et arbejdsredskab til rådighed. Jeg mener generelt, at Folketinget skal afholde sig fra at opkræve den slags særskatter. Det er et levn fra en tid, hvor det var meget eksklusivt at have telefon. Tiden er simpelt hen løbet fra den ordning. For de fleste er en arbejdsgiverbetalt telefon ikke en gave, men en opgave. Det indbefatter, at man skal stå til rådighed, også uden for normal kontortid. At det tilmed skal særbeskattes så hårdt, er vi glade for at få ændret på.

Statens første og vigtigste opgave er at garantere borgernes sikkerhed. Politiets og forsvarrets budgetter skal stå mål med den opgave. Budgetterne skal ikke være større end nødvendigt, men nu er det nødvendigt, at budgetterne bliver større. Bander skyder i gaderne, og tidligere stormagter rasler med sablen. Sikkerhedstruslen mod Danmark har nået et niveau, som vi ikke har set i årtier. Derfor er der med den her finanslov en styrkelse af politiet, og forsvaret vil forventeligt blive styrket i forbindelse med indgåelsen af et nyt forsvarsforlig, og det er vi meget tilfredse med.

I dag står de offentlige kasser åbne, når bandemedlemmer kommer ud af fængslet. Det er for blødsødent. Med denne finanslov sikrer vi, at man ikke kan modtage en række ydelser, efter at man er blevet løsladt for bandekriminalitet. Det skal have hårde konsekvenser at deltage i den destabilisering af samfundet, som banderne udgør.

I Liberal Alliance gik vi i 2015 til valg på at gøre det billigere at køre over Storebælt. Det er et godt princip, at det er brugeren, der betaler, men Storebæltbroen har udviklet sig til en pengemaskine. Når prisen lige pludselig langt overstiger omkostningerne, er der ikke længere tale om brugerbetaling, men om ekstra beskatning. Der er ikke noget godt argument for, at bilister på Storebæltbroen skal betale mere i skat end alle andre. Så nu sænker vi prisen for at krydse

Storebælt med 25 pct. til gavn for de mange pendlere og virksomheder, som er afhængige af at bruge broen hver dag. Det er et rigtig godt element, som vi har arbejdet for i mange år.

Vi får også gjort op med den misundelsesskat, som blev indført i 2011, nemlig den såkaldte udligningsskat. Man straffede simpelt hen borgere, som havde sparet meget op til deres alderdom, med en ekstraskat. Det har vi hele tiden været stærkt imod, fordi vi da skal tilskynde folk til at spare op, så de kan tage vare på sig selv, også når de ikke længere kan arbejde. Den misundelsesskat får vi endelig fjernet med denne finanslov.

Med aftalen hæves koblingsprocenten for fri- og privatskoler igen i år. Med finanslovene for 2016 og 2017 er koblingsprocenten allerede blevet hævet fra 71 til 75 pct., og med denne aftale hæves den til 76 pct. Tilskuddet er målrettet elever med særlige behov. Vi må ofte høre på, at friskolerne undergraver folkeskolen. Jeg har meget svært ved at se, at friskolerne skulle være skyld i dårligdomme i en reformramt folkeskole. Forældrene flytter deres børn, fordi de ikke oplever, at det offentlige tilbud er i orden. Problemet er ikke, at fri- og privatskolerne leverer en for god skolegang, men at folkeskolen ikke leverer en, der er god nok. Grunden til denne udvikling er jo nok politisk snarere end ressourcemæssig. Modstandere af en højere koblingsprocent fremfører ofte, at friskolerne kun tager børn af velstillede forældre. Det hænger bare ikke særlig godt sammen med, at eleverne på friskolerne socioøkonomisk ligner eleverne i folkeskolen fuldstændig. Der er ikke den sociale kløft, som det påstås der er. Der er tværtimod et privat- og friskolesystem, som løser en vigtig samfundsmæssig opgave. Med finansloven understøtter vi, at de i stadig større grad kan hjælpe de svageste elever.

Kl. 11:21

Jeg tror ikke, at der er nogen, der vil give Liberal Alliance særlig gode stilkarakterer oven på forhandlingen af den her finanslov. Vi har begået fejl, som har medvirket til, at forløbet er blevet usikkert. Det kommer vi nok til at tage nogle fortjente tæsk for, og jeg forestiller mig, at nogle af dem bliver uddelt i dag. Men når alt kommer til alt, bør politikere handle om politisk indhold, ikke proces. Det er politisk indhold, som gør en forskel i danskernes hverdag, og som bestemmer, hvor velstående og succesfuld en nation Danmark skal være.

Vi ønsker, at skatten skal være lavere i Danmark. Lavere skat i Danmark er et middel til mere personlig frihed. Det er mig en gåde, at venstrefløjen har fået et så anstrengt forhold til lavere skatter. I tredje vers af Internationale, den gamle røde kampsang om arbejderklassen, lyder det: Og vi flås af skattens skarpe klo.

I Danmark har vi verdens højeste skattetryk. Intet sted trænger skattekleen dybere ind. I den skatteforhandling, som vi snart genoptager, kan man tage et vigtigt skridt, som vi egentlig synes alle borgerlige partier og også partier på venstrefløjen burde kunne se sig selv i. I anerkendelse af at det kun er en tredjedel af Folketinget, som ønsker at sænke skatten på den sidst tjente krone, er det element pillet ud. Det er dog for mig en gåde og helt uforståeligt, at der ikke kan samles et flertal for at sænke skatten på den sidst tjente krone. Det er stadig væk helt almindelige lønmodtagere som metalarbejdere og sygeplejersker, som betaler hele 56 pct. af den sidst tjente krone. De arbejder altså mere for velfærdsstaten, end de gør for sig selv. Alligevel er lavere marginalskat pakket væk, og tilbage står der to centrale søjler.

For det første skal man gøre noget ved samspilsproblemet. Det er jo en bunden opgave. Det skal kunne betale sig at spare op til egen alderdom. Vi har i Danmark lavet en række særydelser målrettet ældre uden midler til at klare sig selv for. Det er sympatisk, men ved enhver målretning opstår der et modsatrettet problem, for pludselig kan det være attraktivt at sikre sig, at man er i den gruppe, der bliver målrettet mod. Folk er ikke villige til at spare op, hvis de både skal betale en høj skat og bagefter opleve at miste retten til ydelser, så der

samlet set ikke er nogen gevinst ved opsparing. Det her er en vigtig økonomisk dagsorden. Staten har simpelt hen ikke råd til at give de særlig store ydelser til alle, og statsfinanserne hænger ikke sammen, hvis ikke folk sparer op til egen alderdom. Men det er også en vigtig moralsk dagsorden. At straffe dem, der sparer op, og bruge ressourcerne på dem, der ikke gør det, er grundlæggende urimeligt.

Den anden søjle handler om at sænke skatten for folk i arbejde. Vi har haft en lang diskussion om, om det skal kunne betale sig at arbejde. Det er Liberal Alliances klare opfattelse, at den nuværende forskel mellem overførselsindkomst og arbejdsindkomst er for lille. Der skal være en mærkbar forskel i levevilkår for den, der går på arbejde, i forhold til den, der sidder hjemme i sofaen. Den enkelte skal kunne se meningen med at gå på arbejde. Det handler om rimelighed, og det handler om beskæftigelse. Men for Liberal Alliance handler det også om, at borgeren får lov til at disponere mere og staten mindre, og at familierne i Danmark helt simpelt får flere og bedre muligheder, end de har i dag.

Det danske privatforbrug som andel af BNP er det syvendelavedste i OECD, og forbrugerpriserne er de højeste i EU. Lytter man til, hvordan vi snakker om privatforbrug i Danmark, så forstår man det godt. En bare lidt mindre vanvittig overbeskatning af biler kaldes straks en Ferrarireform. Og samtalekøkkenet er blevet det ultimative symbol på det moralske fordærvede overforbrug. Nogle gange kan man godt tænke, at den politiske samtale i Danmark minder lidt om et ekstremt træls forældremøde i 9. B. Ingen vil beskyldes for at være en dårlig forælder. Der piskes en stemning op om mindre alkohol og mindre rygning, sundere kost og færre lommepenge. I dansk politik er der meget lidt plads til en ambition om, at det også godt må være lidt sjovt at være her, og at målet med tilværelsen ikke blot er, at vi lever længst muligt og betaler mest muligt i skat. Vi må ikke reduceres til tandhjul i velfærdsstatens store maskineri.

Vi synes, det er et enormt fremskridt, at almindelige mennesker over tid har fået et lidt større forbrug, der gør dem i stand til at rejse, at køre bil, at drikke rødvin og ja, at snakke sammen under madlavningen. Står det til os, er det netop det, vi skal have mere af. Der skal være et større rum at udfolde sig i, også økonomisk. Mindre stat, mere samfund. Det vil Liberal Alliance naturligvis fortsat kæmpe for i 2018. Tak.

Kl. 11:27

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Der er en række korte bemærkninger. Den første spørger er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:27

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at stille et helt principielt spørgsmål. Hvordan har ordføreren det egentlig sådan helt nede i maven med den forhandling, der foregår mellem Dansk Folkeparti og regeringen, altså den der form for byttehandel eller krevlen, eller hvad man vil kalde det? Jeg ved godt, at man i politik nogle gange bytter. Men hvordan har ordføreren det egentlig nede i maven med, at for at få nogle sænkninger af skatten, og man får jo ikke engang det, man gerne ville have i Liberal Alliance, så skal man være parat til at acceptere noget på et helt andet område, som slet ikke har noget med skattepolitik at gøre, og som f.eks. kan betyde – nu ved vi ikke, hvad det ender med – at flygtningebørn skal vokse op i nogle lukkede lejre uden forbindelse til andre mennesker måske i rigtig mange år? Har ordføreren det bare godt med det nede i maven, altså det er fint, at det er sådan, det foregår, altså at så får man lidt i forhold til skat, og så til gengæld får Dansk Folkeparti lov til at lukke nogle børn inde i nogle lejre?

Kl. 11:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:28

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen politik handler jo om, at man indgår nogle kompromiser med hinanden. I forhold til hele flygtningedagsordenen er det jo sådan, at vi alle sammen i blå blok trækker i den rigtige retning. I modsætning til på venstrefløjen, hvor jeg fornemmer der er stærke og store uenigheder, fra Enhedslisten til Socialdemokratiet, om, hvilken retning man skal trække i, er det faktisk sådan, at vi lige på det område sådan set er enige om retningen. Vi ønsker sådan set en strammere udlændingepolitik.

Jeg synes personligt, at det er helt rimeligt, at man, når man har nogle flygtninge i Danmark på midlertidigt ophold og man konstaterer, at folk i andre lande og i nærområderne begynder at vende tilbage til de områder, som de flygtninge, som er her i Danmark, er flygtet fra, kigger på, hvordan man så får en proces i gang, så de også vender hjem igen. For det har jo aldrig været meningen, at det at få asyl i Danmark, have midlertidigt ophold, skulle være sådan en vej ind til at få permanent ophold i Danmark. Så jeg synes da, det er fornuftigt, at vi ser på det i fællesskab.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:29

Pelle Dragsted (EL):

Det kan sagtens lyde fornuftigt, problemet er bare, at mange af de konflikter tager 10, 15 eller 20 år. Det betyder altså, at vi har mennesker, som kommer til f.eks. at bo i lejre i 10, 15, 20 år og måske aldrig vender tilbage, og så er de ikke integreret, og så står vi med problemet. Så det er ikke så enkelt.

Men det var egentlig mere i forhold til det principielle. Jeg kan ikke helt genkende det der billede af en blå blok, der bare trækker i samme retning – jeg tror ikke lige, det er det indtryk, danskerne har fået igennem den sidste måneds tid. Men jeg synes sådan set, det er fair nok, hvis det er sådan, ordføreren faktisk har det nede i maven, altså at man faktisk synes, at det, Dansk Folkeparti kræver, er okay, at det er man sådan set enig i. Og ja, politik handler om kompromiser, men tit inden for de samme områder – det er det, jeg har det lidt svært med. Hvad mener ordføreren om den her byttehandel, hvor man accepterer noget helt ovre på ét område for at få noget på et andet område?

Kl. 11:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:30

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen er det ikke det, kompromiser er nogle gange? Det er byttehandler. Der er noget, der er vigtigere for nogle, og så giver de noget på et andet område. Sådan er politik jo. Jeg ved ikke, hvordan det fungerede, da Enhedslisten var støtteparti for en socialdemokratisk regering, og hvor meget indflydelse Enhedslisten så egentlig fik. Nogle mener vel, de ikke fik særlig meget, det skal jeg ikke klogge mig på. Jeg konstaterer bare, at på en lang række områder trækker vi sådan set i den rigtige retning. Selvfølgelig er der forskelle, for ellers ville vi ikke være i forskellige politiske partier. Men på de der områder trækker vi sådan set i den rigtige retning, og det har jeg det rigtig godt med.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Morten Bødskov, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:31

Kl. 11:31

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Når man sådan har fulgt debatten her de seneste uger, kan man jo godt have lidt ondt af Liberal Alliance. Først skulle topskattelettelsen hele vejen op og med stålsatte øjne ned med 5 pct., og det lykkedes så ikke. Så kom man i regering, og så troede man, at man kunne klare det derfra. Så fik man lov til at forsøge at gennemføre en finanslov, som vi med ordførerens egne eskapader på Twitter måtte forstå kun blev vedtaget, hvis der kom en tilsvarende stor skatteaftale med historiske skattelettelser, de største skattelettelser i mands minde.

Derfor er spørgsmålet til ordføreren sådan set meget enkelt: Tror man stadig væk på, at man får gennemført topskattelettelser med den her regering?

Kl. 11:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:31

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, vi tror ikke på, at der bliver gennemført topskattelettelser. Det er jo lagt væk for lang tid siden, og det synes vi er ærgerligt. Da hr. Morten Bødskov sad i regering, var han jo med til at stemme igenem, at topskattegrænsen blev ændret, og at mange mennesker blev trukket helt ud af topskattegrænsen. Det var det ene element i den skattereform, som hr. Morten Bødskovs regering gennemførte, som øgede beskæftigelsen allermost. Så derfor er det jo helt underligt og mærkeligt, at Socialdemokratiet nu har fået sådan en aversion mod, at der er nogle, der skal betale mindre i topskat. Men det er jo ligesom blevet taget af bordet, bl.a. også fordi Socialdemokratiet lægger sig i hængeskøjlen, når de er i opposition.

Der er to Socialdemokratier i Danmark: Det, der er i regering, og som godt kan finde ud af at tage ansvar indimellem og også lave skattereformer, der sænker skatten på den sidst tjente krone, og så det, der er i opposition, hvor man ikke vil være med til noget som helst. Og det synes jeg jo er superærgerligt.

Kl. 11:32

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 11:32

Morten Bødskov (S):

Det var jo et klart svar: Partiet, som har kæmpet allermost indædt og har lovet danskerne historisk store skattelettelser, i hvert fald de største i mands minde, siger nu helt klart her i debatten i dag, at der ikke kommer topskattelettelser.

Det næste spørgsmål til ordføreren er jo så: Hvis man skal lave en skattereform, vil man så sikre, at skattelettelserne – dem, man kæmper for – går til de nederste grupper i vores samfund?

Kl. 11:33

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:33

Joachim B. Olsen (LA):

Først vil jeg gerne kvittere for, at det efter ordførerens opfattelse – hvilket jeg er fuldstændig enig i – er Liberal Alliance, der har kæm-

pet allermost indædt for at sænke skatten på den sidst tjente krone. Det er jeg fuldstændig enig i, og det mener jeg er rigtigt. Men det har altid været sådan, at det har været et element i den politik, vi selv har lagt frem – og som vi fik gennemregnet af Bjarne Corydon, da han var finansminister. Altså, vi har altid ønsket at sænke skatten i bunden, og derfor synes jeg også, at den her diskussion om historisk store skattelettelser nogle gange bliver en lille smule underlig. For man kan jo bare konstatere, at vil man løse samspilsproblemet, altså at det skal kunne betale sig at spare op til pension – det fatter jeg ikke at Socialdemokratiet ikke synes at det skal kunne – og vil man sænke skatten i bunden for dem med de laveste indkomster, så koster det naturligvis ret mange penge, fordi det drejer sig om ret mange mennesker. Men Socialdemokratiet vil altså ikke være med til at sænke skatten for dem med de laveste indkomster, må vi forstå. Der er ikke meget arbejderparti over Socialdemokratiet.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:34

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. En af de væsentligste ændringer i forhold til det, vi forhåbentlig vedtager senere på dagen, i forhold til det udspil, som regeringen kom med, er jo de mange flere penge, der bliver brugt på ældreområdet. Jeg skal bare høre Liberal Alliances ordfører, om det er en af de ændringer i forhold til regeringens udspil, som man er særlig tilfredse med i Liberal Alliance, eller om det var noget, man helst havde været foruden.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:34

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, det er vi da glade for.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 11:35

Jeppe Jakobsen (DF):

For at forstå ordføreren helt klart: Når regeringsudspillet ikke var mere ambitiøst, var det simpelt hen, fordi Venstre og Det Konservative Folkeparti sad og trak i Liberal Alliance og sagde: Nu skal der ikke bruges flere penge i det offentlige, I må dæmpe jer lidt i Liberal Alliance, jeres ambitioner om mere offentligt forbrug skal simpelt hen ikke være så høje?

Kl. 11:35

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Joachim B. Olsen (LA):

Det ligger helt fast, at vi sådan set ønsker, at man effektiviserer den offentlige sektor. Det har vi Produktivitetskommissionens ord for godt kan lade sig gøre. Produktivitetskommissionen nævnte specifikt ældreområdet som et område, hvor den samme service kan leveres med færre penge, og det synes vi er den opgave, man skulle tage fat på først. Men i vores egen 2025-plan, som vi fik gennemregnet af Finansministeriet før valget, har vi også taget højde for det demografiske pres. Altså, man bør jo gå i gang med at effektivisere og i en anerkendelse af, at der kommer flere ældre, må man selvfølgelig tilføre

nogle penge svarende til det demografiske træk. Så det skal man gøre. Her tilføjer man så penge, så man kommer op på det demografiske træk.

Men det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at vi da også synes, man skulle gå i gang med at se på, om man ikke kunne få noget mere ud af de godt 0,5 mio. kr., som man bruger på offentligt forbrug.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er fru Josephine Fock, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:36

Josephine Fock (ALT):

Tak. Jeg har heldigvis set her i dag, er der jo faktisk ikke har været ret meget debat om processen i forhold til skatteforhandlinger kontra udlændingestrømninger, og det synes jeg egentlig er rigtig godt. Jeg har stor respekt for, at Liberal Alliance gerne vil have skattelettelse – det er jo noget af det, Liberal Alliance er gået til valg på.

Men jeg vil gerne spørge ordføreren, om man alligevel ikke kan gå for meget på kompromis. Altså, når man ser på de krav, der er kommet fra Dansk Folkeparti til udlændingestrømninger, så er der jo i fuldstændig modstrid med det, Liberal Alliance står for. For det, Liberal Alliance står for, sådan som jeg har opfattet Liberal Alliances flygtningepolitik, er jo lige præcis, at de flygtninge, der kommer til Danmark, skal have lov til at arbejde. De skal ikke sidde og sygne hen i flygtningecentre. De skal ud at arbejde med det samme.

Nu vil jeg ikke sige »ordret«, men det er næsten det, der står ordret i Liberal Alliances eget flygtningeudspil. Derfor spørger jeg ordføreren: Er det ikke et problem, at skattelettelse og så de her meget ekstreme krav om udlændingestrømninger er blevet sat så markant op over for hinanden? Hvordan har ordføreren det med det?

Kl. 11:37

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:37

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen jeg er jo i den situation, at det ikke kun er Liberal Alliance, der mener, at flygtninge i Danmark skal være selvforsørgende, når de er her. Vi skal sørge for, at de er i beskæftigelse, for er de ikke i beskæftigelse, jamen så koster det jo bare endnu mere at have flygtninge i Danmark. Vi taler om de her berømte 33 mia. kr., som indvandrere fra tredjelande koster den danske statskasse hvert år, svarende til det, vi bruger på ungdomsuddannelser og videregående uddannelser.

Derfor er det jo enormt vigtigt, at den regning bliver bragt ned, og derfor er det vores klare opfattelse – og det er også regeringens opfattelse – at selvfølgelig skal flygtninge i videst muligt omfang være selvforsørgende. Det skal bare ikke være sådan, at det at være selvforsørgende bliver en indgang til, at man kan få permanent opholdstilladelse i Danmark. Der skal det være sådan, at man skal forsørge sig selv; men når man kan vende hjem til det land, man er flygtet fra, så skal man gøre det, og der skal det ikke tælle ekstra, at man har været i beskæftigelse, mens man har været i Danmark.

Kl. 11:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 11:38

Josephine Fock (ALT):

Et af de krav, der har været på bordet, sådan som man kan forstå det via medierne, er jo lige præcis, at flygtningene ikke må komme ud at

arbejde. Det er jo et grundelement i Liberal Alliances politik, at man skal have mulighed for at bo og arbejde uden for asylcentre – og det kan ikke gå hurtigt nok – for det er lige præcis der, de har mulighed for at blive integreret. Det er også det, der står i Liberal Alliances eget partiprogram.

Så det er jo ikke rigtigt, at der er overensstemmelse i blå blok omkring den her politik. Altså, Liberal Alliance må da have det rigtig, rigtig dårligt med, at man vil lade mennesker sygne hen i asylcentre, uden at de har mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet. Man må da have det rigtig dårligt med, at IGU'en bliver sat til forhandling, trods det at den faktisk har en rigtig god effekt på, at flygtninge kommer i arbejde.

Kl. 11:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:39

Joachim B. Olsen (LA):

Lige præcis med hensyn til IGU'en stemte vi imod den, da den i sin tid blev vedtaget, for vi mente ikke, at det, at man kom til Danmark, at man kom ind på IGU'en og dermed kunne komme på dagpenge, var den rigtige måde gøre tingene på. Så det kan vi sagtens være med til at tale om.

Men der er selvfølgelig politiske forskelle mellem regeringspartierne og regeringens støtteparti på det her område, altså om, hvorvidt flygtninge skal være i beskæftigelse, når de er her, eller om de ikke skal være i beskæftigelse.

Kl. 11:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Martin Lidegaard, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:40

Martin Lidegaard (RV):

Tak. Jeg vil egentlig gerne fortsætte i samme spor, især efter det, som hr. Joachim B. Olsen lige sagde. Står Liberal Alliance bag den trepartsaftale, som er indgået mellem de danske arbejdsgivere og lønmodtagere og staten, som jo er et forsøg på at lave en hurtigere og bedre integration, og som jo faktisk er lykkedes? Det er hver tredje af de flygtninge, der kom i 2015, der, som jeg forstår det, nu er i arbejde og kan forsørge sig selv og deres familier. Det kan jeg kun forestille mig at vi er enige om er den helt rigtige vej at gå. Det er godt for dansk erhvervsliv, det er godt for flygtningene selv, det er godt for integrationen.

Jeg vil bare lige sikre mig, og der har IGU'en også været inde i det, at Liberal Alliance støtter den trepartsaftale og selvfølgelig fortsætter med at støtte den trepartsaftale, regeringen har indgået.

Kl. 11:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Joachim B. Olsen (LA):

Som regeringsparti er vi jo helt automatisk en del af de aftaler, som de øvrige regeringspartier er en del af. Men det skal jo ikke forhindre mig i at stå og sige det, der er helt faktuel, nemlig at dengang IGU'en blev behandlet i Folketingssalen, og hvor vi ikke var et regeringsparti, stemte vi imod. Så Liberal Alliances holdning er, at vi er fuldstændig enige i intentionen, at flygtninge skal være selvforsørgende. De skal ikke ligge nogen til last. Der skal være lave ydelser, og folk skal ud på arbejdsmarkedet og klare sig selv.

Men IGU'en betragter vi ikke som nogen særlig stor succes. Det er relativt bureaukratisk, det har ikke ført til særlig høj beskæftigelse, og vi synes ikke, der bør være sådan en ordening, som bliver et springbræt ind i et dagpengesystem. Og hvis man først kommer ind i det som flygtning, er der ikke længere nogen gevinst ved at have et lavtlønsarbejde.

Kl. 11:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:41

Martin Lidegaard (RV):

Men nu er der så indgået en trepartsaftale, så lad mig spørge lidt mere direkte: Er ordføreren ikke enig i, at hvis regeringen pludselig begynder at løbe fra den trepartsaftale, få måneder efter at den indgået, vil det sådan set ud over at kunne få ret fatale økonomiske konsekvenser i form af en dårlig integration og menneskelige konsekvenser, i form af at de mennesker så skal gå på offentlig forsørgelse i stedet for at få lov til at bidrage til fællesskabet, faktisk også få konsekvenser for hele den måde, vi tilrettelægger arbejdsmarkedspolitikken i det her land på? Altså, jeg er sådan set bare ude efter at høre – for vi ved jo godt, at Liberal Alliance vil give rigtig meget for skattelettelse – om ikke der er en grænse, hvis det handler om at bombe en trepartsaftale?

Kl. 11:42

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:42

Joachim B. Olsen (LA):

Der er grænser for alting. Men nu pågår der jo en forhandling, som starter her efter nytår, bl.a. også om udlændinge. Så må vi jo se, hvor det fører hen. Der er det jo så bare velkendt, at der er nogle forskellige synspunkter blandt regeringspartierne, hvad jeg egentlig også tror der er blandt de røde partier og i rød blok. Så må vi prøve at få løst det på bedste måde.

Kl. 11:43

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Fru Lisbeth Bech Poulsen, SF. Værsgo.

Kl. 11:43

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu citerede hr. Joachim B. Olsen jo »Internationale«, men han glemte et par linjer. For ud over at vi flås af skattens skarpe klo, kan den rige også sove, og guldets konger har aldrig haft et andet mål end at tære på proletarens arbejdskraft. Jeg tror ikke, at det var det sidste, hr. Joachim B. Olsen nævnte.

Men når han siger, at venstrefløjen har et anstrengt forhold til skattelettelse, passer det ikke i forhold til den tid, den sang er skrevet i. For der var det jo en rigtig og revolutionær opgave at slå imod de her skatter, som kun kom en lillebitte elite til gode – kongen, adelen – og byrderne lå på de smalleste skuldre. Så fik vi heldigvis et andet samfund, hvor man sagde, at de bredeste skuldre skulle bære mest, og at vi indbetaler til et fælles samfund, hvor også dem, der ikke er født med en guldskæ i munden, kan få uddannelse osv.

Mit spørgsmål er: Mener hr. Joachim B. Olsen virkelig, at de skattelettelse, der kom i f.eks. erhvervspakken, kommer den almindelige dansker til gode?

Kl. 11:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen jeg glemte helt sikkert mange linjer i »Internationale«. Jeg glemte også den, der lyder: »Vi knuges under stat og love«.

Jeg mener helt klart, at den erhvervspakke da er til gavn for helt almindelige mennesker. Altså, nu er det ikke, fordi jeg går lige så højt op i sådan resultatlighed, som fru Lisbeth Bech Poulsen gør, altså at vi alle sammen åbenbart skal ende med at have den samme indkomst. Jeg går bestemt ind for, at det er de bredeste skuldre, der bærer de tungeste byrder. Sådan vil det også være med Liberal Alliances skattepolitik. Der vil det være sådan, at en topskatteyder betaler syv gange så meget i skat som en, der har en lav indkomst. Altså, sådan vil det også være med vores skattesystem – også hvis man helt fjernede topskatten. Og sådan skal det være.

Men ja, noget af det, der øger uligheden mindst, er jo, når man sænker afgifter. Det synes jeg også man skal gøre, ikke på grund af uligheden, men fordi jeg synes, det er rigtigt, at man sænker nogle af de vanvittige afgifter som nøddeafgift og andre ting. Og det er jeg da lidt ked af at fru Lisbeth Bech Poulsen problematiserer.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:45

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu startede hr. Joachim B. Olsen med at længes efter den amerikanske skattereform. Det er en reform, der angiveligt giver Warren Buffett, en af verdens rigeste mænd, en skattelettelse på 200 mia. kr. – en skattelettelse, han desuden har frabedt sig. Så galt står det heldigvis ikke til her i Danmark.

Men hr. Joachim B. Olsen siger, at erhvervspakken er til gavn for almindelige mennesker. Jeg kan så oplyse ordføreren om, at 90 pct. af danskerne får under 200 kr. ud af den, hvorimod de 1.000 rigeste får knap 80.000 kr. Altså, er der proportioner i det? Der er jo ikke engang arbejdspladser i det, har vi hørt. Altså, er det noget, der kommer almindelige mennesker til gode?

Kl. 11:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:46

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen selvfølgelig kommer det almindelige mennesker til gode, når man fjerner afgifter, og når man gør det mere fordelagtigt at investere i virksomheder. Det gør det. Det øger f.eks. produktiviteten ude i virksomhederne i forhold til nye maskiner, ny teknologi, nye bygninger, og det gør arbejdskraften mere værd, og det fører til højere realløn ude i virksomhederne.

Så det der nulsumsspil, som venstrefløjen og fru Lisbeth Bech Poulsen gerne vil tale om i forhold til økonomi, passer jo bare ikke med den virkelige verden. Der er sådan set også en grund til, at folk med de laveste indkomster i USA og Danmark og andre lande med markedsøkonomi er meget, meget velstående og har en meget høj levestandard i forhold til folk i lande, hvor der ikke er markedsøkonomi.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:46

Kl. 11:49

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Jeg skal være ærlig og indrømme, at jeg faktisk både havde troet på og forventet en smule mere ydmyghed fra ordførerens side i hans ordførertale. Med det meget kaotiske forløb, vi ligesom har været igennem, i særdeleshed med ordførerens parti, synes jeg, at det havde klædt ordføreren med en smule mere ydmyghed. Jeg synes, at der var sådan en underliggende tone af, at vi både i bred forstand herinde i Folketinget, men også i befolkningen er både dumme og tarvelige, fordi man ikke vil være med til at give lavere skat. Men ordførerens problem er jo, at danskerne ikke er enige med ordføreren. Der er et meget stort flertal af danskerne, der prioriterer velfærd, før der skal gives skattelettelser.

Det er også det, der leder mig hen til mit spørgsmål, fordi det jo faktisk også er det, som formanden for Dansk Folkeparti har sagt nu her i de sidste par dage, nemlig at velfærd kommer før skattelettelser. Der vil jeg så gerne høre ordføreren: Hvad er forventningerne til forårets forhandlinger? Tror ordføreren, at det lader sig gøre at lave en historisk stor skattereform med historisk store skattelettelser?

Kl. 11:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:48

Joachim B. Olsen (LA):

I forhold til det at spørge danskerne, om skatten skal sænkes, kunne man også have spurgt danskerne, om det skal kunne betale sig at spare op til pension. Er det rimeligt, at 3F'eren, som sparer op til pension, ikke får noget ud af det i forhold til den 3F'er, der ikke sparer op til pension? Så tror jeg, at mange danskere havde sagt, at selvfølgelig skal det da kunne betale sig at spare op til pension. Hvis man havde spurgt danskerne, om det er en god idé at sænke skatten i bunden, sådan at den kontanthjælpsmodtager, som kommer i arbejde, rent faktisk får noget ud af det, tror jeg også, at der er mange, der synes, at det er i orden.

Så skal man i øvrigt ikke lytte så meget til, hvad folk siger, men man skal se på, hvad folk rent faktisk gør, og det gælder jo egentlig også politiske partier som Socialdemokratiet f.eks., der harcelerer over skattelettelser og registreringsafgiftsnedsættelse og alt muligt andet, og så siger, når de kommer herop på talerstolen, at de stemmer for dem og ikke kommer til at rulle dem tilbage. Det er jo sådan, virkeligheden er.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:49

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Ordføreren tager jo fejl. Vi harcelerer ikke over noget som helst. Vi er jo et parti, der igennem mange omgange i vores historie, også i vores nyere historie, har lavet skattereformer. Det er også en af årsagerne til, at vi ikke synes, at der er behov for at give yderligere skattelettelser lige nu, fordi vi lavede en skattereform i 2012, som end ikke er indfasat endnu.

Men ordføreren svarede ikke på mit spørgsmål, med hensyn til at Dansk Folkepartis formand siger, at i hans optik, Dansk Folkepartis optik, kommer velfærd, før der skal uddeles skattelettelser. Hvilke forventninger giver det ordføreren og hans parti til forårets forhandlinger, som man håber på – igen, igen – skal give historisk store skattelettelser?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:49

Joachim B. Olsen (LA):

Der er jo nogle opgaver, som skal løses. Det tror jeg sådan set at alle er enige i. Jeg har sagt, at det skal kunne betale sig at spare op til pension. Det koster altså nogle penge. Det kræver, at man indfører nogle fradrag, der gør, at folk rent faktisk indbetaler til pension. Vi synes, at man skal sænke skatten i bunden. Det har altid været LA's politik. Det fornemmer jeg egentlig også at der er enighed om. Jeg mindes, at hr. Peter Hummelgaard Thomsen skrev et indlæg i Politiken, hvor han harcelerede mod, at venstrefløjens havde fået sådan et anstrengt forhold til lavere skat. Det var i forbindelse med skattereformen i 2012 og hele Karinasagen osv. Der mente hr. Peter Hummelgaard Thomsen også, at man skulle sænke skatten i bunden, men det er altid sådan, at det kun lige er, når Socialdemokratiet har gjort det, at det er godt, men når vi andre gerne vil fortsætte ned ad den samme sti, er det en stor katastrofe. Det synes jeg virker meget, meget underligt, og jeg tror, at det har mere med politisk drilleri at gøre end med substans.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Jeg kan til dem, der begynder at sidde og være småsultne, oplyse, at jeg agter at lade mødet fortsætte til ca. kl. 12.15, således at vi gør den her runde færdig.

Den næste spørger i rækken er fru Trine Bramsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:50

Trine Bramsen (S):

Jeg vil også tillade mig at glæde mig over, at de annoncerede top-skattelettelser er skrinlagt. Det er jo hverken noget, som vi fra Socialdemokratiets side eller danskerne bredt set har ønsket sig.

Men jeg synes, det er interessant at følge op på det, som min kollega hr. Peter Hummelgaard Thomsen spurgte ind til, nemlig hvad der kommer til at ske i foråret. Vi sidder et helt Folketing her og er spændte på det. Så kan ordføreren ikke gøre os klogere på, hvad der er i Dynamitanders' bælte i foråret? Hvor går den røde linje i foråret?

Kl. 11:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Joachim B. Olsen (LA):

Det, der kommer til at ske i foråret, er, at vi kommer til at forhandle udlændinge og vi kommer til at forhandle skat. Så har jeg jo lige, og det er almindeligt kendt, prøvet at ridse op, hvad det er for nogle problemer, vi mener der skal løses.

Fru Trine Bramsen mener ikke, at det skal kunne betale sig at spare op til pension, må jeg forstå. Fru Trine Bramsen mener ikke, at det for 3F'eren skal kunne betale sig at spare op til pension. Det mener vi. Vi mener, at skatten på arbejde skal sænkes. Det gjorde fru Trine Bramsen også, sidst hun var en del af et regeringsparti. Da mente hun det. Det mener vi så fortsat. Og så mener vi, at udlændingepolitikken skal strammes. Det mener fru Trine Bramsen nu. Det har hun ikke altid gjort. Så må vi jo sætte os ned og finde ud af det sammen og se, hvor det lander henne.

Men det, det i hvert fald handler om for os, er, hvordan vi får skabt et Danmark, hvor borgerne beholder lidt flere af de penge, de selv har tjent ved at gå på arbejde. Det er jo ikke fru Trine Bramsens

penge, vi taler om her. Der er nogle mennesker, der går på arbejde, sælger deres arbejdskraft og deres tid, og vi synes så, at de skal have lov til at beholde lidt flere af de penge, i stedet for at fru Trine Bramsen skal have lov til at bruge dem på, hvad hun nu kunne tænke sig at bruge dem på.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:52

Trine Bramsen (S):

Det bedste forsvar er altid et angreb, må man forstå på ordføreren, og hvis det er et usandt angreb, er det tilsyneladende bedre end et korrekt angreb. Det er i hvert fald ikke rigtigt, hvad ordføreren påstår om Socialdemokratiet. Men det ændrer ikke ved, at ordføreren faktisk ikke svarer på mit spørgsmål. Det er meget simpelt: Hvor går den røde linje for Liberal Alliance i foråret? Det har jeg da en forventning om at finansordføreren for Liberal Alliance kan svare på. Har Liberal Alliance ikke nogen politiske ønsker til de forhandlinger, der skal være i foråret? Hvor går grænserne?

Kl. 11:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:53

Joachim B. Olsen (LA):

Nu blev vi jo faktisk klogere, for nu mener Socialdemokratiet så også, at skatten skal sænkes. Det er et nybrud. Fru Trine Bramsen anerkender, at det skal kunne betale sig at spare op til pension. Det kræver jo lavere skat. Tak for det. Så kunne vi måske få nogle af alle de socialdemokrater, der hele tiden problematiserer, at vi andre ønsker at sænke skatten, til at få et lidt mere nuanceret syn på sagen. Så en cadeau for det.

Det er sådan, at nu går vi ind og forhandler, og det er det, jeg har at sige til det.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Næste spørger er hr. Christian Juhl, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:54

Christian Juhl (EL):

Tusind tak, hr. formand. Ordføreren vil gerne have, at vi sparer på de offentlige udgifter, mindre stat og mere – jeg kan ikke huske, hvad det var (*Joachim B. Olsen* (LA): Samfund, hr. Christian Juhl!), ja, samfund. Det er jeg også enig i, hvad angår de overflødige udgifter, og det kunne være, vi kunne mødes om en enkelt udgift. 84 mia. kr. er dog en slat penge. Dem bruger vi hvert eneste år til de 61.000 mennesker, der rammes af en arbejdsulykke, fordi der er nogle arbejdsgivere, der hverken vil eller kan sørge for et ordentligt arbejdsmiljø. Tænk, hvis vi kunne spare de 84 mia. kr. Så ville staten spare penge, så ville de skadede spare penge, så ville arbejdsgiverne spare penge. Der er ingen, der ville tabe på, at vi lavede en forbedring her.

Når nu Liberal Alliance endnu en gang har sørget for en finanslov, hvor man skærer på Arbejdstilsynet, der skal kontrollere den lille gruppe af arbejdsgivere, som ikke opfører sig ordentligt på det her område, hvordan vil I så sørge for, at vi sætter det her beløb ned?

Kl. 11:55

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det er jo ikke rigtigt, altså, det er jo simpelt hen ikke korrekt, hvad der bliver sagt. Hr. Christian Juhl tager et tal, som dækker over, at der kommer nogle anmeldte arbejdsskader – det er præcis det, hr. Christian Juhl gør. Han tager alle anmeldte arbejdsskader, men det tal, man skal tage udgangspunkt i, er jo tilkendte arbejdsskader. Der er mange, der anmelder arbejdsskader, men det er jo ikke alle, der får tilkendt en arbejdsskade. Så det er manipulation af værste grad, når hr. Christian Juhl prøver at skabe det indtryk, at der kunne spares 84 mia. kr. på det område.

Kl. 11:55

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:55

Christian Juhl (EL):

Jeg spurgte om noget andet. Beskæftigelsesministeren fortæller os, at alle de her ulykker, uanset om det er 61.000, der skal have en erstatning eller ej, koster samfundet og arbejdsgiverne 84 mia. kr. Det står i kommissoriet for det nye udvalg, og jeg er chokeret over det tal, for jeg troede, det var nede på omkring 60 mia. kr. Det er 84 mia. kr., siger Beskæftigelsesministeriet, og det må ordføreren diskutere med beskæftigelsesministeren. Jeg vil bare gerne høre: Hvordan vil Liberal Alliance sørge for, at færre kommer galt af sted, og at det her beløb bliver sat ned?

Kl. 11:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:56

Joachim B. Olsen (LA):

Diskussionen om de 84 mia. kr. må vi tage på et andet tidspunkt. Men for os er det da fuldstændig vigtigt, ligesom det er for alle andre, at der er et godt arbejdsmiljø. Det er der jo mange ting der sørger for at der er. Først og fremmest er der jo den helt grundlæggende mekanisme, at arbejdsgivere på et marked er i konkurrence med hinanden, også om at tiltrække den bedste arbejdskraft, herunder at sørge for, at man har nogle gode arbejdsforhold. Så er der noget lovgivning, som skal overholdes, for selvfølgelig skal der være lovgivning. Og det har vi så et Arbejdstilsyn der gør, og dem afsætter vi flere ressourcer til i Danmark, end man gør i noget andet land.

Kl. 11:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er fru Carolina Magdalene Maier, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:57

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det. Jeg ville egentlig spørge om noget andet. Men når jeg hører ordføreren nu og også Liberal Alliance i dansk politik i det hele taget for tiden, har jeg sådan et spørgsmål, som ofte dukker op, og det er: Hvor blev liberalismen af? Og her mener jeg altså den klassisk-politiske liberalisme, som vi kender den og forstår den, og som betyder, at alle borgere skal sikres den sociale mulighed for at have et værdigt liv i selvrespekt. Det er jo det, som den klassiske liberalisme – i hvert fald ifølge Rawls – går ud på, og som også betyder, at indskrænkninger på baggrund af etnicitet, hudfarve, religion og hvad ved jeg, er urimelige i klassisk-politisk liberalisme. For indskrænkningerne gør netop det, at de fratager borgerne den samme evne til at bidrage til den liberale stat, som jeg går ud fra at Liberal Alliance gerne vil have.

Så hvordan skal vi forstå Liberal Alliance i dansk politik for tiden, når partiet går ind og stemmer for og er fortalere for indskrænkninger, der gælder for visse befolkningsgrupper – bl.a. en integrationsydelse, at man ikke må gå klædt, som man vil, at man ikke alle sammen er lige i det her land – når partiet samtidig hævder at være et liberalt parti?

Kl. 11:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Joachim B. Olsen (LA):

For det første er det noget af en tilsnigelse at putte Rawls ind i sådan en liberalistisk tradition. Der hører han ikke hjemme. Han tror på sådan et eller andet med, at vi alle sammen vokser op bag et slør af uvidenhed. Altså, han er socialkonstruktivist. Han er ikke liberal. Der er ikke nogen liberal, der opfatter ham som en del af nogen liberal tradition.

Liberalismen har det rigtig, rigtig godt i Liberal Alliance. Vores politik er fuldstændig uændret. Den er gennemarbejdet, og vi er et liberalt parti. Og det handler jo først og fremmest om individuel frihed, retten til at leve sit liv, som man har lyst til, så længe man ikke skader andre. Og derfor har vi heller ikke noget problem med sådan noget som integrationsydelse, som der bliver nævnt, for den får man jo på bekostning af andre. Der er jo andre, der må afgive noget af deres frihed, for at man kan give nogle penge til folk, der kommer hertil – og som i øvrigt ikke er danskere og aldrig har været med til at opbygge det her samfund. Det synes vi er rimeligt.

Vi synes så også, det er fornuftigt, fordi det selvfølgelig, hvis de mennesker skal blive en del af samfundet, skal kunne betale sig for dem at arbejde. Og alt tyder så heldigvis på, at det virker rigtig godt. Og den bedste socialpolitik er at sikre, at folk kommer i arbejde.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 11:59

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Jamen det sidste er jeg fuldstændig enig med ordføreren i. Derfor håber jeg da også, at ordførerens parti vil kæmpe for, at de landvindinger, der er nået på det område, fortsætter.

Men det er jo ikke rigtigt, når ordføreren siger, at man fører liberal politik. For ordførerens parti giver jo ikke alle i det her land lige muligheder for at bidrage til staten. Det gør man jo ikke, når der er nogle, der får en ydelse, som er mindre end andres, på trods af at de står fuldstændig samme sted. Altså, jeg savner bare det klassisk-liberale i Liberal Alliances politik – og i regeringens også, for den sags skyld.

Kl. 12:00

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 12:00

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen prøv at høre, hvad ordføreren står og siger. Altså, lad os tage en kop kaffe og snakke lidt om liberalisme, for der har ordføreren noget at lære. Ordføreren siger: Man giver ikke alle lige muligheder for at bidrage til staten. Det har i hvert fald ikke noget som helst med liberalisme at gøre, at alle skal have lige muligheder for at bidrage til staten. Det må jeg sige.

Liberalismen handler om individuel frihed. Det handler om, at vi alle sammen er lige for loven. Uanset tro, farve, seksualitet osv. er vi

alle sammen lige for loven, og vi har retten til at leve vores liv, som vi har lyst til. Vi kan gå vores egne veje, eller vi kan gå sammen med andre. Det er frihed fra tvang.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Jeg beder om, at man er opmærksom på taletiderne, så flest mulige kan komme til orde.

Den næste i rækken er fru Astrid Krag, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 12:01

Astrid Krag (S):

Tak for denne samfundsforhandling, og nu tilbage til forårets forhandlinger i regeringen og med det parlamentariske grundlag. Jeg noterede mig, da ordføreren svarede på hr. Jeppe Jakobsens spørgsmål, at vi skal forstå det sådan, at grunden til, at det løft på ældreområdet, vi ser nu, ikke var med i regeringens udspil, var, at Liberal Alliance blev banket på plads af Venstre og Konservative, der ikke ville være med til at bruge penge på den slags offentligt forbrug, og Liberal Alliance kan nu glæde sig over, at man sammen med Dansk Folkeparti har fået forhandlet sig til de penge til de ældre. Det er et lidt andet billede, end hvad jeg troede var foregået, men tak for det.

I forlængelse af det vil jeg bare stille ordføreren et spørgsmål. Der skal jo nu forhandles her efter nytår, og vi kunne i onsdags høre Dansk Folkepartis finansordfører sige noget klogt under behandlingen af B 28, nemlig at man bør reservere en del af råderummet til at følge med demografien, så man er sikker på, at man har penge til velfærden. Man må gerne afbureaukratisere, man må gerne forenkle, man må gerne optimere den offentlige sektor. Det kan ordførerens parti jo til hver en tid gøre, nu de sidder i regeringskontorerne, men hvad angår selve grundideen med at reservere nogle penge, man ikke bruger til skattelettelser, fordi man vil have dem, så man kan bruge dem til at sikre velfærden, når der kommer flere ældre, er Liberal Alliances ordfører så enig med Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet i, at det bør man lægge til grund for forårets forhandlinger?

Kl. 12:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 12:02

Joachim B. Olsen (LA):

Først og fremmest vil jeg sige, at der jo ikke er nogen, der er blevet banket på plads. Altså, regeringen er kommet med et udspil til en finanslov, og det er så blevet forhandlet med Dansk Folkeparti. Jeg skal da ærligt erkende – det er jo almindeligt kendt, det er ikke nogen hemmelighed – at Dansk Folkeparti havde et ønske om, at der skulle bruges endnu flere penge på ældreområdet. Så når jeg sagde, at vi var tilfredse, så er det, fordi vi er tilfredse med det samlede resultat. Det er en relativt stram finanslov. Jeg tror, den ender med at lande på 0,6 pct. i offentligt forbrug. Det der med 1 pct., man taler om, skyldes, at vi havde et lavt offentligt forbrug sidste år. Så vi er sådan set tilfredse. Vi har et historisk lavt offentligt forbrug lige nu, og det er vigtigt i en situation med kapacitetspres på det danske arbejdsmarked, at der ikke bare bliver brugt en hel masse penge i den offentlige sektor, hvilket vil øge det kapacitetspres. Det er en ansvarlig økonomisk politik, og vi er selvfølgelig rigtig kede af, at Socialdemokratiet ikke vil føre en ansvarlig økonomisk politik.

Kl. 12:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 12:03

Astrid Krag (S):

Jeg prøver lige at spørge på en anden måde. Så kan det være, at jeg faktisk får et svar. Det er i forlængelse af, at fru Trine Bramsen prøvede at få ordføreren til at sige lidt om, hvad der så er de røde linjer for Liberal Alliance i forårets forhandlinger. Logikken hos Dansk Folkepartis ordfører, hr. René Christensen, var i onsdags sådan, at det ikke er størrelsen af det offentlige forbrug fuldstændig isoleret set, der tæller, men det er også, hvad man bruger det til, og det er jeg helt enig i. Men man kan jo ikke på forhånd vide, hvor meget man lykkes med at effektivisere. Vi kan jo se, at der f.eks. på ældreområdet indtil videre er kommet nul forslag fra Liberal Alliances ældreordfører. Derfor er det klogt, var logikken hos Dansk Folkepartis ordfører, som jeg deler, at reservere noget af råderummet, man ikke brænder af på skattelettelser, nemlig den størrelse, som det demografiske træk kræver, så man ikke pludselig står med håret i postkassen og ikke har de penge, der skal til, for at sikre kvaliteten på vores sygehuse og i vores ældrepleje og alle de andre ting, vi er fælles om. Det synes jeg er rigtig klogt, og det er der et flertal i Folketinget bag. Hvad siger Liberal Alliance til det?

Kl. 12:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 12:04

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen nu har vi jo den situation, at vi sådan set har en regering, som har en ambition om, at det offentlige forbrug skal være på 0,3 pct. Vi har jo været helt ærlige omkring, at vi ikke ønsker, at det offentlige forbrug skal følge det demografiske træk. Det er jo en vanvittig teknokratisk tilgang til politik, at man tager et eller andet beregnings-teknisk begrebovre fra Finansministeriet, og så ophøjer man det til noget, der gør, at vi, hvis vi ikke følger det, får dårligere velfærd. Det er jo noget frygteligt sludder. Vi må jo så forstå, at velfærden blev dårligere i nogle af årene under Socialdemokratiet, hvor der var minusvækst i det offentlige forbrug. Man har altså smadret den offentlige service, da man selv sad i regering. Altså, helt ærligt: Det er simpelt hen ikke seriøst. Det er helt legitimt politisk, at man gerne vil øge det offentlige forbrug, men lad nu være med at bilde folk ind, at bare man øger det offentlige forbrug svarende til det demografiske træk, så er alting guld og grønne skove.

Kl. 12:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Jeg er nødt til igen at minde om taletiderne, således at vi kan nå flest mulige spørgsmål.

Den næste er fru Annette Lind, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 12:05

Annette Lind (S):

Tak for det. Med det her års finanslov hæver man koblingsprocenten fra 75 til 76 på fri- og privatskolerne. Det er historisk højt, det har aldrig været højere. I Socialdemokratiet synes vi, at nok er nok, og vi vil gerne sætte koblingsprocenten ned til 71 igen og bruge pengene på vores fælles folkeskole. Vi synes nemlig, at alle børn skal blive så dygtige, som de kan, uanset social baggrund, i stedet for bare at forgyldte de her friskoler og privatskoler.

Nu er det sådan, at den sidste procent, svarende til at der kommer 71 millioner mere årligt på det her års finanslov, skal bruges til elever med særlige behov. Nu er der bare den hage ved det, at Danmarks Privatskoleforening faktisk slet ikke synes om den her måde at gøre tingene på.

Så jeg vil gerne spørge ordføreren, fordi der er rigtig mange, der slet ikke ved, hvordan det skal udmøntes, om han kan løfte sløret for, hvordan de her penge skal udmøntes i forhold til de særlige behov på privatskolerne. Hvad nu, hvis privatskolerne slet ikke lever op til at tage det sociale ansvar? Får de så alligevel pengene? Og hvad er ordførerens holdning til, at privatskolerne faktisk slet ikke bryder sig om at få de her penge for at tage det her sociale ansvar?

Kl. 12:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 12:06

Joachim B. Olsen (LA):

For det første er det jo meget sigende, at man siger, at man forgylder friskolerne ved, at de får 76 pct. af det, som folkeskolerne får i gennemsnit. Altså i den logik må det da være folkeskolen, der bliver forgyldt.

Så må jeg i øvrigt starte med at sige, at den socioøkonomiske baggrund hos børn på friskoler og på folkeskoler stort set er identisk, og friskolerne løfter i forvejen i dag et stort socialt ansvar. Vi havde også hellere set, at det bare blev en ren hævelse af koblingsprocenten. Nu får man altså det her som en pulje på 71 mio. kr., som friskolerne så kan ansøge.

Så må vi jo se, om det kommer til at virke – og det håber jeg da det vil – men vi laver det selvfølgelig gerne om til en ren hævelse af koblingsprocenten, hvis det er mindre bureaukratisk.

Kl. 12:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 12:07

Annette Lind (S):

Jeg hæftede mig ved i ordførertalen, at ordføreren sagde, at grunden til, at der kommer flere elever på privatskolerne, er, at folkeskolen ikke leverer godt nok. Jeg vil gerne høre, om det er Liberal Alliances holdning. Det er jo specielt, når man sidder med undervisningsministerposten, at man så har den holdning til de ting.

Så vil jeg gerne høre i forhold til koblingsprocenten: Det er jo sådan, at Liberal Alliance tidligere udtalt, at koblingsprocenten skal stige år for år og gerne skal op på 80. Hvor er udviklingen på vej hen i forhold til tilskuddet til privatskolerne? Skal det stige til 80 pct., hvis det er sådan, at Liberal Alliance får magt til det?

Kl. 12:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 12:08

Joachim B. Olsen (LA):

Det sidste kan jeg svare klart ja til. Altså, det er vores ambition, og det er en del af vores politik, at koblingsprocenten skal op til 80 pct., så friskolerne får 80 pct. af det, som folkeskolerne får i gennemsnit. Det er kun i en eller anden forskruet socialdemokratisk hjerne, at det, at man får 80 pct. af det, andre får, kan betragtes som en eller anden form for forgyldning eller overbetaling.

Kl. 12:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er fru Eva Flyvholm, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:08

Eva Flyvholm (EL):

Mange tak. Jeg har bidt mærke i, at ordføreren rigtig tit fremhæver USA som det gode eksempel på et samfund. I hvert fald var ordføre-

ren meget imponeret af den skattereform, der var blevet lavet i USA. Og noget af det, der bekymrer mig ved den, man kan sige fascination af skattelettelser, er jo netop, at vi må spørge: Hvor meget er der så tilbage til at drive et ordentligt velfærdssamfund?

I Danmark kan vi se, at det har betydet, at der bliver skåret systematisk ned på uddannelse fra regeringens side; her er det jo ca. 2 mia. kr. om året, man fjerner fra uddannelse og forskning. Det går altså ud over kvaliteten på uddannelses- og forskningsområdet. Og hvis man vender blikket mod et samfund som f.eks. det amerikanske, kan man jo se, hvordan det betyder, at rigtig mange dygtige unge mennesker ikke har ordentlige muligheder for at få en uddannelse, og i øvrigt også, at forældre er nødt til at spare op hele deres liv for at få råd til, at deres børn kan tage en uddannelse. Det er jo ikke den vej, jeg synes vi skal i Danmark.

Jeg vil gerne høre ordføreren: Anerkender ordføreren, at det faktisk kan være en fornuftig investering som samfund at bruge penge på forskning og uddannelse?

Kl. 12:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 12:09

Joachim B. Olsen (LA):

Ja, selvfølgelig er det en fornuftig investering at bruge penge på forskning og uddannelse. Det er da helt indlysende, at det er det, og det er simpelt hen noget pjat at sige, at der bliver sparet, at der bliver brugt færre og færre penge. Vi bruger i dag 30 pct. mere på uddannelse, end vi gjorde for 10 år siden. I år topper det, og det er historisk højt: Vi bruger 32,9 mia. kr. på uddannelse, på ungdomsuddannelser og videregående uddannelser. Det er historisk højt.

Så må jeg bare sige, at mig bekendt er der en lige så stor en del af en ungdomsårgang i USA, som får en mellemlang uddannelse, som der er i Danmark.

Kl. 12:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 12:10

Eva Flyvholm (EL):

Jeg vil sige, at det bestemt ikke er noget pjat at sige, at der er blevet skåret ned på uddannelse og forskning. Det første, den her regering gjorde, da man kom til, var at skære 1,4 mia. kr. ned på forskning, og derefter har man systematisk fjernet ca. 2 mia. kr. hvert år fra uddannelsesområdet. Det er en nedskæring. Når der bliver brugt flere penge på uddannelse nu, skyldes det simpelt hen, at rigtig mange flere unge mennesker får en uddannelse, og det er jo noget, vi skal være glade for.

Men jeg må sige, at jeg er meget, meget glad for, at ordføreren anerkender, at der faktisk er den her sammenhæng mellem investeringer og en positiv samfundsudvikling, for det er ellers ikke noget, Liberal Alliances uddannelsesordfører mener. Er ordføreren ikke bekymret for, at Danmark vil komme bagud, når der nu ikke bliver investeret lige så meget i uddannelse?

Kl. 12:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 12:11

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen der bliver investeret meget i uddannelse. Vi øger budgetterne hvert år, og jo højere budgetterne bliver, jo mere fornuftigt er det da også, at man ser på, om man får nok ud af pengene. Altså, den der

idé om, at hvis bare vi tilføjer uddannelsesområdet i Danmark, som vi i forvejen bruger rigtig mange penge på, 1 mia. kr., så bliver det automatisk bedre, er jo ikke rigtig. Jo flere penge man bruger på et område, jo mere opmærksom skal man da være på, om man bruger pengene ordentligt. Så er der jo tale om en omprioritering. Det vil sige, at man sparer nogle penge for målrettet at kunne bruge pengene andre steder, f.eks. 0,5 mia. kr. på at løfte de svageste elever i folkeskolen.

Kl. 12:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Christian Poll, Alternativet. Værsgo.

Kl. 12:12

Christian Poll (ALT):

Tak for det. Hvis Liberal Alliance nu skulle kigge ikke bare 2-3 år, men snarere 5-10 år eller måske 15-20 år ud i fremtiden, hvad er det så, partiet ser Danmark komme til at leve af? Er det gammeldags, traditionel fossilbaseret vækst, eller er det den grønne dagsorden, som Danmark jo længe har været foregangsland for? Og hvis partiet nu er enig i, at det, som Danmark ikke bare bør, men også kan leve af i fremtiden, er at være verdensførende inden for hele den grønne dagsorden, lige fra grøn teknologi til klimatilpasning, infrastruktur og bæredygtig levevis, kan ordføreren så ikke godt se, at det rent økonomisk set også ville være en rigtig god investering at sætte alt ind på den grønne omstilling, så vi er i super topform og forrest i førerfeltet?

Kl. 12:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 12:12

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen der er jo ikke noget mere fantastisk end politikere, som i deres store visdom ved, hvad vi skal leve af i fremtiden. Det er jo egentlig mærkeligt, at spørgeren ikke tjener milliarder af kroner ud på aktiemarkedet, fordi han ved, hvordan udviklingen vil blive de næste 10 år, og hvad det er, der kommer til at blive i fremtiden inden for teknologi osv. Det er utroligt.

Jeg ved ikke præcis, hvad vi skal leve af om 10 år. Derfor tror jeg på, at vi skal skabe nogle generelt gode rammevilkår, både reguleringsmæssigt og skattemæssigt, der gør, at der kan investeres i Danmark, og så må det være dem, der er derude – og ikke os, der sidder herinde – og som kender markederne og ved, hvor der er nogle åbninger, som finder ud af, hvad vi kan leve af.

Smykkefirmaet Pandora er en af de største virksomheder, vi har i Danmark nu – hvem vidste, at vi skulle leve af det for 10 år siden?

Kl. 12:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 12:13

Christian Poll (ALT):

Tror ordføreren, at vi var nået lige så langt på det grønne område, hvis ikke vi igennem den sidste generations tid havde lavet massive investeringer i form af tilskud, støtteordninger og målrettede justeringer af afgiftssatser og den slags, som netop har hjulpet den grønne omstilling frem? Var det sket af sig selv, hvis det alene havde været markedet, der havde vist vejen?

Kl. 12:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 12:14

Joachim B. Olsen (LA):

Det er givet, men antagelsen er også bare grundlæggende forkert. Spørgeren siger jo selv, at vi har brug en masse milliarder på støtte, og det er da klart – hvis man giver mig nogle milliarder, og jeg deler dem ud til nogle virksomheder, så skal der nok ske noget i de virksomheder. Men der, hvor man har taget milliarderne fra, har det jo kostet noget, så samlet set er det ikke en god forretning. Der er jo noget aktivitet, vi ikke har i Danmark nu, som vi ellers ville have haft, hvis de milliarder var blevet ude i virksomhederne og ikke var blevet brugt til PSO og alt muligt andet, som blev langt, langt dyre-re, fordi tingene ikke udviklede sig lige så hurtigt og lige så godt, som man forudså. Politikerne kunne ikke forudse fremtiden, og det blev dyrt.

Kl. 12:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Det var de sidste korte bemærkninger, vi nåede i denne runde. Jeg siger tak til Liberal Alliances ordfører.

Jeg suspenderer nu mødet med henblik på frokostpause. Mødet genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12:15).

Kl. 13:01

Forhandling**Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):**

Mødet er genoptaget.

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste på talerstolen er fru Josephine Fock som ordfører for Alternativet.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for ordet. Jeg vil gerne indlede min tale med en bekymret kommentar. Jeg taler ikke kun som politiker nu, men som bekymret borger og humanist. Jeg vil ikke kommentere regeringssamarbejdet og den interne proces imellem partierne, men jeg vil gerne kommentere det yderligere skred i vores humanistiske og demokratiske værdier, som vi har været vidne til i de seneste par uger. Jeg må oprigtig talt sige, at jeg er chokeret over den måde, hvorpå vi gør mennesker på flugt fra krig og underkastelse til kastebolde i politiske forhandlinger.

Jeg anerkender fuldstændig, at flere partier er af den holdning, at udlændingespørgsmålet er den altoverskyggende udfordring for Danmark, men den debat, vi har været tilskuere til, har efter min mening nået et helt moralsk lavpunkt for, hvordan vi taler om og hvordan vi behandler vores medmennesker. Jeg er ærlig talt forstemt over, at man lader hetzen – ja, jeg vil tillade mig at bruge et så stærkt udtryk – mod mennesker i nød diktere så store dele af debatten om finansloven og skatteforhandlinger, også selv om alting tyder på, at strammerkataloget ikke bliver helt så omfattende, som man kunne frygte. Naturligvis er jeg ked af det, fordi det virkelig har konsekvenser for mennesker, men jeg er også ked af det, fordi det i den grad afleder opmærksomheden fra de vigtige emner, som vi burde tale om, og som berører os alle på et helt eksistentielt plan: klimaet og behovet for en bæredygtig omstilling og den voksende ulighed.

Jeg har endnu ikke som folkevalgt oplevet en juletid på Borgen, som ikke handlede om at stramme kursen over for mennesker på flugt, og jeg håber inderligt, at vi næste år til finanslovsforhandlingerne griber muligheden for at lade andre værdipolitiske enkeltsager

kapre debatten, nemlig debatten om klimaudfordringer og den øgede ulighed i Danmark. Ja, så er det sagt.

Jeg vil naturligvis også gerne bruge min taletid på at diskutere selve finansloven, som handler om meget mere end udlændingestrømninger, selv om man nogle gange godt kan komme i tvivl. Hvis man sammenligner det forslag, som regeringen kommer med i august, med det forslag, som vi nu diskuterer i dag, ja, så er der i virkeligheden ikke ændret meget på de store linjer, og det skal der ikke herske tvivl om at vi fra Alternativets side godt kunne have tænkt os der var.

For selv om julestemningen så småt er begyndt at sprede sig, ja, så er der ikke blevet plads til de store julegaver, hverken til klimaet eller til de fattigste i samfundet i den seneste udgave af finansloven. Det er stadig de mennesker, der i forvejen har mindst, der betaler prisen for, at de mennesker, der i forvejen har mest, får lidt mere: en skattelettelse, en billigere bil, en fri telefon – alt sammen noget, de formentlig har råd til i forvejen. Samtidig fastholdes kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og integrationsydelsen desværre. For det øger nemlig uligheden, og det svækker den sociale bæredygtighed i vores samfund, og det udhuler også empatien i vores samfund – næstekærligheden, om man vil.

Lige nu betyder det f.eks., at der i mange børnefamilier er blevet færre penge til juletræ, julemad og julegaver, og på længere sigt risikerer de lavere ydelser at presse de selv samme familier ud i fattigdom, ja, endda ud af deres hjem. At regeringens reformer skaber fattigdom, fremgår tydeligt af statistikkerne. Siden 2016 er antallet af fattige ifølge den borgerlige tænketank CEPOS steget med 2.600 personer. Det svarer altså til 5 pct. flere end året før.

Jeg kan ikke lade være med at tænke, at det vidner om en stadig stigende mangel på medfølelse og næstekærlighed i vores samfund, at alt det her sker på et tidspunkt, hvor vi som land måske aldrig har været rigere, og hvor vi derfor har så rigelig råd til at tage ordentlig hånd om hinanden, hvis vi vil. Men det vil regeringen ikke, og det synes jeg er meget trist, ligesom jeg synes, at det er uendelig trist, at regeringen i den her uge har sagt nej til kvoteflygtninge, og at den samtidig nærmest for åben skærm har forhandlet med Dansk Folkeparti om, hvor mange udlændingestrømninger der skal for at stemme for en skatteaftale.

Kl. 13:06

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at netop det generelle fravær af næstekærlighed – både i selve finansloven og i processen om dens tilblivelse – er noget af det, der gør, at Alternativet stemmer nej til finansloven.

En anden årsag til, at vi gør det, er, at flere af forslagene direkte svækker den grønne omstilling, og her tænker jeg ikke mindst på udvidelsen af motorvejene, på hastighedsforøgelserne og på aftalen om at sænke registreringsafgiften på benzin- og dieslbiler. At regeringen samtidig lægger op til at skrotte det grønne nationalregnskab, ja, det gør kun ondt værre, og man fristes næsten til at tro, at regeringen frygter at stå til regnskab for sin egen politik. Det kan i hvert fald ikke være for miljøets skyld, og det er heller ikke, fordi man sparer en masse penge ved det, og så er det i øvrigt stik imod FN's bæredygtighedsmål om, at landene i højere grad skal måles på andre parametre end blot de økonomiske.

Så set med grønne, bæredygtige briller, må vi konstatere, at regeringens forslag er en temmelig skuffende et af slagsen, dels på grund af de allerede nævnte tiltag, dels og allermest fordi fraværet af seriøse investeringer er så iøjnefaldende. Jeg ved godt, at finansministeren har peget på, at Danmark allerede gør rigtig meget for klimaet, og at finanslovsudspillet i øvrigt indeholder en mindre pulje til økologi og natur, og det er også rigtig godt, at vi har denne mindre pulje til økologi og natur, men vi må bare konstatere, at det på ingen måde er nok. Det er det slet ikke, når man tænker på, at regeringen tidligere har afskaffet PSO-afgiften, givet skatterabatter til olieselskaberne,

forlænget den fossile indvinding i Nordsøen og gennemført en landbrugs pakke, som skader natur, miljø og klima.

Med tanke på, at klimaudfordringen udgør den suverænt største trussel mod verden, ja, så er det kort og godt en helt forkert udvikling, vi lige nu er vidner til. Og desværre er det nok et meget godt billede på, at selv her i Folketinget har vi endnu ikke rigtig forstået, at vi i fremtiden er nødt til at forholde os langt mere ydmygt til naturen og alle de liv, vi deler Jorden med – i hvert fald, hvis vi gerne vil sikre, at der er en sund planet til vores børn og børnebørn.

Jeg ved godt, at der er nogle af mine kollegaer her i salen, der er uenige med mig i, at klimaet udgør den største trussel mod samfundet og planeten. Her kunne jeg godt bruge en del tid på at nævne, at der er rigtig mange, der bekræfter den opfattelse, der bekræfter den analyse, at vi har en kæmpe trussel på klimaområdet. Men i stedet for vil jeg nøjes med at sige, at der selv for en borgerlig regering bør være en masse gode grunde til at øge investeringerne i den grønne omstilling. For en ting er, at det er helt åbenlyst afgørende for planetens overlevelse, men en anden ting er, at det også fra et økonomisk perspektiv giver mening.

Flere og flere virksomheder efterspørger allerede i dag mere ambitiøse mål fra regeringens side. Det gælder ikke mindst i forhold til omstillingen til vedvarende energi. Og hvorfor gør de så det? Ja, nogle gør det vel, fordi de gerne vil bidrage til at redde planeten, men andre gør det, fordi de ved, at det er i den grønne sektor, vi skal skabe fremtidens arbejdspladser; fordi de ved, at det er den grønne omstilling, vi skal leve af i fremtiden; fordi de ved, at der i følge EU kan skabes 20 millioner jobs i den grønne sektor frem mod 2030; og fordi de ved, at Danmark har rigtig gode muligheder for at tage en pæn andel af disse jobs, hvis vi stadig væk vil fastholde, at vi er førende inden for udviklingen af grøn energi, miljøteknologi og nye løsninger på de klimaudfordringer, som hele verden kommer til at efterspørge i fremtiden.

Det er ikke, fordi vi ikke har råd til at investere mere i den grønne omstilling, tværtimod. De fleste af os herinde, i hvert fald alle finansordførerne, har læst Økonomisk Redegørelse: Dansk økonomi er sund, beskæftigelsen stiger, og vores formuer har aldrig været større. Som land har vi aldrig været rigere, end vi er i dag. Men hvad nytter den rigdom, hvis den ikke bliver brugt fornuftigt, f.eks. til at skabe bedre og mere meningsfulde liv; til at fremtidssikre livet for vores børn og børnebørn; eller til at skabe bæredygtige arbejdspladser.

Det perspektiv, den fornuft, den næstekærlighed både over for fremtidige generationer, men også over for den del af den nuværende generation, der har mindst til dagen og vejen, mangler jeg i høj grad, når jeg kigger i den her finanslov.

Kl. 13:11

Noget af det, der altid bliver tydeligt, når vi diskuterer finansloven, er, hvor forskellige vi partier er. I dag er bestemt ingen undtagelse. Man skal ikke lytte til debatten meget længe, før det bliver tydeligt, at vi er ni forskellige partier med vidt forskellige opfattelser af, hvad der er godt og skidt, både for planeten, samfundet og alle os, der er en del af det.

Heldigvis står det jo alle partier frit at lave deres eget alternative finanslovsudspil, og sådan et udspil har Alternativet i bedste tradition også lavet i år. Det bærer titlen »En fremtid i balance«, fordi vi endnu en gang ønsker at understrege, at det godt kan lade sig gøre at lave en alternativ finanslov, der skaber en balance mellem den økonomiske, sociale og grønne bundlinje. Med en omfordeling på 150 mia. kr. viser vi igen i år, at det faktisk godt kan lade sig gøre selv inden for den eksisterende økonomiske og politiske ramme at skruer en finanslov sammen, som både er visionær, realistisk og bæredygtig, og som oven i købet sikrer, at Danmark lever op til et internationalt ansvar.

Ud over at hæve udviklingsbistanden til 1 pct. af BNI og afsætte 10 mia. kr. til klimabistanden foreslår vi bl.a. at afsætte 39 mia. kr. til grøn omstilling, 24 mia. kr. til uddannelse og forskning og 11 mia. kr. til bedre daginstitutioner. Der bliver også plads til en ny kemikalieskat, et markant løft af energiforskningen, og en ny national hjemløseindsats for at nævne nogle af tiltagene i forhold til sidste års finanslovsudkast. Og så har vi selvfølgelig også sørget for, at tilbagereguleringen af fattigdomsydelserne er finansieret krone for krone, netop for at vise, at der er rigelig råd til at styrke den sociale bæredygtighed i samfundet, hvis vi bare vil. Og det vil vi rigtig gerne i Alternativet.

Det, vi så yderligere har gjort i år, er, at vi faktisk har vurderet vores eget forslag, både på den økonomiske, sociale, grønne og ligestillingsmæssige bundlinje. Så det kan godt lade sig gøre at skruer en finanslov sammen, der sigter mod en fremtid i balance.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jens Joel, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:14

Jens Joel (S):

Tak for det, og tak til ordføreren for talen. Jeg er meget enig med Alternativet i, at vi har brug for en seriøs bæredygtig omstilling. Jeg er sådan set også enig med Alternativets ordfører i, at der er nogle mennesker i det her samfund, som lige nu har svært ved at få tingene til at nå sammen. Ordføreren nævnte selv, at der er brug for julehjælp rigtig mange steder. Der er rigtig mange fattige familier, og i den forbindelse undrer jeg mig over dagens forslag i Politiken fra Alternativet, nemlig at indføre en klimaafgift på flæsketeg og risalamande. Med tanke på, at der er folk, som har svært nok ved at få det til at nå sammen, vil jeg bare høre: Hvad skal vi egentlig spise til jul, hvis det skal være helt klimavenligt ifølge Alternativet?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Josephine Fock (ALT):

Ordføreren må spise fuldstændig, hvad ordføreren vil, og det må folk. Det, vi har forsøgt at skrive i det indlæg i dag, er jo at sige: Hvad vil det egentlig koste, hvis vi beregnede den rigtige pris, altså det, ordføreren også kunne kalde det økologiske fodaftryk? Det er jo for at vise, at vi ikke betaler den reelle pris i dag. Det, vi så har gjort i vores finanslovsudspil, er jo at lave tiltag, som så gør, at det går lige op. Altså der, hvor vi beder folk om at betale mere, er det jo, at vi for de særlig udsatte fjerner kontanthjælpsloftet, hæver integrationsydelsen, afskaffer 225-timersreglen. Det er, fordi vi synes, at man skal betale for det, som det faktisk koster at producere, også i forhold til klimaaftrykket.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 13:15

Jens Joel (S):

Det er jo næppe sådan helt ligeligt fordelt, hvor de røde bøffer og hummerne bliver spist henne, og derfor er der jo stadig væk en social slagside i, hvis man vil regulere det på den her måde. Forrige sommer foreslog Alternativet, at man helt fjernede indkomstskatten, og at man så kradsede pengene ind ved at lave så høje afgifter, som Alternativet siger, så man reelt set betaler for sin belastning. Der er

det bare, at jeg siger, at vi er nødt til at finde en måde at lave en grøn omstilling på, hvor den sociale slagside ikke bliver så stor, at dem, som i forvejen har svært nok ved at få det til at nå sammen til jul, så heller ikke kan spise risalamande eller flæskesteg med god samvittighed, fordi de skal have at vide, at de i virkeligheden er i gang med at spise fremtiden. Jeg synes, at vi skal gøre det der med at løse klimaproblemet til en kollektiv diskussion, en kollektiv løsning og ikke til et individuelt problem, som gør, at hr. og fru Jensen derhjemme skal sidde med en dårlig smag i munden under julemiddagen. Det ville være ærgerligt, synes jeg.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Josephine Fock (ALT):

Jeg tror, at det, der er rigtig vigtigt for os, for det første er, at vi gør folk opmærksomme på, at de priser, man rent faktisk kan købe en flæskesteg til, er langt under det, den koster at producere reelt i klimaaftryk.

Derudover er det heller ikke nogen hemmelighed, at vores afgifter også er beregnet ud fra, at vi gerne vil gøre sådan, at de rammer, der er for vores samfund herhjemme, tilsiger, at folk køber sundere og bedre. Det vil sige, at vi f.eks. gerne vil gøre det billigere at spise økologisk og gøre det dyrere at spise ikkeøkologisk. Derudover er det helt afgørende for os, at vi samtidig så hæver bunden i Danmark. Som jeg også nævnte i min ordførertale, er uligheden steget meget herhjemme, og det vil vi gerne begrænse, således at der kommer en større balance i samfundet.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:17

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg har også læst det samme indlæg i Politiken i dag, og jeg må nok sige, at jeg ikke helt deler den opfattelse, at vi skal sidde og simpelt hen så detaljeret lægge afgifter på produkter, og som hr. Jens Joel fra Socialdemokratiet sagde: sidde med dårlig samvittighed over at spise en flæskesteg eller nyde risalamanden juleaften. Det er for mig at se en lidt mærkelig tilgang. I stedet for kunne Alternativet jo glæde sig over de elementer i finanslovsaftalen, som understøtter den grønne omstilling, eksempelvis en lavere afgift på el, som betyder, at vi får en energiforsyning, der i højere grad gør brug af en klimavenligt produceret strøm i Danmark. Jeg synes da, at det var mere oplagt at glæde sig over det i stedet for at ønske et sådan meget detaljeret styringsforløb, som i sidste ende vel kommer til at ligge som sådan et samvittighedsåg over hver enkelt dansker, hvis man tillader sig at nyde flæskestegen juleaften.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Josephine Fock (ALT):

Jamen jeg står heroppe og bliver næsten glad, for noget af det, vi lige præcis ville med det indlæg, var sådan set at provokere lidt. Det var sådan set for at gøre opmærksom på, hvad det er, vi putter i munden, både i forhold til kvaliteten, men også i forhold til, hvad det koster rent klima- og miljømæssigt at producere et svin, producere en bøf osv. Derfor synes jeg, det er rigtig fint at tage den her debat. Og som jeg også sagde til hr. Jens Joel, er det jo, fordi vi synes, det er på

tide at sætte et ordentligt fokus på, hvad det egentlig koster at producere tingene – altså ikke bare, hvad det koster økonomisk, men hvad det også koster på den miljømæssige bundlinje. Det er jo noget af det, vi overhovedet ikke bruger tid på at tale om, og som regeringen overhovedet ikke bruger tid på at tale om i sin finanslov.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 13:19

Torsten Schack Pedersen (V):

Det virker måske bare sådan lidt virkelighedsfjernt i forhold til mennesker, som ikke er på den grønne gren økonomisk. For der har hr. Jens Joel – det er sjældent, at jeg skal referere så pænt til en socialdemokrat så mange gange under sådan en debat, men det sker jo, og så æres den, der æres bør – jo en pointe i, at det her rammer folk med lavere indkomster. Nu brugte jeg i et af mine svar, da jeg havde ordet, eksemplet fra Alternativets politiske leder, der mente, at en af de der måder, hvorpå vi som borgere ligesom virkelig kunne vise noget omkring, at vi skulle begrænse brugen af ressourcerne, var, at man måtte nøjes med at skifte sin iPhone ud hvert andet år. Det er for mig at se kun en yderst velstillet del af befolkningen, der kan tillade sig at have den tilgang til, hvor tit man kan anskaffe sig en mobiltelefon. Men hvis det er det, der ligger bag, så gør det selvfølgelig heller ikke så meget, at risalamanden, juleanden og flæskestegen bliver lidt dyrere.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:20

Josephine Fock (ALT):

Jamen det var vel egentlig mere en kommentar. Men noget af det, jeg gerne vil pege på, er jo, at vi har rigtig, rigtig meget fokus på den grønne omstilling i vores finanslovsforslag. Som jeg også sagde i talen, er det både ud fra, at vi er nødt til at diskutere, hvordan vi gerne vil sikre vores planets overlevelse fremadrettet, men jo også, fordi det er sund økonomi. Vi skal have investering i grønne arbejdspladser. Det er noget af det, som regeringen fuldstændig ser bort fra. Og så synes jeg stadig væk, det er relevant at diskutere, hvad miljøaftrykket er i forhold til det, vi spiser. Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at vi jo ved – og det ved hele Folketingssalen her, går jeg ud fra – at det at producere kød er noget af det, der klimabelaster rigtig meget. Derfor er det en rigtig god idé, hvis folk spiser mindre kød. Men folk må spise præcis det, de vil. Det kommer bare til at koste lidt mere.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Jacob Mark, SF. Værsgo.

Kl. 13:21

Jacob Mark (SF):

Tak for det, og tak for en rigtig god og visionær tale. Jeg vil spørge om noget lidt mere konkret på et af de områder, der ligger mig nær, nemlig skoleområdet, og hvor jeg er lidt bekymret. For jeg mener, at man i faktisk hele regeringens levetid nu har valgt at se bort fra folkeskolen, når man har skullet prioritere statens finanser. Det har resulteret i, at lærerne har fået dårligere tid til forberedelse, og det har resulteret i, at mange af de intentioner, der lå i reformen, kan man ikke udleve, fordi folkeskolen bliver mere og mere udsultet. Det, der så ligger mig lidt på sinde, er, at man i samme periode så år for år har valgt at give privatskolerne mere i tilskud. Jeg kunne egentlig

godt tænke mig at vide, om Alternativet mener, at det er en forkert prioritering, at man har givet privatskolerne mere og mere i tilskud i samme periode, hvor man ikke har givet folkeskolerne mere i tilskud.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Josephine Fock (ALT):

Nej, vi synes helt klart, at det er en forkert prioritering at skære ned på folkeskoleområdet. Samtidig synes vi, det er en god idé, at der er frit valg i forhold til private skoler. Men der skal slet ikke herske tvivl om, at vi er helt enige med ordførerens parti i, at folkeskoleområdet både har behov for en økonomisk indsprøjtning og en indsprøjtning i form af, hvad kan man sige, forbedringer, som følge af at vi gerne snart skulle få både lærernes arbejdstidsaftale og arbejdsmiljø osv. forbedret, så børnene får det maksimale ud af at gå i skole. Det halter jo helt tydeligt på lange stræk i dag, og det kan man jo også se i de overenskomstforhandlinger, der netop er blevet indledt, hvor fagbevægelsen står sammen om, at lærernes arbejdstidsaftale skal genforhandles.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 13:23

Jacob Mark (SF):

Det står i regeringens grundlag for sit virke, hvis man kan sige sådan, at den vil blive ved med at hæve privatskolernes tilskud. Er Alternativet enige i, at førsteprioriteten må være at få givet mere i tilskud til folkeskolerne, før man nu – og det vil så være for fjerde år i træk næste år – får givet privatskolerne mere i tilskud?

Kl. 13:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:23

Josephine Fock (ALT):

Jeg tror, vi er helt enige i, at vi skal se på folkeskolerne, før vi endnu en gang giver yderligere tilskud til privatskolerne.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Carl Holst, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:23

Carl Holst (V):

Tak for det, og tak til ordføreren for en indholdsrig tale, som jeg modsat den tidligere spørger ikke kan tilslutte mig eller være enig i det meste af, tværtimod måske. Men der var begreb, som jeg hæftede mig ved, og det er titlen på jeres finanslovsudspil »En fremtid i balance«. Der kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren fabulere lidt om Alternativets holdning til udflytning af statslige arbejdspladser, som jo har sit udgangspunkt i at skabe et Danmark i balance.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:24

Josephine Fock (ALT):

Som udgangspunkt har vi været positive over for de udflytninger. Problemet er jo bare de nye tal, der lige er kommet frem, hvoraf man så kan se, at de arbejdspladser, man flytter ud, slet ikke er nok i forhold til de steder, hvor man kan se at arbejdspladserne bliver beskåret i resten af landet uden for de store vækstcentre. Så jeg tror stadig væk, vi har en meget, meget stor udfordring med sammenhængen mellem by og land. Det er ikke løst ved bare at flytte arbejdspladser ud. Der skal jo også flytte noget med, for at folk skal kunne bo derude, leve ordentligt derude, og det vil sige, at vi også snakker skoler, og vi snakker uddannelsesinstitutioner – i det hele taget hvordan vi fremmer væksten i yderområderne.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 13:25

Carl Holst (V):

Tak for det – og jeg er enig. Men tallene er jo, som de er. Når det så er sagt, kan man i hvert fald konstatere, at hvis de 3.900 ikke var blevet flyttet ud, havde det været endnu mere skævt.

Kan man tage den bekymring, ordføreren så giver udtryk for, nemlig at det åbenbart ikke er nok, som et udtryk for, at ordføreren vil være med til at flytte endnu mere ud, altså ud over de andre parametre, som jeg også hæftede mig ved at ordføreren gjorde opmærksom på? Men nu taler jeg specifikt om udflytning af statslige arbejdspladser.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Josephine Fock (ALT):

Det vil vi gerne være med til at diskutere, men jeg tror bare, det er rigtig vigtigt at have fokus på, og vi har i hvert fald rigtig meget fokus på det, at bare det at flytte arbejdspladser ud ikke løser problemstillingen i yderområderne. Der er mange andre ting, der skal løses der. Nu var vi inde på undervisningsområdet lige før, men det er bl.a. det, at forældre, som bliver flyttet ud, har mulighed for at sende deres barn i en skole, der ikke ligger alt, alt for langt væk, og at der også på en eller anden måde er en effektiv sundhedsindsats i lokalområdet. Altså, der er rigtig mange andre ting. Der skal vi passe på ikke udelukkende at se det isolerede tiltag som løsningen, for det er det ikke.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Næste spørger er hr. Christian Juhl, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:26

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne have lov til at sige tak for udfordringen, for jeg synes, at uanset om man er en burgøjser oppe på Strandvejen, eller om man er en kontanthjælpsmodtager på Nørrebro, eller hvor man nu bor henne i København, er det vigtigt, at man gør sig nogle overvejelser. For man har alle sammen stemmeret, og jeg synes, at dem, der må have dårligst smag i munden, er dem, der har valgt de politikere ind, som ganske uheldigvis på det område, som ordføreren kaldte det moralske område, tillader sig at blive ved med at stramme og stramme. Det er jo sådan set dem, der har givet mandatet til Dansk Folkeparti til at give los og også til Venstre til bare at acceptere det. Og derfor skal vi selvfølgelig bede alle om at tænke sig grundigt om.

Når det er sagt, tænker jeg også, at der er mange genveje til det – altså, jeg besøger tit Stop Madspild Silkeborg, og de gør to ting: De sørger for, at man ikke smider en masse gode fødevarer, også sunde fødevarer, ud, og de hjælper folk, der har det enormt svært økonomisk – på én gang. Men kan vi gøre det alene ved et privat initiativ? Er vi ikke også nødt til at sige, at vi må tage nogle politiske initiativer, som flytter tingene, sådan at vi ikke kun reflekterer over det, men også laver nogle egentlige politiske ændringer?

Kl. 13:27

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Josephine Fock (ALT):

Jo, det er jeg helt enig i. Det, jeg mener, er, at Folketinget skal lave rammerne, for at befolkningen lettere kan agere. Og så er det jo os, der politisk beslutter rammerne: Hvad er det så for nogle rammer, vi vil have? Og der er et af vores værktøjer bl.a. afgiftsstigninger på de ting, vi ved skader klimaet. Og det er selvfølgelig for at få folk til at købe mindre af det.

Samtidig synes jeg det er vigtigt, at vi for alvor snart begynder at tage en helt grundlæggende diskussion her i Folketinget om, hvordan det er, vi gerne vil have vores fremtidige samfund til at se ud, hvor vi tager klimaet alvorligt. Og det synes jeg ikke vi gør i dag.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 13:28

Christian Juhl (EL):

Vi diskuterede for nogen tid siden, om vi kunne få sådan en lille underlinje i ethvert lovforslag om, hvilke konsekvenser det har for 2030. Dengang vi diskuterede det, blev det afvist af regeringspartierne, for det fyldte alt for meget, og det var for bøvlet at lave den vurdering. Og da tænkte jeg: Hvordan kan vi få den største lov, altså finansloven, evalueret, i forhold til om den gavner eller skader 2030-målene? For det kunne være rigtig, rigtig interessant. Der kunne være et lille afsnit under hvert hovedafsnit, hvor der stod, at dette godt nok ville have nogle skadelige virkninger der og der osv. Har ordføreren nogen ideer til, hvordan vi kunne komme videre med det?

Kl. 13:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:29

Josephine Fock (ALT):

Ja, altså, det er jo der, hvor vi – og nu bliver vi meget konkrete – kan diskutere Finansministeriets regnemodeller. Vi har jo bedt om, om vi f.eks. kunne få klimaberegnet regeringens finanslov, og det kan vi ikke. I Alternativet har vi prøvet at måle vores egen finanslov ud fra tre forskellige bundlinjer, netop både den økonomiske, den miljømæssige og den sociale. Og så har vi også prøvet den her gang at tage den ligestillingsmæssige bundlinje med for at se, hvilken påvirkning det har.

Vi vil jo rigtig gerne arbejde for, at der kommer nogle helt generelle instrumenter, som alle kan bruge, og der mangler vi simpelt hen værktøjer i dag. Der har vi jo heldigvis blandt et flertal i Finansudvalget nu pålagt regeringen at arbejde videre med, hvordan man i hvert fald kunne se på, at den sociale bundlinje bliver regnet med i Finansministeriets regnemodeller. Så det er noget, vi helt klart kommer til at fortsætte.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Peter Juel Jensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 13:30

Peter Juel Jensen (V):

Tak, og tak for ordførertalen. Jeg vil gerne stille et spørgsmål på baggrund af det spørgsmål, som hr. Jacob Mark stillede, for det lød på ordførerens svar til hr. Jacob Mark, som om man havde sparet på folkeskolen for at give flere penge til de frie skoler. Kunne ordføreren ikke lige fortælle os og alle dem, der sidder og lytter med, hvad koblingsprocenten er. Altså, når en folkeskoleelev får hundrede kroner, hvor mange af de penge får en elev på de frie skoler så?

Kl. 13:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 13:30

Josephine Fock (ALT):

Nu er jeg ikke ekspert på folkeskoleområdet. Det, jeg jo ved, er, at der sådan set er blevet sparet på det offentlige område, herunder folkeskoleområdet, herunder på hele uddannelsesområdet igennem flere år. Procenten i forhold til de frie skoler, sådan som jeg husker regeringens forslag, som vi jo som udgangspunkt er enige i, er 76 – fra 75 pct. sidste år, sådan som jeg husker det.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 13:30

Peter Juel Jensen (V):

Ja, det er netop rigtigt. Altså hver gang en elev i en folkeskole får 100 pct., får en elev i de frie skoler 76 pct. af det. Det vil så sige, at hvis der bliver sparet på folkeskolen, bliver der faktisk også sparet på de frie skoler, fordi regnestykket hænger jo sammen.

Se, jeg har et meget, meget varmt hjerte for folkeskolen, men jeg mener bare, at vi skal føre en reel politisk debat, og det troede jeg faktisk også var et mål for Alternativet. Så hvis man ikke ved noget om tingene, bør man måske ikke konkludere så skarpt, som ordføreren gjorde.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Josephine Fock (ALT):

Nu synes jeg jo sådan set lige, at jeg sagde tallet. Jeg tror også, jeg kan sige, at første gang, regeringen satte det op, var det fra 71 til 75 pct. sidste år og så til 76 pct. nu. Det er jo fuldstændig rigtigt med procentregningen: Når der bliver færre penge til folkeskoleområdet, er der også forholdsmæssigt færre penge til privatskoleområdet.

Men pengene er dog blevet øget med 5 pct. siden 2015 – det er ordføreren vel enig i?

Kl. 13:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så jeg siger tak til Alternativets ordfører. Jeg giver ordet videre til den næste i rækken, som er hr. Martin Lidegaard som ordfører for Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Martin Lidegaard (RV):

Mange tak, formand. Der er opstået et ganske uhyggeligt fænomen i dansk politik. En politisk Bermuda-trekant er spændt ud mellem Venstre, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, en trekant, hvor vigtige initiativer og store politikområder på mystisk vis forsvinder.

Først forsvandt Danmarks grønne profil som dug for solen, så røg tusindvis af stillinger på landets erhvervsskoler, gymnasier og professionshøjskoler. Dernæst forsvandt så hr. Anders Samuelsen skattelettelser hurtig efterfulgt af rigets finanslov – sidstnævnte er nu reddet i land i sidste øjeblik, men stærkt forkommen og stærkt forsinket.

Den politiske Bermuda-trekant i dansk politik er på sin vis et fascinerende fænomen at være vidne til, men det er først og fremmest også et skræmmende fænomen, for det er historien om spildte muligheder. Det er mange år siden, at Danmark har haft bedre forudsætninger for at berede vejen for den næste generation af danskere. Aldrig har vi haft bedre mulighed for at give et samfund videre til vores børn, der er endnu bedre end det, som vi fik, og aldrig er der sket så lidt. Også den ambition er forsvundet i det forunderlige spil mellem Venstre, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance.

Mest ødelæggende er de vedvarende og helt uforståelige besparelser på landets uddannelser, der gennemføres i disse år. Det er et svigt af de børn og unge, der ikke får fuldstændt en uddannelse, fordi der ikke er ressourcer på landets ungdomsuddannelser til at give den en ekstra hånd til de socialt udsatte. Det er et svigt af de unge, der får taget en uddannelse, men må leve med ringere kvalitet, fordi det er undervisningen, der spares på. Det er et svigt af landets landdistrikter, der rammes allerhårdst af besparelserne.

Mens regeringen under stor ståhej har flyttet små 4.000 statslige arbejdspladser til provinsen, lægger den samtidig op til at skære, hvad der svarer til mere end 17.000 årsværk inden for uddannelse uden for hovedstadsområdet i perioden 2016-21. Det truer med at lukke erhvervsskoler, gymnasier og andre institutioner i landdistrikterne. Det giver ingen mening.

I den verden, vi kigger ind i, har vi brug for mere viden. Vi har brug for at klæde vores unge bedre på. Det er også det, der er budskabet fra erhvervslivet, der undrer sig lige så meget som os over, at en borgerlig regering vil skære så hårdt på både uddannelse og forskning, når manglen på arbejdskraft er så påtrængende, som den er.

Besparelserne på uddannelse er usympatiske ud fra et menneskeligt perspektiv, men de er det også ud fra et økonomisk perspektiv. Af den seneste økonomiske redegørelse fremgår det klart, at Danmarks største økonomiske udfordring i de kommende år er manglen på kvalificeret arbejdskraft. Uddannelse er en stor del af svaret på den udfordring.

Men der er også andre svar. Vi har brug for at gøre det lettere for danske virksomheder at tiltrække kvalificeret arbejdskraft udefra, når den ikke findes herhjemme, og vi har brug for at sikre, at alle danskere kan og vil bidrage. Og her vil jeg faktisk gerne rose regeringen for den trepartsaftale, der er indgået, for at fremme integrationen af flygtninge på arbejdsmarkedet. Den aftale har givet resultater.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi fra radikal side stiller os stærkt kritisk over for de dele af regeringens udlændingepolitik, der går den forkerte vej og peger tilbage, men vi glæder os over, at hver tredje af de flygtninge, der kom i 2015, nu er i arbejde og kan forsørge sig selv og deres familie. Vi glæder os over, at vi sammen har fået vendt logikken, så vi starter med tilknytningen til arbejdsmarkedet og derefter følger med andre indsatser.

Det fremmer de nye danskers integration og gør den langt billigere. De nye flygtninge begynder nu at udfylde det hul, der opstår, når polakker og rumænere vender hjem og tager job i deres hjem-

land. Dermed udfylder de nye danskere en væsentlig samfundsfunktion og kan være med til at sikre, at dansk økonomi holder sig i et godt spor.

Derfor skal jeg heller ikke lægge skjul på, at vi fra radikal side er, at det næste offer i den politiske Bermuda-trekant netop risikerer at blive den trepartsaftale, som regeringen har indgået med lønmodtagere og arbejdsgivere om et bedre integrations- og uddannelsesforløb for flygtninge. Regeringens meldinger har ikke været specielt klare, og man kan få det indtryk, at i hvert fald dele af regeringen godt kunne finde på at slagte trepartsaftalen, hvis det er det, der skal til, for at få Dansk Folkeparti om bord i større skattelettelser.

Det ville ikke bare være udtryk for en dybt usympatisk tankegang at tvinge folk til ikke at bidrage til fællesskabet; det ville også være en kæmpe økonomisk udfordring og lægge en bombe under hele ideen om trepartsforhandlinger, hvis en regering løber fra en aftale få måneder efter, at den er indgået.

Derfor vil jeg gerne sige til finansministeren direkte, hvis han har tid til at lytte efter, og håbe, at han senere i dag vil garantere Folketinget, at den trepartsaftale, som regeringen har indgået med opbakning fra et bredt flertal i Folketinget naturligvis står ved magt, og at regeringen ikke vil inddrage den i de kommende forhandlinger med Dansk Folkeparti.

Kl. 13:37

I Radikale Venstre er vi optaget af, at vi kan give et Danmark videre, som lever op til de mange drømme og håb, som Danmarks børn og unge nærer til deres fremtid. Den fremtid er for vigtigt til at tabe i den politiske Bermuda-trekant.

Derfor har vi fremlagt et forslag til finanslov, der prioriterer langt flere midler til vores børn og unge ved at satse på bedre daginstitutioner og bedre uddannelse. Det er et finanslovsforslag, der bringer Danmark tilbage på det grønne spor med grønne ambitioner, der kan mærkes, og som kan tjene som rollemodel og inspiration for resten af verden, som vi har gjort det før. Det er et finanslovsforslag, der prioriterer integrationen ved at give flygtninge en værdig modtagelse i Danmark, både menneskeligt og økonomisk, men det er også et finanslovsforslag, der vil prioritere flere penge til at forebygge årsagerne til migration i form af en højere udviklingsbistand.

Det er kort sagt et finanslovsforslag, der vil bringe Danmark ud af den politiske Bermuda-trekant og anviser en retning og et svar til hele Danmark nu og fremover. Vi har desværre ikke udsigt til at få vedtaget det finanslovsforslag i dag, men vi håber, at det kan tjene som inspiration for den regering, der mest er optaget af sit eget indre liv, og som trues med selv at blive næste offer for den politiske Bermuda-trekant.

Med de ord, hr. formand, vil jeg på vegne af os Radikale gerne ønske både regeringen, Folketinget og resten af landet en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det og i lige måde. Der er korte bemærkninger, og den første spørger er hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne kvittere for talen, som jo slår ned på en af de udfordringer, som vi er en del i Folketinget der er optaget af, nemlig udfordringen med at sikre, at der er hænder nok på arbejdsmarkedet. Manglen på arbejdskraft er central, siger De Radikale, og det er vi sådan set enige i fra Venstres side. Vi vil gerne være med til at sikre, at vi får flere hænder ud på arbejdsmarkedet. Det er derfor, vi gerne vil sænke skatten på arbejde, så flere kommer ud på arbejdsmarkedet, og at folk, der er på arbejdsmarkedet, bliver motive- ret til at arbejde lidt mere. Jeg skal bare høre, om Det Radikale Venstre så undrer sig over den alliancepartner, man har, nemlig Social-

demokratiet, som siger, at der ikke er behov for arbejdsudbudsreformer, at der ikke er behov for at sænke skatten på arbejde. Finder Det Radikale Venstre det ikke bekymrende, at Socialdemokratiet på den måde afviser, at der er en udfordring, der skal håndteres?

Kl. 13:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, det en af de ældste nyheder i dansk politik, at Socialdemokratiet og Radikale Venstre ikke har samme økonomiske politik og derfor heller ikke har det samme perspektiv, når talen falder på skattelettelser. Men nu, hvor jeg får anledningen til at svare Venstre, vil jeg gerne sige, at det for Radikale Venstre heller ikke er skattelettelser for enhver pris. Det skal være skattelettelser, der virker, og det skal være skattelettelser, der rent faktisk giver et øget arbejdsudbud, både når det handler om at få flere til at arbejde mere, men også når det handler om at få nogle af dem, der ikke arbejder i dag, inviteret ind på arbejdsmarkedet. Så når vi nu får at se, hvad det er, Venstre har i skuffen, og som man måske – måske ikke – kan få et flertal for, så er vi jo meget interesserede i at se, om det også er en samlet pakke, der har en positiv virkning på arbejdsudbuddet. For det går der jo rygter om at det ikke nødvendigvis er. Men vi er selvfølgelig optimistiske.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 13:40

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er jo positivt, at der er en fælles forståelse af, at skatten er et af de værktøjer, der kan bruges til at løse udfordringen. Regeringen har jo en ambition om at øge arbejdsudbuddet, og jeg skal bare høre, om Det Radikale Venstre, når man ser på den økonomiske politik i forhold til ambitionerne om at sikre flere hænder på arbejdsmarkedet, så føler, at man er mere enige i den økonomiske politik, som regeringen har lagt frem med sin 2025-plan, eller en melding fra Socialdemokratiet om, at der ikke er brug for yderligere reformer, at der ikke er behov for at sikre et større arbejdsudbud, at alt, hvad der er lavet tidligere, er nok, og at der er ikke behov for mere.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Martin Lidegaard (RV):

Når det handler om det specifikke politikområde, som handler om at lave en skattepakke, der samlet set giver et større arbejdsudbud, så tænker Radikale Venstre da på lange stræk i samme retning, som partiet Venstre gør. Det er jeg sådan set ikke i tvivl om. Spørgsmålet er så, om det er sådan en pakke, som partiet Venstre kan fremlægge. Men et skridt videre i denne samtale vil da være, om regeringen vil overveje at invitere Radikale Venstre til at drøfte en sådan skattepakke, så vi forhåbentlig også kan sætte vores fingeraftryk i den rigtige retning, og det ikke kun er den politiske bermudatrekant, som jeg godt kunne frygte at også den her skattepakke kunne forsvinde ned i.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Pelle Dragsted (EL):

Jeg vil spørge lidt til den erhvervspakke, som også er en del af den her finanslov. Jeg var også lidt inde på den i min ordførertale. Mange af de elementer, der er i den, er jo ekstremt skæve. Ser vi på investofradraget, er det alene de 10 pct. rigeste, der får glæde af det. Ser vi på aktiesparekontoen, ser billedet nogenlunde ligesådan ud. Men det, jeg egentlig ville spørge til, var noget andet, for det, man jo også gør med den erhvervspakke, er, at man griber ned i det økonomiske råderum for at finansiere den. Det er ikke et spørgsmål om milliarder, men man gør det, og dermed bryder man jo sådan set et princip, som man har haft, nemlig at skattelettelser skulle finansieres, om jeg så må sige, på budgetoverslagsårene. Man begyndte ikke at bruge fremtidens penge, som måske, måske ikke var der. Det, at man begynder at bruge af det økonomiske råderum, er jo bl.a. noget, som de økonomiske vismænd meget skarpt har kritiseret. Jeg opfatter jo normalt Radikale, på godt og ondt, som et parti, som er meget optaget af at føre en ansvarlig økonomisk politik. Mener ordføreren, at det er ansvarligt at være med i en aftale, der råderumsfinansierer skattelettelser?

Kl. 13:43

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Martin Lidegaard (RV):

Det er helt rigtigt, som spørgeren siger, at det er en meget blandet buket, og det er ikke nogen hemmelighed, at vi også her ville foretrække at finansiere alle initiativer krone til krone – og det er ikke helt lykkedes i den her pakke. Når vi er gået med i aftalen, er det, fordi vi fik nogle meget markante indrømmelser på det grønne område, og den største af alle er jo den sænkelse af elvarmeafgiften, som flere ordførere allerede har nævnt, og som – det skal jeg ikke lægge skjul på – har stået meget, meget højt på vores ønskeseddel i mange år. Den havde vi mulighed for at få igennem her.

Så glæder vi os over, at der er tale om en såkaldt stemmeaftale, og det vil sige, at nogle af de afgiftslettelser, der også indgår, f.eks. på pvc, og som ikke har groet i den radikale baghave, glæder vi os til forhåbentlig med et andet flertal at kunne indføre igen på et tidspunkt. Dermed vil problemstillingen med råderummet også blive mindre betydelig.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 13:44

Pelle Dragsted (EL):

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt ind til et andet element, som jeg undrer mig lidt over, i den aftale, og det er det her investofradrag. Det går jo ud på, at man kan få et meget stort fradrag, hvis man investerer i en lille eller mellemstor virksomhed. Jeg vil bare høre ordføreren, hvordan man vil undgå misbrug, sådan at ordføreren og jeg f.eks. ikke hver især opretter et ivs på 1 kr., og så investerer vi i hinandens virksomheder og får fradrag. Hvilke værneregler er det, man har tænkt sig at stille op for at undgå misbrug? For som jeg ser det fradrag, lægger det op til et kolossalt misbrug, som kan slå nogle alvorlige huller i vores statskasse.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Kl. 13:47

Martin Lidegaard (RV):

Når man indfører den her form for fradrag, følger det selvfølgelig også, at skattevæsenet skal foretage stikprøvekontroller og tjekke, at de regler, der er, så rent faktisk bliver fulgt. Man kan også indtænke såkaldte værnsregler, der gør det sværere. Så langt er vi ikke med implementeringen. Det er noget, som vi selvfølgelig kommer til at tage alvorligt, og som jeg går ud fra at SKAT også vil komme med nogle solide bud på hvordan vi undgår. Når vi har ønsket at fremme almindelige danskeres investeringer, er det jo, fordi især små og mellemstore virksomheder i Danmark, der har nået en vis størrelse, har haft store problemer med at skaffe kapital til at kunne vokse og skabe endnu flere arbejdspladser i Danmark. Hvis vi kan få, havde jeg nær sagt, flere danskere til at investere i virksomheder og fremtidens jobs og så måske droppe en af flyveturene til Mallorca, eller hvad ved jeg, så synes vi egentlig, det er en god idé at gå den vej.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:45

Maria Reumert Gjerding (EL):

Ordføreren var lidt inde på det før, men jeg må også indrømme, at jeg måtte samle underkæben op fra kælderetagen, da jeg så, at De Radikale var med i en aftale, som helt fjerner afgiften på farlige ftalater. Nu ved jeg godt, at det blev lanceret som en afgift på regnfrakker, og det er jo dygtigt politisk spin, men det her har været en afgift på stoffer, som er hormonforstyrrende, kræftfremkaldende, nogle, vi i mere end 30 år har vidst var enormt skadelige, og som vi i hvert fald skal sørge for at holde langt, langt væk fra vores børn.

Så jeg skal bare bede ordføreren om at bekræfte, at hvis der kommer et andet politisk flertal, der gerne vil tage hånd om folkesundheden, og som anerkender, at de her stoffer er meget farlige, så kommer den afgift tilbage.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 13:46

Martin Lidegaard (RV):

Det kan jeg bekræfte. Det var ikke med vores gode vilje, at den afgiftslettelse kom med i pakken. Som jeg nævnte før, er det en blandedt buket blomster. Vi synes, der er nogle meget store flotte roser, som vi selv har været med til at bringe ind i buketten, og som vi synes var meget værd. Vi kunne konstatere, at den her afgiftslettelse ville blive gennemført under alle omstændigheder, men hvis der kommer et flertal med os og med Enhedslisten, forstår jeg, for at fjerne den, så vil vi helt sikkert fjerne den.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 13:46

Maria Reumert Gjerding (EL):

Det glæder mig meget, og tak for det. Ikke alene er det vel ikke groet i De Radikales baghave – det at fjerne den her afgift er grundlæggende fuldstændig uacceptabelt og uansvarligt.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Martin Lidegaard (RV):

Ja. Som sagt er det heller ikke vores påfund, og vi vil gerne ændre det igen.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Jacob Mark, SF. Værsgo.

Kl. 13:47

Jacob Mark (SF):

Tak for det. En af de store forhandlinger, som sandsynligvis venter os i det kommende år, og som også handler om økonomi, er jo SU-forhandlingerne, hvor regeringen har sagt, at man vil øge arbejdsudbuddet og finde en stor milliardbesparelse ved at skære i SU'en, uden at vi præcis kender den endelige model.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om De Radikale kunne forestille sig at være med i en model, hvor man skærer i SU'en, enten ved den model, som man lagde frem sidste år i regeringen, hvor man skærer en procentdel af SU'en, eller ved f.eks. at fjerne kandidat-SU'en. Kan De Radikale se sig selv i et nyt forlig, hvor der er store besparelser på SU-ydelserne?

Kl. 13:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre har ikke noget ønske om at skære i SU'en. Det er ikke noget, der indgår i hverken vores finanslovsforslag eller vores 2025-plan, og ikke noget, der er et politisk ønske, overhovedet.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 13:48

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Når jeg så alligevel spørger, er der en grund til det, for vi har jo et rigtig godt samarbejde De Radikale og SF imellem, og jeg tror egentlig også, at vi i begge partier har den tilgang, at man skal prøve at være med i nogle aftaler. Og så er der alligevel nogle aftaler her på det sidste, hvor De Radikale er kommet med – sådan lidt overraskende, måske – og derfor vil jeg spørge: Er der noget scenarie, som De Radikale kan forestille sig, hvor partiet ender med en SU-aftale, hvor der er besparelser på SU'en? Kan man leve med sådan en aftale?

Kl. 13:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Martin Lidegaard (RV):

Altså, det er ikke noget, vi ser for os, eller som på nogen måde ligger i kortene, eller som vi er blevet spurgt om. Så det har jeg svært ved at forestille mig. Men jeg har også været længe nok i politik til at vide, at man aldrig skal give nogen garantier. Der kan jo dukke så mange ting op. Men det er i hvert fald ikke noget, der er radikal politik.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og jeg siger tak til den radikale ordfører. Den næste taler i rækken er fru Lisbeth Bech Poulsen som ordfører for SF.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Som så mange andre har jeg været inde at se Star Wars her i december – en film, hvis instruktør kom ud i et stormvejr med hovedrolleindehaverne, hvor fansene rasede, hvor oprøret i filmen fortsatte, indtil det blev slået ned. Den moderne udgave af Star Wars har endda et kønsaspekt: de reaktionære mænd mod de progressive kvinder. For som det afsløres til sidst – og undskyld til jer, der ikke har set den – er Luke Skywalker ikke den sidste jedi. Der er håb forude.

Den her lille anekdote er faktisk ikke et svirp til regeringen eller til Liberal Alliance, for jeg synes faktisk, at der har været processnak nok. Det her er en politisk anekdote om, hvordan man kan overkomme så grueligt meget for at sejre til sidst, og når vi i centrumvenstre har en lang række seje kvindelige formænd, og vi har også en mand i Radikale Venstre, og han er også god – det skal ikke være sådan – håber jeg selvfølgelig, at vi så får et regeringsskifte til næste år.

I dag tredjebehandler vi jo finansloven, statens husholdningsbudget. Sidste år hang finansloven og 2025-planen uløseligt sammen, indtil den ikke gjorde det længere. I år hang skattelettelser og finansloven sammen, indtil det ikke hang sammen længere, og sådan er det jo, fristes man til at sige, når der ikke er flertal for det i Folketinget.

Vi har talt meget om råderummet, om de penge, der er de kommende år til velfærd eller skattelettelser – ikke begge dele, som regeringen forsøger at bilde befolkningen ind, for det råderum, vi kender nu, er ikke nok til at dække de 1,1 pct., som det demografiske træk og velstandstigningen kræver. Råderummet er til velfærd. Der er ikke penge til skattelettelser, hvis vi skal sikre et ordentlig velfærdsniveau. Hvis den offentlige sektor ikke følger med velstandsudviklingen, vil vores fælles velfærd, vores skoler, vores daginstitutioner, vores ældrepleje og vores sundhedsvæsen synes mere og mere nedslidt for hvert år, der går – en udvikling, der vil få borgere til i højere grad end i dag at se sig om efter private alternativer. Den vej er jo regeringens udtalte ønske. Det står i hvert fald i regeringsgrundlaget:

»Vi vil forbedre det frie valg af leverandør og udbrede det til flere velfærdsområder ... Vi vil konkurrenceudsætte flere skattefinansierede opgaver for at få højere kvalitet og lavere priser.«

I finanslovsforslaget aftalt mellem regeringen og DF er endda sat penge af til at udbrede og reklamere for flere private udbud trods de mange private konkurser. I dag kunne vi læse, at på ældreområder er vi på vej mod konkurs nr. 50.

Vi skal gå forlæns ind i fremtiden, siger statsministeren ofte. Det er jo rigtig godt sagt. Alligevel svinges sparekniven igen og igen på uddannelsesområdet: 100 mio. kr. alene på erhvervsuddannelserne. Det er ikke bare dumt, kortsigtet og usolidarisk over for fremtidige generationer. Det er også erhvervsfjendsk. Hvor regeringen kunne finde knap 15 mia. kr. på en erhvervspakke uden nævneværdige job eller uddannelseselementer, ja, så er der åbenbart ikke penge til at sikre et grundlæggende ordentligt uddannelsesniveau.

I regeringsgrundlaget står der også:

»Vi vil skabe et stærkere og rigere Danmark – hvor velstandsudviklingen ikke alene er til gavn for de få, men giver bedre muligheder for alle.«

Men erhvervspakken betyder under 200 kr. for 90 pct. af befolkningen, mens de 1.000 rigeste får knap 80.000 kr. ud af det.

I regeringsgrundlaget står der også:

»Vi vil holde fast i, at Danmark kan gøre en forskel i verden omkring os ... Vi vinder ved at indgå i forpligtende fællesskaber med

andre lande, og vi kan positivt påvirke internationale organisationer.«

I onsdags vedtog et flertal så et stop for kvoteflygtninge og et ordentligt indhug i det FN-system, der netop skal til for, at vi kan få en form for styring, sikre et ordentligt system i forhold til flygtninge.

Kl. 13:54

Det, der står tilbage, er, at de rigeste virksomhedsarvinger har fået en kolossal skattelettelse, telefoner og biler bliver billigere, og der er en meget skæv skattelettelse til toppen i form af aktiebeskatning.

Der er allerede aftalt markante skattelettelser med en meget klar overvægt til topskatteyderne, mens væksten i det offentlige forbrug til velfærd i 2018, og næste år, hvis man gør det korrekt op, bliver i underkanten af de 0,3 pct., som regeringen har lagt op til og klart mindre end det demografiske pres på ca. 0,7 pct., og som DF har sagt igen og igen, at det er det, der skal til. Finanslovsaftalen, og det er også fair, det skal siges, tilfører ganske vist flere penge til velfærd, men det sker på baggrund af et meget dårligt udgangspunkt, meget skrabede aftaler med kommuner og regioner og store nedskæringer på uddannelsesområdet, herunder erhvervsuddannelserne.

Væksten i det offentlige forbrug fra det budgetterede niveau i 2017 til niveauet i 2018 er på 0,4 pct., og der skal man selvfølgelig trække det fra, der går til politi og forsvar, hvis vi vil ind og tale om det, der er kernevelværd, og så er vi altså nede på omkring 0,3 pct. Til gengæld er der aftalt skattelettelser, der foreløbig beløber sig til 1,7 mia. kr. i 2018 stigende til 3,1 mia. kr. i 2025. Hvis det var blevet brugt på velfærd i stedet for, var væksten blevet løftet fra 0,3 til godt 0,6 pct. Så var vi altså mere i nærheden af bare at følge med det demografiske træk, med at der kommer flere ældre.

I SF har vi lavet vores eget finanslovsudspil, og det kan læses på vores hjemmeside. Vi vil meget gerne stå på mål for de penge, vi bruger. Vi fik kritik fra DF for, at vi havde formastet os til at sætte penge af til at slippe af med fattigdomsydelserne, med kontanthjælpsloftet. Det er vi stolte af, og det vil vi meget gerne stå ved. Vi har også fundet penge til bedre normeringer i daginstitutioner, fordi det er urimeligt, at der ikke er nok voksne til vores børn. Et godt liv starter i daginstitutionerne med nok voksenkontakt.

Så har vi også fundet penge til at kompensere for de nedskæringer på uddannelsesområdet, som regeringen har indført de seneste par år, og en grøn pulje, fordi noget af det, der måske er allermest slående ved den her regering, der bryster sig og pynter sig med lånte fjer i udlandet, er, at den systematisk har rundbarberet alt, hvad der har med klima, miljø, natur og grøn omstilling at gøre. På finanslovsforslaget afsætter de lidt smågrønt, der beløbsmæssigt svarer til højst 2 pct. af det, der bliver brugt på skattelettelser. Det er jo nærmest latterlig lidt, når vi ved, hvad det er for en udfordring, vi står over for.

Vi foreslår, at der afsættes en grøn milliard i en pulje til mere natur, sikring af vores drikkevand, oprensning af giftdepoter, energibesparelser og meget andet.

Samlet set er vi et utrolig rigt land, men uligheden stiger, og flere bliver utrolig rige, mens andre har alt for lidt. Hr. Joachim B. Olsen sagde i sin tale, at vi altså skulle have det lidt sjovere, vi skulle have det lidt bedre, vi skulle mere os lidt mere. Det er altså nemmere, hvis man ikke skal bekymre sig over, hvordan man skal betale sine regninger, hvis man ikke er ramt af kontanthjælpsloftet eller nogle af de andre fattigdomsydelser.

Fremtidens Danmark skal være et sted, hvor få har for meget og færre har for lidt; hvor det bedre kan betale sig at arbejde end spekulere; hvor vi giver en hjælpende hånd til dem, der ikke har et arbejde, i stedet for at udskamme dem; hvor ulighedsmønsteret er brudt, så der ikke er 13 års forskel i leveår mellem to bydele i Aalborg; hvor vi indretter vores arbejdsmarked, så nedslidte mennesker ikke skal slæbes til samtaler liggende på en sygeseng; og hvor vi faktisk forbedrer den velfærd, vi kender i dag.

På baggrund af den her tale tror jeg ikke, at det overrasker nogen, at vi ikke kan stemme for finansloven. Vi ville ønske, at den lignede vores eget forslag lidt mere, og krydser fingre for, at den aftale, der skal indgås i januar i krydsfeltet mellem markante udlændingestrømninger og historisk store skattelettelser, alligevel ikke bliver så voldsom, som begge parter har lagt op til. Det synes vi faktisk har lidt uhyggelige udsigter.

Men tak for ordet, og når jeg alligevel står heroppe, vil jeg også ønske alle en rigtig glædelig jul. Jeg tror, at vi alle sammen godt kunne trænge til noget ferie snart.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak, i lige måde, og det tror jeg ordføreren har ret i. Vi går videre til de korte bemærkninger, og den første spørger er hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:59

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Det virker på SF, som om man har glemt, hvad man lavede, da man sad i regering. Altså, man tordner nu mod ting, som man selv var med til at gennemføre i mere eller mindre samme stil tidligere, altså at danskerne skal have mulighed for at beholde lidt flere af deres hårdt tjente penge, når de går på arbejde. Det er simpelt hen et overgreb mod vores velfærdssamfund. Hvis jeg ikke husker helt galt, havde SF en skatteminister, der sagde, at det var en god idé at lade hårdtarbejdende danskere, der hver morgen stod op, smurte leverpostejsmadder til ungernes madpakker, have lidt ekstra, når lønnen var gået ind på kontoen, altså at lade skatten være lidt lavere. Alt det er åbenbart forfærdeligt nu. Og en tale om lighed, når man var med i en regering, der øgede uligheden, virker bare sådan lidt hult.

Så spørgsmålet er: Er der egentlig en sammenhæng mellem det, som SF siger nu, og det, man sagde, da man sad i regering? Og for det andet skal jeg bare høre, om ikke det er et kerneelement i et velfærdssamfund at sikre borgernes tryghed – sikre, at vi har et forsvar, der kan beskytte os; at vi har et politi, der kan sikre, at man er tryk på gaden, at man er tryk i hjemmet. Er det virkelig ikke velfærd for SF?

Kl. 14:00

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 14:00

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Når vi taler om kernevelværdien og de institutioner, plejer vi at adskille det fra politi og forsvar. Det er ikke, fordi vi ikke skal have et politi og et forsvar, men den demografiske udvikling, altså det, at der kommer flere ældre, har jo en større påvirkning på kernevelværdien end på størrelsen af vores forsvar.

I forhold til det andet spørgsmål – om vi skulle give skattelettelser til dem, der har allermindst – er svaret: Jo, meget gerne, hvis det var finansieret. Men det er jo ikke det, der er konsekvensen af erhvervspakken. Erhvervspakken giver 90 pct. af befolkningen under 200 kr. og de 1.000 rigeste næsten 80.000 kr. Så det er jo ikke det, hr. Torsten Schack Pedersen taler om.

Så synes jeg også, det er lidt underligt at sammenligne den rigeste periode, vi har haft i danmarkshistorien – hvor det buldrer af sted, og hvor både regeringens egen Økonomisk Redegørelse, Nationalbanken og vismændene siger, at man skal passe på, at det hele ikke koger over, for det går faktisk rigtig, rigtig godt – med en periode, hvor man kommer ud af den værste finanskrisen, vi har set, i hvert fald siden 1930'erne. At sammenligne de to perioder er jo absurd, synes jeg.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 14:01

Torsten Schack Pedersen (V):

Men nu opstod den finansielle krise vel ikke sådan i dagene, hvor man sad i det sorte tårn og forhandlede om regeringsgrundlaget i 2011. Der var vi i hvert fald nogle, der havde opdaget, at der var en finansiell krise. Det afholdt ikke Socialdemokratiet og SF fra at gå til valg på nogle fantasipapirer, der hed »Fair løsning« og »Fair forandring«. Da det mødte virkeligheden – og det var vi nogle, der havde forudsagt – faldt det selvfølgelig fra hinanden, for det var vælgerbedrag af en anden verden.

Når man nu fra SF's side tordner mod en erhvervspakke, som har til formål at sikre, at der kommer kapital ud i virksomhederne, at flere investerer, så skal jeg bare høre: Er de lettelser, der er, og som skal sikre mere kapital i virksomhederne og for den sags skyld også lavere registreringsafgift, noget, SF vil rulle tilbage, hvis man bliver en del af et flertal efter et folketingsvalg, som ikke inkluderer de nuværende regeringspartier?

Kl. 14:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 14:02

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det behøver hr. Torsten Schack Pedersen slet ikke at vente på, for vi har i dag stillet et ændringsforslag, som alle er velkomne til at stemme for. Det, hr. Torsten Schack Pedersen taler om, er den myte, der bliver genfortalt igen og igen, nemlig at der mangler kapital, og ikke, at der er en kapitalophobning ude i det danske erhvervsliv; at 85 pct. af de penge, af den kapital, der cirkulerer i den finansielle sektor, aldrig forlader den finansielle sektor.

Så det er en myte, at der mangler kapital. Der er nogle, der mangler kapital, men der er en kapitalophobning, og der bliver betalt rekordudbytter, rekordhøje beløb til tilbagekøb af aktier. Så det der er en myte, og vi har som sagt stillet et ændringsforslag, som hr. Torsten Schack Pedersen er velkommen til at stemme for.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er fru Anni Matthiesen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 14:03

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Og tak til SF's ordfører for ordførertalen. Nogle gange bliver jeg egentlig sådan lidt trist til mode, når SF's ordfører er på talerstolen, for det virker, som om det er svært at gøre SF's ordfører tilfreds. Altså, næsten uanset hvor mange milliarder ekstra vi afsætter – også til kernevelværd osv. – så er det aldrig nok.

Det, jeg egentlig sådan helt konkret godt kunne tænke mig at få et svar på, er: Jeg kan forstå på SF's ordfører – som der også bliver sagt i ordførertalen – at man jo ønsker, at dem, der har mindst, skal have mere. Og det er egentlig noget af det, jeg godt kunne tænke mig at få bekræftet af ordføreren. For har SF helt generelt den holdning, at dem, der har mindst, skal have mere? Og det er egentlig bare et spørgsmål om at svare ja eller nej.

Kl. 14:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes ikke, fru Anni Matthiesen skal være trist. Nu er det jo snart jul, og jeg kan også godt lide fru Anni Matthiesen. Vi har stillet en lang række ændringsforslag for at få en anden social profil på det finanslovsforslag, vi står med i dag, herunder bl.a. et opgør med og et farvel til fattigdomsydelserne, en tilbagerulning af skattelettelserne til de rigeste virksomhedsrvinger osv. Så med de forslag ville det få en markant anden profil.

Så samlet set kan man svare: Ja. Vi synes, det er trist, at der i et rigt land skal udbetales det, vi og mange andre kalder fattigdomsydelser. De er simpelt hen for lave. Og det betyder, at børn vokser op i fattigdom i et stigende antal.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 14:05

Anni Matthiesen (V):

Når vi nu i den borgerlige blok faktisk kæmper for at få skattelettelser også til netop dem, der har mindst, forstår jeg simpelt hen ikke, at SF's ordfører ikke kan anerkende fra talerstolen, at det faktisk er et godt skridt at tage.

Altså, når vi egentlig også ønsker, at dem i bunden får skattelettelser og dermed får lov at beholde flere af deres egne penge, så burde det jo faktisk være noget af det, som også SF syntes var en rigtig god idé. Og jeg kunne egentlig godt tænke mig at få bekræftet, om man eventuelt bakker op om den del af skatteaftalen.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:05

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ja, men det er bare ikke det, vi står med i dag. Vi står med skattelettelser, som betyder, at de, der køber de dyreste biler, har fået den største lettelse; faktisk er de allerbilligste biler blevet dyrere. Vi står med fri telefon, og der kan vi også se en klar fordeling i forhold til indkomster og job. Vi står med en erhvervspakke, som betyder en lettelse på 200 kr. til 90 pct. af befolkningen og knap 80.000 kr. til de 1.000 rigeste personer. Det er det, jeg kritiserer.

Hvis det, som fru Anni Matthiesen foreslår, var finansieret på en god måde, jamen så er jeg sikker på, vi godt kunne finde hinanden. Det kan være, det er noget af det, vi kommer til at diskutere i januar. Jeg er desværre ikke sikker. Men faktum er bare, at hvis vi tager pengene fra råderummet, får vi de facto en dårligere velfærdsservice, og det vil da i hvert fald også gå ud over dem, der har mindst.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:06

Pelle Dragsted (EL):

Tak skal du have. Jeg bliver slet ikke i dårligt humør af SF's ordfører. Jeg synes da, det er en dejlig debat, vi har i dag. Men jeg har til gengæld tænkt lidt over, hvordan den offentlige debat har kørt her under det forløb, der har været ovre i den anden blok, hvor vi jo har haft et regeringsparti, der – ret historisk, må man sige – har truet med ikke at stemme for finansloven, og hvor der har været trusler og der har været rigtig ramsjang.

Så har jeg tænkt: Gad vide, hvordan mediedækningen havde været i sådan et cirkus, hvis det havde været SF, der havde haft den ad-

færd? Så tror jeg, at vi havde hørt, at man burde træde ud af regeringen, og at man var totalt regeringsduelig. Hvordan oplever ordføreren egentlig den debat, der har været? Er det ikke lidt mærkeligt, at der er den forskel i behandlingen af forskellige regeringspartier i den offentlige debat, som vi har oplevet her?

Kl. 14:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:08

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det går jeg faktisk ikke så meget op i. Altså, jeg har været spændt på og bekymret for, hvordan udfaldet ville blive. Altså, ville det ende med at blive koblet sammen med historisk store skattelettelser, som ville forringe vores velfærd, og som ville øge uligheden osv.? Det er det, jeg har været bekymret for.

Jeg synes egentlig ikke, at det er mig, der skal give point for stil, men jeg kan egentlig godt lide, at Liberal Alliance har en meget klar profil. Det er en politik, jeg på ingen måder er enig i. Men det er meget rart at have nogle at spille bolden op ad, så at sige, som man kan være utrolig uenig med, men som også har en vis idealisme over sig. Så det synes jeg er fint.

Jeg har i hvert fald lært, at man skal passe på med at have for mange meninger om, hvordan noget ser ud udefra. Jeg synes, at pressedækningen af det, der er foregået, har været massiv. Det er måske naturligt nok; måske kunne man bare godt ønske sig, at der var lidt mere dækning af det politiske indhold end selve processen omkring det.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 14:09

Pelle Dragsted (EL):

Jamen det er jeg sådan set enig i; jeg synes også, at der har været meget fokus på processen. Den store skandale handler jo om det resultat, der kan komme til at ligge, som betyder, at vi dræner kassen for det, der skal bruges på at sikre en ordentlig velfærd i fremtiden.

Men det, jeg egentlig spurgte til, var mere det, at der øjensynligt er lidt forskel på, hvordan forskellige partier og deres optræden bliver kommenteret af kommentatorer, journalister og andre. Der synes jeg bare at jeg må konstatere, at jeg ikke har hørt nogen kræve, at LA efter den her opførsel skulle træde ud af regeringen, eller sige, at de i hvert fald ikke var regeringsduelige. Men det var jo tilfældet med SF, da de havde nogle af de samme problemer.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:09

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Men altså, det ligger tilbage i tiden. Jeg har ikke sådan lyst til at sige, at SF oplevede noget, og så skal Liberal Alliance have den samme behandling, eller om de fik det eller ej.

Jeg forstår udmærket godt hr. Pelle Dragsteds spørgsmål, men jeg er egentlig mere optaget af det kryds, som måske ligger i januar, hvor DF vil sige ja til nogle store, skæve skattelettelser for at få nogle udlændingestramninger igennem, og hvor Liberal Alliance vil opgive nogle liberale grundholdninger om, hvordan man behandler andre mennesker, for at få skattelettelser igennem. Det er det kryds, som jeg er rigtig bange for at vi så bare skubber et par uger ud i fremtiden.

Kl. 14:10

Kl. 14:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:10

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det, formand. Jeg vil bare høre: Mener SF, at man skal løse det her såkaldte samspilsproblem, som betyder, at det for 3F'eren med en relativt lav løn ikke kan betale sig at spare op til pension?

Kl. 14:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 14:10

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der er et samspilsproblem. Det tror jeg ikke at der er nogen partier i Folketinget der er uenige i, så ja.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 14:11

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jeg da glad for at høre. Men det kræver jo nogle skattelettelser. Det kræver, at det kan betale sig at sætte penge til side til pension, og det kræver nogle fradrag i ens indkomst – så SF er jo med på nogle skattelettelser. Det er ret dyrt at løse det her samfundsproblem. Det kræver i hvert fald nogle milliarder. Men det skal så løses.

Så er det næste spørgsmål: Mener SF også, at almindelige lønmodtagere skal betale mindre i skat? Er det ikke også en velfærdsforbedring for de lønmodtagere, at de beholder en større del af frugten af deres arbejde, som de kan bruge i deres familier? Altså, når fagbevægelsen gerne vil have højere realløn – og det er jo et helt legitimt ønske, at man gerne vil have det – så er det jo, fordi man gerne vil have nogle højere realindkomster og dermed også få en større disponibel indkomst. Det får man jo også, når man så sænker skatten. Er det ikke også en god ting for arbejderne, at arbejderne beholder mere af den løn, som arbejderne har tjent ved at sælge sin arbejdskraft og sin tid til en arbejdsgiver?

Kl. 14:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Bare lige hurtigt i forhold til det første spørgsmål: Det forslag, der ligger på bordet, om udligning, synes vi jo er en usolidarisk løsning. Men vi er enige i, at man kan lave en omfordeling og løse det her problem.

I forhold til det andet må jeg sige, at Liberal Alliance er begyndt at definere velfærd, som om man havde læst Orwell og lært sådan lidt nysprog. Hvor mange gange man end siger, at skattelettelser er privat velfærd, så bliver det altså bare ikke rigtigt. Velfærd er det, vi har besluttet at have i fællesskab såsom skoler og daginstitutioner og andre ting, og det andet er det, man beholder til privat forbrug. Og jo, der kunne vi rigtig godt se for os, at man lavede en stor reform, hvor man sagde: Nu skal vi altså omfordele lidt fra toppen og så til dem, der betaler relativt meget i skat i bunden. Og hvis Liberal Alliance var med på den omfordeling, er jeg sikker på, at vi kunne nå hinanden.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:13

Rasmus Jarlov (KF):

I forhold til kritikken af bilafgifterne opfører SF sig ligesom en vandmelon: Man ser grøn ud, men man er rød indeni. SF foregiver, at man gerne vil gøre noget, der er godt for miljøet – en omlægning af registreringsafgifterne, så de bliver mere miljøvenlige. Men SF modsætter sig, at man gør de dyre biler billigere, for det strider imod den socialistiske politik. Der er Konservative mere grønne end SF: Vi er klar til at lave nogle omlægnings af registreringsafgifterne, som gør, at vi belønner biler, som ikke forurener så meget.

Men det betyder altså også, at de dyre biler ville blive langt billigere, end de gør nu med den omlægning af registreringsafgifterne, som vi har lavet. For de dyre biler forurener jo ikke ti gange så meget som de billige biler, selv om de koster meget mere. Så en omlægning af registreringsafgifterne til at være mere grønne ville altså betyde, at dyre biler blev meget billigere, end de gør med den omlægning, som vi har lavet.

Det er SF imod, men så skal SF ikke påstå, at de er grønne, for det er i virkeligheden den socialistiske misundelsespolitik, som skinner igennem.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 14:14

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Der er lavet tre aftaler om sænkelse af registreringsafgiften nu. De har haft en klokkeklar skæv profil, og der er brugt ufattelig mange penge på det, og det betyder de facto, at der kommer flere biler ud på vejene. Man bliver jo nødt til at se det her i et hele. Der kommer flere biler ud på vejene, og så kan det godt være, at de bliver en lille smule mere miljøvenlige, men hvis den samlede mængde af biler stiger, jamen så er der jo ikke vundet noget.

Ordføreren siger – og det vil jeg gerne give ordføreren ret i – at der jo kan være et dilemma imellem en fordelingspolitisk profil og en grøn profil. Der har vi også åbent sagt hele vejen igennem, at det er et dilemma. Hvis vi f.eks. – og det er jo SF's holdning – i den grad gerne vil give mere massiv støtte til elbiler end det, der er i dag, efter at afgifterne er kommet på, jamen så ville det også have en vis skævhed i sig fordelingspolitisk.

Men fordi vi mener, at man bliver nødt til at give noget fødsels-hjælp for at kickstarte elbilsrevolutionen, eller hvad man skal sige, så er det noget, vi ville gøre med åbne øjne. Men den model, man har valgt, synes vi ligger sådan lidt midt imellem, hvor man godt nok fremmer nogle grønne ting, men man gør det også så meget billigere, at der med den samlede mængde biler på vejene samlet set ikke vil være en klimagevinst.

Kl. 14:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 14:16

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at den model, som er blevet landet her, ikke kun er en omlægning til beskatning af miljøpåvirkning – hvad der måske ville have været fornuftigt, hvis man tænkte på, hvad der var godt for miljøet – men at der også er nogle tunge fordelingspoli-

tiske hensyn. For det er det, som et flertal i Folketinget ønsker. Et flertal i Folketinget er meget imod, at dyre biler bliver billigere, for så kommer der alle de her regneeksempler på, hvad det betyder for direktøren, og at folk, der bor i Gentofte, får mere end folk, der bor på Lolland osv. Så den her grimme misundelsesretorik står i vejen for, at vi kan lave den omlægning til en mere miljøvenlig registreringsafgift.

Kl. 14:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg hørte ikke lige et spørgsmål der. Men jeg vil sige, at jeg mener, at det er en Audi A6, der vil blive 60.000 kr. billigere oven på den seneste aftale her. Altså, hvorfor bruge så mange penge på det i stedet for at sige, at nu satser vi helhjertet på den fossilfri trafik? Dengang vi sadovre hos skatteministeren og skulle lave den her aftale, hvor vi skulle finde 800 mio. kr., havde SF masser af forslag, og de var mere end finansieret. Men man ville ikke. Nu har man så samlet set brugt endnu flere penge end det på at sænke registreringsafgiften bredt set. Og det synes vi bare ikke i SF er klogt.

Kl. 14:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og jeg siger tak til SF's ordfører. Den næste taler rækken er hr. Rasmus Jarlov som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

I går – vil jeg være ærlig og fortælle – var jeg nede for at få taget billeder til valgplakater. Jeg havde bestilt tid hos fotografen for en uges tid siden, fordi jeg simpelt hen ikke vidste, om vi ville få en finanslov, eller om vi skulle have folketingsvalg. Hvis ikke vi havde fået en finanslov, ville det have været utilgiveligt. Det ville have været en nødvendigt selvpageri for den borgerlige lejr, men heldigvis sejrede fornuften.

Vi får stemt en finanslov igennem, som alle fire blå partier kan være yderst tilfredse med. Liberal Alliance får skattelettelser, Dansk Folkeparti får udlændingestramninger og penge til såkaldt velfærd, Konservative får bl.a. penge til forsvar og politi, Venstre får mange af de samme ting, som de også går op i, og får regeret landet. Hos Konservative er vi glade for, når de andre borgerlige partier får deres mærkesager igennem. Vi går nemlig både ind for skattelettelser, en strammere udlændingepolitik og at tage ansvar for at regere Danmark. Og derfor er vi så jublende glade for, at vi har Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Venstre. Tak til jer. Ikke bare det borgerlige Danmark, men hele Danmark, har brug for den indsats, som vi laver sammen.

Når man nu som os tilhører det mindretal af danskerne og Folketinget, som ikke har det som mål at maksimere skatterne og de offentlige udgifter og kalde det for velfærd, så må man jo stille ambitionerne efter, at vi lever i et demokrati, hvor flertallet bestemmer. Det har vi det meget fint med, og anderledes skal det ikke være.

Så vi er glade, selv når der laves mindre skattelettelser, hvor vi eksempelvis får afskaffet det bureaukrati, der er forbundet med at beskatte fri telefon, sænker registreringsafgiften for biler, sænker beskatningen af aktier, afskaffer nøddeafgifter og andre fjollede afgifter, og når vi får en afskaffelse af den med rette forhadte udligningskat på pensioner, og ikke mindst en styrkelse af håndværkerfradraget, så alle danskere nu kan få udført rengøring og håndværkerarbej-

de i deres hjem for 18.000 kr. om året og få lov at trække det fra i skat.

Når man lister de her ting op, synes vi faktisk, at vi er kommet langt med nogle fornuftige skattelettelser, og det har vi ikke tænkt os at undskylde det mindste for over for den fløj af politikere herinde, som har travlt med at dæmonisere skattelettelser og tror, at lykken her i verden er at bevare verdens højeste skattetryk og nogle af verdens højeste offentlige udgifter.

Velfærd er ikke, at staten får lov at beholde flest mulige af vores penge og bruger dem for os. Velfærd er i mindst lige så høj grad, at man får lov at beholde lidt flere af sine egne penge, at man får lov at høste frugterne af at gå på arbejde, at man kan finde glæden ved at arbejde hårdt og få noget ud af det, uden at staten tager alle pengene. De offentlige udgifter er for høje i Danmark, skatterne er for høje, og vi arbejder så godt, vi nu kan, og med respekt for flertallet for at sænke dem, og det er vi stolte af. Danmark kunne blive et meget bedre land, hvis vi kunne komme af med den misforståelse, at vi er bedst stillet, ved at staten sidder på hele samfundet og alle vores penge. Vi kunne blive meget rigere, hvis vi sænkede skatterne og gjorde det mere attraktivt at gå på arbejde og drive virksomhed her i landet.

Hvordan skal vi så betale for skattelettelserne? Det kan vi bl.a. gøre ved at stramme udlændingepolitikken. Vi ved ikke, hvor meget indvandringen samlet koster Danmark, men i Norge har man beregnet, at prisen over en livstid for en gennemsnitlig ikkevestlig indvandrer er over 3 mio. danske kroner. Hvis vi tager imod hundredtusindvis af dem, er det altså meget dyrt. Det er ikke særlig begavet at forsøge at løse problemerne i Mellemøsten og Afrika ved at flytte millioner af mennesker til Vesteuropa og sætte dem på overførselsindkomst heroppe. Det er ikke så meget et spørgsmål om at være solidarisk, det er et spørgsmål om, at det er en dårlig løsning. Vi skal selvfølgelig løfte vores ansvar over for verdens elendighed, men løsningen er ikke at flytte den til Danmark.

I øvrigt er størstedelen af de migranter, som søger mod Danmark i øjeblikket, jo ikke fra Syrien. De kommer fra alle mulige andre lande og bliver drevet mod Danmark, ikke af borgerkrigen i Syrien, men af ønsket om at få del i vores velstand. Det kan vi ikke tilbyde til så mange mennesker. Vi er nødt til at skærme os lidt af for de strømme af indvandrere, hvis Danmark skal bestå som det velstående og sammenhængende land, som vi er.

Kl. 14:22

Derfor støtter Det Konservative Folkeparti en stram udlændingepolitik koblet sammen med en øget støtte i det, vi kalder nærområderne. Det er den rigtige model. Vi kan hjælpe hundredre af gange flere, hvis hjælpen rettes mod nærområderne. Et af de elementer, som vi glæder os meget over i finansloven, er, at vi får styrket repatrieringsordningen. Den går ud på, at vi betaler for, at folk rejser hjem. Der er rigtig meget debat om, hvordan vi kan tvinge nogen til at rejse hjem. Det er svært, og det er ikke altid muligt, og derfor er det her en god ordning, som der ikke er nogen ofre ved. Staten tjener på det, fordi det er langt billigere at betale folk for at komme godt hjem og i gang med en ny tilværelse i deres hjemland, end der er at have dem på kontanthjælp i Danmark til evig tid, hvis det er det, der er udsigterne for dem.

Vi glæder os til at arbejde videre med de andre blå partier om flere udlændingestramninger med fokus på at bremse masseindvandringen til Danmark, at hjælpe i nærområderne og sikre, at de flygtninge, som kommer og er kommet til Danmark, kommer hjem igen, så det ikke bliver et permanent ophold i Danmark. Det er vigtigt, for det er en forudsætning for, at vi også kan tage imod flygtninge i fremtiden, og at vi ikke kommer til at opleve, at det er sådan, at når man tager imod flygtninge, betyder det, at alle fremtidige generationer er i Danmark. Derved bliver det meget, meget svært og dyrt at tage imod flygtninge, og det kan ikke være i nogens interesse.

Ude i det danske forsvar er der så småt ved at være en gryende optimisme. Man glæder sig til, at vi lukker et nyt forsvarsforlig. Det gør vi Konservative også, og det må meget gerne ske snart. Årtiers nedskæringer har ikke været morsomt, hverken for personellet eller for tilstanden af det danske forsvar, og nu er der endelig udsigt til, at vi kan styrke forsvaret. Finansloven lægger forudsætningerne for det ved at afsætte penge til det. Det er meget vigtigt.

Vi sætter også penge til side til politiet. Det koster at hæve strafefene for grov vold, det koster at have grænsekontrol og at bekæmpe bander og rockere. Men det er pengene værd. Sikkerhed er en stats kerneopgave nummer et. Vi er udfordret af Ruslands aggressioner mod os selv og især i Østeuropa, og herhjemme er vi udfordret af en bandekrig, som vi ikke vil tolerere. Derfor sætter vi hårdt ind. Der er også penge i finansloven til en lang række kulturinitiativer, der er lidt til miljøet, og der er en hel del til vigtig infrastruktur rundtomkring.

Vi synes alt i alt, det er en rigtig god finanslov. Vi kan i den grad genkende os selv i skattelettelser, kultur, udlændingestramninger og penge til forsvar og politi. Det er selvfølgelig ikke alt, vi har fået igennem, og ikke i den størrelsesorden, som vi godt kunne tænke os – sådan er det jo, når man er et lillebitte parti med 6 mandater – men det er faktisk nogle af vores absolut vigtigste mærkesager, som der her bliver leveret på. Derfor igen tak til Venstre, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti for en rigtig god aftale, som vi alle sammen vinder på. Tak til oppositionen for den rituelle kritik, og glædelig jul til hele Folketinget.

Kl. 14:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak, i lige måde. Der er en lang række korte bemærkninger. Den første spørger er fru Christine Antorini, Socialdemokratiet.

Kl. 14:26

Christine Antorini (S):

Tak for ordet. Jeg lyttede med interesse til, hvad det var, den konservative ordfører fremhævede som konservative mærkesager. Jeg havde egentlig forventet, at der blev sagt noget om miljøpolitik. Hvis man kigger på den regering, der er nu, så er det jo ikke det grønne, der sådan skinner mest igennem, men jeg vil gerne anerkende Det Konservative Folkeparti for faktisk at have en ambition om at værne om naturen. Men det fremgik så ikke af finansordføreren indlæg og af det, man åbenbart selv var stolt af.

Noget af det, som vi har undret os meget over hos Socialdemokratiet, er, at De Konservative har været med til at fjerne nogle afgifter på bl.a. ftalater og pvc, noget af det, som man ved er hormonforstyrrende, noget, som man ved er noget af det, der kan give størst problemer, i forhold til at det kommer ud i naturen – det er præcis derfor, der er afgifter på det. Hvorfor har De Konservative overhovedet kunnet være med til at fjerne afgifterne på nogle af de mest miljøskadelige stoffer?

Kl. 14:27

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 14:27

Rasmus Jarlov (KF):

Miljøet er en meget, meget vigtig mærkesag for os Konservative, og det er ikke noget, der bliver ændret afgørende på. Der er nogle mindre initiativer i finansloven, bl.a. noget tilskud til økologi, og der er tilskud til en naturpakke og et par andre mindre ting. Men det er ikke sådan, at jeg vil stå og sige, at her har vi sejret stort på det grønne område. Det var derfor, jeg ikke nævnte det så meget, for der sker ikke så meget – hverken i den ene eller den anden retning, hverken i sort eller grøn retning – i den her finanslov. Så det er ikke, fordi det

ikke er vigtigt, men jeg synes ikke, man kan sige, at der er sådan kæmpestore tiltag i finansloven.

I forhold til afgifterne har vi lavet en sanering af afgifter med det formål bl.a. at gøre tingene mere enkle. Vi skal passe på, at vi ikke har for mange småafgifter og for meget bureaukrati, som gør det rigtig svært at overskue skattesystemet. Og det tror jeg er hovedårsagen i forhold til de afgifter, som fru Christine Antorini spørger til.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 14:28

Christine Antorini (S):

Altså, jeg går ud fra, at De Konservative er gået ind i forhandlingerne om at fjerne afgifter, sådan at det ikke bare handler om at gøre noget lidt lettere, men også i forhold til en vurdering af, om det fremmer eller hæmmer en bestemt adfærd. Det er jo bl.a. derfor, der har været afgifter lige præcis på de her stoffer i pvc, ftalater og pvc-folie.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig, hvis ordføreren uddybede bare en anelse mere, udover at man åbenbart bare har været ude og sådan bredt set på, hvor man kunne fjerne noget. Hvorfor er det lige præcis de her stoffer? For det er faktisk noget, som saneringsudvalget har forholdt sig til, og de har sagt, at det her ikke giver særlig mange kroner i kassen. Og Miljøstyrelsen skriver: »PVC er f.eks. en plasttype, der giver anledning til flest miljøproblemer.« Vil ordføreren uddybe lidt nærmere, hvorfor De Konservative ikke har været optaget af, at lige præcis de afgifter vil man altså gerne fastholde, fordi det er vigtigt af hensyn til miljøet?

Kl. 14:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg må sige, at som finansordfører er min indsigt i ftalater og andre stoffer nok ikke helt stor nok til, at jeg kan gå ind sådan helt specifikt og diskutere hver enkelt afgift på hvert enkelt stof. Det, som jeg kan overskue som finansordfører, er, hvordan pengene er fordelt i det store hele. Så jeg tror, det er et spørgsmål, jeg er nødt til at henvise til vores fagordfører og til en anden gang. Det er ikke, fordi jeg forsøger at tale udenom, men jeg har ikke et godt svar i forhold til hvert enkelt stof.

Kl. 14:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger bliver fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:29

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for det. I finansloven er der jo en naturpulje, og det vil jeg gerne kvittere for. Det er på høje tid, at vi kommer naturen til undsætning, for den danske natur jo er i tilbagegang. Vi mister arter, vi mister natur, og vi gør gradvis Danmark fattigere. For virkeligheden er den, at vores børn og børnebørn skal leve med færre fugle, færre sommerfugle, færre af de blomster, der kendetegner Danmark og har gjort det i årtier, og færre vilde bier; vi har allerede udryddet 53 arter af vilde bier fra dansk natur. Og er der noget, jeg rigtig godt kan lide ved De Konservative, er det talen om generationskontrakten. Vi er forpligtet til, sådan som jeg forstår den, ikke at overlevere et land, en klode, der er mere fattig og mere forarmet, til vores børnebørn, end den, vi

overtog fra vores forældre. Men vi er jo også forpligtet i FN til at standse tilbagegangen i dansk natur senest i 2020.

Så jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvad er forventningen til naturpuljen? Hvad kan vi opnå? Kan vi i 2020, som vi er forpligtet til, standse tilbagegangen af natur og biodiversitet? Det er vi både internationalt, men sådan set også over for vores børn og børnebørn, forpligtet til.

Kl. 14:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg tør ikke sige, om de 21 mio. kr., som jeg mener der er i naturpuljen, er nok alene til at opnå de her mål med. Men jeg kan sige så meget, at det er mål, som vi står fast på, og som vi ikke opgiver. Derfor kan det her nok yde et lille bidrag til det, men jeg tror ikke, at det er nok med det her alene. Jeg tror, at der også i de kommende år vil skulle flere miljø- og naturtiltag til, for at vi kan holde fast i de her mål, som er meget, meget vigtige for os, ligesom det er for Enhedslisten.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:31

Maria Reumert Gjerding (EL):

Det vil sige, at vi fremadrettet kan forvente, at De Konservative vil blive ved med at kæmpe for endnu flere penge og endnu større puljer til at standse tilbagegangen for natur og biodiversitet. Jeg er meget enig med ordføreren i, at selv om det er vigtigt at få afsat en lille pulje til naturen, skal der væsentlig mere til, ikke kun af penge, men sådan set også af politisk vilje, f.eks. til at udlægge de 200.000 ha statslige arealer til reelt vild natur og biodiversitet, så vi kan standse den her katastrofale tilbagegang.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen det kan man bestemt forvente. Konservative vil også i de kommende år kæmpe for, at der bliver prioriteret og afsat midler til en miljøindsats. Det er helt sikkert.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det fru Josephine Fock. Værsgo.

Kl. 14:32

Josephine Fock (ALT):

Tak. Jeg bliver jo nødt til at kommentere det, som ordføreren for Det Konservative Folkeparti siger om flygtninge. Jeg håber at kunne få bekræftet her i dag, at de flygtninge, som kommer til Danmark, og som vi er nødt til at tage imod i henhold til konventionerne, også har mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet og blive en del af det danske samfund og ikke skal sidde i asylcentre resten af deres liv og rådne op, hvis vi ikke har mulighed for at sende dem retur.

Grunden til, at jeg stiller spørgsmålet, er selvfølgelig, at jeg synes, jeg hørte hr. Rasmus Jarlov rose de forhandlinger, der har været, og den debat, der har været. Det er muligt, jeg har mistolket det, men jeg vil gerne høre Rasmus Jarlov om, hvordan vi skal behandle de flygtninge, der kommer til Danmark, og som vi skal tage imod.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:33

Rasmus Jarlov (KF):

Vores udgangspunkt er, at hvis folk kan bidrage med noget, så vil vi gerne have, at de bidrager med noget. Men vi er heller ikke blinde over for det argument, som bl.a. Dansk Folkeparti har fremført, nemlig at hvis vi begynder at stille folk i udsigt, at nu skal de til at arbejde, og at de skal igennem en masse langstrakte forløb for at fungere på det danske arbejdsmarked osv., så kan det godt være, at det har den effekt, at de måske kommer til at blive her permanent. Og det er vi ikke interesserede i.

Som jeg også sagde i min ordførertale, betyder det at give permanent ophold til folk – hvad enten det sker fra starten af, eller om det er konsekvensen af den integrationspolitik og den politik, som vi har i øvrigt – at byrden ved at tage imod flygtninge bliver mange, mange gange større, end hvis folk bare skal være her i en kort årrække og så hjem igen. Så vi holder fast i, at flygtninge skal hjem igen.

Det vil faktisk også betyde, at der er en fremtid for flygtningepolitikken, for det betyder, at der ikke vil opstå en kæmpe stor modvilje imod den, idet vi ikke fuldstændig ændrer det danske samfund, men at vi netop giver flygtninge husly i nogle år og sender dem hjem igen, som det er meningen.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:34

Josephine Fock (ALT):

Tak. Der er flere ting i det svar, som jeg ikke synes giver mening, for det vil jo blive dyrere for det danske samfund, hvis de ikke laver noget, mens de er her, set ud fra den optik, at de skal hjem igen. Men mens de er her, skal de vil have mulighed for at lave noget. Ellers bliver det da for alvor dyrere for det danske samfund.

Hvordan forholder ordføreren sig så til, at vi ved, at vi mangler arbejdskraft, og at vi også har behov for de mennesker, der faktisk kan arbejde, og som kommer hertil, bl.a. som flygtninge? Men det kan også være anden udenlandsk arbejdskraft. Så det der giver jo ikke rigtig mening.

Derudover ved vi, at der for flygtninge er et gennemsnit på ca. 17 år, før de har mulighed for at vende hjem til deres eget land, hvis man sådan ser historisk på tallene for, hvor lang tid det tager, altså i forhold til krige og den slags. Så synes ordføreren ikke, at de skal integreres i det danske samfund, så de også kan være med til at bidrage til det danske samfund, mens de er her?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:35

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg anerkender egentlig begge synspunkter, både Dansk Folkepartis synspunkt om, at det er meget vigtigt at holde fast i, at flygtninge primært skal være her en kort periode og så hjem igen – det er meget, meget centralt. Men jeg anerkender også, at det er tåbeligt at have folk siddende 17 år i Danmark, uden at man lader dem bidrage med noget. Det er både synd for de mennesker, der er her, og en skam for det danske samfund, som måske kunne få gavn af deres arbejdskraft.

Man skal bare ikke rende rundt og tro, at vi har en meget stor arbejdskraftsreserve i de flygtningestrømme eller de migrantstrømme, som kommer i øjeblikket, hvoraf størstedelen slet ikke kommer fra Syrien, men fra alle mulige andre steder. Man skal ikke rende rundt og tro, at det er et bidrag til det danske velfærdssamfund. Det er det langt fra. Det er meget, meget få, der kommer i arbejde; de fleste af dem er en kæmpe økonomisk byrde – desværre.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Jacob Mark.

Kl. 14:36

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg vil gerne dele en oplevelse med ordføreren, jeg havde forleden, da jeg sad og lagde sidste hånd på SF's medieudspil. Der sad jeg med en flok SF'ere, der har været med i gamet længe, og de sagde:

Hvad med De Konservative? Mener de ikke længere noget om det her? Hvorfor er de der ikke til at beskytte public service og DR? De Konservative burde jo være nogle, der passer på institutionerne i samfundet.

Det har jeg gået og tænkt lidt over, og det er da i grunden rigtigt. For det bør vel være konservativ politik at tage hånd om de stærke institutioner, der binder os sammen og skaber sammenhængskraft i samfundet. Så hvad er egentlig De Konservatives indstilling til besparelserne på DR? Er der ikke længere brug for stærk public service, eller kan man bare skære en masse på DR, uden det har konsekvenser?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Rasmus Jarlov (KF):

Det er også en meget fin og nogenlunde korrekt udlægning af De Konservatives standpunkt, at vi synes, at public service er meget vigtig for sammenhængskraften i Danmark og også for demokratiet – altså at der er nogle, der kan fortælle om de ting, som måske ikke af sig selv trækker tilskuere til – også finanslovsdebatter, ser det ud til. Der skal nok lidt hjælp til for at få formidlet, hvad samfundsdebatten går ud på, og det er afgørende for vores demokrati. Der er rigtig mange gode ting i DR, og det er rigtig godt, at der er fokus på dansk historie og den fortælling, som binder os sammen og skaber en identitet i Danmark. Så vi mener bestemt, at der er plads til public service.

Vi synes også, det er fornuftigt, at man har et kritisk blik på, om pengene reelt går til public service, eller om der er elementer i DR, som ikke har ret meget at gøre med public service. DR skal jo ikke være stort bare for at være stort. Det skal være stort, hvis pengene bliver brugt til noget fornuftigt, som netop er public service og ikke bare noget, som kunne blive produceret på TV 3.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:37

Jacob Mark (SF):

Det er jeg glad for at høre, altså at man ikke har forladt det. Nu kunne jeg jo se i medierne, at man i en eller anden skattereform, der måske lander en dag, pønser på at lave en besparelse på 12,5 pct. på DR. Det er jo svært at spå om sådan nogle ting, men mener De Konservative, og mener ordføreren, at man godt kan spare 12,5 pct. eller

måske endnu mere, som Dansk Folkeparti foreslår – de foreslår op til 25 pct. – uden at det vil få alvorlige konsekvenser for public servicen i Danmark?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil ikke lægge mig fast på nogen procenter i forhold til, hvor meget der kan skæres i DR. Det kommer an på, tror jeg, om man kigger på, hvad pengene reelt går til, frem for at vi på forhånd melder nogle procenter ud.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Jens Joel.

Kl. 14:38

Jens Joel (S):

Tak for det. Nu kunne ordføreren jo ikke helt svare på det med de miljø- og sundhedsproblematiske stoffer. Men jeg vil tage fat i en anden del af den grønne omstilling, nemlig den aftale, som regeringen lavede med Dansk Folkeparti i september om støtten til vedvarende energi. Og rent faktisk sker der det, at man halverer tempoet i den grønne omstilling, altså at vi får halvt så meget vedvarende energi pr. år i de kommende år, som vi har haft de sidste par år.

Det kunne jeg godt tænke mig at høre hvordan rimer med De Konservatives mærkesager og ønsker om at have en grøn profil. Og så vil jeg i øvrigt spørge, om De Konservative synes, det er klogt, at den støttemodel, man har valgt, er den modsatte af den, som et samlet erhvervsliv og en samlet industri anbefalede.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Rasmus Jarlov (KF):

Vi står i sagens natur ved den aftale, som er lavet på området. Det, der er vigtigt, er, at vi holder fast i de langsigtede mål, og det gør vi. Vi har ikke ændret på de mål, vi har for Danmarks omstilling til vedvarende energi, og dem holder vi fast i. Og det er jo stadig væk vores vurdering, at de mål er vi på rette spor med, også med den energiaftale, der er blevet lavet.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:39

Jens Joel (S):

Så vil jeg rekapitulere, hvad det betyder: De Konservative er okay med, at man halverer tempoet i den grønne omstilling. De Konservative er okay med, at man vælger den modsatte model af den, erhvervslivet ønsker. Og så kan jeg måske lægge til: Er De Konservative også okay med, at man indgår en smal aftale på et område, hvor erhvervslivet har brug for brede aftaler?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Kl. 14:42

Rasmus Jarlov (KF):

Vi er i hvert fald okay med den aftale, som er blevet indgået. Og det er vi som sagt især, fordi vi holder fast i de ambitioner, som der er på klimaområdet, og som vi mener stadig væk kan nås med den energipolitik, som bliver ført.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 14:40

Pelle Dragsted (EL):

Det var hurtigt. Jeg troede, det var min tur efter min kollega fru Stine Brix, men det er rigtig fint.

I det forløb, der har været her, kan man sige, at det har set ud, som om De Konservative måske har været sådan lidt klemmt mellem nogle hanelefanter eller sådan noget, eller at de har spillet en eller anden rolle som parterapeut eller noget andet. Det har i hvert fald været en spændende proces. Men jeg regner med, at De Konservative stadig væk spiller en eller anden rolle og har indflydelse på en kommende skattereform.

Derfor vil jeg egentlig gerne spørge om det samme, som jeg også har spurgt tidligere ordførere om, nemlig hvor folkepensionisterne står henne. For når man ser det, der er blevet lækket i den her proces – og jeg ved ikke, hvem der har lækket det – om, hvad der kommer fra regeringen, så er der jo lige præcis 0 kr. til den ene million af danskerne, der er folkepensionister. De skal ikke have glæde af de lettelser af skatten, som der måske kommer. Hvorfor ikke?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo rigtigt nok, at det, som bliver adresseret, i første omgang ikke er, at der skal flere penge til folkepensionisterne. Vi ser måske lidt forskelligt på formålet med en skattereform. Altså, Enhedslisten og venstrefløjen har generelt det her syn på det, at det hele skal gøres op i, hvem der får hvad. Vi kigger meget på, hvordan vi kan gøre Danmark rigere, hvordan vi kan gøre det mere attraktivt at arbejde og drive virksomhed i Danmark. Det er det mål, som vi også har i skatteforhandlingerne. Det skal kunne betale sig at spare op til pension, det skal kunne betale sig at komme i arbejde, hvis man er på overførselsindkomst, og det skal også gerne kunne betale sig at arbejde noget mere, hvis man i forvejen er i arbejde. Det er det, der er sigtet med en skattereform.

Så vil der selvfølgelig være nogle grupper, som ikke lige falder ind i de kategorier, hvor man enten sparer op til pension, eller hvor man er i arbejde eller på overførselsindkomst, så man ikke lige får noget ud af det. Men vi kan næsten ikke, eller vi *kan* ikke lave nogen skatteomlægninger i Danmark, hvis man altid går ind i det med tanke på, at alle skal have lige meget. Så kan man ikke lave noget om. Og hvem siger, at lige præcis det skattesystem, vi har i dag, er et udtryk for den højeste retfærdighed, og at vi ingenting skal lave om, og at det skal være støbt i beton? Så bliver vi ikke et rigere land.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Pelle Dragsted (EL):

Nej, at alle skal have lige meget, mistænker jeg alligevel ikke De Konservative for at mene. Men det, der bare er faktum, er jo, at man systematisk er gået uden om folkepensionisterne i skattereform efter skattereform. Så siger ordføreren, at Enhedslisten går meget op i, hvem der får, og hvem der ikke får. Men det tror jeg sådan set også folkepensionisterne gør. Jeg tror faktisk, det betyder noget for dem, om de får noget eller ikke får. Og så kan det godt være, at ordføreren kan stå og snakke om arbejdsudbud og alt muligt andet. Men det, der i virkeligheden sker, er, at der er en stor gruppe af danskerne, som bliver hægtet af den almindelige velstandsudvikling, når alle andre får, og de igen og igen *ikke* får.

Så er der det der med, at det skal være attraktivt at arbejde. Jo, jo, men folkepensionisterne har da arbejdet hele deres liv og bidraget til at skabe den velstand, som nu måske kan omsættes i at sætte skatten ned. Så hvordan vil du forklare det til de mennesker, som har knoklet og puklet hele deres liv, men igen og igen skal forbigås?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 14:43

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg er helt med på, at det betyder noget for folkepensionisterne derude, og det er også derfor, Enhedslisten kan score stemmer på at være imod en skattereform. Det er formentlig derfor, man er det. Det er jeg da fuldstændig med på.

Men vi taler forbi hinanden, for Enhedslisten bliver ved med at argumentere ud fra, at når man laver en skatteomlægning, skal det betyde, at alle skal have lige meget. Det er ikke det, det handler om for os. Det handler om, at Danmark skal blive rigere, at det bedre skal kunne betale sig at spare op til pension, at det bedre skal kunne betale sig at være i arbejde.

Det betyder bare, at hvis man skal lave en skattereform, som tilgodeser de mål, så vil det ikke være sådan, at alle får lige meget. Det er umuligt. Så kan man ikke lave en skattereform. Og vi vil ikke holde os tilbage fra at lave skattereformer, som kan gøre Danmark billigere at leve i, bare fordi det betyder, at man kan opstille nogle regnestykker, hvor der er nogle grupper, som får mere end andre.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Christian Rabjerg Madsen fra den dejlige by Kolding. Værsgo.

Kl. 14:44

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det – og for hilsnen fra Kolding.

Jeg vil gerne tilbage til diskussionen om, at Konservative og regeringen har afskaffet afgifterne på de sundhedsskadelige ftalater og pvc. Regeringen argumenterede i forbindelse med fjernelsen af afgiften med, at afgiften ikke længere har nogen nævneværdig effekt i forhold til adfærd og i forhold til sundhed og miljø.

Det er en besynderlig argumentation, fordi regeringens eget saneringsudvalg har skrevet, at når man fjerner afgiften på pvc og ftalater, vil der formentlig – ikke overraskende – blive brugt flere ftalater og mere pvc. Jeg vil godt bede ordføreren bekræfte, at hvis der bliver brugt mere pvc og flere ftalater, vil det have en negativ konsekvens for sundhed og miljø.

Kl. 14:45

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Rasmus Jarlov (KF):

Som sagt – og det sagde jeg også til den forrige spørger – er jeg som finansordfører ikke helt så meget inde i de enkelte stoffer, at jeg synes, jeg kan tage en meget detaljeret diskussion om det. Min umiddelbare fornemmelse vil være, at der i forhold til nogle af de her stoffer efterhånden er så meget forbrugeropmærksomhed, at jeg tror, der er et ret stort krav om, at man ikke fylder legetøj og plastik og alt muligt andet med den slags stoffer. Og det vil i høj grad regulere det, nok også mere end en lillebitte afgift, som nok ikke betyder ret meget i kroner og øre i forhold til det enkelte stykke legetøj. Det har så åbenbart også været regeringens vurdering.

Men det er da rigtigt nok, at det måske vil være et lillebitte skridt i retning af, at der kan komme flere af de her stoffer i eksempelvis legetøj. Og det må man jo så veje op imod besværet med at have de her mange, mange afgifter. Vi har også et hensyn til simplicitet i vores lovgivning.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:46

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvis ikke ordføreren er på absolut hjemmebane her, kan jeg tilbyde at oplyse sådan i al almindelighed om pvc og ftalater. Der er lige kommet en stor forskningsrapport fra Odense Universitetshospital i sidste uge, som viser, at drengebørn i 2-årsalderen har et signifikant dårligere ordforråd end deres jævnaldrende, hvis deres mødre under graviditeten har været udsat for ftalater. Så man kan godt fjerne ftalater fra legetøj, men hvis mødrene har været påvirket af de her skadelige stoffer under graviditeten, har det altså en negativ konsekvens for drengebørn i 2-årsalderen i forhold til deres sprog.

Det er ganske betydelige sundhedsmæssige konsekvenser, som jeg ikke synes man kan bagatellisere ved at tale om, at vi skal sanere i vore skattesystem og gøre tingene enklere. Det er man simpelt hen nødt til at tage alvorligt – man er simpelt hen nødt til at tage det alvorligt, at det her er meget, meget skadeligt. Og jeg synes, De Konservative skylder de her børn et svar på, hvorfor man har tilsidesat hensynet til dem, hvorfor man har tilsidesat deres sundhed for at lave en erhvervspakke, hvor man sænker afgifterne på pvc og ftalater, på trods af at man ved, at det er sundhedsskadeligt.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Rasmus Jarlov (KF):

Jo, men jeg sagde jo ikke, at det ikke er et problem, eller at det ikke er sundhedsskadeligt. Det er vi fuldstændig enige om at det er. Det er sundhedsskadelige stoffer, som kan have en indvirkning på fostre og børn og alt muligt. Det er vi helt enige om. Det var slet ikke det, der var min argumentation. Spørgsmålet er ligesom, hvor meget de skatter, der har været, påvirker udbredelsen af de her stoffer, i forhold til at der måske bl.a. er et forbrugerkrav om, at de bliver fjernet. Så det er der, jeg tror man skal se på balancen, i stedet for at argumentere for, at det er sundhedsskadeligt. For det tror jeg alle er enige om.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Carolina Magdalene Maier.

Kl. 14:48

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det. Jeg vil følge lidt op på det spørgsmål, som hr. Jens Joel stillede tidligere, for fra Alternativets side ser vi jo også De Konservative som det parti i regeringen, som har den stærkeste grønne profil, og vi har jo også store forhåbninger til, hvordan De Konservative påvirker regeringen i den retning.

Ikke desto mindre ser vi jo en finanslov med en motorvejsudvidelse på Fyn, som betyder flere biler på vejene, samt takstnedsættelser over Storebælt, som betyder endnu flere biler på vejene. Der er også den nye registreringsafgiftsaftale fra tidligere på året, som gør det billigere at køre i benzin- og dieslbiler. Vi har hastighedsopgraderinger, som forøger CO₂-udslippet.

Så hvordan forholder ordføreren sig – som ordfører for det mest klimavenlige parti i regeringen – til de her tiltag, som jo helt klart er en accelerator for klimaforandringerne?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen først og fremmest vil jeg sige tak for rosen af vores grønne profil. Det sætter vi stor pris på. Og det er bestemt noget, der er meget, meget vigtigt for os.

Altså, i forhold til det, som fru Carolina Magdalene Maier er inde på om infrastrukturinvesteringer, vil jeg sige, at der også er afsat penge til øgede investeringer i jernbaner i overslagsårene i finansloven. Så det er ikke kun veje, vi udvider. Og generelt, når vi kigger på, hvad vi investerer i af infrastrukturprojekter, bruger vi jo flere penge på den kollektive transport, end vi gør på motorveje. Og det er også fint nok. Vi har sådan en ret udogmatisk tilgang til transportpolitik fra De Konservatives side, og vi synes, vi skal investere i de projekter, som er bedst.

I stedet for at vi fra start af siger, at der skal investeres i enten jernbaner eller veje, har vi altså en lyst til at investere i begge dele. Men det må afhænge af, hvordan vi får mest transport for pengene, og det skal selvfølgelig ske også under hensyntagen til miljøet. Men det her meget dogmatiske med, at man er imod enhver investering i vejnettet, er vi altså ikke enige i.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:50

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Men er det så det, der bliver logikken, altså at så længe man opvejer det med noget andet, så er det okay? Det er lidt ærgerligt, vil jeg mene, for vi ved jo alle sammen, hvor stor en udfordring vi står over for i forhold til at nedsætte bl.a. vores CO₂-udslip. Altså, hvis vi kigger på danskernes forbrug – altså forbrug i forhold til klimaet – og de fodaftryk, vi sætter, vil vi se, at det jo er langt, langt over det, det egentlig burde være, hvis vi skal nå at holde os under den stigning på 2 grader, som vi har forpligtet os til med Parisaftalen.

Så min pointe er mere, at i princippet burde man jo bare aldrig nogen sinde være med til nogen tiltag, som bidrager til klimaforandringerne. Og det er De Konservative jo, i og med at de her tiltag i hvert fald ikke går den rigtige vej. Så er ordføreren ikke enig med

mig i, at det jo er den vej, vi skal? Altså, vi skal jo derhen, hvor vi ikke vedtager politik, som bidrager til klimaforandringerne.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, her synes jeg virkelig Alternativet giver udtryk for en meget dogmatisk, nærmest religiøs tilgang til klimaspørgsmålet, nemlig at man ikke må være med til nogen tiltag overhovedet, som giver øget CO₂-udslip. Man kan simpelt hen ikke få et samfund til at fungere, hvis man aldrig må bygge en vej, som er nødvendig for, at borgerne kan få hverdagen til at fungere.

Vi har det sådan, at vi synes, det er den samlede pakke, som betyder noget. Vi synes, det er vigtigt, at regeringen holder fast i de samlede ambitioner på klimaområdet, men det bliver altså ikke sådan, at vi dogmatisk siger nej til alle initiativer, som kan medføre en lille smule øget CO₂-udslip. Det skal opvejes af andre initiativer, som trækker i den anden retning, men vi må altså have en pragmatisk tilgang til det, hvor vi kigger på det fra projekt til projekt og har de overordnede sigtelinjer fastlagt.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Karin Gaardsted.

Kl. 14:51

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Jeg er lidt overrasket over, at ordføreren ikke er i stand til at svare på det om miljøspørgsmålene og heller ikke på det om den energiaftale, der er blevet indgået for ganske nylig. Men nu vil jeg så prøve at stille et økonomispørgsmål, i et håb om at ordføreren kan svare her.

Af regeringens udspil til skattereform fremgår det, at den skal finansieres ved, at der i 2025 kan hentes 5,2 mia. kr. gennem justeringer af overførselsområdet, som det hedder. Jeg er interesseret i at få et indblik i, hvad der egentlig ligger heri, og jeg vil også gerne høre ordføreren, om ordføreren kan garantere, at det betyder, at der ikke skæres i dagpengemodtagernes ydelser.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Rasmus Jarlov (KF):

Der ligger ikke nogen planer om, at vi skal ud og skære i dagpenge. Det gør der ikke. Vi har stået fuldstændig bag ved mange af de saneringer af bl.a. dagpengeperiodens længde, som er blevet lavet i de senere år. Og vi synes også, at det er sådan nogenlunde i mål. I forhold til at vi har fået lavet et kontanthjælpsloft, at vi har fået lavet en halvering af dagpengeperioden, og at vi har fået lavet en efterlønsreform osv., så synes vi, der er sket rigtig mange gode tiltag, som medvirker til, at der er flere danskere, der kommer i arbejde. Det er en politik, som vi er meget stolte af. Vi synes ikke, det er rigtigt, at man skal være på dagpenge i 4 år, men der ligger ikke nogen forslag om, at dagpengesatserne skal sænkes.

En del af den besparelse, som forhåbentlig kommer fra de reducerede overførselsindkomster, skulle gerne komme, ved at vi har skabt de her incitament til, at flere mennesker kommer i arbejde.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:53

Kl. 14:53

Karin Gaardsted (S):

Nu er det ikke småpenge, der skal findes. Altså, der skal jo findes over 5 mia. kr. Jeg kan så forstå på ordføreren, at det er nogle rigtig fine ting, man har gjort indtil nu, altså med at spare på dagpengene og spare på forskellige andre ydelser. Jeg hører så også, at det lige så godt kunne være der, man kunne tage pengene en gang mere. Nu ryster ordføreren på hovedet; det betyder så, at det er nogle andre steder, man skal tage dem. Men kan jeg så få at vide, hvad det er for nogle steder?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, det kan man ikke få at vide. Altså, der ligger et estimat på det, og vi forventer måske, at vi får færre på overførselsindkomster. Det er det, der er vores håb. Men der ligger ikke nogen planer om, at vi skal ud og spare på dagpengene. Det sagde jeg også meget klart, så man kan ikke først høre mig sige, at der ikke er nogen planer om at spare på dagpengene, og så bagefter udlægge det, som om der er planer om at spare på dagpengene. Det er der ikke.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:54

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne forfølge det spor, som nogle af mine kollegaer var inde på, nemlig om CO₂-udslip og Konservatives rolle som, hvad skal man sige, det grønne regeringsparti. For nu sagde hr. Rasmus Jarlov jo lige før, at det var dogmatisk at sige, at man ikke måtte sætte nogen initiativer i gang, der øgede udslippet. Men jeg tror, at det, vi er interesserede i – eller jeg kan i hvert fald tale på egne vegne – er den samlede mængde. Og man må sige, at der går Danmark jo den forkerte vej. Specielt med det ry, vi ellers har haft ude i verden – altså at vi var et foregangsland, at vi har sagt ja til Parisaftalen osv. – så går vi faktisk den forkerte vej lige nu. Og det er jo den samlede mængde af tiltag, som er i den her finanslov, som er med til at bidrage til det. Er ordføreren ikke enig i det? For jeg taler ikke om specifikke forslag, der kommer med den her finanslov. Men det samlede resultat er, at man øger udslippet. Er ordføreren enig i det?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, det ved jeg ikke hvor skulle komme fra. Jeg har ikke set nogen beregning af finanslovsaftalen på, at det skulle medføre øget CO₂ – Jeg ved ikke, om det er en beregning, SF har fået lavet. Altså, man kan have nogle gisninger om det. Jeg kan ikke se, at der skulle være noget i den her finanslovsaftale, som voldsomt skulle forøge CO₂-udslippet. Og vores samlede klimapolitik udgøres altså heller ikke af finansloven. Der er mange andre love og initiativer hen over et folketingsår og en folketingssamling, som udgør vores samlede klima-

politik. Så jeg synes i virkeligheden, det er lidt søgt at gøre den her finanslov til et spørgsmål om klima. Det er ikke så meget det, der har været i fokus her. Men der er mange andre områder, hvor vi har fokus på det.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:56

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tænkte på registreringsafgiften og billigere billetter over Storebælt osv. Det er noget, der trækker i den forkerte retning. Men ordføreren har en pointe: Det er jo den samlede politik, der betyder noget. Men den samlede politik under den her regering går jo også klimamæssigt i den forkerte retning nu. Det ved ordføreren forhåbentlig godt. Der kommer jo officielle tal ud på den klimabelastning, som politikken har. Hvad mener ordføreren om at være det grønne regeringsparti, og at man så fører en politik, der samlet set – den samlede politik helt generelt – trækker i den forkerte retning?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen det er jeg ikke enig i. Det anerkender jeg ikke. Altså, det er rigtigt nok, at der har været nogle tal på CO₂-udslippet, som viste, at bl.a. på grund af forskelle i temperaturerne i forskellige vintre havde der været forskelligt energiforbrug. Jeg ved ikke, om det er det, som fru Lisbeth Bech Poulsen henviser til. Men at påstå, at vi ellers generelt skulle have ført en politik, som skulle være dårlig for klimaet, savner jeg belæg for.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det fru Stine Brix.

Kl. 14:57

Stine Brix (EL):

Tak for det. Der var ikke meget socialkonservativt i ordførerens tale. Der var heller ikke så meget grønt, har vi hørt.

Men jeg vil gerne spørge til det sociale område. For i dag er det jo sådan, at vi ved, at hvis man har en psykisk sygdom, lever man i gennemsnit 15-20 år kortere end resten af befolkningen. Psykisk sygdom udgør i dag den største del af den samlede danske sygdomsbyrde med 25 pct. af de udgifter, vi har til sygdom. Det er omkring hver tredje af os danskere, der rammes af en psykisk sygdom i løbet af livet. Og hvis vi kigger bare på de sidste 6 år, altså fra 2010 til 2016, så kan vi se, at antallet af borgere, der bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling, er steget med 30 pct. Alligevel er der intet nævnt om psykiatrien i den finanslovsaftale, man lige har indgået – intet som helst. Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, hvorfor man fra regeringens side og fra De Konservatives side ikke tager det her problem mere alvorligt.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Rasmus Jarlov (KF):

Det er rigtigt, at der ikke er afsat penge til en særlig psykiatriindsats i finanslovsaftalen. Man kan ikke nå det hele på én finanslov. Det betyder ikke, at vi ikke synes, problemet er vigtigt. Man kan jo ikke

sådan sige, at alt, hvad der ikke er afsat penge til, er vi ligeglade med. Men det vi må jo så kigge på. Det vil vi gerne forhandle om i fremtiden, også med Enhedslisten, inden for den sundhedsramme, som der nu er. Men det er rigtigt, at rammen ikke bliver større specifikt til det område.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:59

Stine Brix (EL):

Det kan jo i hvert fald ikke komme bag på regeringen eller De Konservative, at vi har et gevaldigt problem. Nu nævnte jeg, at psykiatri udgør den største del af vores sygdomsbyrde, altså de største udgifter. Det er også den klart mest betydelige årsag til førtidspensioner i det her land. Hvis vi bare kigger på angst og depression, kan vi se, at det er årsag til minimum 1,6 millioner sygedage om året. Så jeg forstår ikke, at man sådan lidt har glemt det, hvad det nærmest lyder på ordføreren som om man har. Jeg vil i hvert fald sige, at så man må til at komme op i gear. For det er virkelig et problem, vi har. Så jeg vil tage ordførerens bemærkninger ned som et udtryk for, at det har man skrevet sig bag øret, til næste gang man får en mulighed. Det synes jeg i så fald er det bedste, vi så kan få ud af den her debat.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Rasmus Jarlov (KF):

Ja, det er nok det bedste, vi kan få ud af debatten. Vi synes bestemt, at det er et vigtigt område, og det vil vi gerne være med til at styrke, hvis vi kan.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er vi kommet til hr. Troels Ravn.

Kl. 15:00

Troels Ravn (S):

Tak. Tak til ordføreren, og tak for ordet. Ordføreren siger i sin tale, at de borgerlige partier alle kan være glade for at have fået deres mærkesager med i finansloven. Men ordføreren nævnte ikke natur og miljø som en konservativ mærkesag. Det får mig til at spørge, om De Konservative så ikke længere har ambitioner at sætte et grønt aftryk på regeringens politik.

Jeg vil også gerne spørge ind til pvc og ftalater. Jeg hørte, at ordføreren forklarede, at det ikke lige var ordførerens område. Men ordføreren er dog medlem af Det Konservative Folkeparti og er folketingsmedlem, og jeg hørte ordføreren sige om pvc og ftalater og folier, at det har indvirkning på fostre og børn og alt muligt. Jeg gentager: Det har indvirkning på fostre og børn og alt muligt. Og så spørger jeg bare: Er det her alt muligt dog trods alt ikke vigtigere, end at nogle få virksomheder kan få hjælp til at begrænse bureaukratisk bøv?l?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Rasmus Jarlov (KF):

Jo, jeg tror, at det er sådan nogenlunde rigtigt citeret fra min udtalelse før. Jamen vi mener da, at det er vigtigt at holde skadelige stoffer ude af legetøj og forbrugsvarer i øvrigt, så både gravide kvinder og

alle mulige andre mennesker ikke kommer for meget i berøring med dem. Det har så ikke været vurderet, at de her afgifter har haft en kæmpestor indflydelse på det. Og jeg tror ikke, jeg kan bidrage med så meget mere, end hvad jeg har sagt til de tre, der tidligere har spurgt til det område, andet end at sige, at vi også har simplicitet som mål i vores lovgivning. Og hvis der er afgifter, som ikke har en synderlig adfærdsmæssig effekt, så synes vi, det er fornuftigt at fjerne dem.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:02

Troels Ravn (S):

Men måske kan ordføreren så forholde sig til det principielle omkring, at De Konservative er ved at nedtone den grønne profil. For der er jo ret beset kun ganske, ganske lidt smågrønt med i næste års finanslov, og som bekendt har ordføreren jo også demonstreret gentagne gange under debatten her, at det grønne ikke er noget, man er optaget af. Det er bare sådan alt muligt – det er noget med gravide kvinder, det er noget med fostre, og det er noget med børn.

Jeg synes, det er rigtig ærgerligt. For fakta er jo, at De Konservative altså de senere år har slækket gevaldigt på positionen som det grønne parti i den blå blok, og at ordføreren ikke vil tage det seriøst, at der er en række problematiske ftalater, som altså har indvirkning og altså er hormonforstyrrende og skadelige for vores forplantningsevne, og at en fjernelse af afgiften jo direkte har sammenhæng med, at det her bliver forværret. Der må vi kunne forvente og forlange, at det på helt anden vis gør indtryk.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes måske, det er en lidt hård dom at konkludere, at fordi vi er gået med til at fjerne en ineffektiv afgift på nogle bestemte stoffer, så betyder det, at vi ikke længere har nogen grøn profil. Det er måske lige at drage nogle konklusioner, som der ikke helt er belæg for. Det grønne er bestemt meget vigtigt for os. Det er der ingen tvivl om, og vi kæmper for det, så godt vi kan. Men det betyder jo ikke, at vi så dermed skal sige ja til alle tiltag, som nogle kommer og påstår er godt for miljøet. Vi må også kigge på effekten af forskellige initiativer, bl.a. afgifter.

Vi har altså en pragmatisk tilgang til det, og vi er ikke ligesom Alternativet eller andre, der siger ja til alt, fordi det ser grønt ud. Vi vurderer, om tiltagene har en effekt, og så siger vi ja eller nej.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Rasmus Nordqvist.

Kl. 15:04

Rasmus Nordqvist (ALT):

Jeg kan så lige fortælle, at Alternativet ikke siger ja til alt, der bare ser grønt ud. Vi siger ja til alt, der er grønt. Nu har flere rost Konservative for at være en grøn stemme i regeringen, og jeg vil også godt rose Konservative for at være en humanistisk stemme i regeringen. Jeg kan huske, at man sidste år, da der skulle skæres igen i udviklingsbistanden, også hørte Konservative gå imod det. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt til klimabistanden, som siden valget i 2015 jo er blevet beskåret med 40 pct. Vi skærer altså igen og igen i midlerne til de mennesker, som er allermost udsatte på grund

af klimaforandringerne i verden, så de selvfølgelig begynder at flygte og sætter sig i bevægelse for at komme hen et sted, hvor de kan få noget at spise og et sted at bo. Og det gør jo også, at der på et tidspunkt kommer pres på Europa. Så mener Det Konservative Folkeparti, at det er fornuftigt at skære så meget i klimabistanden til de allermost sårbare lande?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Rasmus Jarlov (KF):

I forhold til den bistand, som går til nødlidende rundtomkring i verden, har vi jo målrettet vores ulandsbistand til mere at gå til nærområderne. Det er klart, at man ikke kan det hele. Altså, man kan ikke redde hele verden, man kan ikke hjælpe alle mennesker alle steder med alting. Og nu prioriterer vi i øjeblikket rimelig skarpt, sådan at den støtte, vi giver, meget går til nærområderne i Mellemøsten, hvor der er krig i øjeblikket, og hvor vi har en flygtningesituation, som jeg håber alle er enige i er meget tragisk. Det vil vi gerne prioritere. Og det er rigtigt, at der så er blevet skåret ned på andre puljer rundtomkring.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Rasmus Nordqvist (ALT):

Men jeg taler ikke om den humanitære bistand. Jeg snakker ikke om udviklingshjælpen. Jeg snakker om klimabistanden, altså det, der i COP-sporet i FN handler om tilpasning, dvs. spørgsmålet om, hvordan man kan overleve nogle bestemte steder på Jorden. Mener Det Konservative Folkeparti, at det er fornuftigt at skære så massivt i bistanden til de lande, der lever under de klimaforandringer, som det jo primært er den vestlige industrialiserede del af kloden der har bidraget til?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:06

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo svært at stå og sige, at man synes, det er fornuftigt at skære ned på nogle projekter, som kunne hjælpe nødlidende mennesker et eller andet sted rundtomkring i verden. Det er jo isoleret set selvfølgelig ærgerligt, at man skal gøre det, men vi er også nødt til at prioritere, og i de her år har vi prioriteret højt, at den hjælp, vi giver til fattige lande rundtomkring, især skal være rettet mod det, vi kalder nærområderne. Det er jo, fordi vi har nogle store problemer dernede, som det også ville være forkert ikke at hjælpe med at løse. Så kan man sige: Jamen er det ikke forkert, at vi ikke giver nogle flere penge til flygtninge fra Syrien? Det ville også være forkert. Så der er jo ikke rigtig noget godt svar på det her. Man kan ikke bare kræve, at alle skal have flere penge. Så løber vi altså hurtigt tør.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Astrid Krag.

Kl. 15:07

Astrid Krag (S):

Tak for det. Lad mig starte med bare at kvittere for noget, hr. Rasmus Jarlov sagde til min kollega fru Stine Brix, nemlig at De Kon-

servative forpligter sig på at få løftet psykiatrien fra nu af og frem. Det er jo måske dagens bedste nyhed, og jeg ved, at vi er mange, der vil holde Det Konservative Folkeparti op på det, for det er der i den grad brug for. Men det var faktisk slet ikke det, jeg skrev mig på for at spørge om.

Da vi havde første behandling af finansloven, havde jeg også en debat med hr. Rasmus Jarlov. Jeg ved ikke, om han husker det, men jeg husker det selv tydeligt. For dengang ville jeg prøve at blive klogere på, hvor man ville finde de 5,2 mia. kr., som man vil finde på justeringer af overførselsområdet. Jeg kunne dengang fortælle hr. Rasmus Jarlov, at hvis de penge alene skulle findes hos folkepensionisterne, ville det betyde, at den enkelte folkepensionist ville miste 11.000 kr. om året.

Jeg kunne dengang forstå på hr. Rasmus Jarlov, at så mange penge skulle man ikke gå og være bange for at miste som folkepensionist. Og jeg har sådan set set frem til så at blive klogere på, hvordan man vil finde det her meget store beløb på overførslerne. Der er jo gået en del måneder, siden vi havde den her debat sidst, må man sige, og vi er mig bekendt ikke blevet spor klogere på, hvor de penge skal findes, andet end at ordføreren lige før sagde, at det nok ikke er på dagpengene.

Kan ordføreren i dag skabe lidt tryk for de mange mennesker, der er afhængige af deres overførsler for at få hverdagen til at hænge sammen, og fortælle os, hvor det meget store beløb skal findes?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Lige et øjeblik. Det lystige hjørne derovre ved grebningen må gerne overveje, om de ikke skal drikke en kop kaffe til ude ved siden af, mens de smiler og griner og har det hyggeligt, for ellers kan vi ikke koncentrere os her i det andet hjørne. Tak.

Værsgo.

Kl. 15:08

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg kan ikke lige pludselig afsløre en helt samlet plan for, hvad der kommer til at ske for alle overførselsindkomster i de kommende år, men vi har en ambition om, at der skal være færre, der er på overførselsindkomst. Det er det, som vi arbejder for. Det håber vi også eksempelvis vil være resultatet af den skattereform, som vi prøver at få igennem her i det kommende stykke tid. Men jeg kan give en garanti for, at man ikke behøver at gå og frygte, at Danmark lige pludselig bliver et land, hvor vi har lave overførselsindkomster. Det kan man være helt sikker på. Der skulle ske meget, hvis det skulle blive tilfældet.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:09

Astrid Krag (S):

Det synes jeg så måske ikke var det mest betryggende svar, man kunne få. For sagen er jo den, at regeringen i sit udspil har været meget målrettet, i forhold til hvem der skal have gavn af pengene. Og der er det jo rigtigt, som andre har påpeget, at der er et stort rundt nul til folkepensionisterne fra regeringens side. Det synes jeg er helt uheldigt, når man tænker på, hvem det er, der har knoklet et langt arbejdsliv og betalt deres skat, som de skulle, altså at man kan se regeringen på den måde forbigå hele gruppen af folkepensionister. De kan få nul kroner i skattelettelse, hvis det er op til regeringen. Men man er meget konkret med, hvem det så er, man synes skal have pengene.

Når det så kommer til, hvor man vil skaffe pengene, har man sådan en stor sort boks på over 5 mia. kr. Det er virkelig mange penge.

Som jeg sagde, svarer det til 11.000 kr. pr. folkepensionist, hvis det er folkepensionisterne, man vil sende regningen til. Det er jo fuldstændig dybt urimeligt, og det er i øvrigt også urimeligt at skabe den form for grundlæggende utryghed i nogle menneskers liv. Derfor vil jeg bare igen appellere til, at hvis ikke hr. Rasmus Jarlov her i dag kan give os svaret på, hvor man vil finde de penge, så skylder regeringen danskerne at komme med det svar meget snart.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen det må man jo så sige til regeringen, hvis man gerne vil have det. Jeg synes, at det er sådan lidt billige point at begynde at lave en beregning af det ud fra, at der vil skulle findes 5 mia. kr. alene på folkepensionister. Der er jo ingen som helst indikationer på, at vi skulle have nogen planer om at gå ud og skære på folkepensioner i sådan et omfang. Så jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til det. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor meget Socialdemokratiet har tænkt sig at give til folkepensionisterne, når man står her og brokker sig over, at der er nul kroner til folkepensionisterne i skattelettelser. Hvor meget har man så selv lagt på bordet i Socialdemokratiets udspil? Hvor meget mere skal folkepensionisterne så have i skattelettelser, eller hvor meget skal folkepensionen stige? Det virker, som om man kritiserer noget her, mens man ikke selv har noget, der er bedre.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Vi kan nå en enkelt kort bemærkning mere, og den er fra Trine Torp. Værsgo.

Kl. 15:11

Trine Torp (SF):

Tak for det. Jeg hæftede mig ved et svar, som ordføreren gav til min kollega, fru Lisbeth Bech Poulsen, om, at regeringens samlede politik forbedrede klimaindsatsen, og at det var på grund af vejret, at det skulle se anderledes ud. Men er det ikke korrekt, at Energistyrelsen i sine opgørelser over, hvordan det går med CO₂-udledningen, faktisk har korrigeret for vejret?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Rasmus Jarlov (KF):

De tal, jeg husker på stående fod, er, der har været en øget CO₂-udledning – jeg kan ikke huske, om det var sidste eller forrige år – hvilket skyldtes, at det havde været en meget kold vinter. Det er sådan, jeg husker det.

Jeg mener ikke, det er korrekt – jeg har i hvert fald ikke kendskab til det – at der skulle ligge nogen samlet beregning, som har vist, at regeringens politik har forværret klimatilstanden i Danmark.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Trine Torp (SF):

Okay. Vil det så sige, at det, som jeg i hvert fald kan være helt sikker på er rigtigt, er, at der er korrigeret for vejret i forhold til CO₂-udledningen?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 15:12

Rasmus Jarlov (KF):

Altså, det er sådan, jeg husker opgørelsen. Der var meget debat om det her i Folketingssalen på et tidspunkt, hvor man fra venstrefløjens side var ude at påstå, at nu havde regeringens politik forårsaget, at der var et stort ekstra energiforbrug i Danmark og en øget CO₂-udledning. Og det viste sig ikke at være rigtigt, fordi det helt overvejende skyldtes, at der havde været en kold vinter.

Men jeg har ikke sagt her, vil jeg godt lige sige, at regeringens politik har medført et dramatisk fald i CO₂-udledningerne, sådan som jeg før blev citeret for af ordføreren. Det er ikke korrekt.

Men jeg har travlt med konstant, synes jeg, at forsvare os mod de angreb, som er noget overgearede, fra venstrefløjens side, hvor man altid udlægger det, som om alt, hvad vi foretager os, inklusive den her finanslov, er en katastrofe for klimaet. Det er der altså ikke noget belæg for.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak for hr. Rasmus Jarlovs indsats, og velkommen til vores nordatlantiske kandidat, fru Aaja Chemnitz Larsen fra IA.

Kl. 15:13

(Ordfører)

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. Finansloven er en af de vigtigste love, som vi behandler her i Folketinget. Finansloven for 2018 har været præget af meget kaos og den usikkerhed, som vi har set i blå blok. Set med grønlandske briller glæder vi os over, at regeringen for andet år i træk har valgt at invitere os med til drøftelserne om næste års finanslov. Inuit Ataqatigiit vil gerne takke regeringen for at skabe denne nye tradition, hvor vi i højere grad har kunnet mærke en åbenhed. Forhandlingerne i efteråret handlede både om finansloven, om kriminalforsorgsforliget og om forsvarsforliget. Vi grønlandske folketingsmedlemmer er blevet inddraget i forhandlingerne i højere grad, end vi før har oplevet. Det er historisk, og det er også vigtigt for relationen mellem landene, at vi som repræsentanter for Grønland i højere grad bliver taget alvorligt. Det betyder ikke, at vi er i mål. Samarbejdet er ikke fuldt ud tilfredsstillende, før vi inddrages på lige fod med andre folketingsmedlemmer og partigrupper, ligesom det også er vigtigt, at naalakkersuisut selvfølgelig tager del i de her drøftelser.

Da jeg kom i Folketinget for 2½ års tid siden, var det personligt vigtigt for mig som repræsentant valgt i Grønland, at jeg ikke kun krævede og kritiserede i forholdet til den danske regering. Det ville være at bidrage til en ukonstruktiv samarbejdsrelation, som ikke ville føre noget godt med sig. Tværtimod har det personligt for mig været helt afgørende, at jeg som repræsentant for Grønland var og er en konstruktiv og løsningsorienteret samarbejdspartner. Igennem årene har jeg kunnet se en udvikling hen imod en mere konstruktiv, ligeværdig og respektfuld samarbejds måde, og det mener jeg er vejen frem. Det stiller både nogle større krav til mig og nogle større krav til det parti, jeg repræsenterer, Inuit Ataqatigiit, men resultatet er bedre for begge lande.

Et målrettet arbejde med klare mål, som bliver formuleret i vores politiske udspil, har været med til at bidrage til en styrkelse af bl.a. justitsområdet og forhåbentlig også forsvarsområdet. Undervejs har vi mødtes med regeringen, og vi har mødtes med en lang række af Folketingets ordførere på områderne. Gennem dialog og samarbejde er der blevet lyttet og talt.

Men samlet set kan man sige, at finansloven for 2018 er en blandedt fornøjelse set med grønlandske briller. Der er afsat 40 mio. kr. over de næste 4 år til at styrke justitsområdet, hvilket er en god start. Det samlede justitsområde får derved et fornødent første løft, men det står på ingen måde mål med det generelle løft, der er behov for, særlig i kriminalforsorgen og hos politiet i Grønland. Retsvæsenet har til dels fået et løbende løft, ikke mindst da der blev afsat penge til bunkebekæmpelse – noget, som Inuit Ataqatigiit også var med til at kæmpe for i Folketinget tilbage i 2014.

Derudover har regeringen lovet, at der vil blive fundet penge til politiets radiokommunikationsudstyr, som skal udskiftes næste år. Det er en udskiftning til 10-35 mio. kr. til et helt nødvendigt udstyr. Politiet i Grønland i dag har svært ved at kommunikere med hinanden. Det er ikke rimeligt over for politiet eller over for befolkningen i Grønland. Det handler i sidste ende om tryghed for vores politibetjente, men også om vores alle sammens sikkerhed. Derfor har jeg også lagt et pres på naalakkersuisut, for at der bliver fundet en løsning i det nye år.

På justitsområdet bliver der etableret et landsforsvarsembede her i år, men det ser ud til, at der ikke i tilstrækkeligt omfang følger penge med de krav, der bliver stillet til embedet. Det er vigtigt, at der bliver fundet en løsning på det, og det ærgrer Inuit Ataqatigiit, at det ikke er lykkedes med den her finanslov, men at man skal ind og finde pengene inden for de 10 mio. kr., der er afsat årligt, fordi de penge vil udgøre en stor del af den sum.

På trods af de mange møder, som vi har holdt med retsordførere og med justitsministeren i forbindelse med kriminalforsorgsforliget, har det ærligt talt været en kæmpe skuffelse. Grønland bliver i den endelige aftale nævnt med ord, men der bliver i forliget afsat 0 kr. til at styrke uddannelsen for anstaltsbetjente og forbedre de fysiske rammer i anstalterne uden for Nuuk og til flere resocialiseringstiltag. I Inuit Ataqatigiit har vi kæmpet for at styrke uddannelsen for anstaltsbetjente. Uddannelsen er på et lavere niveau i Grønland, end den er for danske fængselsbetjente, og hertil kæmpede vi også for efteruddannelse og fastholdelsestilæg for anstaltsbetjentene. Der er heldigvis i finanslovsforhandlingerne fundet penge til efteruddannelse af anstaltsbetjente, men disse er fundet i finansloven og ikke i kriminalforsorgsforliget.

Kl. 15:18

I finansloven er der derudover fundet plads til nogle nye tiltag, hvilket vi finder meget glædeligt, som er målrettet viden og dialog om Grønland i det danske samfund. NUKIGA, som på grønlandsk betyder min styrke, er et kultur- og erhvervsfremmende projekt, som stammer fra Det Grønlandske Hus i Aarhus. I de kommende år skal NUKIGA gøres landsdækkende takket være regeringens prioritering af projektet i finansloven. NUKIGA skal være med til at udbrede kendskabet til Grønland i det danske samfund, og målet er, at mindst hver femte dansker skal kende til NUKIGA og vide noget mere om særlig det moderne grønlandske samfund.

I de kommende år skal danske unge også høres om deres viden om Grønland og den undervisning, som de forhåbentlig har fået i folkeskolen: Hvor meget ved vi egentlig om hinandens historie? Hvor meget ved vi egentlig om hinandens nutid? Spørgeskemaet bliver prioriteret i den endelige finanslov, og det skal danne grundlag for den fremadrettede indsats for bedre og mere undervisning om Grønland i de danske folkeskoler.

I det nye år skal vi arbejde for at få flere grønlandere i Danmark i arbejde. Det er glædeligt, og jeg vil gerne takke beskæftigelsesmi-

nisteren for det konstruktive samarbejde. Det er i alles interesse, at flere grønlandere kommer ud på det danske arbejdsmarked, og at vi stiller flere krav om aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet.

Forsvarsforligsforhandlingerne er stadig i gang, og de er blevet udsat til 2018. Inuit Ataqatigiit har ikke været repræsenteret ved forhandlingsbordet, men vi har siden august løbende været i dialog med forsvarsministeren og med Folketingets forsvarsordførere, og noget tyder på, at forligskredsen har valgt at nedprioritere nye indsatser i Grønland. Så sent som i går lød budskabet i Jyllands-Posten, at Arktis står til at blive den helt store taber i spillet om forsvarsmilliarderne. I sensommeren 2017 lancerede vi fra Inuit Ataqatigiits side vores forsvarspolitiske udspil med overskriften »10 mål for et sikkert Arktis«, og i udspillet præsenterede vi en række forslag til nye indsatser og forbedringer for forsvaret i Grønland. Heri fremhævede vi særlig ønsket om et mere lokalt forankret forsvar i Grønland med fokus på de civile opgaver. Vi så gerne, at der var flere, der blev uddannet og ansat ved Arktisk Kommando og på søværnets skibe.

Det er tankevækkende, at i resten af verden bistår Danmark i arbejdet med større lokalinddragelse i forsvaret. Uddannelse, kompetenceopbygning og optræning af lokale mænd og kvinder i Mellemøsten er en prioritet for regeringen, men kigger vi på vores eget rigsfællesskab, kan vi se, at der kun findes kompetenceopbygning inden for forsvaret i Danmark. Vi mener, at det er skævt, særlig i lyset af de massive udfordringer, som forsvaret står over for i Grønland. Her vil vi gerne være med til at bidrage. Jeg ved, at Radikale Venstre ved forhandlingerne har bakket op om de grønlandske ønsker om et mere lokalt forankret forsvar, så mange tak for det.

Inuit Ataqatigiit finder det vigtigt at deltage i debatten og i afstemningen om finansloven, også her under tredjebehandlingen, og også på trods af at jeg er det eneste nordatlantiske folketingsmedlem, som er repræsenteret. Men grundet det meget blandede resultat stemmer vi hverken for eller imod. Vi vil arbejde hen imod, at forhandlingerne bliver forbedret til næste år set med grønlandske briller. Det kræver en mere lydhør regering og et – forhåbentlig – endnu bedre samarbejde fremadrettet.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke regeringen for samarbejdet. Jeg vil gerne takke Folketingets partier fra den yderste venstrefløj til den yderste højrefløj. Mange tak for det gode samarbejde i år. Og til allersidst vil jeg bare ønske alle en rigtig glædelig jul. Jullimi pilluaritsi. Qujanaq.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Selv tak. Der er en kort bemærkning fra fru Karin Gaardsted. Værsgo.

Kl. 15:23

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Og tak til ordføreren for talen – og hvis jeg nu kan sige det rigtigt, vil jeg sige qujanaq.

Justitsområdet er jo et kerneområde for ordføreren. Det er helt klart, at det mærker vi også i Grønlandsudvalget. Der har jo været flere tiltag her i løbet af efteråret, og som ordføreren også nævnte, er der blevet bevilget 40 mio. kr., og der er nu – forhåbentlig – også en ny radiokommunikation på vej til det grønlandske politi. Men hvad er det, der skal prioriteres herefter? For jeg kunne jo godt høre på ordføreren, at der er en række ønsker, som ordføreren gerne vil have opfyldt, og jeg kan faktisk godt følge ordføreren i ønskerne, for når vi har talt med politiet, når vi har besøgt Grønland, blev der også nævnt en række meget alvorlige ting, som der bør ændres på. Men hvad er det, der skal prioriteres højest? Hvad ser ordføreren som det næste, der skal ske?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:24

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak for spørgsmålet. Allerførst vil jeg gerne give udtryk for vores bekymring, for hvis vi skal leve op til at få de penge, som der er behov for, til landsforsvarerembedet, skal vi leve op til det, der står i bekendtgørelsen, og så skal vi faktisk bruge næsten alle de penge, som der bliver afsat årligt til at styrke justitsområdet. Det er derfor, det er en rigtig vigtig bekymring fra vores side, for det betyder, at der stort set ikke vil være penge til alle de andre nye ting, som vi ved der også er behov for. Det er sådan set også at gå imod naalakkersuisuts anbefaling om, at der bliver afsat nogle særlige penge til at styrke landsforsvarerembedet, og det er ærgeligt, at man tager det fra de her projektmidler.

Det, vi gerne ser der bliver afsat nogle penge til at styrke, er bl.a. kommunefogedernes arbejde, så der eventuelt kommer to kommunefogeder nogle steder, hvor der i dag kun er en, så vi sikrer, at politiet er til stede alle steder. Det er helt afgørende, hvis man gerne vil sikre et ordentligt retssamfund. Så det er en af de konkrete ting, jeg vil kunne pege på. Så har vi jo peget på, jeg tror 40 forskellige anbefalinger i vores justitsudspil, som jeg desværre ikke lige her kan komme ind på alle sammen.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:25

Karin Gaardsted (S):

Ja, der er kommet mange forslag i det justitsudspil, men jeg vil også godt lige nå at berøre noget andet. Fru Aaja Chemnitz Larsen sagde, at børn og unge i Danmark ved for lidt om Grønland, og det er jeg meget, meget enig i, men jeg kunne faktisk godt lige tænke mig at bede ordføreren om at sætte nogle få ord på, hvad det egentlig er, ordføreren gerne vil have at danske børn og unge skal vide om Grønland.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. Jeg så sådan set gerne, at man kendte til vores fælles historie, kendte til rigsfællesskabets historie, som jo også er en del af de unges egen historie. Jeg så også gerne, at man kendte noget mere til især det moderne grønlandske samfund. Det, jeg ofte hører fra grønlandere, der bor i Danmark, er, at de bliver spurgt, om de bor i igloer eller rider på isbjørne og sådan nogle, altså, undskyld mig, men uvidende spørgsmål. Og der synes jeg, at de danske unge også fortjener at få noget reel viden både om historien og i høj grad også om vores nutid: Hvordan er det, tingene hænger sammen? Hvordan er det, man bor i Grønland? Vi bor også i højhuse, vi har også internet og lever også enormt moderne mange steder, og så er der andre familier, hvor man måske lever mere traditionelt. Så der er enormt stor forskel på, hvor man bor, og hvordan man bor i Grønland, og det synes jeg de danske unge også fortjener at få noget mere viden om.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Josephine Fock.

Kl. 15:27

sartut, og det skal man selvfølgelig finde en eller anden løsning på i fællesskab.

Kl. 15:29

Josephine Fock (ALT):

Tak til ordføreren. Det, jeg gerne vil spørge ind til, er den del, der omhandler Grønland i kriminalforsorgsforliget. Og som jeg læser det – og det er jo også det, som har ligget i aftalen hele tiden – giver man de grønlandske fanger, der sidder i Herstedvester, valget mellem, om de vil fortsætte med at sidde i Herstedvester, eller om de vil tage hjem og afsone i den nye anstalt i Grønland.

Men det, som jeg ikke kan læse i kriminalforsorgsforliget – og det er det, jeg vil spørge ind til – er, at hvis den grønlandske fange vælger at blive siddende i Herstedvester, bliver vedkommende afskåret muligheden for at få besøg af sin familie. Det er sådan, at i aftalen i dag, som jeg forstår det, ligger der en mulighed for, at fangen kan få besøg af sin familie fra Grønland, og også ved udgang er der mulighed for at tage til Grønland. Så jeg vil spørge ind til, om det ikke er korrekt, at man fremadrettet er afskåret fra det. Hvordan forholder ordføreren sig til den del af aftalen?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. Der har jo været en proces i Grønland, hvor man har forholdt sig til et lovforslag, som regeringen har fremlagt for Inatsisartut. Og der er man jo faktisk gået stik imod det, man har besluttet i kriminalforsorgsforliget, nemlig at man egentlig gerne vil have, at der skal være en mulighed for at ombestemme sig – altså at hvis man flytter fra Herstedvester til Grønland, har man mulighed for at flytte tilbage igen.

Samtidig har man også ønsket fra et flertal i Inatsisartut, at man fastholder sine rettigheder i forhold til f.eks. besøgsrejse fra sin familie, hvis det er sådan, at man vælger at blive bosiddende i Herstedvester. Mange af dem, som er i Herstedvester i dag, har jo fået deres dom for rigtig mange år siden. Mange af dem har en tidsbegrænset dom, så det kan være 20 år siden, at de har fået den her dom. Så bliver man afskåret fra reelt at have kontakt med sin familie, fordi det koster mellem 7.000 kr. og 10.000 kr. for en almindelig billet mellem Grønland og Danmark. Det er jo de færreste, der lige kan skrabe det sammen for at besøge sin familie. Så jeg synes, det har været en noget klodset forhandling. Det er her, at jeg synes, at det er rigtig ærgerligt, at man ikke har haft en bedre kobling til, hvad det egentlig er, der foregår i Grønland.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:29

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Så vil jeg spørge, om det er noget, ordføreren arbejder videre med i forhold til justitsministeren – eller hvad kommer der til at ske herfra?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:29

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Vi har ikke færdigbehandlet det lovforslag her i Folketinget, så derfor kommer vi til at have en forhandling om det, hvor vi vil slå rigtig hårdt på de her ting. Det har jo været et ønske fra et flertal i Inatsi-

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 15:29

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg vil gerne spørge til den grønlandske forsoningskommission, som her for nylig er kommet med en betænkning. Hvordan ser IA på det arbejde, som der har været? Jeg synes selv, at der er kommet nogle udmærkede anbefalinger frem; noget af det er måske en lille smule ukonkret. Det, der selvfølgelig har en særlig interesse fra dansk side, er, at der er en anbefaling om, at man skal arbejde videre med emnet om, om der skal komme en undskyldning fra Danmark. Hvordan ser IA på det spørgsmål?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak for spørgsmålet. Jeg vil vælge at svare personligt. Selvfølgelig repræsenterer jeg Inuit Ataqatigiit, men det er ikke nødvendigvis et udtryk for den samlede holdning i hele partiet. Jeg stiller mig sådan set en lille smule kritisk i forhold til det arbejde, der har været.

Jeg synes, det er vigtigt, at det bliver meget konkret, og i forhold til den her undskyldning, som er en af de anbefalinger, forsoningskommissionen kommer med, lægges der jo op til, at der skal være en debat om, hvorvidt der skal være en undskyldning. Det vil sige, at der er meget lang tid til, at vi egentlig kommer dertil og snakker om en reel undskyldning. Det, jeg har bemærket ved forsoningskommissionens arbejde og de kommentarer, de er kommet med, er, at det særlig er ældre borgere i det grønlandske samfund.

Jeg vil sige, at der er nogle grupper – særlig de børn, som var en del af eksperimentet tilbage i 1950'erne – som jeg synes man godt kunne overveje en undskyldning over for. Men det er en relativt lille gruppe. Jeg synes ikke, vi snakker om en reel undskyldning for de ting, der er sket, fordi de også har haft en politisk, hvad skal man sige, inddragelse fra de medlemmer, der var i landsrådet i sin tid.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:31

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo en meget pragmatisk tilgang til det. Jeg synes, det er vigtigt også her at skelne mellem, at man kan fortryde nogle konkrete ting, som er sket i Grønland – og der er selvfølgelig lavet fejl, det er klart – og at gøre det til et spørgsmål om, at Danmark sådan generelt skal gå og have dårlig samvittighed. Der er meget stor forskel på de to ting: om man siger, at Danmark generelt har opført sig dårligt, eller om man går ind og siger, at der er nogle konkrete ting, som nok skulle være foregået anderledes. Det sidste bør man selvfølgelig være åben over for. Det havde været meget mærkeligt, hvis man havde gennemgået en historie, uden at der var lavet fejl, og man kan selvfølgelig også sagtens erkende, at der er blevet lavet fejl.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak. Jeg synes, der er enormt stor forskel på assimilation og så det at lade grønlændere være grønlændere, også når de vælger at flytte til Danmark. Derfor synes jeg sådan set også, der er nogle erfaringer i historien, som er interessante at tage med, i forhold til hvordan vi mere fremadrettet skaber en god relation. Jeg synes, det er vigtigt, at det er ligeværdigt, og at det er respektfuldt. Det er her, jeg synes der stadig væk er et udviklingsarbejde.

Nu har vi jo også en forfatningskommission i gang i Grønland. Jeg synes, det er vigtigt for den danske regering og sådan set også for Folketinget at følge med i den proces, for det er selvfølgelig også noget, som kan have betydning for relationen mellem Grønland og Danmark.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til fru Aaja Chemnitz Larsen, der vel repræsenterer hele den nordatlantiske gruppe. Så er turen kommet til finansministeren. Det vil være en stor fornøjelse at se ham på talerstolen.

Kl. 15:33

Finansministeren (Kristian Jensen):

Fornøjelsen er helt på min side. Det går rigtig godt i Danmark. Det synes jeg vi skal starte med at glæde os over, uanset hvilket parti vi tilhører. Danmark er på vej ind i en højkonjunktur, og væksten i dansk økonomi var sidste år den højeste i 10 år. I år forventer vi, at dansk økonomi vokser med 2 pct., og alt tyder på, at vi kan forlænge opsvinget, hvis vi tænker os om.

Men hvad betyder det egentlig, at der er vækst? Er det sådan noget, helt almindelige danskere kan mærke – at vi har vækst i Danmark? Ja, det er det i høj grad. 2 pct. vækst i Danmark betyder, at vi i 2017 har skabt værdi for ca. 43 mia. kr. mere, end vi gjorde i 2016. For 43 mia. kr. kan man eksempelvis bygge syv supersygehuse eller en helt ny Storebæltsbro, hvis det var det, man måtte ønske. Derfor er det altså en ganske håndgribelig velstandsfremgang, vi taler om, når der er en vækst på 2 pct. i Danmark. Og velstanden kommer alle til gode. Opsvinget er nemlig bredt funderet, og historisk set mange danskere er enten i job eller parate til at tage et. Siden foråret 2013 er beskæftigelsen steget med over 160.000 personer, og i det kommende år vil yderligere 62.000 danskere komme i job.

Opsvinget kan også mærkes i alle dele af landet. Gennem de sidste 2 år er beskæftigelsen steget i 96 ud af 98 kommuner. Det betyder f.eks., at i Syddjurs er der 500 flere, der er kommet i beskæftigelse. I Esbjerg er det 800 personer ekstra, der er kommet i beskæftigelse. Det giver en stærkere samfundsøkonomi. Men lige så vigtigt er, at det giver nye muligheder for det enkelte menneske. Fremgang betyder nemlig, at grupper, der tidligere har haft svært ved at få fodden indenfor på det danske arbejdsmarked, nu kan komme i job. F.eks. er andelen af flygtninge og familiesammenførte, der efter 3 år er i udstøttet beskæftigelse, steget fra 13 til 33 pct. på 3 år.

Nogle steder går det hurtigere end andre steder. Regeringen vil gerne sikre, at beskæftigelsesfremgangen når ud, også til de dele af Danmark, der har haft sværest ved at få glæde af opsvinget og kun har haft det i mindre grad indtil nu. Derfor har regeringen som den første regering nogen sinde placeret tusindvis af statslige arbejdspladser uden for hovedstaden, uden for København. Vi har nemlig et ønske om at skabe et Danmark, der er i bedre balance, og statslige arbejdspladser hører til i hele Danmark, for staten er hele Danmark. Til januar tager vi hul på den næste runde, og her vil vi igen sikre en mere ligelig fordeling af statslige arbejdspladser, så de er placeret i hele Danmark.

Jeg tror, man som finansminister har det bedst, hvis man er født en lille smule pessimistisk. Men det er faktisk lidt svært at bevare

pessimismen i de her dage. I modsætning til tidligere opsving tyder rigtig meget på, at det her opsving både er robust og stabilt. Vi kan se, at mange danske familier har en stor opsparing og derfor også har mulighed for at købe lidt mere til sig selv eller renovere huset. Virksomheder investerer i højere grad nu, end de gjorde tidligere. Det går også godt i de lande, som vi handler allermost med, og det nyder danske virksomheder rigtig, rigtig godt af.

Boligpriserne går op, og det gør de i hele Danmark. Det gælder både for ejerlejligheder og for almindelige enfamiliehuse. De sidste 5 år er prisen på enfamiliehuse steget med godt 20 pct., og det er godt. For stigende boligpriser giver en mere sikker økonomi for de mange husejere i Danmark, og en sikker økonomi betyder noget for danskernes syn på fremtiden og syn på deres egen økonomiske tryghed. Samtidig er stigende boligpriser også et tegn på, at nye boligejere har en bedre økonomi og er i stand til i højere grad at betale for deres drømmebolig. Selv om boligpriserne er steget mest her i København, stiger priserne faktisk i hele landet. Det viser også, at den økonomiske fremgang er bredt funderet i Danmark.

Opgaven bliver nu at holde opsvinget på sporet. Vi skal undgå overophedning, flaskehalse og mangel på arbejdskraft. Regeringen er fast besluttet på at føre en ansvarlig økonomisk politik. Derfor strammer vi gradvis finanspolitikken i de kommende år, så vi sikrer, at opsvinget er stabilt og kan vare i rigtig, rigtig lang tid. Samtidig er det også afgørende, at vi har tilstrækkelig med hænder og hjerner, når efterspørgslen nu tager til. Enkelte brancher melder allerede i dag om mangel på arbejdskraft.

Kl. 15:38

Gennem de seneste år har skiftende regeringer gennemført reformer, der skaber plads til vækst og fortsat fremgang i beskæftigelsen. Vores velstand i dag bygger på de reformer, der har øget arbejdsudbuddet og dermed været med til at øge beskæftigelsen. Det har været en gigantisk succes.

Kritikerne tog fejl, når de troede, at et øget arbejdsudbud bare ville betyde mere arbejdsløshed. Det er faktisk det modsatte, der har været tilfældet. Derfor skal vi videre ad den vej. Regeringen har en klar vision om, at vi efter nytår får en aftale, der sænker skatten på arbejde for alle danskere, der går på arbejde, og særligt for de danskere, hvor gevinsten ved at være i beskæftigelse er lav.

Det skal grundlæggende bedre kunne betale sig at arbejde. Og ved førstebehandlingen af finansloven fremhævede den socialdemokratiske ordfører Annette, som er kassedame i Køge. I middagspausen tilbage i september ringede jeg til Annette, og hun er en af de danskere, som faktisk ser ud til at få mere ud af sit arbejde, og som ser frem til en mærkbar lettelse af skatten. Og både Annette, rengøringsassistenten, SOSU-hjælperen, håndværkeren fortjener at få lov til at beholde noget mere af det, de tjener, til sig selv.

Samtidig vil lavere skatter sørge for, at der er råd til bedre velfærd. Velfærd og skattelettelser er ikke modstridende, de er ikke et enten-eller. Takket være reformerne har vi i dag et råderum, der er så stort og stærkt, at der er plads til både-og – til både bedre velfærd og lavere skat. For når kagen gøres større, er der plads til mere – det har vi bevist.

Derfor har regeringen også sammen med Dansk Folkeparti aftalt en finanslov for 2018, der styrker velfærden og trygheden for alle danskere. Vi løfter endnu en gang vores sundhedsvæsen, ligesom vi gjorde det med den forrige finanslov. Vi tilføjer med dette års finanslov ekstra 2 mia. kr. til sundhedsområdet over de næste 4 år.

Med de midler sikrer vi bl.a. penge til et styrket akutberedskab i form af en ekstra akutlægehelikopter i Nordjylland. Min oplevelse er, at en ordning som akutlægehelikopteren gør det mere trygt at bo i forskellige dele af landet, særligt dér, hvor der er langt til sygehuset.

En af de borgere, der har haft brug for en lægehelikopter, er Claus H. Hansen fra Vestjylland, som tidligere i år fik brug for akutlægehelikopteren. Claus fik hjerteproblemer lidt syd for Lemvig og

kunne heldigvis holde ind ved Vilhelmsborg Kro og ringe efter hjælp. En time senere var han på hospitalet i Skejby. I dag er Claus så hjemme igen og er i øvrigt lige genvalgt som byrådsmedlem i Struer Kommune.

I 2016 fik ca. 3.600 danskere hjælp på samme måde som Claus fik sidste år – hjælp i form af en af landets tre akutlægehelikoptere, der i dag er i Skive, Ringsted og Billund. Nu får vi en fjerde akutlægehelikopter til Nordjylland, og det vil i mine øjne være en klar hjælp og en klar forøgelse af trygheden for de danskere, der bor i Nordjylland, men også for de mange andre, der får gavn af, at vi nu frigør kapaciteten på de tre helikoptere, vi har i forvejen.

Men jeg ved godt – og heldigvis for det – at det er de færreste danskere, der har brug for en akutlægehelikopter; men vi er faktisk mange, der har brug for et godt sundhedsvæsen i løbet af året, og derfor betyder et godt sundhedsvæsen rigtig meget for os alle sammen.

Vi afsætter også flere midler til, at vi i foråret kan følge op på udvalget omkring det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, så bl.a. flere ældre og mennesker med kroniske sygdomme kan få en bedre og mere sammenhængende behandling. Vi har med finansloven aftalt et løft i vores ældrepleje på 2,7 mia. kr. over de næste 4 år. Det er penge, der gør, at vi har mulighed for at ansætte over 1.000 flere SOSU-assistenten i kommunerne til at sikre en bedre og mere værdige pleje for vores ældre. Samtidig styrker vi det frie valg med en forsøgsordning, bl.a. med madservice.

Løftet af ældreplejen i dette års finanslov bygger oven på tidligere års løft, hvor der bl.a. er blevet afsat midler til en klippekortordning og til at renovere og etablere køkkener rundt om på landets plejehjem. Klippekortet giver frihed til, at den enkelte kan vælge de oplevelser, som man måtte efterspørge. Jeg så på TV 2/Fyn, at en gruppe pensionister i Odense havde valgt at lave en fælles udflugt til Odense Zoo. Det kan måske virke banalt, men der er faktisk meget af det, som vi gør i hverdagen, som måske er banalt, men det betød i hvert fald rigtig meget for den gruppe pensionister, at de kunne vælge selv at tage på udflugt.

Hjælpen til at etablere køkkener betyder også, at der nu kommer til at dufte af hjemmelavet mad på Birkebjergcentret i Næstved. Faktisk har mere end to tredjedele af alle kommuner taget imod og fået gavn af puljen, som ældreministeren har delt ud af. Regeringen og DF er enige om at udmønte midlerne på en måde, så vi sætter fokus på kvalitet og effektivitet. Vi er især optaget af at skabe bedre arbejdsmiljø, sikre lavere sygefravær og skabe bedre muligheder for fuldtidsstillinger i ældreplejen. Det vil komme både de ældre og medarbejderne til gavn.

Kl. 15:43

Samlet set bliver kernevelværdien i forhold til sundhed og ældre løftet med 4,7 mia. kr. over de næste 4 år, og det er vel at mærke midler, der kommer oven i de 1,3 mia. kr., som vi afsatte til kommuner og regioner med økonomiaftalen for 2018. Det er en betydelig styrkelse af kernevelværdien i de kommende år.

Regeringen og Dansk Folkeparti er også med finanslovsaftalen enige om at gennemføre en række tiltag, der sikrer Danmark som et mere trygt og mere sikkert samfund. Danskerne skal kunne være trygge i eget hjem, og man skal kunne færdes frit på gaden uden frygt for overfald og uroligheder.

Vi afsætter med aftalen 1,3 mia. kr. til en markant styrkelse af politiets operative kapacitet. Pengene betyder en udvidelse af politistyrken, flere politifolk på gaden. Det betyder, at vi øger optaget på Politiskolen med 300 personer i 2018 og 2019. Vi er også enige om at skærpe straffen for grov vold og sætte hårdere ind mod bandekriminalitet. Vi tager en række konkrete initiativer for at skabe større lokal synlighed på Nørrebro, og vi etablerer et nyt overvågningssystem på de steder, hvor der er særlig utryghedsskabende aktiviteter, og vi skærper straffen for vidnetrusler.

Dømte bandekriminelle skal heller ikke længere have mulighed for, at man bare med den ene hånd laver alvorlig kriminalitet og med den anden hånd modtager helt almindelige offentlige ydelser, straks man kommer ud fra fængslet. Vi vil etablere et karantænesystem for offentlige overførsler.

Det er også vigtigt, at vi med finansloven sætter ind over for den tendens, der desværre har bredt sig i forhold til digitale sexkrænkelser, bl.a. deling af nøgenbilleder. Alt for mange har været udsat for, at private billeder er blevet delt. Alt for mange piger er blevet udstillet, og alt for ofte har myndighederne ikke gjort nok for at stoppe krænkelserne. Derfor skærper vi nu straffen for digitale sexkrænkelser.

Vi tager fat på kriminaliteten, og vi vil ikke se passivt til, når utrygheden breder sig. Men jeg vil også tillade mig at glæde mig over, at det på mange områder går godt. Antallet af indbrud er faktisk markant lavere end for bare få år siden, og kriminaliteten blandt unge er faldet. Antallet af sigtelser mod unge mellem 10 år og 17 år er faldet fra ca. 25.000 i 2006 til ca. 15.000 i 2016. I min optik viser det, at de indsatser, vi gør, rent faktisk virker – at god politik gør en praktisk forskel.

Det gælder også på udlændingeområdet, hvor Danmark var et af de første lande til at tage fat på de alvorlige udlændingeproblemer. Dermed har vi undgået mange af de problemer, som andre lande i dag står med, men vi har stadig væk en stor opgave at løfte. Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om en række forslag, der understøtter, at Danmark har en fair, men konsekvent udlændingepolitik. Vi styrker kontrolindsatsen over for svig. Og vi skærper muligheden for udvisning af kriminelle udlændinge.

Jeg tror, at rigtig mange ligesom jeg har undret sig over, at vi indtil nu ikke har kunnet sende EU-borgere tilbage til afsoning af straf i deres eget hjemland. Når et land lever op til kravene for at blive medlem af EU, forventer jeg naturligvis, at de også lever op til kravene om rimelige forhold for deres fanger. Men Højesteret vurderede det anderledes, og derfor har det f.eks. indtil nu været svært at kunne tilbagesende rumænere til afsoning i deres eget land. Derfor er jeg rigtig glad for, at justitsministeren her for nylig fik et gennembrud i indsatsen for at kunne udvise kriminelle rumænere til strafforfølgelse og afsoning i Rumænien. De rumænske myndigheder har for nylig efter tæt dialog med det danske Justitsministerium tilkendegivet, at i konkrete sager er de indstillet på at give de garantier på tilstrækkelige afsoningsforhold, der gør, at vi nu kan tilbagesende til afsoning i hjemlandet.

Det fremhæver jeg også for at understrege, at politiske initiativer betyder noget, og at de initiativer, vi har taget, faktisk gør en forskel. Et af de initiativer, vi tog med finansloven for 2017, var at afsætte 6 mio. kr. til at styrke udlændingemyndighedernes indsats vedrørende inddragelse af opholdstilladelser meddelt til flygtninge og familiesammenførte udlændinge med særlig fokus på flygtninge fra Somalia. Jeg har lige fået nye tal fra Udlændingestyrelsen, og deres tal pr. 17. december 2017 viser, at de afgjorde i alt ca. 900 sager om forlængelse og inddragelse af opholdstilladelser omfattet af den særlige inddragelsessagsbehandling for Somalia som følge af forbedrede forhold i Somalia.

Kl. 15:48

I 900 sager er der sket en inddragelse af ca. 225 asyltilladelser og ca. 120 familietilladelser. Derudover har styrelsen meddelt afslag på ca. 115 forlængelser af asylansøgninger på asylområdet og 145 forlængelsesansøgninger på familiesammenføringsområdet. Det viser, at de indsatser, vi startede i 2017, har en effekt. Og nu styrker og forstærker vi indsatsen med finansloven for 2018.

Det er jo vigtigt at understrege, at når myndighederne vurderer, at en flygtning eller en familiesammenført kan vende hjem til deres hjemland, så skal de også vende hjem til deres eget land. Vi kan samtidig konstatere, at den stramme og konsekvente udlændingepo-

litik har virket. Antallet af asylansøgere er faldet markant, og vi bruger nu væsentlig færre midler på asylansøgere i Danmark, end vi gjorde i 2015 og 2016. Det har frigjort et betydeligt beløb under udviklingsbistanden, som nu kan anvendes i flygtningenes nærområder, ikke mindst omkring og i Syrien. Dermed kan vi hjælpe flere flygtninge for de samme penge.

Med finansloven for 2018 afsætter vi 2,5 mia. kr. til humanitære indsatser i nærområderne. Det er det højeste beløb afsat i en finanslov nogen sinde. Den styrkede nærområdeindsats vil bl.a. understøtte stabiliteten i konfliktfyldte lande, så færre mennesker vælger at flygte. Danmark har altid gjort en fremragende indsats for at hjælpe verdens svageste, og det gør vi fortsat i 2018.

Vi har råd til mere, hvis vi bruger pengene med omtanke. Med finansloven for 2018 gør vi det også lidt nemmere og lidt billigere at være dansker. Vi prioriterer knap 0,5 mia. kr. på at føre boligjobordningen permanent, og samtidig udvider vi ordningen til som noget nyt bl.a. at omfatte installation af tyverialarmer. Boligjobordningen letter hverdagen for rigtig mange danske familier og bidrager til at gøre sort arbejde til hvidt. Vi fjerner også skatten på fri telefon og frit internet fra 2020.

Danmark er jo landet med de bøgelyse øer. Vi er et ørige. Det er smukt, og det er skønt, men det har også givet os nogle udfordringer med at komme fra ø til ø. Da Storebæltsbroen åbnede i 1998, rykkede Danmark lidt tættere sammen. Vi overkom den fysiske barriere, men vi erstattede den fysiske med en økonomisk barriere, nemlig en broafgift. Med finansloven for 2018 styrker vi infrastrukturen og mobiliteten. Vi gør det billigere at krydse Storebælt, og vi binder Danmark bedre sammen. Vi sænker taksterne med 15 pct. her den 1. januar 2018, og med 25 pct., når det er fuldt indfaset. Vi løsner op for trafikpropperne på Vestfyn ved at udvide med et ekstra spor fra 2022. Danmark har brug for mobilitet, for mobilitet er forudsætningen for vækst i hele Danmark.

Endelig vil jeg gerne bare kvittere for, at et bredt flertal af Folketingets partier har bakket op om de nye aftaler på veterinærområdet og kemiområdet. Med »Politisk aftale om Veterinærforsikring III 2018-2021« styrker vi bl.a. indsatsen for at forebygge antibiotikaresistens, og med aftalen om en fælles kemiindsats styrkes indsatsen for, at danskerne og miljøet skærmes fra skadelig kemi i dagligdagen og i maden.

Vi danskere taler meget om mad. Vi møder hinanden over et måltid mad, måske især i juletiden, og vi er både stolte over og verdenskendte for vores danske fødevarer og fødevarerkultur. Jeg ønsker, at danskerne skal føle sig trygge, både når de køber fødevarer og andre produkter, og når de omgås husdyr. Derfor skal vi øge indsatsen for at få de værste kemikalier ud af vores mad og vores produkter, så danskerne kan møde dem trygt i hverdagen. Og vi skal sikre, at man kan omgås danske husdyr uden at frygte at blive smittet med resistente bakterier, der bagefter ikke kan behandles.

Det her års finanslov er målrettet bedre velfærd og øget velstand, fordi den øger trygheden for danskerne, fordi den løfter vores sundhedsvæsen, fordi den sikrer en værdig behandling af vores ældre, fordi den gør danskernes hverdag lidt lettere og binder Danmark bedre sammen og endelig, fordi det alt sammen sker inden for en ansvarlig økonomisk ramme.

Det skulle man ikke alt sammen tro, når man har lyttet til ordførerindlæggene i løbet af dagen. Derfor har jeg også noteret lidt ned om nogle af de ordførerindlæg, der har været. Jeg vil gerne starte med hr. Benny Engelbrecht. Jeg ved ikke, om det skyldes det meget tidlige tidspunkt, for hr. Benny Engelbrecht plejer at være en engageret og dynamisk taler, men det var alligevel en noget uengageret og trist ordførertale, vi hørte her fra morgenen af.

Kl. 15:53

Jeg er jo helt enig i behovet for at opkvalificere arbejdskraften, og derfor er jeg faktisk glad for, at det er lykkes regeringen at lave

en trepartsaftale. Det er jo dejligt, at instrumentet med en trepartsaf-tale nu kan tages i brug igen. Efter en pause på 4 år, hvor det ikke lykkedes at lave nogen trepartsaf-tale, så har vi i de 3 år, der er gået siden valget, lavet tre store trepartsaftaler, og her i år et løft for uddannelse målrettet personer med mindst uddannelse bag sig.

Det, der ærgrer mig og undrer mig, er, at Socialdemokratiet så to-talt skøjter hen over behovet for at øge arbejdsudbuddet. Det, vi har kunnet se, er, at der er flere og flere brancher, der melder om mangel på arbejdskraft. Vi ser brancher, hvor det er svært at få de rigtige folk til at komme og arbejde, og vi ser, at manglen på arbejdskraft gør, at flere danske virksomheder bliver nødt til at nedprioritere deres ambitioner, nedprioritere deres vækst eller lægge en produktion i et datterselskab i udlandet i stedet for at lægge den her hos os, og derfor ønsker vi at øge arbejdsudbuddet. Jeg mener faktisk, at manglen på arbejdskraft er den største og mest alvorlige bremse, der er på det opsving, der er på vej. Den eneste risiko, vi for alvor skal være bekymret for, er, om vi løber tør for arbejdskraft for tidligt, og at vi kommer til at opleve, at der er en bremse på opsvinget netop på grund af mangel på arbejdskraft.

Så har jeg også hørt, at der er nogle socialdemokrater, der går rundt og siger, at der slet ikke er noget problem, fordi der med de reformer, der allerede er vedtaget, kommer flere ind på arbejdsmarkedet i de kommende år, og det vil jeg da faktisk gerne medgive er rigtigt. De reformer, der er lavet, betyder, at arbejdsudbuddet næste år udvides med 16.000. Vi forventer bare, at beskæftigelsen stiger med 33.000, altså mere end dobbelt så meget som det ekstra arbejdsudbud, reformerne giver, og sådan kan det også komme til at gå i de kommende år. Derfor har vi det problem, at hvis ikke vi passer på, hvis ikke vi gør mere for at øge arbejdsudbuddet, så risikerer vi at stå i en situation, hvor vi vender tilbage til, at danske virksomheder har svært ved at kunne klare sig uden at skulle overbyde på lønnen og så få en usund lønkonkurrence. Jeg vil gerne sige, at nogle misforstår mig. Jeg er faktisk tilhænger af høje lønninger. Jeg ønsker sådan set, at alle danskere får høje lønninger, men det skal jo ske i takt med, at produktiviteten følger med, for ellers går det ud over vores konkurrenceevne, sådan som vi har set det tidligere. Derfor er det nødvendigt, at vi får produktivitet og lønstigninger til gå hånd i hånd.

Det er også sådan en socialdemokratisk myte, at det råderum, vi har i dag, skyldes velfærdsaftalen tilbage fra 2006. Hvis man kigger på det, vil man faktisk se, at det råderum, der skabes frem til 2025, primært er bygget op af tilbagetrækningsaftalen, fordi man fremrykkede nogle ting, der først ville komme meget senere, samt af den skattereform, der blev meget udskældt i 2009, hvor vi godt nok sænkede marginalskatterne markant i Danmark, men hvor vi gjorde det på en måde, så de samlet set har styrket finanserne og har styrket de offentlige kasser eller sagt mere direkte: har skabt et råderum for 10 mia. kr. – for 10 mia. kr. Skattereformen fra 2009 er den, der gør, at vi i dag har et råderum, som vi kan vælge at bruge enten på bedre velfærd eller på skattelettelser, eller som vi siger fra regeringens side, på et både og, hvor vi deler de to muligheder.

Jeg var meget glad for de kommentarer, der kom fra Dansk Folkeparti, om, at det er vigtigt ikke bare at se på, hvor mange penge vi bruger, men også hvad vi får for dem. Det er jo ikke ligegyldigt, hvordan et offentligt forbrug er. Bruger vi et offentligt forbrug på administration, så er det ikke det, jeg ønsker at prioritere pengene til. Bruger vi et offentligt forbrug, fordi vi modtager et meget, meget stort antal asylansøgere, så er det jo ikke et offentligt forbrug i den forstand, som mange danskere sætter lighedstegn ved, nemlig børnehavepædagoger, folkeskolelærere, sygeplejersker, SOSU-assistenten, og derfor er det vigtigt både at se på, hvad det egentlig er, vi bruger det offentlige forbrug til, men selvfølgelig også, sådan som vi har skrevet i vores fælles aftale, hvordan vi får mest ud af de penge, vi bruger, altså hvad værdien er af den krone, der bliver lagt. Så vi må

ler de penge, vi bruger, i forhold til hvilken borgerrettet værdi det skaber, og ikke bare, at en krone er en krone. En krone kan bruges på forskellige måder, og det glæder jeg mig til at vi i fællesskab finder ud af.

Jeg glemte lige at sige til Socialdemokratiet, at jeg igen og igen hører sådan en ærgrelse over, at regeringen ikke er med i Bedre og billigere-forligsaftalen, og så vil jeg bare gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen. Regeringen deltager gerne fuldt ud på de vilkår, der er i Bedre og billigere-aftalen, men hver eneste gang vi har bedt om at blive optaget i forligskredsen, bliver der stillet kriterier og krav op om, at vi skal gøre det ene og det andet og det tredje, der ikke er en del af forliget.

Kl. 15:58

Vi er klar – jeg gentager det gerne her – vi er klar til at gå ind i Bedre og billigere-forligskredsen på fuldstændig de samme vilkår, som der ligger i dag. Vi ønsker ikke at ændre et komma i aftaleteksten. Vi deltager gerne, men hvis I ikke vil have os med, så lad være med at lyde, som om I inviterer os igen og igen. Nu er det sagt, og det blev også sagt i september. Jeg gentager det gerne, hvis andre spørger mig efter mødet i dag. Vi deltager gerne i bedre og billigere-forliget. Vi tilslutter os gerne det formål, som I havde med forliget fra starten. Til gengæld er vi uenige om sigtet med Togfonden DK, og derfor ønsker vi ikke at deltage der.

Jeg synes faktisk, at hr. Pelle Dragsted havde en meget rørende historie om Ib Gustafsen i Mallings med herop på talerstolen. Historien var jo, at der var så lidt velfærd i samfundet, at den her 93-årige Ib Gustafsen fra Mallings ikke kunne få gjort rent. Jeg synes lige, at der var nogle detaljer, som hr. Pelle Dragsted glemte, og derfor skal jeg bare oplyse dem, der ikke kender historien fuldt ud om det her:

For det første må man kunne spørge formanden for Sundheds- og Omsorgsudvalget i Aarhus Kommune, hvorfor en 93-årig i Aarhus Kommune ikke kan få hjemmehjælp. Det kan hr. Pelle Dragsted tage en snak med sin partifælle om. For det andet kan man så snakke om, at han rent faktisk har fået tildelt hjemmehjælp. Det fik han allerede, før artiklen blev skrevet. Det blev han nemlig tildelt i november måned, og han har allerede i dag fået besøg af en hjemmehjælper og dermed fået løst den udfordring, der var med, at han gerne ville have hjælp til rengøring. Når man så spørger, hvorfor man ikke prioriterede det her område højere, så hører jeg, at man i Aarhus Kommune har valgt at prioritere den personlige pleje, sundhedsplejen, mere end den praktiske hjælp. Men jeg håber, at hr. Pelle Dragsted og jeg i fællesskab kan glæde os over, at der nu er fundet en løsning, og at der også har været det første besøg for at gøre rent hjemme hos Ib i Mallings.

I forhold til Alternativet skal jeg ikke gå ind i debatten omkring ekstra afgifter på flæskestege og risalamande; det er der flere andre der har prøvet at gøre. Jeg vil bare tilslutte mig det, der blev sagt af fru Josephine Fock om, at udflytning af statslige arbejdspladser ikke alene gør det i forhold til at skabe et Danmark i balance. Det er jeg faktisk enig i. Jeg mener, at udflytning af statslige arbejdspladser er en vigtig parameter, en vigtig brik, i at skabe et Danmark i balance, men det alene er ikke nok. Derfor har vi også støttet friskolerne. Det er nemlig sådan i rigtig mange dele af Danmark, at det, der holder sammen på et bysamfund, er, at der er en friskole der, hvor folkeskolen er blevet nedlagt, eller som i den by, jeg voksede op i, har friskolen faktisk været der først og var den grundstamme, som uddannelsen var bygget op om. I dag er det igen sådan, at friskolen er den eneste uddannelse, der er tilbage for børnene i min barndomsby.

Vi har liberaliseret planloven. Vi har gjort det nemmere for kommunerne at tilrettelægge udviklingen i kommunerne sådan, at der er plads til udvikling i hele Danmark. Vi har afskaffet PSO-afgiften, der var en hård byrde for det Produktionsdanmark, der jo rent faktisk er meget sammenfaldende med de dele af landet, hvor vi har haft behov for at gøre noget mere.

Jeg ærgrer mig så over, at Alternativet efter min hukommelse hverken er med i PSO-afskaffelsen eller liberaliseringen af planloven eller støtter det at give friskolerne bedre vilkår, sådan som vi gør her, fordi Alternativet jo stemmer imod finansloven senere i dag.

I forhold til Radikale Venstre skal jeg bare sige, at regeringen står ved vores aftaler. Selv om det at give dagpengere til IGU'en ikke var vores forslag, står vi ved de aftaler, vi har i den periode, der nu er. En 3-årig forsøgsperiode med IGU'en står vi naturligvis ved.

Fru Aaja Chemnitz Larsen vil jeg gerne takke for mange gode drøftelser både omkring forholdene i Grønland, men selvfølgelig også forholdene for grønlændere i Danmark. Jeg synes, vi har fundet nogle gode elementer at arbejde videre omkring sammen i 2018.

Lige en enkelt kommentar skulle bare være den, at fru Aaja Chemnitz Larsen måske udlægger en enkelt ting lidt anderledes. Jeg har tilkendegivet, at vi ønsker at drøfte spørgsmålet omkring radio-kommunikation til det grønlandske politi videre med Grønlands Selvstyre. Fru Aaja Chemnitz Larsen får det til at lyde, som om der allerede ligger en aftale, men hvordan de ekstra midler, der bliver afsat, skal prioriteres fremadrettet, er et af de spørgsmål, som jeg mener der skal drøftes med Grønlands Selvstyre, og det har vi ikke haft lejlighed til at gøre.

Kl. 16:03

Så har der været to spørgsmål, som mange har været inde over, og det skal jeg se om jeg kan nå at komme igennem. Det ene drejer sig om erhvervsskolerne. Det er jo sådan, at hvis man kigger på erhvervsskolerne, kan man se, at vi i 2017 rent faktisk har brugt 6,799 mia. kr. på erhvervsskolerne, og vi har i budgettet for næste år afsat 6,795 mia. kr. Altså, når man kigger på, hvad der reelt vurderes at blive brugt i år, og hvad der bliver sat af til at blive brugt næste år, kan man konstatere, at forskellen er 4 mio. kr. – det er markant mindre end det, vi har hørt mange steder fra.

Det andet, jeg vil sige noget generelt om, er vækst i den offentlige sektor. Der er mange, der har forsøgt at opgøre den på forskellige måder, men det er altså sådan, at når man tager udgangspunkt i, hvad der bliver brugt i år, altså det velfærdsniveau, vi kender, kan man se, at væksten til næste år er 1 pct. højere, og det demografiske træk fra 2017 til 2018 er 0,7 pct., og dermed er væksten i det offentlige forbrug større end det demografiske træk.

Til allersidst skal jeg bare sige, at en del af ordførerne har brugt julekalendere til at beskrive finanslovsprocessen. Altså, jeg mener selv, at julekalenderne i fjernsynet toppede med »The Julekalender«, måske kombineret med »Julestjerner«, selv om det sidste mest af alt skyldes en årelang beundring for Wikke og Rasmussens humor. Men måske skulle vi bare erkende, at her i Folketinget er der kun én ægte ekspert i julekalendere, og det er hr. Roger Courage Matthiesen, så vi andre må bare sige, at uanset uenigheder er det sådan, at fælles for alle julekalendere er, at man på trods af forskelligheder, uenigheder, udfordringer og drillerier næsten alle sammen ender med til sidst at enes om et fælles budskab om sammenhold og samarbejde for fremtiden. Og når vi efter debatten og afstemningen om ændringsforslagene kommer til den samlede finanslov, tror jeg også på, at vi på trods af uenigheder, udfordringer og drillerier vil se, at langt de fleste stemmer for en god og ansvarlig finanslov. Tak.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til finansministeren, der brugte 30 minutter og 45 sekunder – veloplagt og klar til debat. Lad os gå i gang med en socialdemokrat, nemlig hr. Nicolai Wammen. Værsgo.

Kl. 16:05

Nicolai Wammen (S):

Tak for det, og også glædelig jul til finansministeren. Det må være en lidt træt finansminister, der har brug for at sunde sig, for det har jo været det mest kaotiske finanslovsforløb i mands minde. Nu sagde

finansministeren, at vi ikke skulle tale om julekalenderen. Man kunne også bruge et andet eksempel: Når man har set finansministeren prøve at få alle ender til at nå sammen, mens det ramlede sammen om ørerne på ham, så har finansministeren jo mere givet indtryk af at være Basil fra »Halløj på badehotellet« end en finansminister, der havde styr på en regering, der skulle levere et resultat.

Men det er jo ikke finansministerens skyld det hele. Det er der ingen der påstår. Liberal Alliance har ikke været nemme. Og man havde jo en udenrigsminister, der kravlede helt op i toppen af juletræet nærmest, indtil han så måtte kravle ned igen, da hr. Kristian Thulesen Dahl for alvor trykkede ham på maven. Derfor var det også interessant, da udenrigsministeren jo for nylig holdt et pressemøde, hvor han sagde, at han nærmest var genfødt som politiker. Nu ville han ikke længere stille ultimative krav, han ville prøve at arbejde på en anden måde. Men det holdt så alligevel ikke ret mange minutter, fordi udenrigsministeren så til sidst kom til at sige, at han forventede, at der vil være en aftale om skat inden udgangen af januar. Det er jo interessant, for når man hører hr. Kristian Thulesen Dahl, lyder det ikke, som om det scenarie nødvendigvis er særlig realistisk.

Så mit spørgsmål til en hårdt prøvet finansminister, som jeg ønsker alt det bedste i julen og nytåret, er: Når finansministeren kommer tilbage, kan vi så få lovning på, at der ligger en skatteaftale inden udgangen af januar, som man har forstået på Liberal Alliances leder vil være tilfældet?

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:07

Finansministeren (Kristian Jensen):

Hvis jeg er Basil, må hr. Nicolai Wammen gerne være Manuel, og jeg ønsker held og lykke med at udfylde den rolle. Jeg synes, det går glimrende indtil videre.

I forhold til det, om det har været det mest kaotiske i mands minde, vil jeg sige, at jeg glæder mig over, at min hustru siger, at mands minde maks. er 14 dage – så det skal vi nok komme over. Men det kan være en mere personlig kommentar.

Jeg er ret sikker på, at vi får lavet en god aftale om lavere skat for danskerne. Det gør jeg, fordi vi faktisk har lovet hinanden i regeringen og Dansk Folkeparti ad to omgange, at vi skal sætte skatten ned. Det gjorde vi, da vi indførte den første jobreform i 2015 med konstanthjælpsloftet og 225-timersreglen, hvor vi fik sat loft over, hvor meget man kunne få, og til gengæld stort set fik skabt 1 mia. kr. til at kunne sætte skatten ned på arbejde. Anden gang var lige før sommerferien, hvor vi lavede den store aftale om at få danskerne til at blive flere år på arbejdsmarkedet. Ud af den kom 2,5 mia. kr., som vi lovede hinanden at bruge til at sænke skatten på pensionsindbetalinger, sådan at det bedre kan betale sig at spare op. Derfor har vi allerede lovet hinanden at mødes og lave en aftale om lavere skat på arbejde.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:08

Nicolai Wammen (S):

Når man hører svaret – for igen at blive i »Halløj på badehotellet« terminologien – er det jo næsten »don't mention the war«. Altså, hvornår er det, at den her skatteaftale kan falde på plads? Det er jo ret interessant, for regeringen har lige balanceret og med det yderste af neglene hevet sig i land i forhold til at redde sit liv, og så er der altså nu blevet sat en ny deadline, nemlig den 31. januar. Og det er

jo spændende hele tiden at følge udviklingen i, hvornår regeringen kan planlægge at aflive sig selv.

Derfor er mit spørgsmål til finansministeren: Er han enig med udenrigsministeren i, at det her kan nås pr. 31. januar? Det er ikke et spørgsmål om alt det gode, finansministeren mener at have gjort i fortiden. Det er et meget konkret spørgsmål: Er finansministeren enig med udenrigsministeren i, at der kan ligge en skatteaftale pr. 31. januar, eller er det ikke realistisk?

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:09

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil bare lige starte med at sige, at regeringen ikke har nogen bestemt dato, der er deadline for drøftelserne. Hvis spørgsmålet er, om det er muligt, at vi kan nå det inden den 31. januar, så er svaret: Ja, det er det helt klart. Det synes jeg ikke der er noget der tyder på vi ikke skulle have mulighed for at kunne nå, når vi snakker om at lave en skatteaftale. Vi har så det, at vi har sagt til hinanden, at vi vil prøve at lave en skatteaftale og en aftale om, hvordan vi får strammet op på udlændingområdet, samtidig.

Det er klart, at hvor skatten er noget, som måske mere er en politisk diskussion, fordi vi kender de stilleskruer, der er, så er udlændingsspørgsmålet i høj grad også et juridisk spørgsmål, der kan kræve nogle afklaringer. Så jeg har ikke en dato, jeg kan give hr. Nicolai Wammen eller andre, men en klar forventning om, at hvis det her var et spørgsmål om at finde en aftale alene på skatteområdet, kunne det gøres ganske hurtigt.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. René Christensen.

Kl. 16:10

René Christensen (DF):

Tak for det. Og tak til finansministeren for gennemgangen af finansloven og for sådan lidt anden historieskrivning i forhold til tidligere finanslove. Det vil jeg gerne kvittere for, for finansministeren kom ind på mange gode ting, som jo også viser, at med en borgerlig regering og Dansk Folkeparti som støtteparti kan vi se, at bl.a. velfærdsområderne, herunder ældreområdet, har fået en markant løft. Jeg nævnte også i min egen ordførertale, at når man sammenligner med for 10 år siden, har der aldrig været så mange penge på ældreområdet, som der er nu, og det vil jeg selvfølgelig gerne spørge finansministeren om finansministeren kan bekræfte.

Jeg er også glad for, at finansministeren siger fra talerstolen, at med de løft, som vi ser fra år til år – for det er jo det, vi taler om, når vi taler om demografiske træk mellem årene – så er der faktisk et løft med den her finanslov, også selv om der er skattelettelser. Selv om der er kommet fri telefon, er der faktisk et løft i den offentlige sektor fra 2017 til 2018 på 1 pct. Det er jeg selvfølgelig rigtig glad for, og det vil vi jo gerne fortsætte med.

Så har jeg et andet spørgsmål til ministeren, der angår udlændingområdet. Der kommer ministeren med nogle friske tal om somalier, som man har gået igennem, og der vil jeg gerne spørge ministeren: Hvis man nu kigger på eksempelvis syrere, var det så ikke en opgave, vi kunne kigge på fremadrettet, altså tage andre befolkningsgrupper ud og lave den samme øvelse?

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:12

Kl. 16:14

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan fuldt ud bekræfte, at vi har afsat mere til mulig brug i 2018 end det, som det demografiske træk vil kræve. Og det er jo et spørgsmål om, at vi gennem årene har haft forskellige måder at planlægge på. Vi planlægger altså efter, at der skal være penge til rådighed. Vi har så i slutningen af 2017 kunnet konstatere, at f.eks. det, som det var forventet at kommunerne ville bruge, nok ikke helt bliver brugt, og det betyder så, at trappetrinet op til 2018 bliver så stort, at det rent faktisk i forhold til den service, danskerne får i dag, mere end dækker det demografiske træk.

Skal vi så tage læring af tallene fra somaliaundersøgelsen? Ja, det mener jeg i høj grad vi skal. Jeg synes jo, det viser, at når det handler om, hvad vurderingen af hjemlandet reelt er, når der sker en forlængelse af en midlertidig opholdstilladelse, så skal det være en reel vurdering. Og vi har jo i fællesskab afsat midler i finansloven til at kunne øge den indsats, der har været, udbrede den til andre grupper og se på, om der er steder i verden, hvor vi hidtil har været nødt til at beskytte folk, der kom derfra, men nu har mulighed for at sende dem tilbage. Og derfor vil jeg bare gerne understrege igen, at jeg mener, at vi som et rigt land skal være i stand til at tage imod flygtninge, men når der er fred og ro i deres hjemlande, skal de også vende tilbage.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:13

René Christensen (DF):

Tak for det. Det vil jeg gerne kvittere for, og det er selvfølgelig noget, som Dansk Folkeparti ser frem til at vi også skal forhandle i forbindelse med den udlændingepakke, som vi gerne skulle lave.

En anden ting, som jeg gerne vil spørge ministeren om, er det her med, hvad det er for et serviceniveau, vi har i det offentlige, altså den her faktor 100. Jeg kan forstå, at ministeren selvfølgelig er meget enig i – og vi har også skrevet det ind i finansloven – at vi skal se på, hvad det egentlig er, vi får for pengene. Nu er ældreområdet beskrevet i finansloven, men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ser for sig, at det fremadrettet er noget, man kan brede mere ud, og om ministeren også ser for sig, at det er noget, som man kan tage i en bred kreds, altså ud over regeringen og Dansk Folkeparti, hvor man ser på, hvad det egentlig er for et velfærdssamfund, som vi har, og hvad det er for nogle parametre, vi skal måle på fremadrettet.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:14

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er klart, at vi skal se på det bredere end bare ældreområdet. Det var der, diskussionen opstod, og det var derfor også naturligt, at det var der, det kom ind i aftaleteksten. Det er også der, hvor jeg synes at vi måske har en af de store udfordringer. Men man kunne lige så godt stille sig selv spørgsmålet: Bruger vi pengene på den rigtige måde, når det handler om pædagoger eller sygeplejersker? Vi har haft hele diskussionen om administrative byrder og indberetninger, men der er også bare almindelig arbejdstilrettelæggelse eller brug af moderne teknologi til at sørge for, at vi kan løse en opgave nemmere, end vi gør i dag. Der er også hele spørgsmålet om nedbringelse af sygefraværet. Det kan godt være, at der er et højt udgiftspres, men hvis det skyldes sygefravær, er det et problem. Og jeg inviterer gerne flere partier med til drøftelserne.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så skal vi have hr. Pelle Dragsted.

Kl. 16:14

Pelle Dragsted (EL):

Tak for det. Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at finansministeren lidt negligerer den her historie om Ib oppe fra Malling, for det var lidt sådan, jeg oplevede det. Det er jo skønt, hvis han så har fået besøg af den første rengøringshjælp efter 5 måneder, men jeg håber, vi kan være enige om, at det ikke er fair. Jeg synes også, at det her med, hvem der er udvalgsformand, er sådan noget typisk politikerudnomssnak. Sagen er, at vi står med nogle store udfordringer derude, fordi kommunerne har haft meget snævre rammer i forhold til at møde den udfordring, der er, fordi der kommer flere og flere ældre, som har brug for hjælp. Og jeg tror, vi kan være enige om, at når man skærer 6 millioner hjemmehjælpstimer væk, har det en betydning.

Derfor vil jeg egentlig bare gerne høre, om ministeren er enig i, at tingene ikke er, som de skal være; at der er mange mennesker derude, som ikke får den hjælp, de burde få, fordi der er blevet strammet så hårdt op på visiteringen til ældreplejen, at mange ovenikøbet har mistet noget af den hjælp, de tidligere kunne regne med; og at det på en eller anden måde er et tillidsbrud over for mennesker, som faktisk har bidraget hele deres liv og været med til at skabe det velfærdssamfund, som vi står med i dag.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:16

Finansministeren (Kristian Jensen):

Når jeg nævnte det med at ringe til formanden for Sundheds- og Omsorgsudvalget, var det simpelt hen, fordi jeg gjorde noget tilsvarende. Jeg ringede til Venstres medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget i Aarhus Kommune, Hans Skou, og spurgte: Hvad er det, der er sket i den her sag? Og jeg fik af Hans en gennemgang af, hvad det egentlig var, der var baggrunden for den ophobning, der har været, og den prioritering, de havde lavet, at de havde prioriteret sundhedspleje og personlig pleje mere end praktisk hjælp, men også at der allerede i november, altså før den artikel, som hr. Pelle Dragsted henviser til, var truffet beslutning om, at han ville få tildelt hjemmehjælp, altså rengøringshjælp, og at der nu havde været en hjemmehjælper ude og gøre rent i huset.

Det viser bare, at hvis man har en dialog med sine lokale politikere, kan det godt være, at noget, der engang imellem fremstår som et kæmpe problem, allerede har fundet sin løsning. Jeg anbefaler bare nu, hvor Enhedslisten også, så vidt jeg husker, har fået lidt flere byrådsmedlemmer rundt om i landet – man havde lidt flere kandidater opstillet – at man så tager den dialog, i stedet for at tro, at vi på Christiansborg skal sidde og detailstyre hver enkelt kommune.

Det, vi har gjort, er, at vi har givet kommunerne flere penge i økonomiaftalen end det, der var budgetteret med. Vi har også øget mulighederne med den ekstra halve milliard målrettet ældreområdet. Den sidste halve milliard betyder, at Aarhus Kommune får 22 mio. kr. ekstra at gøre godt med ud over det, de har budgetteret med i deres budget for 2018. Hvordan de bruger pengene, overlader jeg trygt til hr. Pelle Dragsteds og mine og de andres partifæller i Aarhus Kommune.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:17

Kl. 16:20

Pelle Dragsted (EL):

Sagen er jo – og det er måske ordet prioritere, som ministeren bruger – at der kan være så snævre rammer, og det har der været, at man f.eks. vælger at sige: Vi har ikke råd til praktisk hjælp. Men det er lige præcis det, der rammer her. Problemet er, at der overordnet set ikke, heller ikke med den kommuneaftale, der blev lavet i sommer, er penge nok til at opfylde det behov, der er. For hvis vi f.eks. kigger på det offentlige forbrug, bare siden den her regering trådte til, så kan vi se, at man ikke engang på grund af det underforbrug, der har været, følger det demografiske træk. Jeg synes, at det sådan er at negligere det at sige, at det kan kommunerne.

Jeg brugte historien om Ib som et eksempel. Men der er tusinder af de eksempler, og hvis man er i tvivl, kan man tage en snak med organisationer, der repræsenterer de ældre, med ældrerådene eller med Ældre Sagen, og så vil de kunne bekræfte, at der er store problemer derude. Jeg håber bare, ministeren anerkender det og ikke bare siger, at det er noget, vi lige må snakke med et byrådsmedlem om. For det handler om de økonomiske rammer for det her.

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:18

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg havde sådan håbet, at hr. Pelle Dragsted ville have set det her som lidt af et juleeventyr, der har fået en lykkelig afslutning, nemlig at Ib Gustafsen fra Malling har fået sin hjemmehjælp. Og det havde han allerede fået, inden hr. Pelle Dragsted tog diskussionen op.

Jeg negligerer ikke det her problem, jeg tager det faktisk meget alvorligt, og regeringen har sammen med Dansk Folkeparti prioriteret 0,5 mia. kr. ekstra til området ude i kommunerne, fordi vi netop gerne vil have, at der er nogle flere hænder til rådighed, at der er nogle flere ældre medborgere, der får mulighed for at få besøg af en SOSU-assistent og få hjælp i deres hverdag til at klare sig længere. Det er ikke bare et spørgsmål om, om det er offentligt forbrug, eller det ikke er offentligt forbrug. Det handler også om menneskelig værdighed, hvad det er for en situation, den enkelte borger står i. Og hvis man som Ib Gustafsen har klaret sig selv i 93 år, mener jeg, det er helt rimeligt, at kommunen stiller en person til rådighed til at klare bare rengøringen ude i Malling. Det er jeg så glad for at Aarhus Kommune har fundet en løsning på.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Josephine Fock.

Kl. 16:19

Josephine Fock (ALT):

Tak til ministeren for hans tale. I den økonomiske redegørelse kan man jo se, at det går rigtig godt. Jeg synes også, at det var det, ministeren sagde fra talerstolen, og derfor undrer det mig jo, at vi ikke for alvor laver nogle investeringer, bl.a. i den grønne omstilling, og at der er skåret ned her. Det undrer mig bare, at regeringen i virkeligheden prioriterer sådan, så kan ministeren gå lidt dybere ind i prioriteringen af den grønne omstilling? For det er småting, og det synes jeg også at ordføreren fra Konservative bekræftede, der er at finde i finansloven om den grønne omstilling.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes ikke, at det er småting. Jeg synes, at nogle af de ting, der er om at lave en større styrkelse af økologi, er ganske glimrende. Den grønne naturpulje, der er blevet sat ind, er glimrende. Men når jeg kigger på det, ser jeg måske også lidt bredere end bare det, der blev aftalt i finanslovsaftalen, for når jeg kigger på, hvad finansloven rummer, rummer den jo også summen af de aftaler, der er indgået i løbet af året, herunder erhvervs- og iværksætteraftalen, der sænker elvarmeafgiften.

Det betyder, at det bliver meget nemmere at bruge den overskudsvarme, der er i en række virksomheder, til at undgå, at vi skal lave ny varme, men at man kan få genbrugt varmen. Det understøtter også, at vi får Danmark flyttet over på et elsamfund. Jeg tror på, at i længden skal vi være et langt mere elsamfund, end vi er i dag, og for at gøre det er det at sænke elvarmeafgiften et godt første skridt.

Jeg ser også gerne, at vi på et tidspunkt får taget hul på at sænke den almindelige elafgift, fordi vi på den måde kan bruge noget af den vedvarende strøm, der kommer fra vindmøller, fra solceller og andet, og bruge den her i Danmark, når nu den er produceret i Danmark.

Et andet område er jo, at bilomlægningen rent faktisk går i retning af, at man prioriterer, at danskerne køber biler, der kører længere på en liter brændstof. Så ved jeg godt, at spørgsmålet er: Kommer der så bare flere biler og dermed den samme udledning? Men det betyder i hvert fald, at danskerne nu får nemmere ved at vælge biler, som er mere miljørigtige, og hvis danskerne træffer det valg i endnu højere grad, end regeringen har turdet lægge til grund, får vi en grønere bilpark.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:22

Josephine Fock (ALT):

Jeg er jo enig i de ting, som ministeren nævner, og jeg synes også, det er en god idé at nedsætte elvarmeafgiften, og når vi snakker grøn naturpulje, synes jeg også, det er en god idé. Men når vi ser på beløbet, kan vi jo se, at det langt, langt fra er nok – og tilsvarende på økologiområdet. Det er jo langt, langt fra nok. Det undrer mig jo med de tiltag, der er, og jeg hører om større sammenhæng i Danmark og sådan noget, men de tiltag, der i øvrigt er lavet om at nedsætte afgiften på Storebæltsbroen, nedsættelse af registreringsafgiften og sådan noget, er jo med til at skabe mere trafik, og det er med til at skabe øget CO₂-udledning. I virkeligheden kunne regeringen jo have gjort begge dele og bare lavet meget mere på det grønne, så der i virkeligheden havde været en positiv balance på miljødelen på finansloven. Det havde jeg ønsket at regeringen ville have gjort.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:23

Finansministeren (Kristian Jensen):

Vi laver faktisk en tilkendegivelse i finansloven om, at vi er klar til at bakke op om den omlægning til økologi, der vil være i landbruget, også selv om den vil gå videre end det, vi har lagt penge ind til. Tidligere har det været sådan, at hvis man omlagde mere, end der er penge til, måtte man ligesom vente til senere. Vi går den anden vej og siger, at hvis omlægningen skulle have en højere hastighed mod økologi, er vi klar til at bringe flere penge i spil for at understøtte den. For jeg tror på, at det økologiske landbrug i Danmark får et

større og større kundegrundlag, at flere og flere mennesker vil vælge økologi, og jeg har det sådan, at vi skal have et landbrug, der kan levere det, som danskerne efterspørger, det, som europæerne efterspørger, og der er økologi en større del af det fremadrettet.

Kl. 16:26

I forhold til om naturpuljen kunne have været større eller mindre, vil jeg sige, at man altid kan gøre ting større. Jeg håber bare, at vi kan glæde os over, at vi skal have hele energi- og klimadiskussionen igen om ganske kort tid, når regeringen i 2018 kommer med sit bud på en ny energipolitik, et nyt energioplæg, der kigger på, hvordan vi kan sikre en markedsdrevet udbygning af en grøn omstilling, hvor vi skal have mere vedvarende energi ind i vores energisystem.

Kl. 16:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Martin Lidegaard.

Kl. 16:24

Martin Lidegaard (RV):

Lad mig da starte med at kvittere for og takke for, at finansministeren så klart siger, at regeringen står ved sin aftale, og at den derfor ikke vil indgå i de kommende forhandlinger eller på nogen måde røre ved den trepartsaftale, der er lavet, eller på anden måde underminere integrationen – hvilket også ville være helt tosset på et tidspunkt, hvor vi mangler arbejdskraft.

Så er der nogle andre områder, hvor man jo også kunne gøre noget med hensyn til den mangel på arbejdskraft, som finansministeren også er optaget af. Det ene er uddannelse, og regeringen fortsætter jo med at kværne af sted med sine besparelser på uddannelsesområdet, og man må forstå, at det har man tænkt sig at gøre i al overskuelig fremtid, på trods af at det jo altså også kunne være et middel til at skabe mere kvalificeret arbejdskraft.

Så er der jo et andet håndtag, og det er skatteområdet. Og det er sådan set det, der får mig til at stille følgende spørgsmål til finansministeren: Kan vi være sikre på – når der nu kommer en eller anden form for aftale om skattelettelser – at det så er en aftale, der rent faktisk vil give et markant øget arbejdsudbud, og at det ikke er en aftale, der sådan primært har til formål, om jeg så må sige, at komme Dansk Folkeparti og deres ønsker i møde?

Kl. 16:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Finansministeren, værsgo.

Kl. 16:25

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg var lige fristet til bare at svare ja og så overlade taletiden til senere. Men så kom jeg til at tænke på, at jeg ikke skal overlade taletiden til andre, hvis jeg nu kan få den selv.

Så jeg vil starte med at sige ja, vi vil få et markant arbejdsudbud med aftalen, men jeg vil bare sige, at for mig er der faktisk andet i skattepolitik end bare arbejdsudbud. Skat er økonomi, men det er faktisk også holdninger. Det er et spørgsmål om rimelighed. Er det rimeligt, at når alle de ting, vi har vedtaget på skatteområdet, er fuldt indfaset i 2022, er der stadig væk ca. 50.000 danskere, der næsten ikke har nogen gevinst ved at komme i arbejde? Er det rimeligt?

Hvis ikke det er rimeligt, må vi jo gøre noget ved det. Og det udspil, regeringen lagde på bordet, vil faktisk reducere de ca. 50.000 danskere til ca. 29.000 danskere – altså ikke helt i bund, men godt dernedad. Det synes jeg er positivt. Giver det et stort arbejdsudbud? Nej, ikke nødvendigvis. Der vil være andre skattetiltag, der vil være langt mere effektive. Men giver det rimelighed i skattesystemet? Ja, det gør det. Det prioriterer jeg også.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak.

Kl. 16:26

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er meget enig i, at skattepolitik handler om politiske holdninger, og jeg er også helt på det rene med, at der jo er to måder, man kan øge arbejdsudbuddet på. Det ene er at få dem, der allerede arbejder, til at arbejde noget mere. Det andet er at gøre det lettere for dem, der slet ikke har et arbejde, at komme ind på arbejdsmarkedet. Og det sidste er vi måske også endnu mere optaget af, fordi det jo giver dobbelt gevinst – både for de mennesker og for samfundet.

Derfor er det også oplagt med et opfølgende spørgsmål, der lyder: Hvor mange ekstra i arbejdsudbuddet regner regeringen cirka med at kunne hive hjem? For det er jo noget, der betyder noget, både for de mennesker, vi snakker om, og for dansk erhvervsliv og økonomi.

Kl. 16:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og så er det finansministeren. Værsgo.

Kl. 16:27

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er jo et rigtig godt spørgsmål. Det er sådan, at skattepolitik og virkningerne af skattepolitik afhænger af, hvor stor en reform ender med at være. Og jeg tror, at alle folketingsmedlemmer har rigtig mange evner, for ellers sad vi ikke her i Folketinget, men jeg har ikke den evne at se ind i fremtiden. Så derfor skal jeg afholde mig fra at gætte på størrelsen. Jeg gætter bare på, at det bliver en reform, der lige præcis gør, at det på den ene side bliver mere attraktivt at spare op, og at der på den anden side sørges for mere rimelighed i skattesystemet ved at sænke skatten for folk med lave indkomster.

Kl. 16:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og det gør ikke noget, som finansministeren sagde før, hvis man nøjes med at svare med et ja eller et nej, for der er rigtig mange på talerlisten, og vi har overskredet taletiden noget, men vi prøver at nå det.

Fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:28

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg er også rigtig glad for, at finansministeren taler om ret og rimelighed inden for skat – skat er ikke bare teknik, så det er jeg fuldstændig enig i. Og der ser vi jo nok forskelligt på, hvad der så er rimeligt, fordi vi tilhører forskellige partier.

Da erhvervsministeren skulle fremlægge erhvervspakken her i efteråret, beskrev han det som et kæmpe gennembrud for, at almindelige mennesker nu kunne investere i danske virksomheder. Som jeg har spurgt om flere gange i løbet af dagens debat – og det er det, jeg vil spørge finansministeren om nu – er der så en rimelighed i, at man bruger en masse penge på at lave en pakke, hvor 90 pct. af befolkningen vil få under 200 kr. ud af det og de 1.000 rigeste vil få næsten 80.000 kr. ud af det? Det er det, vi har set ud fra den fordelingskurve, der er. Er det rimeligt? Er det noget, der kommer almindelige mennesker til gavn?

Kl. 16:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til finansministeren.

Kl. 16:29

Kl. 16:31

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er sådan, at hvis man snævrer den der gruppe ind, de 1.000 rigeste eller 100 rigeste eller 2 rigeste, kan man få en masse meget, meget høje tal. Jeg kigger egentlig på, hvad virkningen er af det her. For her er virkningen, at vi får understøttet en lang række virksomheder. Der er rigtig mange danskere, som har ideer til, hvordan man skal starte en ny virksomhed, en ny produktion, en ny service, men alt for mange af de her ideer kommer kun til skrivebordet derhjemme eller ligger i køkkenskuffen og bliver ikke realiseret. Og når man spørger de her iværksættere, hvad der er den største barriere for, at de kommer i gang, siger de, at det er mangel på finansiering. Derfor har vi lavet noget. Og ja, vi vurderer, at det mest vil være folk, der har penge og tør satse de penge, de har sparet op, der gør brug af f.eks. det nye investorfradrag. Men det skader altså ikke dem, der har brug for pengene til en god idé, og derfor er jeg glad for den ordning, vi har lavet.

Kl. 16:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:30

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Men jeg taler ikke om investorfradraget, som man med lidt god vilje netop kan se komme sådan nogle til gavn. Jeg taler om den beskatning på aktier. Og der er altså ikke en eller anden lille startup, som lige pludselig er på Børsen, eller som uddeler aktier. Det er ikke dem, det her er henvendt til. Og det er jo også derfor, vi kan se, at fordelingen er på den her måde. Det her vil hovedsagelig gå til de C20 indeks-firmaer, som har en kæmpe kapitalophobning i forvejen, og som udbetaler rekordstore udbytter og foretager rekordhøje tilbagekøb af egne aktier. Så det er jo også derfor, at vi, når vi spørger ind til det, får at vide, at der stort set ikke er nogen jobeffekt af det her. Men der er heller ikke en effekt i forhold til virksomheder, fordi det er de store, etablerede virksomheder og de investorer, der har pengene, som vil få noget ud af det her.

Derfor spørger jeg igen: Er det rimeligt at bruge så mange penge på noget, som 90 pct. af befolkningen får under 200 kr. ud af?

Kl. 16:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 16:30

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg mener, at vi har lavet en meget rimelig erhvervs- og iværksætterpakke. Jeg mener også, det er rimeligt at lave en aktiesparekonto – for jeg forstår, at det er den, som man sådan mere specifikt spørger ind til – som vi har fået inspiration til i Sverige, hvor man kan se, at rigtig mange svenskere bruger aktiesparekontoen til at være med til at understøtte svensk erhvervsliv. Vi håber, at det samme sker i Danmark. Og så kan jeg love, at hvis vi får et aktiesparekontosystem som det i Sverige, vil det være langt flere end de 20 største virksomheder i Danmark – det vil være langt flere, det vil virke langt bredere – der får gavn af den finansiering, der skabes.

Kl. 16:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er det hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Benny Engelbrecht (S):

Jeg håber, at finansministeren har lyttet til andre dele af de taler og kommentarer, der er kommet i dagens løb, end det, som finansministeren gjorde opmærksom på i sin tale. Det gælder bl.a. Togfonden DK, hvor det jo er sådan, at partierne bag Togfonden DK klart har indikeret, at der er behov for justeringer i forhold til det, som regeringen har taget af tiltag, og det synes jeg vi bør slå os sammen om at prøve at få løst i begyndelsen af det nye år. Det handler ikke om 2018, men om overslagsårene, hvilket finansministeren nok er bekendt med.

Så synes jeg bare, det er interessant at bemærke, at man ikke ønsker at være med i Togfonden DK med henvisning til, at man er ueinig i sigtet for den. Der er ellers mange forgængere til finansministeren i Finansministeriet, der har sagt kloge ting. F.eks. var der en forgænger, der for nogle år siden sagde, at flagskibet i den kollektive trafik bliver den såkaldte timemodel, der vil gøre det muligt at køre med tog mellem de største danske byer på 1 time eller mindre. Det betyder, at turen fra København til Odense kommer ned på 1 time, og det samme gør turen mellem Odense og Aarhus og mellem Aarhus og Aalborg. Det er kloge ord, der blev sagt af den daværende finansminister hr. Lars Løkke Rasmussen i 2008. Men sådan har man måske en holdning, indtil man får en ny.

Kl. 16:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 16:32

Finansministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest har vi indbudgetteret det her års initiativer for Togfonden DK på præcis samme måde, som vi sidste år indbudgetterede, altså 2017-initiativerne, nemlig de initiativer, der sættes i gang i indeværende år.

Lad os så tage timemodellen. Jeg synes faktisk også, at timemodellen er tillokkende. Altså, det med at kunne flytte sig med 1 times mellemrum mellem landets store byer, København, Odense, Aarhus og for den sags skyld Esbjerg og andre store byer – jeg skal nok lade være med at sige Herning – synes jeg er meget fascinerende. Det, der bare ikke stod klart for mig dengang i 2008, hvor jeg som medlem af regeringens økonomiudvalg bakkede op om udspillet, var, at en timemodel tilsyneladende kræver, at man pløjer en ny jernbane ned gennem noget af det smukkeste natur i Danmark. Vi valgte fra den daværende VK-regerings side at prioritere en ny motorvejss-trækning rundt om Silkeborg for at undgå at skulle genere Gudenå-dalen. Jeg ønsker ikke at bevare skøn natur ét sted i Danmark og så til gengæld være med til at lave det ar ned igennem Vejle Fjord, som en ny jernbane vil koste naturen der.

Kl. 16:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:34

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil godt lige tillade mig at vende tilbage til det, som jeg ikke synes hr. Nicolai Wammen fik et specielt godt svar fra finansministeren på, nemlig i forhold til hvornår man i givet fald kan forvente skatteaftaler. Jeg vil prøve at spørge på en anden måde, så jeg tror, at selv finansministeren vil være i stand til at svare på det: Er der eller er der ikke en deadline vedtaget i regeringen, der hedder den 31. januar 2018, i forhold til at der skal ligge en aftale klar vedrørende skat? Er der eller er der ikke en deadline?

<p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo.</p>	<p>Kl. 16:34 og den anden vej, er det jo alt sammen meget fint, men hvis vi har et ønske om, at der skal være flere faglærte i fremtiden, så duer det jo ikke, det her med at enhedsprisen falder. Det var jo sådan set stik imod hensigten.</p>
<p>Finansministeren (Kristian Jensen): Nej.</p>	<p>Kl. 16:34 Kl. 16:37</p> <p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo.</p> <p>Kl. 16:34 Kl. 16:37</p>
<p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Ja. Vi har lidt ekstra tid endnu. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, Socialdemokratiet. Værsgo.</p>	<p>Kl. 16:34</p>
<p>Pernille Rosenkrantz-Theil (S): Vi kommer frem til noget, hvor finansministeren kan svare lige så forbeholdt kort, så keep up the good work. Jeg vil bare komme med et lille råd bare sådan fra MF'er til MF'er, inden jeg kommer med spørgsmålet, som man kan svare meget, meget kort på. Jeg er ikke helt sikker på, at det er det helt rigtige tidspunkt, at finansministeren starter med sådan noget karaktergivning for det faglige kompetencemæssige indhold på. Finansministeren kom med en utrolig harsk bemærkning om vores ordførers tale tidligere. Det tror jeg jeg ville passe en lille smule på med som finansminister i den nuværende situation. Der bliver rynket så meget med brynene, at jeg bliver helt bekymret for, om finansministeren selv har opdaget, hvor tumultarisk forløbet har været her de sidste par uger.</p> <p>Til spørgsmålet, som der kan svares på ultra, ultra kort: Hvis man går lidt længere ned i det svar, finansministeren har givet i forbindelse med de tal, som finansministeren var inde på om de tekniske skoler, står der så noget om enhedsudgifterne på de tekniske skoler? Jeg skal bare spørge finansministeren: Når man kigger på enhedsudgifterne i de tal, som finansministeren stod med, stiger de så, eller falder de på de tekniske skoler i regeringens finanslovsudspil? Stiger de eller falder de?</p>	<p>Kl. 16:34</p> <p>Finansministeren (Kristian Jensen): Det er sådan, at vi har en aftale om rammerne, men den aftale blev ikke indgået, sådan at den også var en forligsaftale om økonomien på erhvervsskolerne. I givet fald ville forliget jo være sprængt for flere år siden.</p> <p>Når jeg tog de tal frem om den reelle samlede økonomiforskel, hvis man tager udgiftsopfølgning tre, altså ved udgangen af 2017 og det, der er budgetteret for næste år, så er der samlet set en forskel på 4 mio. kr., og så er det bare for at se det billede, som nogle har tegnet af, at der nu nærmest skulle ske massefyringer blandt lærerstaben på de danske erhvervsskoler, i perspektiv. Der er stort set det samme til rådighed.</p> <p>Kl. 16:37</p> <p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak. Man skal overholde taletiden. Fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.</p> <p>Kl. 16:38</p> <p>Johanne Schmidt-Nielsen (EL): Tak for det. Jeg ved jo, at et tema, som har fyldt meget i finanslovsforhandlingerne, er Dansk Folkepartis ønske om, at flygtninge ikke skal integreres. De skal derimod bo i nogle lejre eller nogle centre, og de voksne skal ikke ud på det danske arbejdsmarked og forsørge sig selv. Børnene skal ikke gå i folkeskole. Hverken børn eller voksne skal lære dansk, som jeg forstår Dansk Folkeparti.</p> <p>Det er for mig at se en dybt, dybt bekymrende vej at gå, bl.a. fordi vi jo ved, at den slags konflikter, som mennesker typisk flygter fra, i snit er omkring 17-20 år lange. Jeg synes jo, at tanken om børn og for den sags skyld voksne, som sidder så længe i centre uden at blive en del af samfundet, er meget, meget uhyggelig.</p> <p>Jeg ville såmænd gerne høre, hvad Venstres holdning er til den vej. De sidste mange år har der jo heldigvis været enighed om, at vi skal arbejde målrettet på, at flygtninge, som kommer til Danmark, lærer dansk, og at flygtninge, som kommer til Danmark, kommer ud på arbejdsmarkedet, og at børnene kommer i dansk folkeskole. Er det stadig Venstres holdning?</p> <p>Kl. 16:39</p>
<p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo til finansministeren.</p>	<p>Kl. 16:36</p>
<p>Finansministeren (Kristian Jensen): Jeg var lige ved at tro, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil ville have mig til at huske tallene, men hvis det bare er et spørgsmål, om de stiger eller falder, så falder de med ca. 1.000 kr. pr. elev i de to kategorier, der er i svaret på spørgsmål 73 til hr. Benny Engelbrecht, afgivet her de seneste par dage.</p>	<p>Kl. 16:36</p>
<p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.</p>	<p>Kl. 16:36</p> <p>Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak. Værsgo, ministeren.</p> <p>Kl. 16:39</p>
<p>Pernille Rosenkrantz-Theil (S): Jeg synes, at det er prisværdigt, at vi kan få så klart et svar, for det, der er udfordringen, når vi taler om de tekniske skoler, er jo præcis, at der har været et politisk ønske – i øvrigt bredt her i salen – om at skabe et kvalitetsløft for de tekniske skoler. Der har været en fælles anerkendelse af, at der er en udfordring med at tiltrække elever til tekniske skoler, og noget af det handler om, at kvaliteten simpelt hen ikke har været i orden.</p> <p>Derfor undrer vi os jo som aftalepart i forbindelse med erhvervsskolerne over, at man går ind og skærer i kvaliteten på erhvervsskolerne. Det er jo udkommet, når enhedsprisen falder. Så når finansministeren står i sin tale og siger, at det kun er 4 millioner den ene vej</p>	<p>Finansministeren (Kristian Jensen): Nu synes jeg først, at man skulle stille spørgsmål om Dansk Folkepartis politik til Dansk Folkeparti og spørgsmål om regeringens politik til mig, og derfor skal jeg ikke kommentere på den udlægning af Dansk Folkepartis politik, som der lige kom her. Jeg skal til gengæld sige, hvad regeringen mener.</p> <p>Regeringen mener, at vi bør have flere flygtninge og familiesammenførte ud på det danske arbejdsmarked. Vi mener, det er vigtigt, at der både bliver givet kompetencer, der gør, at man har mulighed for at vende tilbage til sit hjemland, og kompetencer, der gør, at man kan klare sig i det danske samfund, for vi ved ikke, hvor langt opholdet i Danmark bliver. Og hvis det bliver langvarigt nok, er det også</p>

vigtigt, at man kan klare sig i det danske samfund, herunder at lære dansk. Men hvis opholdet i Danmark bliver kort og det af forskellige årsager bliver muligt at vende tilbage til det land, man er flygtet fra, så skal der selvfølgelig også være nogle uddannelsesmuligheder, noget træning og andet, der gør, at man evner at vende tilbage til og være med til at genopbygge landet. Derfor er spørgsmålet selvfølgelig også, hvordan vi giver den bedste pakke, der gør, at hvis der bliver fred i ens hjemland, kan man komme tilbage og blive en aktiv del af genopbygningen der.

Kl. 16:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:40

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Finansministeren har helt ret i, at vi ved det ikke. Vi ved ikke, hvor langt opholdet i Danmark bliver, hvis man er flygtet. Dog er der en klokkeklar erfaring, som siger, at den slags konflikter i snit varer 20 år. Men netop fordi vi ikke ved det, vil det så sige, at finansministeren på regeringens vegne i dag kan afvise, at regeringen kommer til at bakke op om et forslag, hvor børn, som kommer hertil som flygtninge, nægtes adgang til folkeskolen, hvor mennesker, som har fået asyl i Danmark, nægtes adgang til arbejdsmarkedet, og hvor man ikke lærer hverken børn eller voksne dansk? Tak.

Kl. 16:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 16:40

Finansministeren (Kristian Jensen):

Igen virker det, som om fru Johanne Schmidt-Nielsen skulle have været her og diskuteret med Dansk Folkeparti. Jeg fortæller bare, hvad regeringen vil. Regeringen vil gerne have, at vi har mulighed for at give mennesker, der er kommet til Danmark, en pakke, der gør, at de er i stand til at klare sig, både hvis de skal være i Danmark i længere tid, og hvis de skal tilbage til deres hjemland. Hvis de skal være i Danmark og klare sig, skal de kunne komme ind på arbejdsmarkedet. Så skal de kunne vores sprog. Så skal de kunne vores kulturværdier og agere i det danske samfund. Det kræver, at vi giver dem nogle rammer, så de kan gøre det fremadrettet, og det vil vi vedblive med at gøre.

Det meget brugte tal omkring 33 mia. kr., som ikkevestlig indvandring koster Danmark, hænger jo sammen med, at for få flygtninge, for få familiesammenførte er kommet i beskæftigelse. Det, der er sket på det seneste, er, at flere heldigvis er kommet det.

Kl. 16:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det fru Carolina Magdalene Maier, Alternativet. Værsgo.

Kl. 16:41

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det. Hvis man læser ned over finansloven, kan man se, at den jo er delt ind i forskellige emner, altså uddannelse, infrastruktur, et bedre skattevæsen, arbejdsmarkedet, styrkelse af den danske kultur osv., og så er der øvrige initiativer som det sidste. Og under øvrige initiativer står der jo så det lidt, der er at finde om indsatserne på det grønne område i den her finanslov.

Nu vil jeg følge op på fru Josephine Focks spørgsmål fra tidligere: Er det virkelig ambitiøst nok, i forhold til at man kigger på Danmark fra udlandet og ser, at det her er den danske regerings finanslov for 2018, og at der er nogle småbitte ting om det under øvrige initiativer? Skal vi ikke være mere ambitiøse? Burde det ikke stå

som sit eget emne, og burde der ikke være meget større fokus på og flere midler til den grønne omstilling som en del af Danmarks finanslov?

Kl. 16:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:42

Finansministeren (Kristian Jensen):

Men det er jo faktisk sådan, at der er en lang række, kan man sige, miljømæssige initiativer, som også står i finansloven – ikke i aftalen med Dansk Folkeparti, men i en aftale, der er lavet bredtovre hos fødevareministeren, hvor også Alternativet er en del af det flertal, der bakker op om en aftale vedrørende en styrket kemiindsats. Vi har jo tidligere haft miljø og fødevarer i to forskellige ministerier og haft to forskellige kemiindsatser. Det, der sker nu under miljø- og fødevareministeren, er, at vi har en fælles kemiindsats, der er med til at gøre, at vi får bekæmpet uønsket kemi i danskernes hverdag langt mere effektivt. Det står ikke i aftalen med Dansk Folkeparti, for det er en del af de aftaler, som langt flere partier – i min hukommelse alle partier i Folketinget – faktisk bakker op om.

Kl. 16:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Carolina Magdalene Maier.

Kl. 16:43

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Jo, men nu taler vi jo om finansloven. Lad os tage et helt konkret eksempel. Man kunne i forhold til den her finanslov have valgt at sige: Hvorfor er det, at vi ikke styrker markedet for elbiler i Danmark? Jeg ved godt, at der er blevet indgået en aftale for nylig, som jo så slet ikke styrker elbilerne, tværtimod styrker det benzin- og dieselbilerne og salget af dem. Men i Norge, vores nabo, solgte man i juni måned i år 4.000 elbiler, og i Danmark solgte man 79, og måneden før det solgte man 9 i Danmark. Altså, det er bare for at sige, at vi jo slet ikke rykker. Vi kunne virkelig lade os inspirere af et land som Norge, som endda er et olieland. Og herhjemme i Danmark er det så småt, som det næsten kan blive. Altså, kunne finansministeren ikke også godt ønske sig, at vi om ikke andet så næste år (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Ja tak!) bliver en lille smule bedre til det?

Kl. 16:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til finansministeren.

Kl. 16:44

Finansministeren (Kristian Jensen):

Hvis vi endelig skal tage bilområdet, vil jeg sige, at vi jo har lavet en mere lempelig indfasning af registreringsafgiften, dengang bilsalget på elbilmarkedet helt stoppede. Og i forhold til biler generelt har vi gjort det, at vi har prioriteret biler, der kører langt på en liter brændstof. Det betyder, at f.eks. hybridbiler med den aftale, der blev indgået, bliver markant billigere. Det er stadig væk svært helt at konkurrere med almindelige, traditionelle biler, for du skal trods alt lægge to motorer ind, og batterisystemet er et meget dyrt system at have. Men heldigvis ved vi, at rigtig mange bilvirksomheder forsker i at gøre prisen på hybridbiler billigere, og når det sker, slår det ekstra meget igennem i Danmark.

Kl. 16:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det fru Aaja Chemnitz Larsen. Værsgo.

Kl. 16:44

Kl. 16:47

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Mange tak til finansministeren. Jeg vil gerne kvittere for det gode samarbejde og de gode samtaler, der har været under finanslovsforhandlingerne. Regeringen har jo ansvaret for justitsområdet i Grønland, og fra Inuit Ataqatigiits side er vi meget optaget af at sikre retssikkerhed i Grønland. Derfor er det også dybt bekymrende, når vi snakker med Grønlands politi og politiforeningen i Grønland og de fortæller, at politiets radiokommunikationsudstyr er dybt forældet.

Da jeg talte med regeringen sidste år i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, anerkendte man jo sådan set også, at man er nødt til at udskifte udstyret i Grønland. Det er jo sådan, at vi har et andet udstyr end det, man har i Danmark, hvor man har et mere moderne udstyr i dansk politi. For at illustrere situationen kunne man forestille sig, at en grønlandsk politibetjent lå allernederst i bunken i et masseslagsmål og er nødt til at tilkalde forstærkning på sin egen telefon, og det illustrerer egentlig, hvor absurd den her situation er, og hvor svært det kan være at sikre en ordentlig retssikkerhed.

Så jeg vil gerne høre regeringen: Hvad er alternativet? Er det ikke at gøre noget i forhold til at sikre, at politiet får opdateret deres radiokommunikationsudstyr?

Kl. 16:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:46

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg kender jo problemstillingen fra vores samtaler. Fru Aaja Chemnitz Larsen har løftet problemstillingen ganske ofte, når vi har haft drøftelser af forskellig karakter, og jeg anerkender også, at der kan være en problemstilling. Når vi ikke går ind og siger, at vi gør lige præcis sådan her og sådan her, er det i respekt for den normale samarbejdspraksis, vi har, og det gode samarbejde, vi har, med selvstyret i Grønland, nemlig at vi, når vi kommer med sådan et initiativ som de yderligere 40 millioner, som vi afsætter med finansloven til at styrke retsområdet i Grønland, har en dialog med det grønlandske selvstyre om, hvordan vi skal prioritere midlerne. Det forventer jeg naturligvis justitsministeren vil gennemføre først i det nye år, så vi kan få pengene sat i brug. Jeg mener, at der er flere områder, der godt kunne trænge til et løft. Vi har heldigvis konkret taget hul på spørgsmålet om efteruddannelse af fængselsbetjente med finansaftalen, men der kunne være andre områder, der også trængte til et løft. Det gør vi i fællesskab sammen med det grønlandske selvstyre.

Kl. 16:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Aaja Chemnitz Larsen.

Kl. 16:47

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Det er jo sådan, at hvis der skal etableres et nyt radiokommunikationsudstyr i Grønland og det er regeringen selv, der skal gøre det, vurderer man, at det vil koste 35 mio. kr. Derfor synes jeg også, at det er rigtig positivt, at regeringen har givet udtryk for, at de penge ikke skal tages fra de 40 mio. kr., fordi så vil pengene egentlig allerede være brugt der på det. Som vi hørte tidligere i debatten, vil mange af de her penge jo sådan set gå til landsforsvarerembedet, og finansministeren ved, at man ikke kan bruge pengene to gange, så derfor står vi jo en situation, hvor vi virkelig har behov for, at man ikke kun fokuserer på de her 40 mio. kr., men også kigger derudover, med hensyn til hvad det er, der skal til for at styrke justitsområdet i Grønland.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:47

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er jo generelt en meget god pointe, nemlig at selv om vi står her i dag og meget diskuterer de aftaler, der er indgået, skal vi ikke bare kigge på aftalerne. Vi skal kigge på hele den sum af penge, vi bruger på f.eks. det grønlandske rets område eller for den sags skyld på alle mulige andre områder. Derfor er vi da naturligvis også fra regeringens side interesseret i at kigge på, om vi bruger pengene rigtigt undervejs, får vi det rigtige for dem, eller kan vi prioritere dem anderledes, så vi kan hjælpe der, hvor behovet er størst. Der anerkender jeg at der er et problem med radiokommunikationsudstyr for politiet i Grønland.

Kl. 16:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Morten Østergaard, Radikale Venstre.

Kl. 16:48

Morten Østergaard (RV):

Finansministeren sagde indledningsvis, at der altid er noget at bekymre sig over som finansminister, også selv om det går godt. Jeg vil gerne takke for samarbejdet om erhvervsaftalen, som jeg synes landede godt og er et bidrag til noget, som kan øge væksten også i de kommende år til glæde for alle danskere og for danske virksomheder.

Men det er jo rigtigt, at det, der bekymrer en, når det går godt, er, om det kan blive ved med at gå godt. Altså, har vi hænder nok til at levere velfærd og til at skabe vækst i virksomhederne? Og der kan man godt blive bekymret, når man ser på regeringens bestræbelser for at gøre noget ved det, for det er jo ikke et bredt samarbejde. Der helliger man sig altid det parlamentariske grundlag. Og der forstår vi, at færre flygtninge skal stå til rådighed på arbejdsmarkedet. Vi kan konstatere, også på det, finansministeren siger i dag, at man i hvert fald ikke tør lægge hovedet på blokken, når det handler om, at en stor investering i skattelettelser skal bidrage til markant at øge udbuddet af arbejdskraft. Udenlandsk arbejdskraft, som var en anden mulighed, er vel heller ikke rigtig på bordet. Og så laver man finanslove, hvor man sparer på uddannelse.

Så derfor spørger jeg bare: Hvorfor er det, at man ikke søger bredt i Folketinget, også når den store væsentlige opgave med at skaffe arbejdskraft nok skal løses, men hele tiden strander hos Dansk Folkeparti?

Kl. 16:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:49

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg er sådan set glad for, at partier så villigt og nærmest anrørende melder sig og gerne vil være med til at lave aftaler med regeringen, men det er nu sådan, at regeringen ofte starter med at drøfte sager med sit parlamentariske grundlag. På erhvervsområdet, med erhvervs- og iværksætteraftalen, lavede vi faktisk et løft, en forbedring i forhold til nøglemedarbejdere i Danmark, så man får mulighed for at blive her i 7 år i stedet for som hidtil i 5 år. Det er med til at gøre det mere attraktivt for udenlandske nøglemedarbejdere at komme til Danmark og arbejde. Jeg ved f.eks., at hele vores medicindustri er meget optaget af, at de kan være her længere.

I forhold til udenlandsk arbejdskraft generelt er der selvfølgelig rigtig mange aviser hver eneste dag, men hr. Morten Østergaard må ikke være nået om til Jyllands-Postens erhvervstillæg, hvor beskæftigelsesministeren netop har varslet en øget indsats for at få mere udenlandsk arbejdskraft til Danmark. Men jeg synes jo først og fremmest, vi bør gøre en indsats for at få danskere, der ikke er i beskæftigelse, ind på arbejdsmarkedet. Og derfor er det også godt, at beskæftigelsesministeren er i gang med at forenkle hele lovgivningen om den aktive arbejdsmarkedspolitik, den aktive beskæftigelsespolitik, sådan at vores medarbejdere ude i kommunerne kan bruge mere tid på at få folk i job og mindre tid på administration.

Kl. 16:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:51

Morten Østergaard (RV):

Når man har fulgt forløbet i december, kan man godt forstå, at regeringen måske bliver lidt nervøs for sit parlamentariske grundlag, men det er jo ikke nogen naturlov, som finansministeren her siger. For 4 år siden blev der lavet en finanslov bredt i Folketinget i den regering, jeg var en del af. Vi lavede skatteaftaler sammen, vi lavede erhvervsaftaler sammen, så selvfølgelig kan en regering vælge at samarbejde bredt i Folketinget, hvis det vigtige er, hvad der bliver gennemført, og ikke hvem man gennemfører det med.

Min pointe er sådan set bare, at det, der står tilbage, er, at hvis det står til troende, at regeringen mener, at manglen på arbejdskraft er den største udfordring for Danmark, så kommer man jo til at løbe panden mod en mur, hver gang man søger til Dansk Folkeparti alene, fordi de ikke ønsker mere udenlandsk arbejdskraft, ikke ønsker en bedre integration, ikke ønsker at bruge skatterne som redskab til at skabe mere arbejdskraft. Man ønsker egentlig bare at skære ned på uddannelse, og det hjælper heller ikke.

Kl. 16:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, overhold venligst taletiden. Værsgo.

Kl. 16:51

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg genkender ikke billedet af, at vi ikke laver brede aftaler. Det gjorde vi helt fra starten af året, hvor vi lavede Nordsøaftalen, som er ganske bredt funderet i Folketinget, og som er med til at sikre, at Danmark får investeret i Nordsøen og får hentet de reserver af olie og gas op, der er. Boligbeskatningsaftalen, som er en meget langtrækkende aftale, som vel først i 2060 eller 2080 er fuldt ud implementeret, er en meget, meget stor, meget, meget omfangsrig og meget, meget bred aftale. Så vi laver gerne brede aftaler.

Jeg genkender altså heller ikke billedet af, at Dansk Folkeparti skulle være modstander af at øge arbejdsudbuddet ved at sætte skatten ned. Det har vi gjort en lang række gange fra regeringens side sammen med Dansk Folkeparti, og jeg håber, vi gør det igen i starten af 2018.

Kl. 16:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og så er det hr. Morten Bødskov.

Kl. 16:52

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne spørge til regeringens oprindelige forslag til en skattereform. Det er sådan lidt svært at finde ud af, hvad det er, regeringen vil på skatteområdet. Man kan rolig sige, at det er temmelig kaotisk, men jeg forsøger alligevel, for det oprinde-

lige forslag til en skattereform indeholdt sådan en finansieringspåsus, som handlede om, at man skulle finde op til 5,25 mia. kr. til finansiering i 2025. Og de skulle finansieres via uspecificerede overførsler – det tror jeg nok der stod i det oprindelige forslag. Jeg forsøgte, da vi havde den første debat om finansloven, at spørge finansministeren, hvor de her penge i grunden skulle komme fra. Og derfor vil jeg gerne, bare for lige at få det helt afklaret, spørge finansministeren:

Er det oprindelige forslag til skattereform, som man fremlagde, stadig regeringens politik? Er det det, man går ind med i skattereformforhandlingerne, som vi forstår skal finde sted her efter nytår? Det må det jo næsten være, for jeg går ud fra, at det er indregnet i regeringens samlede 2025-plan, at man har tænkt sig at indfri sit løfte om en skattereform. Derfor er spørgsmålet så bare igen: Hvordan skal de der 5,25 mia. kr. finansieres via overførselsindkomster i 2025?

Kl. 16:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og værsgo til ministeren.

Kl. 16:54

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nu var det jo mange spørgsmål i én indledning, så jeg skal se, om jeg kan nå dem alle sammen, men ellers må hr. Morten Bødskov spørge igen.

Først og fremmest bliver der spurgt, om vores skattepolitik er den samme. Ja, de ting, vi allerede har vedtaget, skal vi jo ikke foreslå igen. Altså, i vores skatteudspil var der også spørgsmålet om, at vi skulle have lavere bilafgifter, og det er jo gennemført, så det foreslår vi ikke en gang til. I vores skatteudspil var der spørgsmålet om, at vi skulle have afskaffet udligningsskatten på store pensioner, og at vi skulle have afskaffet skatten på fri telefon og fri internet. Alle de ting er jo aftalt på plads, og det betyder naturligvis, at det, vi foreslår, er tilpasset den virkelighed, der er, og de aftaler, der er indgået hidtil.

Til spørgsmålet om de 5,25 mia. kr. kan jeg sige, at det er sådan, at vi i aftalen om erhvervs- og iværksætterinitiativer har tilvejebragt finansiering på cirka 900 mio. kr. ved at ensrette det refusionssystem, der er på beskæftigelsesområdet, på aktiveringsområdet. Det er en del af det, der lå til grund for de oprindelige 5,25 mia. kr. Derudover kan jeg stadig væk pege på de områder, som vi har nævnt fra starten af: spørgsmålet om et loft over antallet af børn, der udløser børnefamilieydelse, spørgsmålet om ... (*Formanden (Pia Kjærsgaard):* Tak).

Kl. 16:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 16:55

Morten Bødskov (S):

Ja, det var en skam, at finansministeren ikke fik lov til at tale lidt længere, for det er faktisk der, det begynder at blive spændende. For selv om det jo er rigtigt nok, at der er tilvejebragt finansiering i størrelsesordenen 1 mia. kr., så er det vel rundt regnet en tre stykker, der stadig væk mangler. Og derfor kunne jeg godt tænke mig, at finansministeren fortsatte og eventuelt bekræftede eller afkræftede, om det, der er tale om, er besparelser på dagpengeområdet. Er det det, der skal fylde op til de 5,25 mia. kr. i 2025? Vi kan høre, at det er besparelser på børnechecken, som nu er i støbeskeen. Hvad med SU'en, hvad med dimittenderne? Kan vi få et svar på, hvad det er, der skal fylde op til så stor en besparelse, som der her er tale om, og som jeg må forstå stadig skal finansiere markante lettelser i personbeskatningen?

Kl. 16:56

Kl. 16:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og vær venlig at overholde taletiden.

Værsgo, finansminister.

Kl. 16:56

Finansministeren (Kristian Jensen):

Ja, det var lidt af en cliffhanger sådan lige at stoppe halvvejs inde i en sætning. Men spændingen bliver nu ikke helt så stor, når jeg fortsætter, for jeg tror, hr. Morten Bødskov og andre vil kunne genkende svaret, fra første gang vi havde den her diskussion. Vi ønsker at lægge et loft over antallet af børn, der udløser en børnefamilieydelse. Vi ønsker at indføre brugerbetaling på danskundervisning for udlændinge, som i øjeblikket får det gratis, og vi ønsker at lave en række optjeningsprincipper på forskellige ydelser, der gør, at udlændinge, der kommer hertil, skal yde, før de kan nyde. Det mener vi er rimeligt; det mener vi er den vej, vi skal gå.

Kl. 16:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og det er absolut tilladt at gøre en sætning færdig, man skal bare økonomisere med tiden.

Værsgo til hr. Jens Joel, Socialdemokratiet.

Kl. 16:57

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at vende tilbage til de besparelser på erhvervsskolerne, som vi har diskuteret før. Finansministeren indrømmede jo forbillig præcist og ærligt, at enhedsprisen så at sige falder – at det koster mindre at uddanne de unge mennesker, vi har brug for, til næste år. Mit spørgsmål er så bare: Hvorfor?

Kl. 16:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 16:57

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror på, at offentligt ansatte er lige så dygtige som privat ansatte. Og jeg tror på, at når vi kan se, at den private sektor kan effektivisere og øge produktiviteten med ca. 2 pct. om året, kan man også gøre det i den offentlige sektor. Og derfor har vi valgt at sige, at den offentlige sektor generelt skal kunne levere 2 pct.s mere effektivitet. De kan gøre det ved at skære ned på deres energiforbrug, deres bygningsmasse, deres administration, ved at bruge ny teknologi eller andet, men det overlader vi til de enkelte dygtige ledere i hver enkelt institution.

Vi mener også, at man på en række uddannelsesinstitutioner vil være i stand til at kunne levere en 2-procenteffektivisering. Det har vi bedt dem om at gøre i indeværende år, og det beder vi dem også om at gøre i 2018. Og derfor er det sådan, at vi har sagt, også til erhvervsskolerne, at de skal forvente at levere lidt mere, også pr. elev. Men når jeg bruger totaltallene, er det, fordi nogle har tegnet et billede af, at vi har massefyrringer på vej i erhvervsskolesektoren, og det kan jeg altså bare ikke genkende. Når jeg kigger på, hvad der bruges i 2017, og hvad vi har skaffet rum til der bruges i 2018, så ligger forskellen i forhold til et omfang på næsten 7 mia. kr. på ca. 4 mio. kr.

Kl. 16:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jens Joel.

Jens Joel (S):

Min kollega hr. Mattias Tesfaye prøvede tidligere på dagen at få et svar fra Venstres ordfører på, om det her nogen sinde stopper. Altså, hvor længe kan man forestille sig det fortsætter? For når man kigger på overslagsårene i finansloven, bliver der ved med at være et omprioriteringsbidrag. Skal man ude på erhvervsskolerne regne med, at man skal klare sig for mindre og mindre, og at det aldrig stopper, så længe Venstre er i regering? Det er det første spørgsmål.

Det andet er: Hvordan kan finansministeren selv mene, at det her er en opprioritering, at det her er et kvalitetsløft til erhvervsskolerne, når det, som det i virkeligheden er, er en nedskæring?

Kl. 16:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 16:59

Finansministeren (Kristian Jensen):

For at starte bagfra: Vi har jo ved siden af det her skaffet et ekstra råderum til erhvervsskolerne, så de kan gennemføre de investeringer i bygningsmassen, som de egentlig havde budgetteret med, og som lå langt over det budgetterede, langt over det aftalte. Det kræver på tilsvarende vis en finansiering af råderummet i økonomien, som hvis vi havde givet det til drift. Så derfor tilfører vi faktisk erhvervsskolerne en større del af råderummet i 2018, end de fik i 2017, en del af det går bare til driften.

Så kommer jeg til spørgsmålet: Stopper effektiviseringen aldrig?

(*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Nej, det spørgsmål kommer ikke!).

(*Munterhed i salen*). Det kommer måske igen!

Kl. 16:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:59

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for det. Sidste år steg Danmarks CO₂-udledning igen efter i rigtig mange år at være faldet, og den steg også, efter man havde korigeret for vejret, i modsætning til hvad De Konservatives hr. Rasmus Jarlov udtalte fra talerstolen tidligere. Vi ved, at klimaets smertensbarn i Danmark er transportsektoren; der bliver CO₂-udledningen ved med at stige, og det er den kurve, vi skal have knækket. Så på trods af det står vi med en finanslov i dag, som med hele den her aftale om bilafgifter og nedsættelsen af taksten over Storebælt risikerer at øge transportens udledning af CO₂.

Mit spørgsmål til finansministeren er: Er det ansvarligt? Hvordan vil finansministeren forklare vores børn og børnebørn, at man i lige præcis de år, hvor vi havde mulighed for at bremse den her krise, var mere optaget af skattelettelser og af vækst end af at reducere CO₂-udledningen i Danmark?

Kl. 17:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:01

Finansministeren (Kristian Jensen):

Som jeg sagde ved indledningen af min tale her i dag, så gør det, at vi har vækst i Danmark, os rigere. Væksten på 2 pct. betyder, at vi skaber en værdi mere i Danmark på 43 mia. kr. Den vækst er afgørende for, om vi har råd til at gøre de indsatser, vi mener er nødvendige. Og hvad skaber så vækst, hvad er forudsætningen for vækst? Ja, det er et stærkt erhvervsliv. En af grundene til, at vi har haft en

stigning i CO₂-udledningen i Danmark, er, at danske virksomheder er kommet op i højere omdrejninger, og det er også, at der er blevet og på vej til at blive etableret datacentre rundtomkring, og der bliver nu bygget rigtig, rigtig meget mange steder. Det øger også CO₂-udledningen.

Det er for megets vedkommende omfattet af det kvotesystem, vi har, og det betyder, at øget CO₂-udledning fra Danmark kommer fra lavere CO₂-udledning andre steder fra. Så er det rigtigt, at transportsektoren er særlig, for den er ikke kvoteomfattet. Derfor vil vi også gerne understøtte, at man får lavet flere og flere omstillinger i forhold til jernbanen, og man skal huske på, at den lavere pris over Storbælt også kommer af, at taksterne for persontransport på bane også er sat ned.

Kl. 17:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Maria Reumert Gjerding.

Kl. 17:02

Maria Reumert Gjerding (EL):

Det var så et svar med en række indbyggede selvmodsigelser, nemlig at vækst er en forudsætning for den grønne omstilling, og at erhvervslivets fremgang er årsagen til CO₂-udledningen. Men lad nu det ligge. Vi har ikke 200 år til at løse den her krise, og jeg vil gerne bede finansministeren om at svare på mit spørgsmål: Hvordan vil finansministeren forklare vores børn og børnebørn, at man i lige præcis de her år, hvor man havde mulighed for at bremse den her krise, for at udnytte vores rolle i verden til at være foregangsland, til at vise resten af verden, hvordan det her kan lade sig gøre, også i forhold til vores transportsektor, var mere optaget af skattelettelser og vækst?

Kl. 17:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 17:02

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil sådan set med stolthed i stemmen forklare, at regeringen gør rigtig meget for netop at understøtte en omstilling i Danmark, at vi har høje målsætninger om mere vedvarende energi, at vi med det energispil, der kommer i 2018, får lavet en markedsorienteret omstilling af vores energistruktur, så vi får flere vedvarende energikilder sat i spil, og at vi med iværksætteraftalen får sænket den elvarmeafgift, der har været hindrende for, at vi får skabt en ordentlig grøn omstilling i vores erhvervsliv. Så vi tager faktisk med aftalerne, som finansloven rummer, også fat på noget af den grønne omstilling, der er så vigtig.

Kl. 17:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:03

Jacob Mark (SF):

Tak for det. I det kommende år skal der være medieforhandlinger, og jeg synes, at noget af det vigtigste ved de medieforhandlinger er at sikre, at vi fortsat har et stærkt public service-indhold i Danmark, men også, at det danske indhold, som historisk set har været rigtig stærkt, fortsat er det i fremtiden. Noget af det, som truer det danske indhold, er store udenlandske spillere som HBO, Netflix, Google, Amazon, der kommer ind på det danske marked og suger rigtig mange penge ud af markedet. De betaler ikke til dansk indhold, og det vil sige, at der er en risiko for, at man svækker det danske indhold i fremtiden.

Der er flere af de større europæiske lande – både Italien, Frankrig, Tyskland – som har lavet en streamingskat og sagt, at de her store spillere også skal være med til at betale gildet og til at sikre nationalt indhold. Hvordan stiller regeringen sig i forhold til at indføre sådan en streamingskat, som kan være med til at finansiere dansk indhold i fremtiden?

Kl. 17:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 17:04

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg har ikke tidligere hørt om en streamingskat, så jeg kan ikke sige, om det er noget, nogen har tænkt dybere over, men vil bare give et umiddelbart svar: Jeg tror ikke, at det er løsningen på problemet. Jeg tror, at vores udfordring – og jeg anerkender, at vi har en udfordring – er, at min generation er blandt de sidste, som er vant til at se almindeligt flow-tv. Når jeg kigger på mine børn og deres kammerater, kan jeg se, at de sjældent sætter sig foran fjernsynet for at se flow-tv, altså almindelige udsendelser, der er planlagt på forhånd. Hvis de sidder foran en fjernsynsskærm, er det som regel for at spille PlayStation eller for at se noget, de streamer. Og udfordringen er ikke at afholde dem fra at se udenlandske ting i fjernsynet; udfordringen er at skabe en ramme, hvor vi får danskproducerede ting – nyheder, kultur, underholdning, børnefjernsyn, aktualitetsprogrammer – altså danskproduceret public service, som kommer derud, hvor fremtidens medieforbrugere er. Udfordringen er, at de service providers, altså de serviceudbydere, vi har i dag, de stationer, vi har, ikke nødvendigvis er svaret på fremtidens udfordringer.

Derfor tror jeg, vi skal tænke helt anderledes radikalt om på, hvordan vi definerer public service-leverancen i fremtiden.

Kl. 17:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Jacob Mark.

Kl. 17:05

Jacob Mark (SF):

De lande, der har lavet sådan en streamingskat, har sagt, at streamingtjenesterne skal betale en del af deres omsætning årligt til nationalt indhold. Altså, jeg vil ikke forhindre unge i at se udenlandsk indhold – det gør jeg også selv – men bare sikre, at vi også har et stærkt dansk indhold i fremtiden og en stærk public service, og det er truet. Regeringens eget udvalg om finansiering af dansk indhold i fremtiden er lige kommet med en rapport, der anbefaler sådan en omsætningskat. Der har lige været en artikel på DR Nyheder, der viser, at både Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og flere andre partier, dvs. et flertal i Folketinget, anbefaler sådan en omsætningskat.

Så tror ministeren ikke, at man kunne sigte efter at få sådan en skat, som kunne sikre dansk indhold i fremtiden?

Kl. 17:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og værsgo til ministeren.

Kl. 17:06

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nogle af de lande, der blev nævnt, uden at jeg kan huske dem alle sammen i hovedet, kan jeg en gang imellem godt have mistænkt for i højere grad at ville ramme udenlandsk fjernsyn end egentlig at lave en finansieringskilde. Jeg tror på, at det, vi skal gøre fra dansk side, er at sikre et stærkt dansk indhold. Hvordan vi så skaber det – ram-

merne om det, finansieringen bag det – bliver der tid til at drøfte, når vi skal have snakken om et medieforlig.

Det, jeg tror vi bare skal være enige om, og som jeg også opfatter at vi er enige om, er, at vi står i en tid, hvor mediebilledet bliver fuldstændig forandret inden for kort tid. Både de enheder, man ser medier på, og den måde, man ser medier på, bliver forandret. Og hvis ikke vi tænker os godt om og også tør tage mulige skridt til at forandre den platform, vi har i dag, risikerer vi at komme bagud og miste muligheden for at have public service-materiale på dansk og dermed miste noget af vores kultur.

Kl. 17:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og det var det sidste spørgsmål, så tak til ministeren.

Så udsætter vi mødet i 10 minutter til kl. 17.15.

Mødet er udsat. (Kl. 17:07).

Kl. 17:20

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er genoptaget, og vi går i gang med afstemningerne om ændringsforslag til finansloven.

Til § 5. Statsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Til § 6. Udenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2-5 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 550 af RV som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 6-26 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 7. Finansministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 27-46 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 8. Erhvervsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 47-51, 595 og 52-60 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 9. Skatteministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 61-63, 596 og 64 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 551 af EL og SF.

Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 65, 597 og 67-71 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 10. Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 72 og 73 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 552 af S, EL, ALT, RV og SF.

Afstemningen er slut.

For stemte 52 (S, EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 553 af SF.

Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 74 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 554 af SF.

Afstemningen er slut.

For stemte 12 (EL og SF), imod stemte 55 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 40 (S, ALT og RV).

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 75-81 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 11. Justitsministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 82 af finansministeren.

Afstemningen er slut.

For stemte 94 (S, DF, V, LA, RV, SF og KF), imod stemte 14 (EL og ALT), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 83 og 84 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 85 af finansministeren.

Afstemningen er slut.

For stemte 88 (S, DF, V, LA, SF og KF), imod stemte 19 (EL, ALT og RV), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Kl. 17:25

Der stemmes om ændringsforslag nr. 86 af finansministeren.

Afstemningen slutter.

For stemte 88 (S, DF, V, LA, SF og KF) imod stemte 19 (EL, ALT og RV), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 87-93 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 12. Forsvarsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 94 og 95 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 14. Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 96 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 65 (DF, V, LA, RV, SF og KF), imod stemte 43 (S, EL og ALT), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 97-100 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 101 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 94 (S, DF, V, LA, RV, SF og KF), imod stemte 14 (EL og ALT), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 102 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 89 (S, DF, V, LA, SF og KF), imod stemte 19 (EL, ALT og RV), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 103 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 85 (S, DF, V, LA og KF), imod stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 104 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 84 (S, DF, V, LA og KF), imod stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 105 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 85 (S, DF, V, LA og KF), imod stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 106 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 85 (S, DF, V, LA og KF), imod stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 107-113 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 555 af SF.
Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 598, 599 og 116-118 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 17:29

Til § 15. Børne- og Socialministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 119-154 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 16. Sundheds- og Ældreministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag 155-198 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 199 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 56 (DF, V, LA og KF), imod stemte 17 (EL, RV og SF), hverken for eller imod stemte 35 (S og ALT).

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 200-202 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 17. Beskæftigelsesministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 203-206 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 556 af EL og SF.
Afstemningen er slut.

For stemte 16 (EL, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 35 (S og ALT).

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 207-216, 600 og 218 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 557 af SF.

Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 558 af RV.

Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 601 og 220-266 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 19. Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 267-307, 602, 603 og 310-318 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 20. Undervisningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 319-322 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 560 af S.

Afstemningen er slut.

For stemte 33 (S og SF), imod stemte 75 (DF, V, EL, LA, ALT, RV og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 559 af SF som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 323-326 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 561 af S, EL, ALT, RV og SF.

Afstemningen er slut.

For stemte 52 (S, EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 327-345 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 346 af finansministeren.

Afstemningen er slut.

For stemte 79 (DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), imod stemte 29 (S), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 347-375 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 17:34

Til § 21. Kulturministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 376-380 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 381 af finansministeren.

Afstemningen er slut.

For stemte 62 (DF, V, LA, RV og KF), imod stemte 43 (S, EL og ALT), hverken for eller imod stemte 4 (SF).

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 382-416 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 22. Kirkeministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 417 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Til § 24. Miljø- og Fødevareministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 418-443 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 28. Transport-, Bygnings- og Boligministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 444-447 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 448 af finansministeren.

Afstemningen er slut.

For stemte 94 (S, DF, V, LA, RV, SF og KF), imod stemte 14 (EL og ALT), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 449-451 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 547 af EL.

Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 57 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 452-457 af finansministeren?

De er vedtaget.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 569 af SF som forkastet. Det er forkastet.
Jeg betragter ændringsforslag nr. 562 af S som forkastet. Det er forkastet.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 570 af S som forkastet. Det er forkastet.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 458-461 af finansministeren? De er vedtaget.	Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 497-500, 614 og 501 af finansministeren? De er vedtaget.
Der stemmes om ændringsforslag nr. 548 af EL. Afstemningen er slut.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 571 af S som forkastet. Det er forkastet.
For stemte 12 (EL og SF), imod stemte 57 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 40 (S, ALT og RV).	Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 502 af finansministeren? Det er vedtaget.
Forslaget er forkastet.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 572 af S som forkastet. Det er forkastet.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 462-465 af finansministeren? De er vedtaget.	Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 503 af finansministeren? Det er vedtaget.
Jeg betragter ændringsforslag nr. 563 og 564 af S som forkastet. De er forkastet.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 573 af S som forkastet. Det er forkastet.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 466, 604-608, 469, 470, 609 og 471-473 af finansministeren? De er vedtaget.	Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 504 af finansministeren? Det er vedtaget.
Til § 29. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 574 af S som forkastet. Det er forkastet.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 474-477, 610, 611, 478-486, 612, 613 og 488 af finansministeren? De er vedtaget.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 575 af SF som forkastet. Det er forkastet.
Til § 35. Generelle reserver.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 576 og 577 af S som forkastet. De er forkastet.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 489-493 af finansministeren? De er vedtaget.	Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 505 af finansministeren? Det er vedtaget.
Jeg betragter ændringsforslag nr. 565 af S som forkastet. Det er forkastet.	Der stemmes om ændringsforslag nr. 506 af finansministeren. Afstemningen er slut.
Jeg betragter ændringsforslag nr. 566 af S som forkastet. Det er forkastet.	For stemte 84 (S, DF, V, LA og KF), imod stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), hverken for eller imod stemte 0.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 494 og 495 af finansministeren? De er vedtaget.	Forslaget er vedtaget.
Der stemmes om ændringsforslag nr. 549 af EL. Afstemningen er slut.	Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 507-520 af finansministeren? De er vedtaget.
For stemte 12 (EL og SF), imod stemte 57 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 40 (S, ALT og RV).	Der stemmes om ændringsforslag nr. 521 af finansministeren. Afstemningen er slut.
Forslaget er forkastet.	For stemte 82 (S, DF, V, LA og KF), imod stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), hverken for eller imod stemte 0.
Kl. 17:40 Jeg betragter ændringsforslag nr. 567 af SF som forkastet. Det er forkastet.	Forslaget er vedtaget.
Jeg betragter ændringsforslag nr. 568 af S som forkastet. Det er forkastet.	Jeg betragter ændringsforslag nr. 578 og 579 af SF som forkastet. De er forkastet.
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 496 af finansministeren? Det er vedtaget.	Der stemmes om ændringsforslag nr. 580 af S. Afstemningen er slut.

For stemte 41 (S, EL og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 11 (ALT og RV).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 581 af S.
Afstemningen er slut.

For stemte 40 (S, EL og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 11 (ALT og RV).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 582 af S.
Afstemningen er slut.

Kl. 17:44

For stemte 46 (S, EL, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 6 (ALT).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 583 af S.
Afstemningen er slut.

For stemte 33 (S og SF), imod stemte 75 (DF, V, EL, LA, ALT, RV og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 584 af S.
Afstemningen er slut.

For stemte 40 (S, EL og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA, KF), hverken for eller imod stemte 11 (ALT og RV).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 585 af ALT.
Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 28 (S).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 586 af ALT.
Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 55 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 28 (S).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 587 af ALT.
Afstemningen er slut.

For stemte 15 (ALT, RV og SF), imod stemte 64 (DF, V, EL (ved en fejl), LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 588 og 589 af RV som forkastet.
De er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag og 590 af EL, ALT, RV og SF.
Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 591 af EL, ALT, RV og SF.
Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 29 (S).

Forslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 592 af EL, ALT, RV og SF.
Afstemningen er slut.

For stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), imod stemte 85 (S, DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 593 af RV som forkastet.
Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 522 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Til § 36. Pensionsvæsenet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 523 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Til § 37. Renter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 615-628 og 528 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 38. Skatter og afgifter.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 629 af finansministeren.
Det er vedtaget.
Undskyld! Der skal lige stemmes, inden det bliver vedtaget. Værsgo. (*Munterhed*).
Det blev det – afstemningen er slut.

For stemte 90 (S, DF, V, LA, RV og KF), imod stemte 12 (EL og SF), hverken for eller imod stemte 6 (ALT).

Forslaget er vedtaget.

Kl. 17:50

Der stemmes om ændringsforslag nr. 594 af S, EL, ALT og SF.
Afstemningen er slut.

For stemte 52 (S, EL, ALT, RV og SF), imod stemte 56 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 630-640 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 641 af finansministeren.
Afstemningen er slut.

For stemte 85 (S, DF, V, LA og KF), imod stemte 23 (EL, ALT, RV og SF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 642-652 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 40. Genudlån m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 653, 541, 654-660 og 542-544 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 41. Beholdningsbevægelser m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 661-666 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 42. Afdrag på statsgælden (netto).

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 667-669 af finansministeren?

De er vedtaget.

[Hermed er afstemningen om ændringsforslagene slut.

Jeg foreslår, at behandlingen af finanslovsforslaget standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Sagens behandling stilles herefter i bero.]

Kl. 17:52

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes senere i dag, kl. 19.00, hvor vi fortsætter med anden del af tredje behandling af L 1 samt tredje behandling af L 2 og L 3.

Mødet er hævet. (Kl. 17:52).
